

ผลการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนที่มีต่อความสามารถใน
การเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

นางอรนุช เอี่ยมธรรม

สถาบันวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาคศึกษามัธยมศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2543

ISBN 974 - 13 - 0965 - 1

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**EFFECTS OF TEACHING DIAGNOSING AND CORRECTING UNCLEAR
PASSAGES ON THAI EXPOSITORY WRITING ABILITY OF
MATHAYOM SUKSA FOUR STUDENTS**

Mrs. Oranuch Eiamtham

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Teaching Thai Language

Department of Secondary Education

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2000

ISBN 974 - 13 - 0965 - 1

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผลการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน ที่มีต่อความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โดย	นางอรนุช เอี่ยมธรรม
สาขาวิชา	การสอนภาษาไทย
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ จิตต์นิภา ศรีไสย์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒนา อุทัยรัตน์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์

.....คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูริย์ สีนลารัตน์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมิตรา อังวัฒนกุล)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ จิตต์นิภา ศรีไสย์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา อุทัยรัตน์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ สุจิตรา สวัสดิวิงษ์)

อรนุช เอี่ยมธรรม : ผลการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนที่มีต่อ
ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (EFFECTS
OF TEACHING DIAGNOSING AND CORRECTING UNCLEAR PASSAGES ON
THAI EXPOSITORY WRITING ABILITY OF MATHAYOM SUKSA FOUR
STUDENTS) อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ จิตต์นิภา ศรีไสย, อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม :
รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา อุทัยรัตน์, 212 หน้า. ISBN 974 - 13 - 0965 - 1

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน
2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการได้รับการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน

ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน
สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร จำนวน 39 คน ปีการศึกษา 2543 ผู้วิจัย
ดำเนินการสอนด้วยตนเอง ใช้เวลาในการสอน 2 คาบต่อสัปดาห์ เป็นเวลา 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
คือ แบบสอบวัดความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยซึ่งมีแบบสอบปรนัยและอัตนัย ผู้วิจัยวิเคราะห์
ข้อมูล โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ
($\bar{X}_{\text{ร้อยละ}}$) และทดสอบความแตกต่างของคะแนนค่ามัชฌิมเลขคณิต โดยการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนมีความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนแบบสอบทั้งฉบับ
ได้คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยร้อยละ 70.90
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนมีความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยหลังการสอนสูงกว่าก่อนการมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05

ภาควิชา มัธยมศึกษา ลายมือชื่อนิสิต.....
สาขาวิชา การสอนภาษาไทย ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ปีการศึกษา..... 2543 ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

418 38420 27 : MAJOR TEACHING THAI LANGUAGE

KEY WORD : WRITING ABILITY / M.S.4 / CORRECTING / DIAGNOSING

ORANUCH EIAMTHAM : EFFECTS OF TEACHING DIAGNOSING AND CORRECTING UNCLEAR PASSAGES ON THAI EXPOSITORY WRITING ABILITY OF MATHAYON SUKSA FOUR STUDENTS. THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF. CHITTNIPA SRISAI : THESIS COADVISOR : ASSOC. PROF. SUWATTANA UTAIRAT, Ph.D. 212 pp. ISBN 974 - 13 - 0965 - 1

The purposes of this research were :

1. to study the expository writing ability of mathayom sukxa four students taught by diagnosing and correcting unclear passages.
2. to compare the Thai expository writing ability of mathayom sukxa four students before and after being taught by diagnosing and correcting unclear passage.

The samples were 39 mathayom sukxa four students, Rattanakosinsomposhbangkhuntheian School under the jurisdiction of the Department of General Education, Bangkok Metropolis in the academic year of 2000. The researcher taught the samples for eight weeks two periods per week. The research instrument was the Thai expository writing ability test. The data were analyzed by arithmetic mean, standard deviation, percentage of arithmetic mean and t-test.

The results of this research were as follows :

1. the mathayom sukxa four students taught by diagnosing and correcting unclear passages had Thai expository writing ability passing the criteria 70 percent with the score of 70.90 percent.
2. the mathayom sukxa four students taught by diagnosing and correcting unclear passages had Thai expository writing scores after learning higher than that before learning at the 0.05 level of significance.

Department Secondary Education.....Student's signature.....

Field of study Teaching Thai Language Advisor's signature

Academic year 2000.....Co-advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก รongศาสตราจารย์ จิตต์นิภา ศรีไสย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รongศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา อุทัยรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ให้ข้อคิดเห็น ตลอดจนปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดีอย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรongศาสตราจารย์ ดร.สุมิตรา อังวัฒนกุล ประธานกรรมการ สอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์สุจิตรา สวัสดิ์วงษ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจแก้ไขให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ช่วยผู้วิจัยทุก ๆ ท่านที่ให้ความร่วมมือในการตรวจแบบทดสอบวัด ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้อำนวยการ คณะอาจารย์โรงเรียนราชวินิตมัธยมที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือ ขอขอบคุณผู้อำนวยการ คณะอาจารย์โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือและความช่วยเหลือเป็นอย่างดี รวมถึงนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช บางขุนเทียนทุกคนที่เป็นตัวอย่างประชากร ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยบางส่วนจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้จัดสรรเงินทุนเพื่อส่งเสริมงานวิจัยของนิสิตมา ณ โอกาสนี้ด้วย

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณบุพการี ขอขอบคุณคู่ชีวิต พี่น้อง และเพื่อนร่วมสถาบัน ที่คอยเป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยเสมอมา จนจบการศึกษา

อรนุช เอี่ยมธรรม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	8
สมมติฐานการวิจัย	8
ขอบเขตของการวิจัย	9
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
การเขียน	11
ความหมายและความสำคัญของการเขียน	11
ความหมายของการเขียนความเรียง	14
ประเภทของการเขียนความเรียง	16
องค์ประกอบของการเขียนความเรียง	17
กระบวนการเขียนความเรียง	21
ความสามารถในการเขียนความเรียง	25
เทคนิคการสอนทักษะการเขียนความเรียง	27
การวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน.....	31
สาเหตุของความผิดพลาดและบกพร่องของการเขียนความเรียง.....	31
การวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียง.....	36
เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนความเรียง.....	43

สารบัญ ต่อ)

บทที่	หน้า
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	51
งานวิจัยในประเทศ.....	51
งานวิจัยต่างประเทศ.....	54
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	56
การศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	56
ประเภทของการวิจัย.....	56
ประชากรและตัวอย่างประชากร.....	57
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	57
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง.....	64
การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	67
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	68
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	85
สรุปผลการวิจัย.....	86
อภิปรายผล.....	87
ข้อเสนอแนะ.....	88
รายการอ้างอิง.....	94
ภาคผนวก.....	104
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	105
ภาคผนวก ข ตัวอย่างแผนการสอนรายคาบวิชาภาษาไทย.....	111
ภาคผนวก ค ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย.....	145
ภาคผนวก ง ตารางข้อมูลและตัวอย่างวิเคราะห์ข้อมูล.....	158
ประวัติผู้เขียน.....	212

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.), ค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ ($\bar{X}_{\text{ร้อยละ}}$) ของผลการสอนการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนหลังการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน.....	71
2	จำนวนนักเรียนและร้อยละของจำนวนนักเรียนจำแนกตามช่วงคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย ที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70.....	72
3	จำนวนนักเรียนและร้อยละของจำนวนนักเรียนจำแนกตามช่วงคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านเนื้อหาที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70	73
4	จำนวนนักเรียนและร้อยละของจำนวนนักเรียนจำแนกตามช่วงคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านการเรียบเรียงความคิดที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70.....	74
5	จำนวนนักเรียนและร้อยละของจำนวนนักเรียนจำแนกตามช่วงคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านการใช้ถ้อยคำที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70.....	75
6	จำนวนนักเรียนและร้อยละของจำนวนนักเรียนจำแนกตามช่วงคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านการใช้ไวยากรณ์ที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70.....	76
7	จำนวนนักเรียนและร้อยละของจำนวนนักเรียนจำแนกตามช่วงคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านกลไกทางภาษาที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70.....	77
8	ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.), และค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ ($\bar{X}_{\text{ร้อยละ}}$) ของคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนหลังการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน.....	78

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
9	ค่ามัชฌิมเลขคณิต(\bar{X}), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.), ค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ ($\bar{X}_{\text{ร้อยละ}}$) ของคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยทั้ง 4 รูปแบบการเขียน คือ การเขียนแบบเล่าเรื่อง การเขียนแบบบรรยาย การเขียนเชิงจินตนาการ และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ตามองค์ประกอบทางการเขียนด้านเนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การใช้ถ้อยคำ การใช้ไวยากรณ์ และกลไกทางภาษาก่อนและหลังการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน และค่าที (t- test).....	79
10	เปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยแบบเล่าเรื่อง ตามองค์ประกอบทางการเขียนก่อนและหลังการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน และค่าที (t-test).....	80
11	เปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยแบบบรรยาย ตามองค์ประกอบทางการเขียนก่อนและหลังการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน และค่าที (t-test).....	81
12	เปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยเชิงจินตนาการ ตามองค์ประกอบทางการเขียนก่อนและหลังการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน และค่าที (t-test).....	82
13	เปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ตามองค์ประกอบทางการเขียนก่อนและหลังการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน และค่าที (t-test).....	83
14	เปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.), ค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ ($\bar{X}_{\text{ร้อยละ}}$) ของคะแนนอัตนัยตามรูปแบบการเขียน 4 รูปแบบ คือ การเขียนแบบเล่าเรื่อง การเขียนแบบบรรยาย การเขียนเชิงจินตนาการ และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน และค่าที (t-test).....	84

สารบัญญัตราสาร (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
15	แนวการออกข้อสอบตามองค์ประกอบทางการเขียนทั้ง 5 ด้าน คือ เนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การใช้ถ้อยคำ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ กลไกทางภาษา....	146
16	ความยากง่าย (P) และอำนาจจำแนก (B) จำแนกรายข้อ การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 50 ข้อ จากการนำไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตมัธยม.....	159
17	การหาค่าสัดส่วนของนักเรียนที่ตอบถูก (p) สัดส่วนของนักเรียนที่ตอบผิด (q) ในการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย.....	161
18	คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตมัธยม	162
19	ความยากง่าย (P) และอำนาจจำแนก (B) จำแนกรายข้อการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 40 ข้อ นำไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตมัธยม.....	165
20	การหาค่าสัดส่วนของนักเรียนที่ตอบถูก (p) สัดส่วนของนักเรียนที่ตอบผิด (q) ในการทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย.....	167
21	คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตมัธยม	168
22	คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของผู้ตรวจคนที่ 1.....	171
23	คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของผู้ตรวจคนที่ 2.....	173
24	คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของผู้ตรวจคนที่ 3	175
25	ค่าความเที่ยงของการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบอัตโนมัติวัดความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยระหว่างกรรมการตรวจ 3 คน โดยใช้สถิติทดสอบสหสัมพันธ์ W: The Kendall Coefficient of Concordance	177
26	รายละเอียดของคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยแบบเล่าเรื่อง คะแนนเต็ม 100 คะแนน จำแนกตามองค์ประกอบการเขียน ก่อนและหลังการทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่างประชากร.....	180

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
27	รายละเอียดของคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยแบบบรรยาย คะแนนเต็ม 100 คะแนน จำแนกตามองค์ประกอบการเขียนก่อนและหลัง การทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่างประชากร.....	182
28	รายละเอียดของคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยเชิง- จินตนาการ คะแนนเต็ม 100 คะแนน จำแนกตามองค์ประกอบการเขียนก่อน และหลังการทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่างประชากร.....	184
29	รายละเอียดของคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ คะแนนเต็ม 100 คะแนน จำแนกตามองค์ประกอบการเขียน ก่อนและหลัง การทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่างประชากร.....	186
30	เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยในด้านเนื้อหา ก่อนและหลังการทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่างประชากร.....	188
31	เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยในด้าน การเรียบเรียงความคิดก่อนและหลังการทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็น ตัวอย่างประชากร	190
32	เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยในด้านการใช้ ถ้อยคำก่อนและหลังการทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่าง ประชากร	192
33	เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยในด้านการใช้ ไวยากรณ์ ก่อนและหลังการทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่าง ประชากร	194
34	เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยในด้านกลไกทาง ภาษา ก่อนและหลังการทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่างประชากร	196
35	เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยในด้านต่าง ๆ ก่อนและหลังการทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่างประชากร	198

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
36	คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านเนื้อหา	200
37	คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านการเรียบเรียงความคิด....	202
38	คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านการใช้ถ้อยคำ	204
39	คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านการใช้โวหารณ์.....	206
40	คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านกลไกทางภาษา	208
41	คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านองค์ประกอบทาง การเขียน	210

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อมนุษย์เพราะภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน และเป็นพื้นฐานในการศึกษาศิลปวิทยาการของมนุษย์ ดังพระกระแสรับสั่งในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (2542 : 69-71) ที่ทรงมีถึงภาษาขณะที่ทรงบรรยาย เรื่อง การศึกษากับการพัฒนาประเทศไทยในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ 9 ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร วันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2538 ดังนี้

. . . การศึกษาระดับภาคบังคับเป็นการศึกษาที่เรามุ่งหวังว่า เมื่อจบแล้วผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการอ่านออกเขียนได้เข้าใจภาษาเป็นอย่างดี ในที่นี้หมายถึงภาษาไทยนั่นเอง ในโรงเรียนประถมศึกษาชั้นถ้าไม่รู้ภาษาหรือเด็กก่อนภาษาจะไม่ได้สักวิชาเพราะฟังไม่รู้เรื่อง สอนว่าอย่างไรก็ไม่สามารถบอกความต้องการของตนให้ผู้อื่นทราบได้ ส่วนมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษานั้น ก็เป็นช่วงที่ควรให้รู้วิชาที่เรียน เช่นเดียวกับประถมศึกษา แต่ต้องเน้นเรื่องความสามารถในการศึกษาด้วยตนเองมากขึ้น ให้เข้าใจวิธีเรียนอย่างแท้จริง ต้องสามารถโยงความรู้และประสบการณ์เข้าด้วยกัน ภาษาเป็นเครื่องมือในการศึกษา การเรียนรู้ภาษาให้ดีทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศจะเป็นโอกาสให้นักเรียนหาข้อมูลได้กว้างขวาง . . .

เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาหนึ่งที่มีหลักการเดียวกับภาษาทั้งหลายที่เป็นเครื่องมือในการสื่อสารของมนุษย์ ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติไทยและเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของชาตินักภาษาศาสตร์และนักการศึกษาไทยได้ให้ความหมายของภาษาไทยไว้ เช่นสุจริต เพียรชอบและสายใจ อินทร์มพรรย์ (2538 : 1) กล่าวว่า "ภาษาไทยเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนไทยทั้งชาติทำให้เกิดความสะดวุกเกิดความเข้าใจตรงกัน การมีภาษาใช้ร่วมกันในระหว่งคนหมู่่มากทำให้เกิดพลัง เกิดความรู้สึกเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ภาษาไทยเป็นเครื่องหมายแสดงความเป็นชาติไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ "

เมื่อภาษาไทยมีความสำคัญดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้หลักสูตรมัธยมศึกษาของไทยจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เป็นวิชาบังคับทั้งในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และ

ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กำหนดให้โรงเรียนในสังกัดจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย 2 คาบต่อสัปดาห์ ทุกภาคเรียน โดยมีจุดประสงค์ดังนี้

1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักภาษาและการใช้ภาษาในการสื่อสาร
2. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้สามารถฟังและอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. เพื่อให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน และมีรสนิยมใน

การเลือกอ่านหนังสือ

5. เพื่อให้เห็นความสำคัญของภาษาไทยในฐานะเป็นเครื่องมือสื่อสารของคนในชาติและมีความภาคภูมิใจในภาษาไทย
6. เพื่อให้ตระหนักในคุณค่าของวรรณคดีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมและที่สร้างสรรค์ขึ้นในปัจจุบัน
7. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

จะเห็นได้ว่าจุดประสงค์ของการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายให้ความสำคัญกับภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นอย่างมาก ซึ่งการเขียนเป็นทักษะหนึ่งในภาษาเพื่อการสื่อสารที่ต้องใช้ความสามารถอย่างสูงจึงจะสามารถสื่อสารถ่ายทอดความรู้ความคิด และความรู้สึกต่างๆ ไปสู่ผู้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในกระบวนการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ทักษะการเขียนจึงเป็นทักษะที่ยากที่สุดเพราะต้องใช้ความรู้เกี่ยวกับทักษะทางภาษาทุกด้าน คือ ทั้งการฟัง การพูด และการอ่าน เป็นพื้นฐานเพื่อสร้างงานเขียนที่มีคุณภาพ

การเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกปัจจุบันที่การสื่อสารไร้พรมแดน การสื่อสารด้วยการเขียนจึงมีความสำคัญและจำเป็นมากขึ้น เพราะการเขียนเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด จินตนาการและวิทยาการสาขาต่างๆ ของมนุษย์ การเขียนที่สามารถสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้ตรงตามวัตถุประสงค์นั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เขียนจะต้องรู้จักลักษณะของภาษาและกลวิธีการเขียนเพื่อให้การเขียนนั้นสามารถเป็นสื่อถ่ายทอดความคิดของผู้เขียนไปยังผู้อ่านได้สมตามความมุ่งหมายและเจตนาของผู้อ่าน นอกจากนี้ยังมีนักภาษาศาสตร์ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ต่างๆ กันดังนี้

แอน ไรม์ส (Ann Raimes, 1983 : 3) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า การเขียนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้นหลายประการ เช่น ช่วยเสริมการเขียนโครงสร้างทางไวยากรณ์

สำนวน และคำศัพท์ที่ได้เรียนไปแล้วให้เข้าใจและใช้ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น ในขณะที่ผู้เรียนเขียนจะมีโอกาสทดลองใช้ภาษาทำให้สามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนได้มากขึ้น

สุจิต เพียรชอบ (2540 : 95) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า การเขียนเป็นการสื่อสารที่สามารถถ่ายทอดความรู้ความคิดออกไปในวงกว้าง และคงอยู่ถาวรกว่าการส่งสารด้วยการพูด การเขียนเป็นทักษะสำคัญในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลต่างๆ ในวิชาชีพ ถ้าเขียนได้ดีก็จะทำกิจการงานต่างๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปโดยรวดเร็ว ไม่ต้องพึ่งพาอาศัยผู้ใดมากนัก

นอกจากนี้รังสรรค์ จันต๊ะ (2541 : 112) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า การเขียนมีความสำคัญและจำเป็นมากขึ้นทั้งในการศึกษา การทำงานอาชีพต่าง ๆ และการติดต่อสื่อสารโดยทั่วไป นับตั้งแต่การเขียนจดหมายข้อความสั้นๆ ส่งทางโทรสาร โทรพิมพ์ การเขียนเสนอโครงการต่างๆ การเขียนในงานศึกษาวิจัย การทำวิทยานิพนธ์ การเขียนชี้แจงแสดงเหตุผลข้อเท็จจริง การเขียนแสดงเหตุการณ์ ความทรงจำตลอดจนการเขียนงานด้านวิชาการ และการเขียนเพื่อเป็นอาชีพโดยตรง ผู้เขียนจึงจำเป็นจะต้องมีพื้นฐานการใช้ภาษาที่มีประสิทธิภาพ สามารถสื่อสารด้วยภาษาเขียนให้ผู้อ่านเข้าใจได้โดยง่าย ชัดเจน และรวดเร็ว

การเขียนจึงมีความสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด จินตนาการ และความรู้สึกของมนุษย์ ในการถ่ายทอดประสบการณ์ที่มีอยู่ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ โดยผ่านกระบวนการคิดก่อนแล้วจึงถ่ายทอดออกมาเป็นตัวอักษร ผู้มีทักษะการเขียนดีจึงสามารถเขียนเป็นอาชีพได้ เช่น นักเขียน นักวิชาการ นักการศึกษา และ นักภาษาศาสตร์ เป็นต้น ดังนั้นการที่ผู้เขียนจะสามารถสื่อสารได้ตรงตามความต้องการนั้น ขึ้นอยู่กับว่าผู้เขียนมีความสามารถในการเขียนมากน้อยเพียงใดที่จะผลิตงานเขียนของตนให้มีคุณภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

ถึงแม้ว่าทักษะการเขียนจะมีความสำคัญมากดังกล่าวแต่ความสามารถในการเขียนของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาฯ ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรจะเห็นได้จากงานวิจัยต่างๆ ที่ศึกษาความสามารถด้านการเขียนความเรียงภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษา ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันพบว่านักเรียนยังมีข้อบกพร่องในเรื่องการเขียนเกือบทุกๆ ด้าน ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงและเป็นปัญหาอย่างยิ่งที่นักเรียนไม่สามารถสื่อสารด้วยการเขียนเพื่อบอกความรู้ ความคิด อารมณ์และความรู้สึกของตนให้ผู้อื่นรับรู้ได้ตามวัตถุประสงค์อย่างครบถ้วน เนื่องจากขาดทักษะทางการเขียน จะเห็นได้จากงานวิจัยของ ชูศรีศรีแก้ว (2527) ได้ศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีข้อผิดพลาดในการเขียนเกี่ยวกับการเลือกใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันผิด ใช้คำผิดหน้าที่ ใช้คำผิดความหมาย ใช้คำฟุ่มเฟือย ใช้ภาษาพูดในภาษาเขียน ใช้สำนวนต่างประเทศ

เรียบเรียงประโยคไม่ถูกต้อง เขียนสะกดการันต์ผิด เว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง งานวิจัยนี้สอดคล้องกับ คำกล่าวของ สนิท ตั้งทวี (2529 : 335-338) ที่กล่าวถึงความบกพร่องด้านการใช้ภาษาในการเขียนของ นักเรียนว่ามี 4 ประการคือ

1. ใช้ภาษาไม่เหมาะสม คือ ใช้คำและกลุ่มคำต่างระดับไม่เหมาะกับภาษาเขียนเนื้อความ และโอกาส
2. ใช้ภาษาไม่กระชับ คือ ใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายไม่ชัดเจน มีความหมาย ซัดแย้ง กำกวม ใช้ประโยคไม่ต่อเนื่อง ใช้คำสันธานไม่เหมาะสม ใช้ภาพพจน์สื่อความหมายไม่ชัดเจน
3. ใช้ภาษาไม่สละสลวย คือ การลำดับคำและกลุ่มคำไม่เหมาะสม ใช้ประโยคยาวเกินไป ใช้คำไม่คงที่ ใช้ภาพพจน์ไม่เหมาะสม ใช้ประโยคที่มีลักษณะไม่เป็นภาษาไทย
4. เว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง คือ เว้นวรรคในที่ไม่ควรเว้นและไม่เว้นวรรคในที่ควรเว้น

และผลการวิจัยในระดับชั้นมัธยมศึกษาของวัชรภรณ์ สมองคุณ (2533 : ง) พบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในเกณฑ์ต่ำ ข้อบกพร่องที่พบในการเขียนคือ เรื่องการสะกดคำ การใช้ภาษาพูดแทนภาษาเขียน ใช้ถ้อยคำฟุ่มเฟือย ไม่ตรงความหมายที่ต้องการ การลำดับความคิดและเหตุผลในเรื่องไม่ดี นอกจากนี้อัจฉรา ชิวพันธ์ (2538 : 75) ยังพบข้อผิดพลาดในงานเขียนของนักเรียนสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

1. มีข้อผิดพลาดเรื่องการสะกดการันต์ เนื่องจากใช้แนวเทียบผิด ใช้วรรณยุกต์ผิดและ วางรูปวรรณยุกต์ผิดที่ เขียนตัวอักษรผิดรูปแบบ เขียนคำที่ใช้ ร ล สลับกัน
2. มีข้อบกพร่องในการเขียนประโยคไม่ถูกต้อง ได้แก่ ใช้ภาษาพูดหรือภาษาเขียนตาม เสียงพูด ใช้สำนวนและรูปประโยคต่างประเทศ ใช้สรรพนามในประโยคไม่คงที่ ใช้คำผิดความหมาย และเขียนประโยคไม่สร้างสรรค์
3. มีข้อบกพร่องในการเว้นวรรคตอน
4. มีข้อบกพร่องด้านลายมือ ทำให้อ่านยาก สื่อสารไม่ชัดเจนไม่สามารถเขียนย่อความ เขียนจดหมาย เขียนเรียงความได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์

ศรีสุรางค์ พูลทรัพย์ (2543 : 12-14) กล่าวถึงปัญหาการใช้ภาษาไทยในการเขียนปัจจุบันว่า การใช้ภาษาไทยมีปัญหาด้านการใช้คำหลายด้าน คือ การใช้คำฟุ่มเฟือย ปัญหาการใช้ถ้อยคำหรือวลีที่ สร้างขึ้นใหม่แทนคำผิดความหมายที่เคยใช้มาแต่เดิม การใช้คำผิดความหมายที่ต้องการ การใช้คำผิด บริบท การใช้คำผิดหน้าที่ การใช้คำไม่เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล และการใช้คำภาษาอังกฤษหรือ ภาษาต่างประเทศปนภาษาไทย

ปัญหาเกี่ยวกับการเขียนความเรียงภาษาไทยเป็นปัญหาที่ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยทุกคนควรตระหนัก และหาทางแก้ไขเพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนของนักเรียนให้เต็มศักยภาพของตนเองโดยสอนนักเรียนให้มีความสามารถในการเรียบเรียงถ้อยคำได้อย่างเป็นระบบ โดยใช้ความรู้ ความคิดในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความเข้าใจระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านได้ตามจุดมุ่งหมายมีนิสัยรักการอ่าน และฝึกฝนการเขียนอย่างสม่ำเสมอ จึงจะทำให้ความสามารถในการเขียนพัฒนาขึ้นได้อย่างสูงสุด ทักษะการเขียนจึงเป็นทักษะทางภาษาที่ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบทางภาษาในด้านต่าง ๆ อันได้แก่ โครงสร้างทางไวยากรณ์ คำศัพท์ การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน และการสรรคำใช้ โดยอาศัยกระบวนการเขียนที่ดี

ในเรื่องกระบวนการเขียนนั้นได้มีผู้ศึกษาไว้ ดังนี้ เจมส์ บริทตัน (James Britton, 1975 : 11-15) ได้แบ่งกระบวนการเขียนออกเป็นขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. การสร้างมโนคติ (Conception) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนสร้างความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน อันได้แก่ การกำหนดวัตถุประสงค์ของการเขียน การวางเค้าโครงเรื่องอย่างคร่าว ๆ เป็นกรอบกว้าง ๆ ในการเขียน เพื่อศึกษาและรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียน
2. การเตรียมการเขียน (Incubation) เป็นขั้นตอนที่ผู้เขียนพัฒนาความคิดและถ่ายทอดออกมาในรูปของประโยคที่มีความหมายชัดเจนตรงกับความต้องการ ความคิด ความรู้สึกของตน
3. การผลิต (Production) เป็นขั้นตอนที่ผู้เขียนเสนองานเขียนให้ปรากฏเป็นตัวอักษรด้วยการเขียน หรือการพิมพ์

คารอล ดิกสัน และ เดนิส เนสเซล (Caral Dixon and Denise Nessel, 1983 : 84-86) ได้แบ่งกระบวนการเขียนออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ก่อนเขียน (Pre-writing) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลจากกิจกรรมต่างๆ ที่ครูจัดให้เพื่อนำมาใช้ในการวางแผนการเขียน โดยมีการตั้งจุดประสงค์การเขียน การวางโครงเรื่อง และมีการนำเอาประสบการณ์เดิมต่างๆ ที่ผู้เรียนมีอยู่ออกมาใช้

ขั้นที่ 2 เขียนฉบับร่าง (Writing) เป็นขั้นที่ผู้เรียนเขียนงานตามที่ได้วางแผนไว้ในขั้นที่ 1 เน้นให้แสดงความคิดเห็นออกมาให้มากที่สุดและชัดเจนที่สุด งานเขียนที่ได้ในขั้นนี้จะเป็นเพียงฉบับร่าง (First draft)

ขั้นที่ 3 ปรับปรุง (Revising) กิจกรรมในขั้นนี้เป็นการอ่านทบทวน และแก้ไขงานเขียนฉบับร่าง โดยเพื่อนร่วมชั้นหรือโดยครู เพื่อตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องทั้งเรื่องการสะกดคำ ไวยากรณ์ เครื่องหมายวรรคตอน

ขั้นที่ 4 เขียนฉบับสมบูรณ์ (Rewriting) เป็นขั้นที่ผู้เรียนแก้ไขงานเขียนตามคำแนะนำที่ได้รับในขั้นที่ 3 รวมทั้งการแก้ไขภาษา และกลไกการเขียน จากนั้นเขียนงานเรื่องเดิมใหม่และอ่านทวนด้วยตัวเองอีกครั้งก่อนส่งครูเพื่อประเมิน

สตีเฟน ดี คราเชน (Stephen D. Krashen ; อ้างถึงใน สุจิต เพียรชอบ, 2540 : 93) ได้กล่าวถึงกระบวนการในการเขียนจากการรวบรวมผลการวิจัยเกี่ยวกับการเขียนภาษาแม่สรุปได้ว่าผู้เขียนที่มีความสามารถใช้กระบวนการในการเขียนแตกต่างไปจากผู้เขียนที่ไม่มีความสามารถดังนี้ คือ

1. การวางแผน (Planing) ผู้ที่เขียนเก่งใช้เวลาในการวางแผนมากกว่าพวกที่เขียนไม่เก่ง การวางแผนไม่จำเป็นต้องทำสังเขปข้อ (Outlines) แต่เป็นการวางแผนเนื้อหา และเป็นการเรียบเรียงก่อนลงมือเขียน แผนของผู้ที่เขียนเก่งมีความคล่องตัวพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงในขณะเขียนได้

2. การตรวจสอบ (Rescanning) ผู้ที่เขียนเก่งจะหยุดเขียนเสมอๆ แล้วกลับมาอ่านงานที่กำลังเขียนอยู่ การกระทำเช่นนี้จะช่วยให้ผู้เขียนได้เห็นภาพรวมของงานเขียนและสามารถปรับปรุงงานเขียนได้

3. การแก้ไข (Revising) ผู้ที่เขียนเก่ง จะแก้ไขเก่งมากและเน้นที่เนื้อหา ในขณะที่พวกไม่เก่งแก้ไขแต่ภาษาซึ่งผลที่เกิดขึ้นจะไม่ดีเท่าการแก้ไขเนื้อหา

จากคำกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าในการสร้างงานเขียนผู้เขียนจะต้องมีทักษะและกระบวนการในการเขียนจึงจะสามารถสร้างงานเขียนที่ดีได้ การทบทวนวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนร่างฉบับสุดท้ายนั้น เป็นขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการเขียนซึ่งจะทำให้งานเขียนมีคุณภาพ และเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่จะทำให้นักเรียนสามารถสร้างงานเขียนได้ดีขึ้น ซึ่งมีนักภาษาศาสตร์กล่าวถึงวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

ลูเชีย ลัมเบลลี และคณะ (Lucia Lumbelli and other, 1999 : 150) ได้กล่าวถึงการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนของนักเรียนไว้ว่านักเรียนสามารถกระทำได้ด้วย

1. พิจารณางานเขียนเพื่อค้นหาข้อความที่ไม่ชัดเจน และไม่สมบูรณ์ที่นักเรียนไม่เข้าใจ แล้วพยายามทำความเข้าใจให้ได้

2. พิจารณางานเขียนเพื่อค้นหาข้อความที่ไม่ชัดเจน หรือขาดหายไป เมื่อค้นพบแล้วก็เพิ่มเติมในส่วนที่คิดว่าไม่ชัดเจน หรือขาดหายไปให้สมบูรณ์ขึ้น

สุจิต เพียรชอบ (2540 : 97-98) กล่าวถึงวิธีการแก้ไขงานเขียนว่า งานเขียนที่ดีผู้เขียนจะต้องตรวจทานแก้ไขเพิ่มเติมตลอดช่วงเวลาที่เขียน การแก้ไขตรวจทานจะทำให้ได้งานเขียนที่ถูกต้องสมบูรณ์ไม่ผิดพลาดในขณะเดียวกันยังช่วยกระตุ้นให้เกิดความคิดใหม่ ๆ ในงานเขียนต่อไปอีกด้วย

จะเห็นได้ว่าการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนเป็นกระบวนการทางการเขียนที่สำคัญขั้นตอนหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสทบทวนงานเขียนด้วยตนเองทำให้ได้ฝึกฝนตนเองในการสร้างงานเขียนที่มีคุณภาพซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนหลายท่านกล่าวถึงความสำคัญของการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนไว้หลายทัศนะ ดังต่อไปนี้

เนลสัน บรูคส์ (Nelson Brooks , 1960 : 58) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนว่า การวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเพราะเป็นขั้นตอนที่สำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาโดยที่ผู้เรียนจะต้องหมั่นฝึกฝนรูปแบบภาษาที่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องพัฒนาการใช้เวลาในการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนให้น้อยลงเรื่อย ๆ เพื่อให้ได้งานเขียนที่มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

เคนเน็ธ แชสเตน (Kenneth Chastain, 1971 : 249) กล่าวถึง ความสำคัญของการวินิจฉัยและการแก้ไขงานเขียนว่า การวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนเป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติอย่างหนึ่งอันจะก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ภาษา หลังจากขั้นตอนนี้แล้วผู้เรียนจะใช้ภาษาได้อย่างมั่นใจ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนจะเห็นว่าการประเมินความสามารถในการเขียนจะเป็นหน้าที่ของครูผู้สอน ควรทำหลังจากที่ผู้เรียนส่งงานเขียนแล้ว แต่การวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนซึ่งประกอบไปด้วยการตรวจทานในเนื้อหาสาระ การปรับปรุงรูปแบบงานเขียนนั้นครูควรให้นักเรียนมีบทบาทด้วย กล่าวคือผู้เรียนควรได้รับการฝึกวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนเพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียนมากขึ้น โดยการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนตามองค์ประกอบของการเขียนความเรียง 5 ด้าน คือ เนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การใช้ถ้อยคำ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ และกลไกทางภาษา ให้มีความสัมพันธ์กันตลอดทั้งข้อความโดยใช้เครื่องหมายการตรวจแก้ไขงานเขียนเป็นเครื่องมือในการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนนั้น

นอกจากนี้งานวิจัยเกี่ยวกับข้อบกพร่องทางการเขียนภาษาอังกฤษของ เจมส์ เอ็ม เฮนดริคสัน (James M. Hendrickson, 1978 : 387) ซึ่งผลการวิจัยพบว่าการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนของผู้เรียนมีความสำคัญมากในการพัฒนาความสามารถในการเขียนของผู้เรียน

การศึกษาเอกสารความสำคัญของการเขียนผู้วิจัยในฐานะครูภาษาไทยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนที่ได้จากการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีความรู้ความสามารถในด้านทักษะเขียนพอสมควรเพื่อศึกษาว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดังกล่าวมีความสามารถในการพัฒนางานเขียนของตนเองได้มากน้อยเพียงใด เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงการเรียนการสอนทักษะการเขียนให้มีประสิทธิภาพดียิ่ง ๆ ขึ้นไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขความเรียงที่ไม่ชัดเจน
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขความเรียงที่ไม่ชัดเจน

สมมุติฐานการวิจัย

จากการศึกษาคู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง 2533) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2534 : 35) มีรายละเอียดการประเมินผลการเรียนไว้เป็นระดับคะแนน และความสามารถ ดังนี้

ระดับคะแนน	เกณฑ์การประเมินความสามารถ
80-100	ดีมาก
70-79	ดี
60-69	ปานกลาง
50-59	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
ต่ำกว่า 49	ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ

ตามเกณฑ์การประเมินผลการเรียนดังกล่าวจะเห็นได้ว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดีนั้นจะต้องได้คะแนนในช่วง 70-79 และจากผลการวิจัยของ ลูเซีย ลัมเบลลี และ คณะ (Lucia Lumbelli and other, 1999 : 143-166) ที่ได้ทำงานวิจัยเกี่ยวกับการปรับปรุงความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนภาษาอังกฤษที่ไม่ชัดเจน โดยผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนของผู้เรียนด้วยวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนภาษาอังกฤษที่ไม่ชัดเจนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้วยเหตุผลนี้ผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานในการวิจัยครั้งนี้ว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขการเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนมีคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์ระดับดี คือ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนแบบสอบทั้งฉบับ
2. ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขการเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร กระทรวงศึกษาธิการ
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย
 - 2.1 ตัวแปรจัดกระทำ ได้แก่ การสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. การสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขความเรียงที่ไม่ชัดเจน หมายถึง การฝึกให้นักเรียนรู้จักพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หลักเกณฑ์การเขียน และแก้ไขความเรียงที่ไม่ชัดเจนตามองค์ประกอบของทักษะการเขียน โดยพิจารณา 5 ด้าน คือ เนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การใช้ถ้อยคำ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ และกลไกทางภาษา ได้แก่
 - 1.1 เนื้อหา (Content) หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เขียนดี ได้ใจความ ขยายความต่อเนื่อง สมเหตุสมผล เนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขียน
 - 1.2 การเรียบเรียงความคิด (Organization) หมายถึง เขียนได้อย่างสละสลวย แสดงความคิดเห็นชัดเจนประกอบด้วยเหตุผลสนับสนุน ได้ใจความกะทัดรัด เรียบเรียงความคิดได้ดี ลำดับความอย่างสมเหตุสมผล
 - 1.3 การใช้ถ้อยคำ (Vocabulary) หมายถึง เลือกใช้ถ้อยคำ สำนวนถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจน
 - 1.4 การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ (Language Use) หมายถึง ใช้รูปประโยคซับซ้อนได้ดี ผิดพลาดน้อยมากเรื่องลำดับคำในประโยค
 - 1.5 กลไกทางภาษา (Language Mechanics) หมายถึง ความรู้ดีในเรื่องการเขียน ตัวสะกด การันต์ เครื่องหมายวรรคตอน และการขึ้นย่อหน้า

ในการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขความเรียงที่ไม่ชัดเจนมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นดำเนินการสอน และขั้นสรุป ซึ่งในขั้นดำเนินการสอน ผู้วิจัยได้ปรับจากแนวการสอนเขียนตามแนวคิดของแอน ไรมส์ (1983 : 142) คาร์อล ดิกสัน และ เดนิส เนสเซล (Carol Dixon and Denise Nessel, 1983: 84-86) ดังนี้

ก.) **ขั้นเตรียมตัวก่อนเขียน (Prewriting)** ขั้นตอนนี้ครูจะเป็นผู้ให้ความรู้เกี่ยวกับการเขียน

ข.) **ขั้นเขียนฉบับร่าง (Draft Writing)** ขั้นตอนนี้ให้นักเรียนเป็นผู้กำหนดจุดประสงค์ การเขียน ชื่อเรื่อง วางโครงเรื่อง และแนวความคิดก่อนลงมือเขียนงานเขียนฉบับร่าง โดยคำนึงถึง เนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การใช้ถ้อยคำ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ และกลไกทางภาษา

ค.) **ขั้นตรวจแก้ไขงานเขียน (Correcting)** ขั้นตอนนี้เป็นการฝึกให้นักเรียนพิจารณา ความผิดพลาดและบกพร่องของงานเขียนก่อนลงมือแก้ไขงานเขียน ครูจะสาธิตวิธีการวินิจฉัยและแก้ไข งานเขียน

ง.) **ขั้นเขียนฉบับสมบูรณ์ (Rewriting)** ขั้นตอนนี้เมื่อนักเรียนแต่ละคนพบและ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในงานเขียนแล้วจากนั้นให้นักเรียนทุกคนเขียนงานเรื่องเดิมซ้ำใหม่อีกครั้ง ซึ่งเป็นงานเขียนฉบับสมบูรณ์ และส่งครูผู้สอนเพื่อประเมินผล

2. ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย หมายถึง ความสามารถในการถ่ายทอด ความรู้ ความคิด ความรู้สึกออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรโดยใช้ความสามารถทางการเขียนความเรียง ภาษาไทยเพื่อแสดงทักษะทางการเขียน โดยประเมินจากแบบสอบการเขียนความเรียงภาษาไทยที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น ซึ่งวัดได้จากคะแนนตามองค์ประกอบของการเขียน อันได้แก่ เนื้อหา การเรียบเรียงถ้อยคำ การใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และกลไกการเขียน แบ่งออกเป็นแบบสอบแบบปรนัยและอัตนัย

2.1 แบบสอบแบบปรนัย คือ ข้อสอบแบบเลือกตอบที่มีคำตอบไว้ให้ 4 ตัวเลือก ผู้สอบ ต้องพิจารณาข้อความแล้วตัดสินใจเลือกข้อที่ต้องการเพียงข้อเดียว

2.2 แบบสอบแบบอัตนัย คือ แบบทดสอบที่กำหนดหัวข้อในการเขียนความเรียง 4 รูปแบบการเขียน ได้แก่ การเขียนแบบเล่าเรื่อง การเขียนแบบบรรยาย การเขียนเชิงจินตนาการ และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ให้ผู้สอบแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ในระยะเวลาที่กำหนด คือ 100 นาที เรื่องละประมาณ 10 บรรทัด

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร กระทรวงศึกษาธิการ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนที่มีต่อความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งจะนำเสนอ ดังต่อไปนี้

1. การเขียน

- 1.1 ความหมายและความสำคัญของการเขียน
- 1.2 ความหมายของการเขียนความเรียง
- 1.3 ประเภทของการเขียนความเรียง
- 1.4 องค์ประกอบของการเขียนความเรียง
- 1.5 กระบวนการเขียนความเรียง
- 1.6 ความสามารถในการเขียนความเรียง
- 1.7 เทคนิคการสอนทักษะการเขียนความเรียง

2. การวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียง

- 2.1 สาเหตุของความผิดพลาดและบกพร่องของการเขียนความเรียง
- 2.2 การวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียง
- 2.3 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนความเรียง

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 3.1 งานวิจัยในประเทศ
- 3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

การเขียน

ความหมายและความสำคัญของการเขียน

การเขียนเป็นทักษะทางภาษาทักษะหนึ่งของผู้เขียนต้องมีความรู้ความสามารถเพียงพอในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกออกมาเป็นตัวอักษรโดยใช้ภาษาที่สละสลวยมีการเลือกสรรคำใช้ได้ตรงกับความต้องการและเขียนได้ถูกต้องตามหลักการเขียน ซึ่งมีนักภาษาศาสตร์และนักวิชาการให้ความหมายของคำว่า “การเขียน” ไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ตรีศิลป์ บุญขจร และคณะ (2538 : 706) กล่าวถึงการเขียนว่า การเขียนเป็นการสื่อสารที่มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรและเป็นการสื่อแนวคิดหรือข้อมูลทั้งหมดของผู้เขียน โดยถ่ายทอดออกมาเป็นสัญลักษณ์ คือ ตัวอักษรโดยไม่มีการใช้ท่าทางประกอบ หรือไม่มีการใช้ท่าเสียงช่วยในการสื่อสาร การสื่อสารด้วยการเขียนใช้วิธีการเดียว คือ การถ่ายทอดออกมาเป็นตัวอักษรเท่านั้น

ม.ล. อัจฉิมา เกิดผล และ คณะ (2540 : 73-74) กล่าวถึงการเขียนสรุปได้ว่า การเขียนเป็นทักษะอย่างหนึ่งในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นการสื่อความหมายอย่างหนึ่งไปยังผู้อ่านโดยใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้อ่านทราบความรู้ ความคิด และความรู้สึกของผู้เขียน

เมย์ ชินห์ (May Shin, 1986 : 121) กล่าวถึงการเขียนไว้ว่า การเขียนเป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด สำหรับการศึกษาระดับสูง เช่น การเขียนข้อสอบบรรยาย ข้อความสั้น ๆ (Short Essay Test) การเขียนย่อความ (Summaries) การเขียนวิจารณ์ (Criticism) และการเขียนรายงานการวิจัย (Research Reports) เพื่อแสดงความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่ได้เรียนและได้ศึกษาค้นคว้ามา นอกจากนี้ ทักษะการเขียนยังเป็นทักษะที่สำคัญที่ต้องใช้ ควบคู่กับทักษะอื่น ๆ ได้แก่ ทักษะการอ่าน การฟังและการพูด

การให้ความหมายของการเขียนจากนักภาษาศาสตร์ และนักการศึกษาต่างกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การเขียน คือ ทักษะการสื่อสารของมนุษย์ที่ใช้ในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด จินตนาการ อารมณ์ความรู้สึก รวมทั้งประสบการณ์ของผู้เขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีจุดมุ่งหมายในการสื่อสารจากผู้เขียนถึงผู้อ่าน ซึ่งข้อเขียนต่าง ๆ จะสื่อความหมายจากกระบวนการคิดด้วยตัวอักษร มีการเรียบเรียงข้อความตามลักษณะโครงสร้างของภาษา การใช้ไวยากรณ์ และใช้ศิลปะทางภาษาในการถ่ายทอดความคิดความรู้สึกออกมา

ทักษะการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสารของมนุษย์ในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ศิลปวัฒนธรรม เป็นทักษะที่ต้องใช้การฝึกฝนจึงจะมีความสามารถเขียนได้ตรงกับความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการของตนซึ่งมีนักภาษาศาสตร์หลายท่านกล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ใกล้เคียงกัน คือ

ปรีชา ช่างขวัญยืน (2525 : หน้าคำนำ) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า การเขียนเป็นทักษะหนึ่งในสี่อย่างของการใช้ภาษาอันได้แก่ การฟัง การอ่าน การเขียน และการพูด ทั้งสี่ทักษะนี้สำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากันและต่างมีประโยชน์เกื้อกูลกัน ความชำนาญในเรื่องหนึ่งจะช่วยฝึกฝนเรื่องอื่น ๆ ได้ดีตามไปด้วย

สนธิ ตั้งทวี (2529 : 118) กล่าวถึง ความสำคัญของการเขียนไว้ 9 ประการ ดังนี้

1. เป็นเครื่องแสดงออกของความรู้ ความคิดและความรู้สึกของมนุษย์
2. เป็นเครื่องมือสำคัญในการวัดความเจริญหรืออารยธรรมของมนุษย์ในแต่ละยุคแต่ละสมัย
3. เป็นเครื่องมือใช้สำหรับการสื่อสารทั้งเรื่องในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต
4. เป็นเครื่องมือที่ใช้สนองความปรารถนาของมนุษย์ เช่น ความรัก ความเข้าใจ
5. เป็นเครื่องมือสำคัญทางวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดมรดกทางด้านสติปัญญาของมนุษย์
6. เป็นสื่อที่ช่วยแพร่กระจายความรู้ ความคิดให้กว้างไกล และได้รวดเร็ว
7. เป็นสื่อกลางที่ให้ความรู้ ความคิด และความเพลิดเพลินแก่คนทุกเพศทุกวัย
8. เป็นบันทึกทางสังคมที่ให้คุณประโยชน์แก่คนรุ่นปัจจุบันและอนาคต
9. เป็นงานอาชีพที่สำคัญอย่างหนึ่งในปัจจุบัน

ในขณะเดียวกัน สุจริต เพียรชอบ (2540 : 95) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า การเขียนเป็นการสื่อสารที่สามารถถ่ายทอดความรู้ความคิดออกไปในวงกว้าง และคงอยู่ถาวรกว่า การส่งสารด้วยการพูด การเขียนเป็นทักษะสำคัญในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลต่าง ๆ ในวิชาชีพถ้าเขียนได้ดีก็จะทำกิจการงานต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปโดยรวดเร็วไม่ต้องพึ่งพาอาศัยผู้ใดมากนัก

วัฒนะ บุญจับ (2541 : 128 -129) กล่าวถึง ความสำคัญของการเขียนไว้ คือ

1. การเขียนทำให้เกิดความรู้ความคิดเกิดความเข้าใจกัน
2. การเขียนทำให้เกิดอาชีพและการพัฒนาอาชีพ
3. การเขียนทำให้ทราบความต้องการของบุคคลและสังคม
4. การเขียนเป็นสื่อทำให้เกิดนันทนาการ
5. การเขียนทำให้สังคมสงบสุข
6. การเขียนเป็นเครื่องมือแสดงภูมิปัญญาของมนุษย์
7. การเขียนหากยึดเป็นอาชีพก็เป็นอาชีพที่ได้รับความนิยมยกย่องมากในปัจจุบัน
8. การเขียนเป็นเครื่องมือระบายอารมณ์อย่างหนึ่งของมนุษย์

เอส สคริปเนอร์ และ เอ็ม ลิเทอเรซี โคล (S.Scribner and M. Literacy Cole,1987 : 448) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนว่า การเขียนมีความสำคัญในชีวิตประจำวันเพราะการเขียนเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และอารมณ์ต่าง ๆ นอกจากนี้การเขียนยังถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการถ่ายทอดวัฒนธรรม เพื่อให้สังคมดำรงอยู่ได้

เดวิด นูแนน (David Nunan, 1989 : 37) กล่าวถึงการเขียนว่า การเขียนมีความสำคัญมากเพราะสามารถส่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นหลักฐานอ้างอิงได้เผยแพร่ให้ผู้อื่นรับทราบ

จะเห็นได้ว่าภาษาเขียนมีความสำคัญและมีประโยชน์มากต่อมนุษย์ ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ เป็นเครื่องมือในการบันทึก ความรู้ ความคิด ศิลปวิทยาการต่าง ๆ ของคนอีกรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง และสามารถใช้เป็นเอกสารหลักฐานที่อ้างอิงได้

ความหมายของการเขียนความเรียง

ความเรียงเป็นงานเขียนร้อยแก้วประเภทหนึ่ง ที่ผู้เขียนต้องใช้ความรู้ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ทักษะคิด ค่านิยม โดยสรรคำใช้อย่างเหมาะสม และถ่ายทอดออกมาอย่างมีแบบแผนในการเขียน นักภาษาศาสตร์ได้ให้ความหมายของการเขียนความเรียงไว้ต่าง ๆ กัน ซึ่งจะมีผู้ให้ความหมายของ “ความเรียง” ควบคู่กับคำว่า “เรียงความ” เสมอ ๆ ดังนี้

ประภาศรี สีหอำไพ (2531 : 73) ให้ความหมายของความเรียงไว้ว่า ความเรียงหมายถึงการนำถ้อยคำมาเรียบเรียงเป็นข้อความเพื่อแสดงความคิดความรู้สึกความเข้าใจของผู้เรียบเรียงให้ผู้อื่นทราบประโยคแต่ละประโยคที่มีเนื้อเรื่องติดกันเป็นข้อความใหญ่จะเรียกว่าความเรียงเรื่องหนึ่ง

สายทิพย์ นุกุลกิจ (2539 : 126) ให้ความหมายของความเรียงไว้ว่า ความเรียงเป็นงานเขียนที่มุ่งสื่อความคิดของผู้เขียนเป็นสำคัญ โดยให้คุณค่าแก่คิดในเชิงปรัชญาเกี่ยวกับโลกและชีวิต ซึ่งผู้เขียนอาจเขียนอย่างตรงไปตรงมา โดยนำภาพที่ผู้เขียนพบเห็นหรือนำเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันมากล่าว ซึ่งเรื่องที่น่ามาเขียนอาจไม่ใช่เรื่องสำคัญและในการเขียนอาจใช้ความรู้ทางวรรณศิลป์มาช่วยให้งานเขียนมีความน่าสนใจยิ่งขึ้น

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2540 : 16) กล่าวว่า “เรียงความกับความเรียงสองคำนี้มีผู้ใช้แทนกันบ้าง แท้จริงความเรียงก็คือเรียงความอย่างหนึ่ง แต่คำว่าเรียงความมักใช้ในความหมายของวิชาการเขียนเรียงความ ส่วนความเรียงนั้นใช้เรียกสิ่งที่เขียนหรือเรียบเรียงขึ้นเป็นเรื่องราวด้วยภาษาที่ใช้พูดเป็นธรรมดา “

สมพร มั่นตะสูตร (2540 : 185) ให้ความหมายของความเรียงไว้ว่า ความเรียงจะมีประเภทใหญ่ ๆ 2 ประเภท คือ สารคดี และปกิณกะคดี บางทีอาจจะเป็นสารบันเทิงคดีหากสารคดีนั้นมีลักษณะชวนสนุกพร้อมเนื้อหาสาระซึ่งแตกต่างจากสารคดีเชิงวิชาการที่มุ่งให้ความรู้เป็นเบื้องต้น สารคดีบางชนิดก็อาจแทรกบันเทิงคดีลงไปได้บ้าง ถ้าว่าสารคดีใช้เรียกวรรณกรรมที่มีลักษณะตรงกัน

ข้ามกับบันทึกคติจึงนับเนื่องว่าสารคดี คือ เรื่องราวที่มุ่งให้ความรู้ความคิด และความจริงเป็นสำคัญ เพื่อมุ่งให้เกิดคุณค่าทางปัญญา มากกว่าอารมณ์สารคดีมีหลายชนิด เช่น บทความ สารคดีท่องเที่ยว สารคดี ชีวประวัติ จดหมายเหตุ อนุทิน และการเขียนเรื่องจากประสบการณ์ต่าง ๆ

กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ (2541 : 13) ให้ความหมายของคำว่า เรียงความ กับ ความเรียง ไว้ต่างกัน ดังนี้ เรียงความเมื่อใช้เป็นคำกริยา คือ เรียงลำดับถ้อยคำและข้อความตามหัวข้อที่กำหนดโดยมีความยาวพอประมาณด้วยสำนวนภาษาสามัญที่ทำให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังทั่วไปเข้าใจได้สะดวก เมื่อเป็นคำนามมีความหมายว่าข้อความและถ้อยคำที่ได้เรียบเรียงตามหัวข้อที่กำหนดไว้ ความเรียงเป็นคำที่มีความหมายกว้างครอบคลุมบทเรียบเรียงที่เขียนขึ้นเป็นร้อยแก้วทุกชนิดรวมทั้ง เรียงความด้วย

รังสรรค์ จันต๊ะ (2541 : 175) ได้อธิบายความหมายของเรียงความกับความเรียง ดังนี้ ความเรียงก็คือ เรียงความอย่างหนึ่งแต่มีจุดมุ่งหมายกว้างกว่ามีความเป็นทางการน้อยกว่า ในขณะที่ เรียงความเป็นการพูดถึงปัญหาหรือทัศนะของผู้เขียนต่อเรื่องราวเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งอย่างเป็นทางการ แต่ความเรียงอาจเป็นการเขียนธรรมดาคล้ายกับการบันทึก บรรยาย หรือพรรณนาเหตุการณ์ และอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งนั้นมากกว่าที่จะแสดงทัศนะออกมาตรง ๆ แบบเรียงความ การเขียนความเรียงจึงเป็นศิลปะที่ซับซ้อนกว่าเรียงความ และความเรียงใช้ภาษาที่สละสลวยงดงามกว่าเรียงความ ซึ่งใช้ภาษาตรงไปตรงมาอาจเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติ ปรัชญาชีวิต การจินตนาการถึงความสวยงาม ความใฝ่ฝัน

วัฒนะ บุญจับ (2541 : 145) กล่าวว่า “ความเรียงหรือเรียงความเป็นข้อเขียนที่แสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจ เพื่อให้ผู้อ่านทราบ โดยการนำคำมาเรียงเป็นประโยค และเรียบเรียงเป็นเรื่องราวข้อความให้มีเนื้อเรื่องติดต่อกันเรียกว่าเรื่องหนึ่ง การเขียนเรียงความให้มีประสิทธิภาพชวนอ่านนั้นผู้เขียนจะต้องรู้จักเลือกสรรถ้อยคำและลำดับความให้ได้เนื้อเรื่องชัดเจน น่าอ่าน โดยยึดองค์ประกอบสำคัญในเรื่องของเอกภาพ สัมพันธภาพ และสารัตถภาพ เรียงความหรือความเรียงมีส่วนประกอบสำคัญอยู่ 3 ส่วน คือ คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป “

จากคำกล่าวข้างต้นสามารถสรุปความหมายของความเรียงได้ว่า ความเรียง คือ การเรียงร้อยถ้อยคำเป็นข้อความเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร โดยใช้ความสามารถทางการเขียนเพื่อแสดงทักษะทางภาษาการเขียน ความเรียงมีรูปแบบการเขียนหลายประเภท ดังนี้

ประเภทของการเขียนความเรียง

นักภาษาศาสตร์หลายท่านได้จำแนกประเภทของการเขียนความเรียงไว้หลายประเภท ซึ่งแต่ละท่านมีทัศนะ มุมมอง และทฤษฎีที่มีความแตกต่างกันในรายละเอียด ดังนี้

สายทิพย์ นุกุลกิจ (2539 : 264) ได้แบ่งประเภทของความเรียงโดยสรุปจากการแบ่งของ นักวิชาการหลาย ๆ ท่าน ได้ดังนี้

1. แบ่งประเภทความเรียงตามลักษณะของเนื้อหา แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ
 - 1.) ความเรียงเชิงปกิณกะ ได้แก่ ความเรียงที่มีเนื้อหากล่าวถึงแง่คิดทั่ว ๆ ไปของผู้แต่งและประสบการณ์ส่วนตัวของผู้แต่ง
 - 2.) ความเรียงเชิงวิชาการ ได้แก่ ความเรียงที่มีเนื้อหาให้แง่คิดตามหลักวิชาการต่าง ๆ เช่น ประวัติศาสตร์ ปรัชญา ศาสนา และวรรณคดี
2. แบ่งประเภทความเรียงตามแนวการเขียน แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ
 - 1.) ความเรียงเชิงบรรยาย
 - 2.) ความเรียงเชิงพรรณนา
 - 3.) ความเรียงเชิงวิจารณ์
3. แบ่งประเภทความเรียงตามจุดมุ่งหมายที่เขียน แบ่งเป็น 4 ประเภท ได้แก่
 - 1.) ความเรียงแนวท่องเที่ยว ได้แก่ ความเรียงที่ผู้เขียนมุ่งเล่าจากประสบการณ์การท่องเที่ยวของตนพร้อมกับแทรกข้อคิดที่น่าสนใจ
 - 2.) ความเรียงแนวปลุกใจ ได้แก่ ความเรียงที่ผู้เขียนมุ่งปลุกใจผู้อ่านโดยอาศัยหลักจิตวิทยา
 - 3.) ความเรียงแนวจินตนาการ ได้แก่ ความเรียงที่ผู้แต่งมุ่งเสนอแง่คิดที่มีคุณค่าน่าสนใจ
 - 4.) ความเรียงแนวสารนัย ได้แก่ ความเรียงที่ผู้แต่งมุ่งเสนอความรู้และสารประโยชน์แก่ผู้อ่าน

วัฒนะ บุญจับ (2541 : 132) แบ่งประเภทของการเขียนความเรียงออกเป็นประเภทต่าง ๆ อย่างหลากหลาย แล้วแต่มุมมองและข้อละเอียดปลีกย่อยของการเขียน เช่น

1. แบ่งตามรูปแบบหรือลักษณะคำประพันธ์ แบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ ร้อยแก้ว (Prose) และร้อยกรอง (Poetry)
2. แบ่งตามจุดมุ่งหมายในการเขียน แบ่งได้ 2 ประเภท คือ วรรณศิลป์บริสุทธิ์

(Pure Art) และ วารณศิลป์ประยุกต์ (Applied Art)

3. แบ่งตามเนื้อหาสาระของเรื่อง จะแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.) แบ่งตามเนื้อเรื่อง ซึ่งแบ่งย่อยได้หลายชนิด เช่น ศาสนา ประเพณี ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ลีกลัษยของขวัญ และเรื่องเหนือธรรมชาติ

2.) แบ่งตามสาระของเรื่องเป็น 2 ชนิด สารคดี (Non - Fiction) และ บันเทิงคดี (Fiction)

4. แบ่งตามแบบแผนการเขียนได้ 2 ชนิด คือ การเขียนแบบเป็นแบบแผน (Formal Writing) และ การเขียนแบบไม่เป็นแบบแผน (Non - Formal Writing)

การแบ่งประเภทของการเขียนความเรียงมีลักษณะหลากหลายตามจุดมุ่งหมายและความต้องการนำเสนอผลงานของผู้เขียน แต่การแบ่งประเภทของการเขียนความเรียงส่วนใหญ่จะแยกตามประเภทของเนื้อหาว่าผู้เขียนต้องการเสนอเนื้อหาสาระในงานเขียนความเรียงของตนไปในแนวทางใด ก็จัดงานเขียนของตนอยู่ในประเภทนั้น ตามความเหมาะสม

องค์ประกอบของการเขียนความเรียง

องค์ประกอบของการเขียนความเรียงเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการเขียนความเรียงให้ สละสลวย น่าอ่าน เพราะการเขียนความเรียงโดยการคำนึงถึงองค์ประกอบในการเขียนเป็นหลัก จะทำให้ได้งานเขียนที่มีคุณค่า แสดงออกถึงภูมิปัญญาของผู้เขียนอย่างแท้จริง ซึ่งมีผู้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการเขียนไว้หลายทัศนะ คือ

วัฒนา บุรกลีกร (2518 : 19) กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนความเรียงที่ดีว่าควรมี ลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. ชัดเจน ได้แก่ ถ้อยคำที่ผู้อ่านเข้าใจแจ่มแจ้งตรงตามความประสงค์ของผู้เขียน ไม่มีข้อความที่ทำให้เกิดความสงสัย กำกวม และตีความหมายได้หลายทาง

2. ง่าย ภาษาเขียนที่ดีต้องมีลักษณะที่อ่านแล้วเข้าใจง่าย ควรหลีกเลี่ยงการใช้ คำศัพท์ยาก ไวยากรณ์ฟุ่มเฟือย ประโยคยืดยาว

3. ความหมายดี ในการเลือกคำต้องมีความรู้ เข้าใจความหมายของคำเป็นอย่างดี เพื่อจะได้เลือกเฟ้นถ้อยคำมาใช้ให้ได้ผลตามวัตถุประสงค์ บางตอนต้องรู้จักใช้คำที่มีน้ำหนัก และมีความรัดกุม

สมถวิล วิเศษสมบัติ (2528 : 79) กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนความเรียงไว้ว่า การเขียนเป็นทักษะที่มีความซับซ้อนกว่าทักษะทางภาษาทักษะอื่น ๆ นักเรียนจะเขียนได้ดีก็ต่อเมื่อได้ฟังมากอ่านมากมีประสบการณ์กว้างขวาง นอกจากนี้ยังปรากฏว่านักเรียนที่เขียนได้ดีมักจะเป็นผู้ที่มีทักษะการพูดดี ความรู้ทาง หลักภาษาก็เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้ นักเรียนสามารถเลือกใช้ถ้อยคำได้อย่างเหมาะสมและสามารถเรียบเรียงประโยคได้อย่างสละสลวย

สนิท ตั้งทวี (2529 : 120-124) กล่าวถึงการเขียนความเรียงที่ดีว่าจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

1. ความชัดเจน (Perspicuity) คือ ความชัดเจนในการใช้ถ้อยคำจะช่วยให้การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านได้ตรงกัน ได้แก่ การใช้คำที่รู้จักกันดีอยู่แล้วไม่ควรใช้ศัพท์เฉพาะวิชา หรือศัพท์บัญญัติถ้าไม่จำเป็น การใช้คำที่เป็นสื่อสร้างความเข้าใจ และการใช้คำที่มีความสมบูรณ์ ไม่ละคำใดคำหนึ่ง

2. ความเรียบง่าย (Simplicity) คือ การใช้คำที่เข้าใจง่ายแต่มีผลกระทบต่อความรู้สึก ของผู้อ่าน หลีกเลี่ยงการใช้คำฟุ่มเฟือยหรืออ้อมค้อม คำปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ

3. ความกระชับ (Brevity) คือ การใช้คำน้อยคำแต่ให้ความหมายชัดเจนและมีน้ำหนัก

4. ความประทับใจ (Impressiveness) คือ ความรู้สึกที่เกิดจากการที่ผู้เขียนใช้ถ้อยคำเร้าความรู้สึกของผู้อ่าน อาจเกิดจากการเน้นคำ การเรียงลำดับคำในประโยค การใช้คำที่ขัดแย้งกันในประโยค หรืออาจใช้คำที่ทำให้เกิดภาพก็ได้

5. ความไพเราะ (Euphony) คือ การเลือกใช้คำที่มีเสียงราบรื่นไพเราะหู รู้จักเลือกสรรคำใช้ การหลากคำ โดยคำนึงถึงความสมดุลของข้อความและประโยคด้วย

6. การสร้างภาพ (Picturesqueness) คือ การใช้ถ้อยคำที่ทำให้ความรู้สึกและอารมณ์ โดยใช้คำที่มีความตระการซึ่งเป็นคำที่แสดงอาการ หรือการใช้คำรูปธรรมโดยวิธีการเปรียบเทียบ ซึ่งควรเปรียบเทียบจากนามธรรมให้เป็นรูปธรรม

7. โครงสร้างของประโยค (Structure of Sentence) คือ การลำดับที่ของวลีและอนุประโยคโดยคำนึงถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกันพาดพิงถึงกันต้องอยู่ใกล้ชิดกันนั่นคือส่วนขยายต้องอยู่ใกล้ชิดกับคำที่ถูกขยาย เน้นลำดับความก่อนหลังของสิ่งที่เขียน ความกลมและ ความกระชับของประโยครวมทั้งความเป็นเอกภาพของประโยค

อัจฉรา วงศ์โสธร (2529 : 83) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียนว่า การที่ผู้เรียนจะสามารถเขียนได้ดีนั้น จำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับองค์ประกอบของการเขียน (Component of Writing) คือ

1. เนื้อหา (Content) ได้แก่ เนื้อหาสาระหรือความรู้สึกนึกคิดที่จะแสดงออกมาเป็น คำ วลี ประโยค ย่อหน้า ฯลฯ
2. การเรียบเรียง (Organization) ได้แก่ การลำดับความคิดได้มีความต่อเนื่องซึ่งกัน และกัน โดยอาศัยความรู้เรื่องประโยคสนับสนุนหลัก (Major Supporting Sentence) ประโยคสนับสนุนรอง (Minor Supporting Sentence) ซึ่งล้วนแต่อ้างอิงไปยังประโยคใจความสำคัญ (Thematic Sentence) ของหัวเรื่อง (Topic)
3. ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ ความสามารถในการใช้กฎโครงสร้างมาเขียนเป็น ประโยคได้ถูกต้อง
4. สีสลาภาษา (Style) ได้แก่ การเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนโวหารต่าง ๆ เพื่อให้เกิด ลักษณะเฉพาะของผู้เขียน โดยสะท้อนถึงอารมณ์และอารมณ์ของผู้แต่ง เพื่อสื่อความหมายได้ตาม ความต้องการ
5. กลไกการเขียน (Mechanics) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่างๆ ทางภาษาให้ถูกต้อง เช่น ตัวสะกด คำย่อ และเครื่องหมายวรรคตอน เป็นต้น

พระอภิปรัชญา อรรถาธิบาย ไพบูลย์ สีนลาร์ตัน และคณะ (2540 : 77) กล่าวถึง องค์ประกอบของการเขียนสรุปได้ว่า การเขียนที่ดีนั้นจะต้องประกอบด้วย

1. มีความชัดเจน คือ อ่านแล้วเข้าใจทันที ไม่มีข้อเคลือบแคลงสงสัยการใช้ภาษาง่าย รัดกุมถูกต้องตามความหมาย
2. มีจุดหมายที่ชัดเจนผู้อ่านอ่านแล้วจับจุดหมายได้ทันที ไม่พร่าเลอะเลือน หรือมี ผลความมากเกินไป
3. มีความสัมพันธ์ดำเนินความไปตามลำดับต่อเนื่องกันไม่วกวน ผู้อ่านติดตามได้ง่าย
4. มีความกว้างขวาง ผู้อ่านอ่านแล้วได้เพิ่มพูนความรู้ ความบันเทิง หรือทั้งความรู้ และความบันเทิง
5. มีความประณีตในการใช้คำตลอดจนการเข้าประโยค ใช้ความประณีตเลือกมา อย่างถูกต้องเหมาะสม
6. มีความไพเราะงดงาม ภาษาที่ใช้ทำให้ผู้อ่านอ่านแล้วรู้สึกประทับใจ

ไพบูลย์ สีนลาร์ตัน (2540 : 91) กล่าวถึงองค์ประกอบที่ควรคำนึงถึงที่ทำงานเขียน ความเรียงมีคุณภาพ คือ

1. การแสดงความรู้ลงในงานเขียนควรมีหลักฐานอ้างอิงได้และเป็นความรู้ที่ถูกต้อง

2. การแสดงความคิดเห็นต้องเป็นความคิดของตนเอง หากเป็นความคิดเห็นของผู้อื่น ต้องบอกชื่อผู้นั้นกำกับไว้ด้วย

3. การใช้ตัวสะกดต้องให้ถูกต้องตามพจนานุกรม

4. ควรมีวรรคตอนและย่อหน้าที่เหมาะสมถูกต้อง

5. การเขียนนั้นต้องเป็นระเบียบ ชัดเจน อ่านง่าย และสะอาดเรียบร้อย

สุจริต เพียรชอบ (2540 : 92) กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนว่า งานเขียนที่ดีจะต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ผู้เขียนมีความรัก ความพอใจ และความปรารถนาที่จะเขียน มีอารมณ์ และความจรรโลงใจ มีความรู้ ความคิด และประสบการณ์

วัฒนะ บุญจับ (2541 : 129) กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนว่า องค์ประกอบสำคัญของคำว่าภาษาในการเขียนนั้น จะรวมความตั้งแต่ เนื้อหา ภาษา เครื่องหมายวรรคตอนและเครื่องหมายที่ใช้แทนความรู้ความคิดต่าง ๆ รูปแบบและความคิดเข้าไว้ด้วยกัน

1. เนื้อหา หมายถึง เนื้อเรื่องหรือเรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านรับรู้และเข้าใจอาจเป็นเหตุการณ์ เรื่องราวของบุคคล ข้อคิดเห็น จินตนาการทัศนคติ ตลอดจนอารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ

2. ภาษา หมายถึง ถ้อยคำ ลำนวนโวหารต่าง ๆ ที่ใช้ในการแสดงออกด้วยการเขียน และต้องอยู่ในขอบเขตของหลักการใช้ภาษาและความนิยม ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งในการถ่ายทอด เป็นเรื่องที่ผู้เขียนต้องมีความรอบคอบ ละเอียดอ่อนในการเลือกสรรถ้อยคำ ประโยคและเรื่องราวต่างๆ มาใช้ให้เหมาะสมกับรูปแบบและความสนใจการใช้ภาษาต้องคำนึงถึงระดับของภาษาด้วย

3. เครื่องหมายวรรคตอน คือ เครื่องหมายต่าง ๆ ที่ใช้เขียนเพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจได้ถูกต้อง ป้องกันความเข้าใจผิดได้อีกด้วย เช่น *ข้าพเจ้าผู้มีอันตราย* กับเขียนว่า *ข้าพเจ้า ๆ มีอันตราย* ผู้อ่านย่อมเข้าใจความหมายแตกต่างกัน หรือหากเขียนพินัยกรรมว่า *ไม่ให้ยกตึกนี้ให้แก่นายทำนอง* กับเขียนว่า *ไม่ให้ยก ตึกนี้ให้นายทำนอง* ก็อาจเกิดปัญหาในข้อกฎหมายได้ การเว้นวรรคตอน และการใช้เครื่องหมายจุลภาคย่อมจะทำให้เข้าใจความหมายได้ดีขึ้น

4. รูปแบบการเขียน การเขียนแต่ละประเภทย่อมมีรูปแบบหรือลักษณะการเขียนที่แบ่งตามลักษณะคำประพันธ์แตกต่างกันไปตามเนื้อหาที่นำเสนอ แต่โดยทั่วไปการเขียนนั้นมีอยู่ 2 รูปแบบ คือ ร้อยแก้วและร้อยกรอง

นอกจากนี้นักภาษาศาสตร์ต่างประเทศยังกล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนที่ดีไว้ คือ เจน บี ฮิวอี้ และคณะ (Jane B. Hughey et al, 1983:3-6) กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนไว้ 2 ประการ ประการแรกคือ การแสดงเนื้อหาและการเรียบเรียงข้อความแสดงความคิดเห็นของตนเองให้ผู้อื่น

ทราบอย่างละเอียดรอบคอบเพื่อความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนและประการที่สอง คือ การถ่ายโอนทางภาษาผู้เรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาจะถ่ายโอนความคิดจากภาษาตนเองไปยังภาษาที่เขียน

ซึมา เซงกัปตา (Sima Sengupta, 1998 : 116-118) ได้กล่าวถึงการเขียนไว้ว่าการเขียน เป็นการแสดงความคิด ความรู้สึกไปยังผู้อ่าน ซึ่งมีองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

1. การใช้คำ ถือเป็นความสำคัญอันดับแรกของการเขียนผู้เขียนจะต้องมีความรู้ เรื่องคำจึงจะสามารถเลือกสรรถ้อยคำมาใช้ได้อย่างเหมาะสมกับเรื่องที่เขียนเพราะคำแต่ละคำมีความหมายเฉพาะตัว มีโอกาส และความเหมาะสมในการใช้คำต่างกันออกไป

2. ประโยค คือ กลุ่มคำซึ่งประกอบกันเป็นข้อความมีภาคประธานและภาคแสดง ประโยคจะมีหน้าหน้าชัดเจนหรือคลุมเครือก็ขึ้นอยู่กับวิธีเรียงคำเข้าประโยค โดยคำนึงถึงกฎไวยากรณ์ทางภาษา การสรรคำใช้ การจัดองค์ประกอบของประโยคได้อย่างเหมาะสม ไม่ใช่คำฟุ่มเฟือย และควรอธิบายความได้อย่างชัดเจน

3. ย่อหน้า คือ ข้อความตอนหนึ่งที่มีใจความเพียงใจความเดียว ย่อหน้าหนึ่งจะประกอบด้วยประโยคที่ประโยคก็ได้ จะมีความสั้นหรือยาวเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับข้อความ ในการเขียนย่อหน้านั้นผู้เขียนจะต้องมีความมุ่งหมายที่แน่นอนว่าต้องการเสนออะไรให้ผู้อ่านทราบในย่อหน้านั้น ๆ ย่อหน้าที่ดีจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความคิดของผู้เขียนสามารถแยกชั้นตอน และติดตามการดำเนินเรื่องไปตามลำดับได้สะดวก

จากทัศนะของนักภาษาศาสตร์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนไว้ต่าง ๆ กัน สรุปได้ว่า ความเรียงที่ดีนั้นจะต้องประกอบด้วย เนื้อหาดีมีสาระเกี่ยวเนื่อง สัมพันธ์กันตลอดทั้งเรื่อง มีความเป็นเอกภาพและแสดงความคิดเชิงสร้างสรรค์ จัดลำดับความคิดอย่างเป็นระบบ เลือกใช้ถ้อยคำสำนวนสละสลวยใช้โครงสร้างประโยคตามหลักไวยากรณ์ไทย ถ้าผู้เขียนสามารถนำความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบการเขียนไปใช้ในงานเขียนของตน จะทำให้งานเขียนมีคุณภาพ สมตามเจตนารมณ์

กระบวนการเขียนความเรียง (Writing Process)

นอกจากองค์ประกอบกรเขียนความเรียงแล้วกระบวนการเขียนก็มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง กระบวนการเขียนเป็นกลวิธีการเขียนวิธีการหนึ่งที่ทำให้งานเขียนสมบูรณ์แบบได้ ซึ่งมีนักวิชาการเกี่ยวกับการเขียนได้แสดงทัศนะไว้แตกต่างกันเกี่ยวกับกระบวนการเขียนที่ทำให้งานเขียนมีคุณค่า ดังนี้

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2526 : 110) กล่าวถึงกระบวนการเขียนว่า กระบวนการเขียนเป็น กระบวนการแสดงความรู้สึกนึกคิดโดยการถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้อื่นอ่านเข้าใจ ความคิดและจุดประสงค์ของผู้เขียนการเขียนที่ดีจึงต้องมีการเตรียมเริ่มตั้งแต่คิดว่า จะเขียนอะไรเตรียม ศึกษาหาความรู้ที่จะเขียนด้วยการอ่านการฟังแล้วจึงนำมาประมวลหรือจัดลำดับความคิดให้เป็นเรื่องราว ว่าควรเขียนประเด็นใดก่อนหลังหาข้อมูล หรือหลักฐานมาสนับสนุนให้ข้อเขียนนั้นน่าเชื่อถือ

สนธิ ตั้งทวี (2529 : 105) กล่าวถึงกระบวนการเขียนไว้ในหัวข้อของการฝึกเขียนสรุป ได้ว่า ผู้เขียนควรมีวัตถุประสงค์ มีความรู้ มีจินตนาการ พอที่จะเรียบเรียงไว้เป็นทุนเดิมเสียก่อนผู้เขียน จะต้องถามตัวเองว่า เขียนเรื่องอะไร จะเขียนอย่างไรและจะเขียนเรื่องนั้นให้เกี่ยวกับจินตนาการของตนเองอย่างไรโดยต้องระมัดระวังในเรื่องการใช้คำ การผูกประโยค การลำดับประโยค สัมพันธภาพของย่อหน้า การส่งทอดเนื้อความ ฯลฯ ซึ่งมีหลักสำคัญอยู่ 3 ประการ คือ

1. เริ่มประโยคที่เป็นจุดรวมของเรื่อง ลักษณะประโยคควรเป็นประโยคสั้นกะทัดรัด อ่านแล้วเข้าใจง่าย ตามด้วยประโยคขยายเพื่อขยายความต่อไป การดำเนินเรื่องต้องให้แนบเนียน และรักษาแนวทางของประโยคแรกไว้ แล้วพยายามรักษาเนื้อเรื่องให้มีเอกภาพ

2. เขียนตรงตามหัวข้อเรื่อง โดยการจดบันทึกแนวคิดไว้แล้ววางหัวข้อว่าควรจะทำอะไรก่อนหลัง โดยเขียนหัวข้อเรื่องให้ตรงและสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องเสมอ

3. การทบทวนเรื่อง ผู้ฝึกเขียนควรจะได้ตรวจทานเรื่องที่ตนเขียนไว้หลาย ๆ ครั้ง โดยพิจารณาว่าเรื่องที่ตนเขียนนั้นเป็นอย่างไรตรงกับชื่อเรื่องหรือไม่ตรงจุดประสงค์ที่วางเอาไว้หรือเปล่า ขั้นตอนต่อไปก็ตรวจดูเรื่องการใช้คำ รูปประโยค ลำนวนโวหาร ภาพพจน์ การเชื่อมโยงเนื้อเรื่องเป็นอย่างไร ดัดตรงตามความต้องการแล้วหรือยัง ถ้าพบข้อบกพร่องควรรีบแก้ไขเสียให้ถูกต้อง การแก้ไข ทบทวนเรื่องที่เขียนอาจทำง่าย ๆ เช่น พบเห็นข้อบกพร่องก็แก้ไขเพิ่มเติม หรือขีดฆ่าทันที ถ้าเห็นว่า ประโยคหลวมคลุมเครือก็จึงแก้ไขเสียใหม่ ถ้าเนื้อเรื่องขาดแนวคิดที่ดีเป็นความเห็นดาดๆ ขาดสำนวนโวหารที่ดี ก็เปลี่ยนแปลงแก้ไขให้เหมาะสม ดูความเป็นเอกภาพ เนื้อความเกี่ยวกับเรื่องอะไร ข้อเขียนนั้นตรงกับชื่อเรื่องหรือไม่

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 108) กล่าวถึงกระบวนการเขียนว่า การเขียนเป็น กระบวนการที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความคิดเป็น อย่างยิ่ง เพราะก่อนที่จะเขียนผู้เขียนจะต้องคิด ก่อนเสมอว่าตนเขียนอะไร เขียนให้ใครอ่าน และมีจุดมุ่งหมายในการเขียนอย่างไรโดยพยายามสื่อสาร ทางความคิดกับผู้อ่าน ผู้เขียนจะต้องรวบรวมข้อมูลเลือกสรรสิ่งที่ตนเองต้องการถ่ายทอดความคิด นำ มาลำดับด้วยการเรียบเรียงออกมาเป็นตัวอักษรตั้งแต่ระดับประโยคจนถึงระดับข้อความ หรือสูงกว่า ข้อความโดยใช้ความรู้ด้านกลไกของการเขียน เป็นต้นว่าการเขียนลายมือ การสะกดคำ เครื่องหมาย

วรรคตอน กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ตลอดจนวากยสัมพันธ์

โรเบิร์ต ดับบลิว แบลค (Robert W. Black, 1983 : 48) กล่าวถึง กระบวนการเขียนว่ามี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนการเขียน (Pre-Writing) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเตรียมตัวก่อนทำกิจกรรมการเขียน โดยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน
2. ขั้นเขียนร่าง (Drafting) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนลงมือเขียนโดยการเรียบเรียงข้อมูลที่ได้เตรียมมา
3. ขั้นวิพากษ์ (Revising) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนนำมาใช้ตรวจสอบและแก้ไขงานเขียนเพื่อให้เกิดความถูกต้องเหมาะสมในการใช้ภาษาสร้างสรรค์งานเขียน
4. ขั้นตรวจทาน (Editing) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนปรับปรุงงานเขียนเป็นครั้งสุดท้ายแล้วคัดลอกหรือพิมพ์ออกมา

สตีเฟน ดี คราเชน (Stephen D. Krashen, 1984 : 12-17) กล่าวถึงงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนเขียนความเรียงที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้เขียนที่ดีแตกต่างจากผู้เขียนที่ไม่มีความสามารถมีอยู่ 3 วิธีการ คือ การวางแผนการเขียน (Planning) การตรวจทานวิพากษ์ (Rescanning) และการแก้ไขงานเขียน (Revising) มีรายละเอียด ดังนี้

1. การวางแผนการเขียน (Planning) คือ การวางขอบเขตของเนื้อหาที่ผู้เขียนที่มีความสามารถจะมีการวางแผนการเขียนขั้นพื้นฐาน 2-3 ขั้นตอน โดยวางแผนเกี่ยวกับเนื้อหา (Content) และการเรียบเรียงความคิด (Organization) โดยบันทึกเป็นโครงร่างสั้นๆ ไว้ และเขียนเรื่องตามความเป็นจริง นักเขียนที่ดีจะใช้เวลาในการสร้างงานเขียนของตน และมีการปรับปรุงงานเขียนของตนใหม่ (Prewriting) นอกห้องเรียน มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงร่างได้ถ้ามีแนวคิดใหม่ที่ดีกว่าเดิม

2. การตรวจทานวิพากษ์งานเขียนอย่างละเอียด (Rescanning) นักเขียนที่ดีจะอ่านทบทวน วิพากษ์และแก้ไขงานเขียนของตนใหม่ในการเขียนร่างฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 จะทำให้ผู้เขียนมีเหตุผลที่ดีในการเขียนข้อความ และมีงานเขียนฉบับร่างที่กระชับขึ้น นักเขียนที่ดีจะรู้ว่าอะไรคือปัญหาจะอ่านทบทวนงานเขียนใหม่ คิดปรับปรุงแก้ไขงานเขียน และรวมความคิดใหม่เข้าด้วยกัน

3. การแก้ไขงานเขียน (Revising) เป็นวิธีที่ทำให้ผู้เขียนมองเห็นเนื้อหาและเป็นพื้นฐานเบื้องต้นให้ผู้เขียนเปลี่ยนสำนวนภาษาใหม่ในร่างฉบับแรกซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เขียนจะสร้างสรรค์ผลงานให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งเป็นวิธีที่เกี่ยวข้องกับการคิดเป็นจุดเล็กๆ ที่ทำให้เห็นโครงสร้างไวยากรณ์ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการเขียนใหม่ จะทำให้เห็นความสำคัญของวิธีการ

เรียบเรียงข้อความ และผู้ที่เขียนเก่งจะแก้ไขเก่งมากและเน้นที่เนื้อหา ในขณะที่พวกไม่เก่งแก้แต่ภาษา ซึ่งผลที่เกิดขึ้นจะไม่ดีเท่าการแก้ไขเนื้อหา

นอกจากนี้ เอ็ดเวิร์ด ดี กานเย (Edward D. Gagne, 1985 : 273) ได้แบ่งกระบวนการเขียนออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1. การเตรียมการ (Construction) เป็นวิธีที่ผู้เรียนนำมาปฏิบัติเพื่อเตรียมงานเขียนให้มีคุณภาพดี อันได้แก่ การวางแผนการเขียนก่อนดำเนินการเขียน การกำหนดวัตถุประสงค์ของการเขียนซึ่งจะทำให้ผู้เรียนตัดสินใจเลือกใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ได้อย่างเหมาะสม การคำนึงถึงผู้อ่าน การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการระดมความคิด ตลอดจนการเลือกใช้ลีลาที่เหมาะสม

2. การแปลข้อมูล (Translation) เป็นวิธีที่ผู้เรียนนำมาปฏิบัติ เพื่อแปลงข้อมูลทางความคิด และข้อมูลทางภาษาที่รวบรวมได้ในขั้นเตรียมการ นำมาสร้างเป็นประโยคและข้อความที่มีความหมายในการเขียน การแปลข้อมูลยังแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนย่อย คือ

1.) การวินิจฉัยงานเขียน (Revision) เป็นวิธีที่ผู้เรียนนำมาใช้วินิจฉัยและแก้ไข (Correction) งานเขียนให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่นการแสดงความคิดเป็นถ้อยคำ (Thinking Aloud) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษาของตนและรู้จักแก้ไขความผิดพลาดในการใช้ภาษาสัมพันธ์ความ และย่อหน้า ลีลาภาษา รวมทั้งการคำนึงถึงตัวผู้อ่าน และจุดมุ่งหมายของการเขียน

2.) การประเมินคุณค่า (Evaluation) เป็นวิธีที่ผู้เรียนนำมาใช้เพื่อตัดสินใจว่างานเขียนที่ผลิตออกมามีคุณภาพดีเพียงใดและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเขียนหรือไม่

3.) การจัดการ (Execution) เป็นวิธีที่ผู้เรียนนำมาปฏิบัติเพื่อให้งานเขียนนั้น ๆ ปรากฏต่อสายตาของผู้อ่าน โดยการคัดลอกหรือจัดพิมพ์งานเขียนชุดนั้นออกมา

จากการรวบรวมข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า กระบวนการเขียนเป็นวิธีการเขียนที่มีขั้นตอนเป็นลำดับขั้นอันประกอบด้วย การเตรียมความรู้ความคิด การสร้างจินตนาการเกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน กำหนดขอบข่ายของเรื่อง การลงมือเขียนร่างฉบับแรก การทบทวน การตรวจแก้ การตรวจทาน และการเขียนร่างฉบับสุดท้ายนั้น จะเห็นได้ว่าการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนเป็นขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการเขียนซึ่งจะทำให้งานเขียนมีคุณภาพและมีความสำคัญที่จะทำให้นักเรียนสามารถสร้างสรรค์งานเขียนได้ดีขึ้น

ความสามารถในการเขียนความเรียง

การเขียนความเรียงให้ดีมีคุณค่าอ่านนั้น ผู้เขียนจะต้องมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ความคิดออกมาเป็นตัวอักษรอย่างสละสลวย และมีหลักเกณฑ์ในการเขียน ซึ่งความสามารถในการเขียนดังกล่าวมีนักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศกล่าวไว้คล้ายคลึงกัน ดังนี้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 3-4) กล่าวถึงความสามารถทางภาษาเพื่อการสื่อสารว่า หมายถึง ความสามารถด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน มีรายละเอียด ดังนี้

1. ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ หรือตามหลักไวยากรณ์ (Linguistic or Grammatical Competence) โดยมีองค์ประกอบทางภาษา ได้แก่ ระบบเสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ เช่น แขนงในการสื่อความหมาย

2. ความสามารถทางสังคมศาสตร์ (Sociolinguistic Competence) คือ สามารถใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามระเบียบปฏิบัติของสังคม โดยสามารถเลือกใช้ให้ถูกต้องเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส

3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) คือ มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยค โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์และความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้เข้ากันได้อย่างถูกต้อง

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Pragmatic Competence or Strategic Competence) คือมีความรู้เกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ เช่น การขยายความด้วยคำศัพท์อื่น ๆ แทนคำศัพท์ที่ไม่รู้หรือนึกไม่ออกในขณะนั้น เพื่อเลือกใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม

แอน ไรเมส (Ann Raimes, 1983 : 5 - 11) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนความเรียงไว้ว่า ผู้เขียนที่จะสามารถเขียนได้ชัดเจน และคล่องแคล่ว สื่อความคิดให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดี ต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบเหล่านี้ คือ

1. เนื้อหา (Content) ในการเขียนผู้เขียนควรคำนึงถึงความสอดคล้องของข้อความ (Relevance) ความชัดเจน (Clarity) การเป็นต้นแบบ (Originality) และความมีเหตุผล (Logic)

2. กระบวนการของผู้เขียน (The Writer's Process) ผู้เขียนควรมีกระบวนการเขียนที่ครบวงจร ได้แก่ การได้มาซึ่งความคิด (Getting Ideas) การเริ่มลงมือเขียน (Getting Started) การเขียนร่าง (Writing Drafts) และการวินิจฉัยแก้ไข (Revising)

3. ผู้อ่าน (Audience) ผู้เขียนจะต้องพิจารณาก่อนลงมือเขียนว่า ผู้อ่านเป็นใครเพื่อให้สามารถผลิตงานเขียนได้เหมาะสมกับผู้อ่าน

4. จุดประสงค์ (Purpose) ผู้เขียนจะต้องมีเหตุผลในการเขียน แต่ละชิ้น

5. การเลือกใช้คำ (Word Choice) ผู้เขียนจะต้องรู้จักเลือกใช้คำศัพท์ สำนวน และคำที่แสดงความรู้สึก (Tone) ที่เหมาะสม
6. การเรียบเรียงข้อความ (Organization) ผู้เขียนควรคำนึงถึงการเรียบเรียงข้อความ เป็นปรีเภท (Paragraphs) การเขียนประโยคในความสำคัญและประโยคสนับสนุน (Topic and Support) และการใช้เครื่องสัมพันธภาพและความเป็นเอกภาพ (Cohesion and Unity)
7. กลไกในการเขียน (Mechanics) ผู้เขียนควรคำนึงถึงเรื่องลายมือ (Handwriting) การสะกดคำ (Spelling) และเครื่องหมายวรรคตอน (Punctuations) เป็นต้น
8. ไวยากรณ์ (Grammar) ผู้เขียนควรคำนึงถึง กฎเกณฑ์ทางหลักภาษาและไวยากรณ์ ที่ถูกต้อง
9. ความสัมพันธ์ระหว่างถ้อยคำในประโยค (Syntax) ผู้เขียนควรคำนึงถึงโครงสร้างประโยค (Sentence Structure) และการเลือกใช้ลีลาของประโยค (Stylistic Choices) เป็นต้น

แพทริเซีย จอห์นสัน (Patricia Johnson, 1986:93) กล่าวถึงความสามารถในการเขียนความเรียงว่าหมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการถ่ายทอดเนื้อหา รายละเอียดต่าง ๆ ในลักษณะที่ถูกต้องทางไวยากรณ์ เป็นข้อความสั้น ๆ ที่สื่อความหมายได้

ดอนน์ เบอห์น (Donn Byrne, 1988 : 1) กล่าวถึง ความสามารถในการเขียนความเรียงว่าไม่ใช่เป็นเพียงการเขียนสัญลักษณ์ทางภาษาเท่านั้น แต่หมายถึง กระบวนการในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารและความคิดของผู้เขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการเรียบเรียงถ้อยคำ จัดลำดับความคิดให้เหมาะสมเพื่อให้สามารถสื่อสารข้อมูลนั้นไปสู่ผู้อ่านได้ตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

สรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียนความเรียงจะแบ่งออกเป็นความสามารถในการเขียนตามองค์ประกอบของการเขียน 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านเนื้อหา คือ เขียนความเรียงให้ตรงกับหัวข้อเรื่องได้ใจความครบถ้วนตามความต้องการของผู้เขียน
2. ความรู้และความสามารถด้านการสรรคำใช้ ในการเขียนความเรียงสิ่งสำคัญประการหนึ่งซึ่งจะขาดเสียมิได้ คือ ความรู้ความสามารถด้านการสรรคำใช้ เพราะจะนำไปสู่การสื่อความคิดของผู้เขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เขียนสามารถถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรได้ตามที่ต้องการ การที่ผู้เขียนจะสามารถเขียนได้ดีเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถในการสรรคำใช้ได้ตรงตามความต้องการของผู้เขียน ถ้าผู้เขียนไม่มีความรู้ในเรื่องคำก็จะเขียนให้ผู้อ่านเข้าใจได้

3. ความรู้และความสามารถด้านการเรียบเรียงข้อความ ผู้เขียนจะต้องเรียบเรียงข้อความไปตามหลักการของการพัฒนารายละเอียดประกอบใจความหลัก (Pattern of Development) จะมีประโยคหนึ่งที่มีใจความหลักแล้วมีประโยคอื่น ๆ ที่ตามมาทำหน้าที่สนับสนุนหรือขยายความของประโยคในความหลักนั้นจะต้องมีการจัดเรียบเรียงข้อความไปตามลำดับก่อนหลัง ฉะนั้นความรู้ความสามารถในการเรียบเรียงข้อความจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนควรศึกษาเพื่อประโยชน์ในการเขียนความเรียงประโยคต่าง ๆ เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนของตน

4. ความรู้และความสามารถด้านเนื้อหาที่สัมพันธ์กับเรื่องที่เขียนให้มีเนื้อหาที่สัมพันธ์กัน คือ วิธีการที่จะทำให้งานเขียนนั้นมีรูปแบบการเขียนที่ดีและชัดเจน อ่านแล้วเข้าใจง่าย การเขียนประโยคทุกประโยคให้มีใจความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในขณะที่เดียวกันก็สอดคล้องกับใจความหลักเพียงใจความเดียวที่ผู้เขียนต้องการเสนอจึงจะทำให้งานเขียนนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ของการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และงานเขียนที่ออกมาจะเป็นงานเขียนที่มีคุณภาพ

5. ความรู้และความสามารถด้านไวยากรณ์และกลไกในการเขียน ในการเขียนความเรียง นอกจากผู้เขียนจะต้องมีความรู้ความสามารถพื้นฐานที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ความรู้และความสามารถทางภาษา ซึ่งได้แก่ในเรื่องไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการสะกดคำ

เทคนิคการสอนทักษะการเขียน

การสอนทักษะการเขียนให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและมีเจตคติที่ดีต่อการเขียนนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ หลายประการคือ อายุ สติปัญญา ประสบการณ์ และเจตคติที่ดีต่อครูผู้สอนและการเขียน โดยผู้เขียนจะต้องมีความคิดสร้างสรรค์และถ่ายทอดความคิดออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีนักวิชาการได้เสนอแนวทางในการสอนทักษะการเขียนไว้หลายวิธี คือ

กุหลาบ มัลลิกะมาส และวิพุธ โสภวงศ์ (มปป : 116-121) กล่าวถึงวิธีการสอนการเขียนความเรียงว่า ผู้เขียนจะต้องวางโครงเรื่อง และมีประเด็นสำคัญพอที่จะเป็นเครื่องนำความคิดในการเขียนโดยคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ คือ กำหนดความมุ่งหมายสำคัญของเรียงความเรื่องนั้นเลือกแบบการเขียนหรือโวหารการเขียนให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายสำคัญหารายละเอียดประกอบ และขยายความประเด็นต่าง ๆ ของโครงเรื่อง กำหนดภาคคำนำ เนื้อเรื่องและสรุป แล้วลงมือเขียนตามลำดับ และนอกจากนี้ผู้เขียนจะต้องแก้ไขข้อบกพร่องและขัดเกลาให้เหมาะสมยิ่งขึ้นเป็นการตกแต่งครั้งสุดท้ายโดยที่ผู้เขียนจะต้องปฏิบัติอย่างรอบคอบและประณีตบรรจง

สมพร มั่นตะสูตร (2526 : 150-152) เสนอแนะการสอนการเขียนความเรียง สรุปความ
ได้ดังนี้

1. ให้นักเรียนเลือกเรื่องที่จะเขียนด้วยตนเอง ครูอาจชี้แนะเรื่องที่เหมาะสมกับวัย
ของนักเรียน
2. ยั่วยุให้นักเรียนเกิดความอยากแสดงออกทางการคิดผ่านการเขียนด้วยการซักชวน สนทนาถึงสิ่งที่น่าสนใจที่อยู่รอบตัว อาจเป็นสิ่งแวดล้อม เหตุการณ์หรือข่าวประจำวัน
3. ใช้อุปกรณ์การสอนที่เหมาะสม เช่น หุ่นรูปสัตว์ต่างๆ ภาพ หุ่นจำลองของจริง เพื่อฝึกให้เขียนบรรยายโวหาร พรรณนาโวหาร หรือเขียนเรียงความตลอดเรื่อง
4. นำตัวอย่างการเขียนความเรียงที่ดี ๆ มาให้นักเรียนอ่านมาก ๆ
5. ให้นักเรียนผูกเรื่องจากคำศัพท์ที่ครูให้หรือนักเรียนรวบรวมคำแปลก ๆ จากหนังสือพิมพ์มา แล้วนำมาผูกเรื่องใหม่เป็นการส่งเสริมจินตนาการ
6. ช่วยวางโครงเรื่องที่ที่น่าสนใจร่วมกับนักเรียน แล้วให้นักเรียนเขียนโครงเรื่องที่ได้วางไว้
7. แนะนำแหล่งข้อมูลที่จะศึกษา และวิธีการเขียนความเรียงเชิงวิชาการให้แก่
นักเรียนก่อน
8. แก้ไขเป็นลายลักษณ์อักษรเมื่อพบข้อบกพร่องไม่ว่าจะเป็นการจัดลำดับเรื่องราว การใช้ถ้อยคำ สำนวนโวหาร การผูกประโยค ให้นักเรียนทุกคน และนำข้อบกพร่องมาเสนอหน้าชั้นเรียน พร้อมแก้ไขให้ดูเป็นแบบอย่าง
9. คัดผลงานเขียนความเรียงที่ดีของนักเรียนในชั้นมาอ่านให้นักเรียนฟังเพื่อส่งเสริม
ด้านกำลังใจที่จะเขียนให้ดีขึ้น
10. ให้นักเรียนเขียนแสดงอารมณ์และพฤติกรรมที่นักเรียนคิดว่าตนเองจะทำเมื่อ
เกิดอารมณ์ต่าง ๆ เช่น รัก โกรธ เกลียด ฯลฯ
11. ให้นักเรียนถอดคำประพันธ์หรือสุภาษิตแล้วเขียนเป็นความเรียงที่สละสลวย
สนิท ตั้งทวี (2531 : 38-40) กล่าวถึง หลักการสอนเขียนความเรียง ไว้ดังนี้
 1. ครูควรทดสอบความสามารถพื้นฐานทางการเขียนความเรียงของนักเรียนก่อนที่จะ
จะมีการสอน ในกรณีที่ไม่มีแบบทดสอบมาตรฐานควรสร้างแบบทดสอบตัวเลือกขึ้นไว้ใช้เอง ใช้สำหรับ
วัดความสามารถในการสะกดคำ การใช้คำ การผูกประโยค และการเรียบเรียงข้อความเพื่อให้ครูทราบ
ถึงการพัฒนาทางการเขียนหลังจากที่ได้สอนไปแล้วทุกระยะ
 2. ครูควรให้นักเรียนมีโอกาสเลือกเรื่องที่จะเขียนความเรียงและมีส่วนร่วมใน

การเสนอหัวข้อเรื่องไม่ควรกำหนดหัวข้อเรื่องให้ตายตัว

3. การสอนทักษะการเขียนควรสอนสัมพันธ์ทักษะฟัง พูด และอ่าน และควรให้มีความสัมพันธ์ถึงวิชาการอื่นดี หลักภาษา ศิลปะ หรือวิชาอื่น ๆ ด้วย
4. ผู้สอนควรใช้หลักของการเสริมแรง เสริมกำลังใจ อาจจัดให้มีการประกวดงานเขียนประเภทต่างๆ ยกย่องให้เกียรติแก่นักเรียนที่มีผลงานดีเด่น การให้รางวัล การชมเชย เป็นต้น
5. ครูไม่ควรมุ่งแต่ให้กฎเกณฑ์ ทฤษฎี ควรให้มีการปฏิบัติจริง ทำจริง
6. ครูควรใช้สื่อประกอบการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้แจ่มชัด
7. ครูควรวางแผนการสอนอย่างละเอียดและชัดเจนสามารถเน้นพฤติกรรมกรรมการเขียนของนักเรียนได้อย่างเด่นชัด
8. นักเรียนควรมีส่วนร่วมในการวัดผลและการสร้างเกณฑ์ในการประเมินผล เพื่อให้ นักเรียนรู้จักใช้ดุลยพินิจและใช้วิจารณญาณในการทำงาน

เฉลียว เพชรแก้ว (2543 : 28) กล่าวถึง แนวการสอนเขียนความเรียงภาษาไทยในปัจจุบันว่ามุ่งส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนโดยพัฒนาการทางด้านความคิดเป็นหลักมีได้มุ่งที่เนื้อหาวิชาเป็นลำดับตั้งแต่ก่อน เพราะฉะนั้นหากมีหนทางใดที่จะเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษาของผู้เรียนแล้ว ก็ควรพยายามส่งเสริมให้เต็มที่ และได้เขียนเพิ่มเติมว่า ประสบการณ์เป็นปัจจัยสำคัญก่อให้เกิดการเรียนรู้ เพราะฉะนั้น ผู้สอนทั้งหลายจึงควรพยายามหาโอกาสที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ในด้านภาษาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ การเรียนภาษาไทย โดยเฉพาะการใช้ภาษาไทยที่ใช้ตำราเป็นหลักนั้น ยังไม่เป็นการเพียงพอที่จะทำให้ นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้ดี ด้วยเหตุนี้ผู้สอนควรมุ่งจัดกิจกรรมหรือหาสิ่งที่มีมาช่วยสร้างสถานการณ์ให้แก่ผู้เรียน เพื่อเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่สร้างขึ้นนั้น และเป็นการแนะแนวทางให้ผู้เขียนรู้จักคิดและแสดงออกถึงความคิด โดยการเขียนได้อย่างกว้างขวางอีกด้วย

เดวิด ครอส (David Cross, 1992 : 269) กล่าวถึง วิธีการสอนเขียนว่ามีหลายวิธี คือ

1. การต่อคำ ต่อประโยค (Jigsaw Sentences) โดยเริ่มจากกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ การใช้คำพุ่มเพื่อยลลักษณะพิเศษที่แปลกแยกในบางประโยคที่ไม่น่าเป็นไปได้โดยให้ผู้เรียนสร้างประโยคที่ดีขึ้น ให้นักเรียนแก้ไขโครงสร้างทางไวยากรณ์ ที่ถูกต้องใหม่
2. การแก้ไขงานเขียนใหม่ (Copying with Corrections) โดยการเขียนข้อความใหม่ในแต่ละย่อหน้า มีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดที่ไม่ถูกต้องให้เหมาะสมมากขึ้น
3. การเขียนข้อความอย่างกว้าง ๆ (Gapped Passage) สำหรับข้อความ 2 - 3

ย่อหน้า โดยวางแผนการเขียนให้ทำเป็นการบ้าน การตรวจสอบอย่างรวดเร็ว การยอมรับคำที่จะเขียนบนกระดานดำ และวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนด้วยตนเอง

4. การเว้นคำอย่างเป็นระบบ (Pure Cloze Passage) เช่น เว้นช่องว่างของคำทุก ๆ 7 คำ และนักเรียนสร้างคำมาเติมได้อย่างรวดเร็วและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และเหมาะสมกับเนื้อหา

5. การแก้ไขปรับปรุงการเว้นคำในข้อความ (Modified Cloze Passages) การตัดคำออก นักเรียนจะต้องเลือกคำมาเติมใหม่ได้ จุดเด่นบางประการของวิธีการสอนนี้ คือ จะเป็นจุดแรกในการพิจารณาการใช้ถ้อยคำและโครงสร้างไวยากรณ์โดยเฉพาะ โดยการตัดคำออก 1-2 คำ ใน 1 ประโยค

6. ตัวเลือกในข้อความต้องมีหลากหลายให้เลือก (Multiple Choice Cloze Passage) โดยครูอาจสร้างข้อความขึ้นมา และในหนึ่งย่อหน้าสามารถใส่คำ ข้อความหรือประโยคที่ไม่ถูกต้องลงในย่อหน้านั้น ๆ ตามลำดับชั้น โดยมีตัวเลือกเดียวกับไวยากรณ์รูปแบบการบรรยายอื่น ๆ หรือ ความพอดีของเนื้อหา

7. การทำงานให้เสร็จแล้วคัดลอกออกมา (Find and Copy) ขั้นนี้เป็นการใช้ถ้อยคำอย่างฉลาดในการขยายความ การนำคำใหม่แสดงออกมาเป็นคำพูดให้นักเรียนเป็นส่วนประกอบสำคัญในต้นฉบับเดิม การเขียนสามารถสร้างคำหรือสร้างประโยค เป็นคำพูดได้

8. การเขียนประโยคในการอธิบายข้อสงสัยให้เห็นภาพ (Gapped Illustrative Sentence)

9. การเขียนตามคำบอก (Dictation) โดยการจับคู่กันเขียนหรือ เขียนเป็นกลุ่มโดยบอกให้นักเรียนเขียนตามคำสั่งจากข้อความที่พวกเขาเรียน วิธีนี้นักเรียนจะทำงานได้ด้วยตนเอง แก้ไขปรับปรุงข้อความหลังจากจบประโยคได้

10. การเชื่อมโยงประโยค (Sentence Combining) ควรให้นักเรียนเขียนข้อความหรือถ้อยคำเป็นประโยคสั้น ๆ ที่นักเรียนจะสามารถสร้างประโยคได้ มีการเชื่อมโยงข้อความที่เหมาะสมหรือให้ นักเรียนออกมาเขียนข้อความบนกระดานดำก็ได้

11. การสรุปความ (Reducing) ข้อความที่คัดลอกออกมาแล้วนำมาเชื่อมโยงถ้อยคำและกลุ่มคำต่าง ๆ ใหม่ โดยยอมให้นักเรียนแก้ไขโครงสร้างของประโยคในต้นฉบับเดิมโดยนักเรียนอาจเขียนสรุปความโดยการจับคู่หรือแสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อนที่นั่งข้าง ๆ ก็ได้

12. การบันทึกการสนทนา (Dictogloss) เป็นการเขียนความเรียงที่ผู้เขียนจะต้องบันทึกการทำแบบฝึกหัดไว้เพื่อศึกษา

การสอนทักษะการเขียนมีหลายวิธีขึ้นอยู่กับผู้สอนจะใช้กลวิธีการสอนแบบใด ทั้งแบบเห็นรูปแบบการเขียนเน้นเกี่ยวกับการใช้สื่อในการเรียนการสอน หรือเน้นกิจกรรมที่หลากหลายในการสอนซึ่งวิธีการสอนของครูจะเป็นปัจจัยหลักสำคัญที่ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนและสามารถเขียนความเรียงที่ดีได้

การวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน

สาเหตุของความผิดพลาดและบกพร่องของการเขียนความเรียง

สาเหตุของความผิดพลาดและบกพร่องของการเขียนความเรียง เกิดจากความเรียงจะมีข้อผิดพลาดและบกพร่องในด้านเนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การใช้ถ้อยคำ การใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์และกลไกทางภาษา ด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายด้านรวมกันเป็นงานเขียนที่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ ต้องได้รับการแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้ได้งานเขียนที่สมบูรณ์ซึ่งมีผู้กล่าวถึงงานเขียนที่ไม่ชัดเจนหรืองานเขียนที่มีข้อผิดพลาดและบกพร่องไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

เอมอร์ ชิตตะโสภณ (2529 : 26-28) กล่าวถึงสาเหตุของงานเขียนความเรียงที่ผิดพลาดตามหลักภาษาศาสตร์ โดยมีลักษณะผิดพลาดด้านไวยากรณ์ ความหมายและบกพร่องด้านการใช้คำจำแนกออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. การทำผิด (Mistakes) การทำผิดลักษณะนี้เกิดจากความเลินเล่อ ถ้าไม่แก้เองจะกลายเป็นความเคยชินที่แก้ไขไม่ได้ การทำผิดเกิดขึ้นเมื่อผู้เขียนไม่ได้ใช้กฎ และแบบฟอร์มทั้ง ๆ ที่รู้ ถ้าผู้ใดทำผิดมีเวลาทบทวนโดยการกลับไปอ่านประโยคนั้นๆ เพียงครั้งเดียว ก็สามารถแก้ไขเองได้และยังอาจแก้ไขความผิดพลาดในลักษณะเดียวกันนี้ของผู้อื่นได้ด้วย

2. การเลือกผิด (Mismatches) การเลือกผิดเป็นความผิดพลาดที่เกิดจากการที่ผู้เขียนไม่รู้จักกฎเกณฑ์หรือรูปแบบทางไวยากรณ์ ได้แก่ ความผิดพลาดเนื่องมาจากการใช้ลักษณะนามหรือสันธานผิดไป

3. การไม่รู้ (Gaps) การไม่รู้เป็นช่องว่างของความผิดพลาดที่ผู้เขียนไม่สามารถแก้ไขเองได้ เพราะไม่รู้ว่าผิด เช่น เขียนตามอิทธิพลของสำนวนภาษาต่างประเทศ ใช้คำพูดปนในภาษาเขียนไม่คำนึงถึงความถูกต้องในการใช้สำนวนหรือลำดับของคำ

ดวงมน จิตรจำนงค์ (2537 : 48-52) กล่าวถึงสาเหตุในการใช้ภาษาเขียนผิดพลาดสนับสนุนคำกล่าวของเอมอร์ ชิตตะโสภณ ดังนี้

1. การแยกหน่วยเสียงไม่ถูกต้องทำให้เกิดความสับสนระหว่าง /ร/ล/ และเสียงควบกล้ำที่มีพยัญชนะสองเสียงนี้เป็นส่วนประกอบของคำเพราะไม่เข้าใจหรือไม่พิถีพิถันเรื่องความหมาย

2. การสะกดการันต์ เป็นเครื่องบ่งชี้ว่ามีที่มาต่างกัน และมีความหมายต่างกัน คำยืมอาจฟ้องเสียงกันเองและฟ้องเสียงกับคำไทย แต่มีตัวสะกดการันต์ต่างกันทำให้ความหมายต่างกัน หากไม่รู้ที่มาของคำหรือเทียบเสียงอย่างไม่ระมัดระวังอาจเขียนผิด การรู้ที่มาของคำจะช่วยกำจัดการสะกดผิดได้

3. การใช้คำผิดความหมายมีสาเหตุมาจากความพลั้งเผลอความสับสนแยกแยะความหมายของคำไม่ถูกต้อง

4. โครงสร้างผิดและความหมายไม่ชัดเจน อาจเพราะประโยคขาดความชัดเจน หรือใช้คำทำให้เกิดความกำกวมในประโยค

ประเทือง คล้ายสุบรรณ (2537 : 27) กล่าวถึงสาเหตุของการเขียนหนังสือผิดไว้เช่นกันว่า การเขียนหนังสือผิด คือ การเขียนตัวอักษรถ่ายทอดเสียง หรือความหมายผิดไป การเขียนหนังสือผิดมาจากสาเหตุต่างๆ เฉพาะตัวบุคคลมากมาย แต่เป็นสาเหตุจากเรื่องใหญ่ๆ ร่วมกันในเรื่องต่อไปนี้

1. เขียนหนังสือผิดเพราะออกเสียงผิด การออกเสียงผิดนั้น อาจมาจากการอ่านอักษรนำ อ่านเรียงพยางค์ไม่ถูก หรือรูปคำที่ใช้ในชนวนให้ออกเสียงได้หลายแบบ หรือคำนั้นส่วนมากออกเสียงไม่ตรงตามที่พจนานุกรมกำหนดก็เป็นได้

2. เขียนผิดเพราะเห็นรูปคำหรือตัวอย่างที่ผิด เป็นการมีประสบการณ์ผิด ได้แก่ การที่พบเห็นคำที่เขียนผิดบ่อยๆ จนเข้าใจว่าเป็นคำที่เขียนถูกต้องโดยอาจพบเห็นจากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ เช่น ตามหน้าหนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ คำแนะนำ ประกาศแจ้งความ และคำโฆษณา

3. เขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบคำผิดเป็นการเขียนที่เกิดจากความไม่แม่นยำในรูปคำที่ถูกต้อง เวลาเขียนจึงมักเทียบกับคำอื่น ๆ ในแนวเดียวกันกับที่เคยเขียน หรือเคยรู้เห็นมา เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เขียนหนังสือผิดกันมากเพราะคำแต่ละคำนั้นใช้พยัญชนะ สระ หรือเครื่องหมายต่าง ๆ ที่ต่างกัน เป็นเครื่องแยกความหมายของคำแต่ละคำให้แตกต่างกัน เมื่อมุ่งเขียนรูปคำให้เหมือนกันจึงผิดพลาดได้ง่าย

4. เขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ คำในภาษาไทยของเรามีคำพ้องและคำไวพจน์อยู่มาก ซึ่งคำเหล่านี้มีรูปคำและความหมายแตกต่างกัน ถ้าจำเฉพาะเสียงคำจะทำให้เขียนรูปคำผิดได้ง่าย จะต้องจำความหมายของคำนั้น ๆ ควบคู่กันไปด้วย จึงจะเขียนได้ไม่ผิดพลาด

5. เขียนผิดเพราะไม่รู้หลักเกณฑ์ทางภาษา ความไม่เข้าใจในเรื่องอักขรวิธี หรือการเขียนสะกดการันต์ อย่างเรื่องการใส่พยัญชนะต้น พยัญชนะตัวสะกด เช่น ศ ษ ส ณ น ร ล ฬ การผันเสียงวรรณยุกต์ ตัวควบกล้ำ การใช้สระ และเครื่องหมายรูปต่าง ๆ ทำให้ไม่มีกฎเกณฑ์ในการเขียน จึงเขียนผิดได้ง่าย

เอกฉันท จารุเมธีชน (2537 : 233-238) กล่าวถึงสาเหตุของการเขียนความเรียงผิดพลาดไว้หลายสาเหตุด้วยกัน คือ

1. ใช้พยัญชนะสะกดผิดอาจเป็นเพราะไม่รู้ความหมายของคำ และไม่ทราบที่มาของคำศัพท์
2. ผิดที่ตัวการันต์ คือเขียนตัวการันต์ ผิดในคำที่ไม่ควรการันต์ เนื่องจากไม่ทราบที่มาของศัพท์ ไม่รู้จักศัพท์เดิม และไม่ทราบความหมายของคำศัพท์
3. ผิดที่พยัญชนะต้นศัพท์ เนื่องจากคำไทยมีคำพ้องเสียงอาจเขียนผิดได้ เวลาเขียนต้องคำนึงถึงความหมายของศัพท์ และเขียนให้ตรงความหมาย
4. เขียนผิดเพราะพูดผิด เช่น คำที่ผสมสระเสียงสั้นกลับออกเสียงเป็นสระเสียงยาว คำที่ผสมสระเสียงยาวกลับออกเสียงเป็นสระเสียงสั้น
5. ผิดที่ ร ล

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2538 : 75) กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้งานเขียนความเรียงผิดพลาดและบกพร่องของนักเรียนในประเด็นต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. เขียนสะกดการันต์ผิด เนื่องจากใช้แนวเทียบผิด ใช้วรรณยุกต์ผิดเพราะไม่เข้าใจหลักการผันวรรณยุกต์ เขียนตัวอักษรไม่ถูกต้อง สับสน ในเรื่องการใช้ ร ล และคำควบกล้ำ วางรูปวรรณยุกต์ผิด ใช้ตัวการันต์ผิด เขียนคู่ตัวเพราะความเลินเล่อ
2. แต่งประโยคไม่ถูกต้อง ได้แก่ ใช้ภาษาพูดหรือภาษาเขียนตามเสียงพูด ใช้ภาษาแสดง ใช้คำผิดความหมาย ใช้คำต่างประเทศที่มีศัพท์บัญญัติใช้อยู่แล้ว ใช้คำสรรพนามไม่คงที่ในการเขียนแต่งประโยคไม่สร้างสรรค์
3. เว้นวรรคตอนในการเขียนไม่ถูกต้อง
4. เขียนความเรียงไม่เป็น
5. เขียนย่อไม่เป็น

พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ (2539 : 111-125) กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้งานเขียนความเรียงของนักเรียนผิดพลาดสรุปได้ดังนี้

1. เขียนเนื้อเรื่องวกวน ซ้ำซากขาดการลำดับความคิด
2. เขียนเนื้อเรื่องไม่ต่อเนื่อง ตัวอย่างที่ยกประกอบไม่สัมพันธ์กัน หรือขาดการยกตัวอย่างข้อมูล เหตุผลที่น่าสนใจเพียงพอ
3. เขียนเนื้อเรื่องไม่ตรงกับชื่อเรื่องหรือเขียนนอกนอกเรื่อง
4. เขียนตัวสะกดผิด ใช้คำไม่ตรงความหมาย เช่น ฉันชอบรับประทานของ จุกจิก

แทนที่จะใช้คำว่า จวบจับ หรือ ผนตกจนเลื้อเปือกไซกไซน แทนที่จะใช้คำว่า ไซก

5. เขียนประโยคที่ไม่สื่อความหมายหรือผิดหลักภาษาไทย เช่น ขาดบทประธานไม่มี บทกริยา หรือมีแต่บทขยาย
6. ใช้ภาษาพูดในภาษาเขียน เช่น *อย่างสี่ซี้* หรือใช้ภาษาที่ไม่ยอมรับให้ใช้เป็นทางการ เช่น ใช้ *ดร.ดู* แทนที่จะใช้ *หมอดู* หรือ *โหร* เป็นต้น
7. ใช้อักษรย่อที่ไม่ได้กำหนดให้ใช้อย่างเป็นทางการ เช่น *อ.นัดดา*สั่งให้ *นร.* อ่าน *น.ส* เมื่ออยู่ใน *ร.ร.*
8. ใช้ถ้อยคำฟุ่มเฟือย เช่น *นายแพทย์ทำการรักษาคนไข้ บรรดานักเรียนส่วนใหญ่* เลือกเขียนรูปดอกไม้ทั้งหมดส่วนมาก
9. ขาดความเป็นระเบียบและความสะอาดเรียบร้อย
10. ขาดการค้นคว้าหรือไม่มีความรู้ในเรื่องที่เขียน
11. ขาดกลวิธีในการเขียน

วัฒนะ บุญจับ (2541 : 7-11) กล่าวถึง สาเหตุของข้อผิดพลาดในการเขียนความเรียงไว้ว่าอาจเกิดในลักษณะต่อไปนี้

1. สาเหตุของข้อผิดพลาดเกี่ยวกับพยัญชนะ ได้แก่ พยัญชนะต้น พยัญชนะสะกด
2. สาเหตุของข้อผิดพลาดเกี่ยวกับสระ
3. สาเหตุของข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการใช้วรรณยุกต์ ได้แก่ ใช้วรรณยุกต์ผิด เต็มให้เป็นอักษรนำ และใช้วรรณยุกต์ไม่ตรงที่
4. สาเหตุของข้อผิดพลาดเกี่ยวกับตัวการ์นต์ ได้แก่ มีตัวการ์นต์ในคำที่ไม่ควรมี ไม่มีตัวการ์นต์ในคำที่ควรมี และใช้ตัวการ์นต์ผิด
5. สาเหตุของข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการใช้เครื่องหมายวรรคตอนประกอบการเขียน เช่น ใช้เครื่องหมายในที่ไม่ควรรใช้ และไม่ใช้เครื่องหมายในที่ควรรใช้
6. สาเหตุของข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการเว้นวรรค

สาเหตุของข้อผิดพลาดทางการเขียนดังกล่าวสอดคล้องกับคำกล่าวของ วัสนา บุญสม (2542 : 35-43) ที่กล่าวถึง สาเหตุของการใช้ภาษาไทยที่ขาดประสิทธิภาพในด้านเสียง คำ และความหมาย การนำคำที่เคยมีความหมายดีมาใช้ในความหมายที่ไม่ดี หรือความหมายไม่เท่าเทียมความหมายเดิม การสร้างคำโดยไม่มี ความหมาย คำต่าง ๆ ทำให้การเขียนความเรียงขาดประสิทธิภาพและผิดหลักไวยากรณ์ไทยมีหลายลักษณะได้แก่

1. การใช้คำที่ไม่สื่อความหมายเป็นการใช้คำฟุ่มเฟือยโดยใช้เหตุ เช่น ความสุขที่คุณดื่มได้
2. การใช้คำเปลี่ยนเสียงและอักขรวิธีไปจากเดิม มีหลายวิธีการเปลี่ยนรูปคำจากภาษาต่างประเทศ การออกเสียงเน้น จากการลากเสียงให้ยาวกว่าปกติ การเปลี่ยนแปลงสระ การเพิ่มเสียงพยัญชนะ การย่อคำ การเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์
3. การใช้คำเกิดใหม่หรือคำเลียนเสียงที่เกิดจากการประสมเสียงให้เกิดความรู้สึก
4. การใช้คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ทั้งคำจากภาษาอังกฤษ จีน ญี่ปุ่น บาลี สันสกฤต คำไทยประสมกับคำอังกฤษ คำจีน และคำต่างประเทศกับคำต่างประเทศ
5. การใช้คำเปลี่ยนความหมายไปจากเดิม มีทั้งคำที่ทำให้ศักดิ์ของคำต่ำลง และคำที่เปลี่ยนความหมายไปตามบริบท

จะเห็นได้ว่างานเขียนที่ผิดพลาดและบกพร่องเป็นปัญหาและอุปสรรคในการสร้างงานเขียนที่มีคุณภาพอย่างมาก ซึ่งสาเหตุของความผิดพลาดและบกพร่องของการเขียนความเรียงเกิดจากความเรียงจะมีข้อผิดพลาดและบกพร่องในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา มีสาเหตุของความผิดพลาดจากเขียนเนื้อเรื่องวกวน ข้ำซากขาดการลำดับความคิด เขียนเนื้อเรื่องไม่ต่อเนื่อง ตัวอย่างที่ยกประกอบไม่สัมพันธ์กัน ขาดการยกตัวอย่างข้อมูลและเหตุผลที่น่าสนใจเพียงพอ เขียนเนื้อเรื่องไม่ตรงกับชื่อเรื่องหรือเขียนนอกนอกเรื่อง
2. การเรียบเรียงความคิด มีสาเหตุของความผิดพลาดจากการลำดับความคิดสับสน ไม่เขียนความเรียงตามลำดับของเหตุการณ์
3. การใช้ถ้อยคำ มีสาเหตุของความผิดพลาดจากเขียนการใช้คำที่ไม่สื่อความหมาย การใช้คำฟุ่มเฟือยโดยใช้เหตุ การใช้คำเปลี่ยนเสียงและเปลี่ยนอักขรวิธีไปจากเดิม การย่อคำ การใช้คำผิดที่เกิดจากความเลินเล่อ เขียนคำผิดเพราะถอดคำจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย และใช้สำนวนภาษาต่างประเทศปนภาษาไทย ทั้งคำจากภาษาอังกฤษ จีน ญี่ปุ่น บาลี สันสกฤต การใช้คำเปลี่ยนความหมายที่เคยใช้กันมาแต่เดิม
4. การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ มีสาเหตุของความผิดพลาดจาก ใช้ประโยคไม่ถูกต้องตามหลักภาษา ใช้คำขยายไม่ถูกต้อง ใช้ใช้วลีและประโยคขยายผิดหน้าที่ ใช้คำบุพบท และสันธานไม่ถูกต้อง เป็นต้น
5. กลไกทางภาษา มีสาเหตุของความผิดพลาดจาก การเขียนตัวสะกดการันต์ผิด การใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดพลาด ลายมือเป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร

จะเห็นได้ว่าวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนที่ไม่ชัดเจนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างสรรค์งานเขียนให้มีคุณภาพมากขึ้น เพราะถ้าผู้เขียนความเรียงสามารถแก้ไขงานเขียนได้ถูกต้องแล้วจะทำให้งานเขียนนั้นมีคุณค่าที่น่าอ่านมากขึ้น ซึ่งมีนักวิชาการทางภาษาศาสตร์ได้เสนอแนวทางวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนไว้แตกต่างกัน ในหัวข้อดังต่อไปนี้

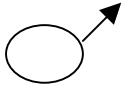

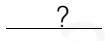

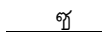
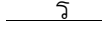
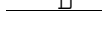
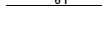

การวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียง

การวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียง (Diagnosing and Correcting) คือ วิธีการทบทวนตรวจทาน และแก้ไขงานเขียนความเรียงที่อาจมีข้อผิดพลาดหรือบกพร่อง ในด้านเนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การใช้ถ้อยคำ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ และกลไกทางภาษา การวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงเป็นวิธีการที่จะจัดข้อผิดพลาดและบกพร่องในการสร้างงานเขียนที่มีคุณภาพ ซึ่งมีนักวิชาการด้านการสอนการเขียนหลายท่านกล่าวถึงขั้นตอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ลีธธา ฟินิจฎวตล และ คณะ (2516 : 64-65) ได้กล่าวถึง การวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนไว้ว่า การตรวจทานงานเขียนต้องใช้เวลา วิธีที่ดีที่สุดก็คือ ประการแรกเก็บข้อมูลเรื่องที่จะเขียนเสียก่อน ต่อจากนั้นก็วางแผนการเขียนและการจัดระเบียบครั้งแรวยังไม่ต้องสนใจกับหลักไวยากรณ์ ความสละสลวย และ รายละเอียดต่างๆ แต่ให้เขียนด้วยพลังและความสนใจเท่าที่จะทำได้ จากนั้นจึงค่อยตรวจทานอย่างถี่ถ้วน โดยพิจารณาตัวสะกด ไวยากรณ์ แก้ไขประโยคที่ถูกต้องความเป็นเอกภาพ สัมพันธภาพ และประสิทธิภาพรวมทั้งให้เพื่อนอ่านให้ฟัง เพื่อพิจารณาการสื่อสาร โดยการทบทวนความคิดว่าถูกต้อง และได้ผลหรือไม่ เพื่อให้เขียนเรื่องได้ตรงเป้าหมายยิ่งขึ้น และมองเห็นข้อบกพร่องได้ชัดเจนขึ้นด้วย

นอกจากนี้ ประสิทธิ์ กาศย์กลอน (2518 : 7-12) ได้เสนอวิธีการตรวจแก้งานเขียนที่มีข้อผิดพลาดและบกพร่องด้วยการใช้เครื่องหมายตรวจแก้ไขงานเขียนต่าง ๆ ดังนี้

		โรงเรียน
	เขียนให้ตรงแนว เช่น	บรรจง
‡	เติมคำหรือข้อความที่ตกตรงนี้	
/	แบ่งคำสุดบรรทัดไม่ถูก เช่น คำว่า กระทะ เขียนแยกคนละบรรทัดเป็น กระ /	
○	เขียนข้อความให้ติดกัน เช่น โรงเรียน	○ ของเรา
		ทะ

	เว้นวรรคหนึ่งช่วงตัวอักษร (วรรคเล็ก)
	เว้นวรรค 3 ช่วงตัวอักษร (วรรคใหญ่)
	เลื่อนข้อความให้ต่ำลง
	เลื่อนข้อความให้สูงขึ้น
	เลื่อนข้อความไปทางซ้าย
	เลื่อนข้อความไปทางขวา
	ขยับย่อหน้าใหม่
	ไม่ต้องย่อหน้า
	เว้นระยะให้เท่า ๆ กัน เช่น ก ข ✓ ค ง
	เว้นบรรทัดไม่ได้ระยะ
	ขีดเส้นใต้คำที่สะกดการันต์ผิด
	จัดลำดับคำหรือข้อความเสียใหม่ เช่น แล้วแต่ จะเห็น สมควร
	ให้ย้ายข้อความในวงกลมไปที่ลูกศรชี้
	ตัดคำหรือข้อความในวงกลมทิ้ง
	คำหรือข้อความที่สงสัยว่ามีที่ผิด หรือไม่ชัดเจน
	ใช้วงกลมรอบคำที่บกพร่อง เช่น ผิดความหมาย คำย่อ คำแสลง หรือภาษาพูด
	ใช้คำซ้ำกันในที่ใกล้กัน
	ใช้ภาษาผิดระดับ
	ผูกประโยคบกพร่อง ลำดับคำผิดตำแหน่งหน้าที่ ประโยคที่ขาดเอกภาพสัมพันธภาพ
	การลำดับความคิดสับสนหรือบกพร่อง
	ขยายความไม่เข้ากับเรื่อง

- _____ อ _____ อ้างเหตุผลผิด หรือเหตุผลไม่สอดคล้องกัน
- _____ ว _____ ใช้โวหารบกพร่อง
- _____ ส _____ ใช้สำนวน คำพังเพยผิด
- _____ บ _____ รูปแบบผิด เช่น เขียนจดหมายไม่มีคำขึ้นต้นหรือลงท้าย

จันทิมา พรหมโชติกุล (2529 : 128-132) กล่าวถึงวิธีการแก้ไขงานเขียนที่ผิดพลาด ตามแนวข้อสอบของ E.T.S. (Education Testing Service) ในรัฐนิวเจอร์ซีย์ ประเทศสหรัฐอเมริกา และสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยครีนครินทรวิโรฒ มีรายละเอียด ดังนี้

1. หาสิ่งที่บกพร่องในการเขียน
2. ปรับปรุงข้อความโดยยึดหลักภาษาในเรื่อง การใช้คำ การเรียงคำเข้าประโยค การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการเรียบเรียงประโยค ตามมาตรฐานของการเขียนที่ดี เป็นที่ยอมรับตามหลักวิชา
3. พิจารณาความบกพร่อง ว่าประโยคนั้นเป็นความบกพร่องชนิดใด เช่น การใช้คำผิดความหมาย ใช้คำกำกวมมีความหมายหลายนัย หรือคำไม่เหมาะสมที่จะใช้ในภาษาเขียน ใช้คำผิดกฎเกณฑ์ในหลักภาษา
4. เปลี่ยนสำนวนโวหาร ปรับปรุงถ้อยคำสำนวนภาษาให้ดีขึ้นโดยวิธีเปลี่ยนคำบางคำ หรือแก้ไขข้อความบางตอนของประโยคเดิมให้ดีขึ้น แต่ต้องรักษาความหมายเดิมข้อความนั้นไว้

เอมอร ชิตตะโสภณ (2529 : 39-46) ได้เสนอแนวการแก้ไขความผิดพลาดไว้ 2 ลักษณะ ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการของประสิทธิ์ กภาพย์กลอน คือ

1. วิธีแก้ไขที่ใช้เดิม คือ ครูผู้สอนจะเป็นผู้แก้ไขความผิดพลาดที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ โดยใช้หมึกแดงแก้ไข แต่วิธีการนี้จะทำให้นักเรียนเกิดความท้อแท้และไม่อยากเขียนงานเขียนอีก
2. แนวทางแก้ไขด้วยวิธีใหม่ การแก้ไขอาจกระทำได้ดังนี้
 - 1.) ผู้สอนเป็นผู้แก้ไข (Correction by Teacher) โดยที่ผู้สอนใช้ปฏิบัติการสะท้อนกลับ (Corrective Feedback from the Teacher) โดยครูเลือกเฉพาะความผิดที่ร้ายแรงที่สุดอย่างหนึ่งมาแก้ไขเป็นอันดับแรก ซึ่งควรเป็นความผิดที่มาจากความเข้าใจผิดในทางสื่อสาร
 - 2.) เพื่อนๆ ช่วยกันแก้ไข (Peer Correction) โดยผู้สอนจะอาศัยปฏิบัติการสะท้อนกลับจากเพื่อน (Corrective Feedback from Peers) ครูจะเปิดโอกาสให้สมาชิกในชั้นเดียวกันเป็นผู้ชี้ที่ผิด แล้วถามถึงวิธีแก้ไขความผิดนั้นๆ

3.) นักศึกษาแก้ไขเอง (Self Correction) นักศึกษาแต่ละคนจะต้องพยายามแก้ไขข้อผิดพลาดที่ผู้สอนชี้ให้เห็นด้วยตนเองหรือผู้สอนอาจบอกใบ้ให้บ้าง

ครูอาจใช้ 3 วิธีการนี้สลับกัน ควรใช้สัญลักษณ์ในการแก้ไขเพื่อระบุความผิดพลาด ประกอบแทนการแก้ไขยาวๆ ได้แก่ การใช้ตัวอักษรย่อหรือใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ประกอบ ดังนี้

ผว	=	การใช้คำผิดไวยากรณ์
ผล	=	ลักษณะนามผิด
ผช	=	คำเชื่อมผิด
ผส	=	สันธานผิด
ผบ	=	บุพบทผิด
ลผ	=	เรียงลำดับผิด
สผ	=	สำนวนผิดรูปแบบ
ผม	=	การใช้คำผิดความหมาย
มต	=	ความหมายไม่ตรง
มข	=	ความหมายขัดแย้ง
มช	=	ความหมายไม่ชัดเจน
มซ	=	ความหมายซ้ำ
มส	=	ความหมายไม่สัมพันธ์, ความหมายไม่สมบูรณ์
ผ.สก	=	การสะกดการันต์ผิด
ผ.ย	=	การใช้อักษรย่อไม่ถูกต้อง
บก	=	การใช้ภาษาบกพร่อง
บร	=	บกพร่องเรื่องคำต่างระดับ
บค	=	บกพร่องเรื่องคำที่ไม่คงที่
บก	=	บกพร่องเรื่องใช้คำเกิน
สพ	=	ใช้สำนวนภาษาพูด
สฝ	=	ใช้สำนวนต่างประเทศ
บ.ภก.	=	บกพร่องเรื่องใช้ภาษาไม่กระชับ
ขป	=	ขาดประธาน
ขก	=	ขาดกรรม
ขย	=	ขาดส่วนขยาย

บช	=	ขาดคำเชื่อม
ชก	=	คำเชื่อมเกิน
คฟ	=	ใช้คำฟุ่มเฟือย
ภม	=	ภาพพจน์ไม่ดี, ไม่ชัดเจน
^ หรือ +	=	ตกต้องเพิ่มเติม
~	=	สลับลำดับ, กลับกัน
 หรือ 	=	ตัดทิ้งไปได้
?	=	คำถาม
!	=	เป็นไปได้ไม่ได้
?!	=	อย่างนี้ก็มีด้วยหรือ
(---)	=	ถึงจะตัดทิ้งไปก็ไม่เสียหาย
--- () ---	=	เขียนติดกัน
หรือ 	=	เว้นวรรค
	=	ขึ้นย่อหน้าใหม่

สุทิวรงค์ พงษ์ไพบูลย์ (2531 : 14-19) กล่าวถึง การแก้ไขและปรุ้งแต่งถ้อยคำหรือข้อความที่ผิดพลาดและบกพร่องมี 4 ประการ คือ

1. การตัดคำที่เกินออก คำที่เกิน คือ คำที่ไม่เพิ่มพูนทั้งความรู้ที่ควรรู้ ไม่เพิ่มพูนความคิดและความรู้สึก จึงควรตัดคำนั้นออก บางคำเมื่อเกินแล้วทำให้ความหมายคลุมเครือ หรือความดีนเป็นหลายความหมาย ควรตัดคำในวงเล็บออก เช่น “เป็นเวลา 7 วัน (หรือ 1 สัปดาห์)”
2. การหาคำมาเสริมแต่ง เนื่องจากในข้อความที่ขาดคำบางคำทำให้ความหมายไม่กระชับหรืออาจตีความหมายได้หลายแง่ ควรเติมคำบางคำขยายความให้ชัดเจน เช่น ควรเติมคำในวงเล็บ “บ้าน (หลังสี) ขาวมี 2 ชั้น”
3. การเปลี่ยนคำใหม่ ในกรณีที่ข้อบกพร่องของข้อความเกิดจากการใช้คำไม่ตรงความหมาย หรือใช้คำมากเกินไปแต่ได้ใจความน้อย
4. การสับเปลี่ยนตำแหน่งของคำเสียใหม่เนื่องจากภาษาไทยใช้คำเป็นเครื่องกำหนดหน้าที่ หากวางคำผิดตำแหน่งความหมายก็จะเปลี่ยนไป จึงต้องวางคำให้ถูกตำแหน่ง โดยใช้ศิลปะลำดับความอย่างเป็นระบบเพื่อความสะดวกในการเข้าใจ หรือเพื่อเน้นความตามลำดับน้ำหนัก เช่น

ข้าพเจ้าฟังเสียงเพลงจากวิทยุที่นำติดตัวไปด้วยเพียงเบา ๆ ควรแก้ไขเป็น ข้าพเจ้าฟังเสียงเพลงเบา ๆ จากวิทยุที่นำติดตัวไปด้วย

ผะอบ โปษะกฤษณะ (2537 : 87) ได้กล่าวถึง การวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนไว้ว่า เมื่อเขียนเสร็จแล้วจะต้องวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนเพื่อพิจารณาหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เหมาะสมกับผู้อ่านหรือไม่ เพราะถึงจะเขียนได้อย่างไรถ้าผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจข้อความนั้นก็ไม่มีประโยชน์ผู้อ่านที่มึนงง การศึกษาต่างๆ กัน ย่อมจะเข้าใจได้ไม่เท่ากัน การเขียนจะต้องคำนึงถึงผู้อ่านเป็นสำคัญ
2. ได้ให้อะไรแก่ผู้อ่านบ้าง ผู้อ่านจะได้รับอะไรกับงานเขียน เนื้อหาสาระของเรื่องเป็นอย่างไรหรือถ้าเป็นเรื่องบันเทิงผู้อ่านได้รับความบันเทิงหรือไม่ ผู้อ่านได้ผลคุ้มค่าหรือไม่
3. ได้รับผลตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ผู้เขียนมีจุดประสงค์ในการเขียนและเมื่อเขียนแล้วได้รับผลตามความมุ่งหมายหรือไม่ ความสำคัญที่สุดของการเขียนอยู่ที่การได้รับผลตามจุดประสงค์
4. การใช้ภาษาเป็นอย่างไร การใช้ภาษาเป็นผลแสดงว่าผู้เขียนอยู่ในระดับไหนเพราะภาษาในการเขียน หรือการแสดงออกย่อมเป็นผลสะท้อนให้เห็นตัวผู้เขียนอย่างชัดเจน

แอน รักเกิลส์ เจเร (Anne Ruggles Gere , 1988 : 263 - 264) กล่าวถึง วิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนในแต่ละย่อหน้าว่ามีวิธีวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนอยู่ 4 ขั้นตอน คือ ตรวจสอบขั้นนำของย่อหน้า (Introductory) การเปลี่ยนแปลงเนื้อหา (Transitional) การตรวจสอบหัวข้อในการเขียนหัวข้อ (Topical) และการสรุปเรื่อง (Concluding) โดยนำวิธีการทั้ง 4 ขั้นตอนมาใช้วินิจฉัยและแก้ไข งานเขียน ซึ่งงานเขียนนั้นอาจมีใจความสำคัญหลายย่อหน้าจะต้องนำข้อความนั้นมารวมกันแล้วอ่าน ทบทวนงานเขียนฉบับร่างโดยมีวัตถุประสงค์ของการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนเพื่อต้องการให้งานเขียนที่ออกมามีคุณภาพ และควรตั้งคำถามกับงานเขียนฉบับร่างทำให้ตอบคำถามเกี่ยวกับงานเขียนฉบับร่างได้ทั้งหมด เพื่อช่วยให้การวางแผนการเขียนครอบคลุมสิ่งที่ต้องการนำเสนอ โดยคำถามนั้น ได้แก่

1. ย่อหน้าที่เขียนนั้นเป็นคำตอบของคำถามที่ตั้งขึ้น
2. คำตอบนั้นเป็นคำตอบที่ยืนยันความสำเร็จของผู้เขียน
3. คำถามนั้นสนับสนุนการแต่งประโยคให้สมบูรณ์ตามโครงสร้างทางภาษา
4. คำถามนั้นบอกได้ว่านักเรียนได้รับผลอย่างไร

เดวิด ครอส์ (David Cross, 1992 : 269) กล่าวถึง วิธีการในการแก้ไขงานเขียนไว้ว่าเป็นเรื่องยากที่ครู จะแก้ไขงานเขียนในห้องเรียนที่มีนักเรียนจำนวนมากได้หมด เนื่องจากต้องใช้เวลามากในการตรวจ เพราะการเขียนเป็นการแสดงทัศนคติในการเรียนและเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร และ

เป็นการทดสอบอย่างหนึ่งแต่การเขียน อาจไม่จำเป็นถ้าครูผู้สอนไม่ตรวจสอบความถูกต้อง แก้ไข หรือ ให้คะแนนงานเขียนของนักเรียน การให้ข้อมูลหรือเหตุผลย้อนกลับเพื่อให้นักเรียนมั่นใจในงานเขียนของตนเองโดยการแก้ไขงานเขียนเป็นสิ่งที่จำเป็น เมื่องานที่ครูมอบหมายนักเรียนจะแสดงความคิดที่เป็นอิสระและเป็นสิ่งที่ดีที่นักเรียนจะได้ตรวจทานงานเขียนของตนเอง พบและแก้ไขข้อผิดพลาดเพื่ออธิบายความต้องการของตนเองในสิ่งที่อธิบายยากได้

แอนดริว มอริส (Andrew Morris, 1999 : 65-66) กล่าวถึง ผลของการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนที่เชื่อถือได้ว่าผู้เรียนแก้ไขและปรับปรุงข้อความที่ผิดพลาดให้ถูกต้องโดยการแสดงความคิดเห็นอย่างลึกซึ้ง โดยทั่วไปจะต้องใช้วิธีการคิดและการอภิปราย ซึ่งมีวิธีการในการปรับปรุงแก้ไขข้อความที่ผิดพลาดมีประโยชน์ คือ

1. ทำให้ผู้เรียนเลือกใช้คำที่ต้องการได้อย่างถูกต้องตรงกับความต้องการของตนเอง ด้วยความถูกต้องรอบคอบ และหลีกเลี่ยงคำที่ไม่สมควรใช้ เลือกใช้คำนามและคำศัพท์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามความต้องการได้ทันที
2. นักเรียนมีความพอใจในการปรับปรุงแก้ไขการเขียน
3. มีการแก้ไขกฎไวยากรณ์น้อยมาก นักเรียนจะใช้คำได้อย่างเหมาะสม ใช้คำได้อย่างแม่นยำและไม่ให้คำเก่าที่พวกเขาลืมไปแล้ว แต่จะสร้างคำใหม่ใช้เองตามความคิดของตน
4. วิธีการนี้จะทำให้นักเรียนเริ่มมีความเชี่ยวชาญและมีความคิดได้แคล่วคล่องเป็นขั้นตอนการเขียนที่สูงขึ้น
5. วิธีการนี้ค่อนข้างง่ายที่ครูจะนำไปใช้ จะเป็นนิสัยในการคิดด้วยตนเองคิดได้รวดเร็วอีกทางเลือกหนึ่ง

แอนโทนี ควัมลาห์ จอห์นสัน (Antony Kwamleh Johnson, 1999 : 35-38) กล่าวถึงการเขียนว่าการแก้ไขงานเขียนจะต้องให้นักเรียนทั้งหมดในห้องแก้ไขงานเขียนโดยการใช้วิธีการแก้ไขงานเขียนเป็นตัวอย่างกับนักเรียนก่อนโดยมีวิธีการแก้ไข 6 ขั้นตอน มีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นที่ 1 แก้ไขด้วยตนเอง (Self Correcting) คือการคิด การติชม การวิเคราะห์ด้วยตนเอง และข้อความทั้งหมด โดยนักเรียนอ่านงานเขียนของตน ตรวจทานตัวสะกด การใส่เครื่องหมายวรรคตอน ย่อหน้า และข้อความทั้งหมด โดยการใช้พจนานุกรมประกอบ จนนักเรียนพอใจในงานเขียนของตน

ขั้นที่ 2 การแก้ไขเป็นคู่ (Peer Correcting) โดยนักเรียนจับคู่กันแก้ไขงานเขียนกับคู่ของตนเอง เป็นขั้นตอนที่นักเรียนพบวิธีการประเมินการฝึกเขียนด้วยตนเองจากขั้นที่ 1 ซึ่งเขาสามารถทำได้ดี หลังจากผ่านการคิดในขั้นที่สอง จะนำไปสู่การคิดด้วยกระบวนการกลุ่มต่อไป

ขั้นที่ 3 การแก้ไขโดยกลุ่ม (Group Correction) ขั้นตอนนี้งานที่นักเรียนได้รับการทำงานกลุ่มอาจจะงงกับวิธีการทำงานบ้าง แต่การทำงานเป็นกลุ่มจะทำให้นักเรียนเขียนความเรียงได้ หลังจากเข้ากลุ่มต่าง ๆ และหลังจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในแต่ละกลุ่มแล้ว นักเรียนจะสามารถวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนได้ต่อไป

ขั้นที่ 4 ครูอธิบายนักเรียนแต่ละกลุ่ม (Teacher Group Dialogue) เป็นขั้นตอนนี้ระหว่างวิธีการแก้ไข ในขณะที่ครูจะรู้พื้นฐานการเขียนของนักเรียน และไปดูและให้คำแนะนำกลุ่มของนักเรียนเป็นบางครั้ง ฟังการอธิบายและแสดงความคิดเห็นของนักเรียน ดูผลการแก้ไขงานเขียนของพวกเขาและอธิบายให้นักเรียนฟังอย่างชัดเจน ถ้านักเรียนมีปัญหาในการแก้ไขงานเขียนและต้องการคำแนะนำ

ขั้นที่ 5 ครูและนักเรียนอภิปรายร่วมกัน (Teacher Student Dialogue) เป็นขั้นตอนนี้ให้นักเรียนเขียนหลังจากทำงานจบแล้ว ครูให้นักเรียนอธิบายและแก้ไขงานเขียนให้ถูกต้อง ในส่วนที่ทำได้และร่วมแสดงความคิดเห็น และข้อค้นพบต่าง ๆ กับครู

ขั้นที่ 6 ครูอธิบายหน้าชั้นเรียน (Teacher Class Dialogue) ในขั้นนี้เป็นขั้นตอนที่ครูจะเรียบเรียงข้อความของนักเรียนใหม่ เมื่อครูเห็นงานเขียนของนักเรียนผิดพลาด แต่ไม่ใช่ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการสะกดคำแต่ผิดเกี่ยวกับโครงสร้างของประโยค หรืออิทธิพลของวัฒนธรรมทางภาษาอังกฤษหรือภาษาที่สอง

การวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนไม่ได้แก้ไขเฉพาะกฎเกณฑ์ไวยากรณ์เป็นวิธีการที่มีประโยชน์และไม่เป็นทางเลือกที่บังคับ ในการปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดในงานเขียนของนักเรียน นักเรียนสามารถนำไปใช้และเป็นผู้นำในห้องเรียนได้ เป็นการเพิ่มพูนทักษะความสามารถทางการเขียนด้วยตนเอง

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนความเรียง

ความเรียงของนักเรียนจะมีคุณค่าเพียงใด ครูผู้สอนจะทราบได้จะต้องผ่านการตรวจประเมินความสามารถของผู้เขียนเสียก่อน ดังนั้นการตรวจให้คะแนนการเขียนความเรียงเพื่อประเมินความสามารถในการสร้างสรรค์งานเขียนของนักเรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็น และเป็นขั้นตอนนี้ในกระบวนการเรียนการสอนที่สำคัญ ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญทางการเขียนได้เสนอแนวทางในการประเมินผลความเรียงไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ประสิทธิ์ ภาพยนตร์กลอน (2518 : 7-12) ได้เสนอแนะข้อที่ควรพิจารณาในการตรวจงานเขียนแต่ละเรื่อง คือ

1. เนื้อเรื่อง พิจารณาแนวคิดการจัดระเบียบความคิดการขยายความแจ่มแจ้งชัดเจน
2. การใช้ภาษา พิจารณาการใช้คำที่ตรงความหมายเหมาะสม ระดับภาษาถูกต้อง เรียงลำดับคำได้ดี แต่ละย่อหน้ามีเอกภาพ ใช้สำนวนโวหาร คำสุภาพิตต่างๆ ได้ถูกต้องตรงความหมาย
3. รูปแบบ เขียนนุกรูปแบบการเขียนชนิดนั้น ๆ หรือไม่
4. กลไกประกอบการเขียนอื่น ๆ ได้แก่ ตัวสะกดการันต์ ความสะกดกรียบร้อย

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2528 : 138-140) กล่าวถึงเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบการเขียนความเรียง ว่ามีวิธีการตรวจให้คะแนน ดังนี้

1. การใช้เนื้อหาของคำตอบเป็นเกณฑ์ (Content Criteria) คือ การวัดกระบวนการคิดของผู้ตอบมากกว่าที่จะวัดข้อเท็จจริงในเนื้อหาวิชา แต่ทั่วไปแล้วแบบสอบความเรียงก็ยังคงต้องการที่จะให้ผู้ตอบได้แสดงข้อมูลข่าวสาร (Information) ประกอบการตอบคำถาม การใช้เกณฑ์เชิงเนื้อหาในการให้คะแนนแบบสอบความเรียงย่อมจะช่วยให้ถึงความถูกต้องและเพียงพอของเนื้อหาความรู้ที่ผู้ตอบควรมีในขอบข่ายของคำถามที่ต้องการ ซึ่งเกณฑ์ข้อนี้มีความจำเป็นที่จะต้องใช้เมื่อเห็นว่าคุณสมบัติด้านเนื้อหาสาระนั้นเป็นรากฐานในการพัฒนาความคิดและทักษะในการแก้ปัญหาในระดับสูงต่อไป

2. การใช้วิธีการจัดระบบระเบียบเป็นเกณฑ์ (Organization Criteria) การจัดระบบระเบียบ และทักษะการเขียนอื่น ๆ เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการตอบคำถามแบบสอบความเรียง จึงอาจให้ความสำคัญส่วนนี้เป็นเกณฑ์ในการให้คะแนน โดยทั่วไปแล้วการจัดระบบระเบียบของความเรียงนั้นจะประกอบด้วย 3 ส่วน คือ (1) ส่วนนำ (Introduction) (2) ตัวเนื้อหา (Body) (3) การสรุป (Conclusion) การเขียนคำตอบสำหรับคำถามความเรียง ผู้ตอบจะต้องเตรียมโครงเรื่อง (Outline) ก่อนลงมือเขียนคำตอบ โครงเรื่องจะเป็นเครื่องช่วยจัดระบบระเบียบการนำเสนอความคิดออกมา ให้อยู่ในรูปที่สามารถสื่อสารให้เข้าใจง่าย เป็นต้นว่า การเรียบเรียงตามลำดับก่อนหลังจัดเรียงตามลำดับความก้าวหน้า เป็นต้น ซึ่งสามารถที่จะใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินคำตอบ และให้คะแนนการสอบความเรียง นอกจากนั้น อาจพิจารณาด้านการสะกดคำ และหลักไวยากรณ์ที่ใช้ซึ่งก็เป็นส่วนที่ช่วยกระบวนการสื่อสารให้ดีขึ้น ดังนั้น จึงควรมีการชี้แจงถึงเกณฑ์การประเมิน ในการจัดระบบระเบียบของคำตอบที่มีผลต่อคะแนน ให้ผู้ตอบทราบล่วงหน้า

3. การใช้กระบวนการตอบเป็นเกณฑ์ (Process Criteria) เป้าหมายสำคัญของการใช้แบบสอบความเรียงก็เพื่อการวัดทักษะด้านการนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และ

การประเมินผล หรืออาจหมายถึงการรวบรวมทักษะต่างๆ ดังกล่าวเข้าด้วยกันก็ได้สิ่งสำคัญของเกณฑ์การให้คะแนนที่จะแสดงว่า ผู้ตอบสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามกระบวนการนั้น ย่อมสังเกตวัดได้จากความสามารถที่แสดงถึงการแก้ปัญหา หรือข้อเสนอแนะของคำตอบรวมทั้งเหตุผลในการตัดสินใจ หรือเหตุผลที่ทำให้ในเชิงสนับสนุนผลการแก้ปัญหาคำตอบแบบสอบถามความเรียง จึงจำเป็นที่จะต้องประเมินทั้งความเหมาะสมของปัญหาที่ให้และความเหมาะสมของเหตุผลที่เสนอเพื่อประกอบการแก้ปัญหา

จันทิมา พรหมโชติกุล (2529 : 164) เสนอวิธีการตรวจให้คะแนนการเขียนความเรียงว่า วิธีการตรวจให้คะแนนการเขียนความเรียงสามารถใช้วิธีการจัดอันดับคุณภาพ (Rating Scale) เพื่อวัดเกี่ยวกับคุณค่าหรือคะแนนคุณภาพของลักษณะนามธรรมต่าง ๆ ที่ไม่สามารถวัดออกมาเป็นตัวเลขโดยตรงโดยเฉพาะในวิชาภาษาไทยโดยนำมาให้คะแนนการคัดลายมือการเขียนความเรียงและการพูด

ศรีวิไล ดอกจันทร์ (2529 : 204) กล่าวถึง การประเมินผลการเขียนไว้ว่า การวัดผลทักษะการเขียนแต่ละครั้ง จำต้องตั้งจุดมุ่งหมายและเกณฑ์เอาไว้ให้แน่นอนเป็นเชิงพฤติกรรมว่า ต้องการวัดความสามารถทางการเขียนอะไรจะมีเกณฑ์การวัดสิ่งนั้นได้อย่างไรควรแจ้งให้นักเรียนได้ทราบด้วยเสมอ แม้เวลาสอนครูจะสอนสัมพันธ์ทักษะ ครูควรได้ดูพัฒนาการแต่ละทักษะในการแสดงออกของนักเรียนในการเขียนครั้งหนึ่ง ๆ ด้วย เช่น คำที่เคยเขียนผิดเขียนผิดอีกหรือไม่ พัฒนาในด้านลายมือ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การแต่งประโยค การเรียบเรียงถ้อยคำมีแบบอย่างของตนเองที่น่าสนับสนุนหรือแก้ไขอย่างไร ครูต้องแยกให้ออกว่าการที่นักเรียนบกพร่องในด้านใดด้านหนึ่งนั้น มีสาเหตุมาจากอะไรเพื่อที่ครูจะได้แก้ไขได้ถูกต้อง การให้คะแนนควรดูพัฒนาการเฉพาะบุคคล หรือเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน และควรมีการวัดผลเพื่อเก็บคะแนนหลาย ๆ ครั้ง แต่ละครั้งต้องกำหนดให้แน่นอนว่าจะวัดความสามารถทางการเขียนด้านใดเป็นสำคัญก็ให้คะแนนเฉลี่ยตามน้ำหนักที่วางเอาไว้ เช่น

1. ให้ความถูกต้องของการสะกดการันต์ 1 ส่วน
2. ความชัดเจนแจ่มแจ้งในการสื่อความหมาย 3 ส่วน
3. ความสะอาดเรียบร้อยและลายมืออ่านง่าย 1 ส่วน

ศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์ (2538 : 297) กล่าวถึงการตรวจให้คะแนนการเขียนความเรียงว่า งานเขียนแต่ละฉบับ จะต้องได้รับการตรวจและให้คะแนนโดยผู้อ่านตรวจ 2 คนอย่างเป็นอิสระโดยไม่มีการปรึกษากันระหว่างตรวจ นำคะแนนจากผู้ตรวจทั้ง 2 รวมกัน และหารเฉลี่ย ถ้าคะแนนแตกต่างกัน

มาก หรือเกินกว่าที่กำหนด ผู้ตรวจคนที่ 3 จะเป็นคนเข้ามาตรวจ และเป็นคนที่ให้คะแนน ผู้ตรวจคนที่ 3 ส่วนมากจะเป็นหัวหน้าของผู้ตรวจทั้งหมด

พวงเล็ก อุตระ (2539 : 189) ได้กล่าวถึงการตรวจการเขียนไว้ว่า การตรวจผลงานจะให้คะแนนจากผลของการปฏิบัติ การตรวจผลงานนั้นนอกจากการให้คะแนนเก็บเป็นคะแนนระหว่างภาคเรียนแล้ว ครูควรมีคำติชมวิจารณ์และแก้ไขข้อบกพร่องให้ชัดเจนด้วย เพื่อให้นักเรียนได้ทราบผลการทำงานของตนเองอย่างละเอียด เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขผลงานให้ดีขึ้น ซึ่งหลักการตรวจผลงานประกอบด้วย

1. กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาผลงานให้ชัดเจนแล้วแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงเกณฑ์นั้น เช่น ความถูกต้อง ความสวยงาม ความประณีต การใช้สำนวนโวหาร ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การใช้จินตนาการ ฯลฯ

2. ตรวจโดยใช้การจัดอันดับคุณภาพ (Rating Scale) พิจารณาคุณภาพของงานตามเกณฑ์ที่กำหนดและแบ่งเป็น 3 กอง สูง กลาง ต่ำ หรืออาจแบ่งมากกว่านั้น เช่น สูงมาก สูงค่อนข้างสูง ปานกลาง ค่อนข้างต่ำ ต่ำ อันดับแรกของกลุ่มกลางมาต่อท้ายกลุ่มสูง อันดับแรกของกลุ่มต่ำมาต่อท้ายกลุ่มปานกลางเสร็จแล้วตรวจสอบอีกครั้ง ถ้าคลาดเคลื่อนไปก็เรียงลำดับใหม่

นอกจากนี้ ฮาโรลด์ เอส แมดเซน (Harold S. Madsen, 1983 : 121) ให้เกณฑ์การตรวจการเขียนไว้ คือ

1. กลไกทางภาษา (Mechanics)	20	คะแนน
2. การใช้ถ้อยคำ (Vocabulary)	20	คะแนน
3. การใช้ไวยากรณ์และหลักภาษา (Grammar and Usage)	30	คะแนน
4. การเรียบเรียงความคิด (Organization)	30	คะแนน

ฮอลลี แอล จาคอปส์ (Holly L. Jacobs, 1985) ให้เกณฑ์การประเมินงานเขียน ESL Composition ว่ามีแนวการตรวจให้คะแนนแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านเนื้อหา (Content) พิจารณาจาก

1.1 การมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เขียน หมายถึง มีความเข้าใจในหัวข้อเรื่องที่เขียน เลือกใช้ข้อมูลที่เป็นจริงหรือตรงกับหัวข้อเรื่องมีเนื้อหาถูกต้องและมีความสัมพันธ์กันภายในเนื้อหา

1.2 เขียนได้ใจความ หมายถึง สามารถเขียนใจความสำคัญของ มีเนื้อหาและรายละเอียดได้เพียงพอด้วยการอธิบายประกอบตัวอย่าง มีการเปรียบเทียบ การให้นิยาม และมีการแสดงความคิดเห็นใหม่ ๆ เป็นต้น

1.3 เขียนขยายความต่อเนื่อง หมายถึง สามารถเขียนขยายหัวข้อเรื่องออกไปจนมีความสมบูรณ์ในเนื้อหา มีการให้เหตุผลในลักษณะของการเปรียบเทียบ การให้นิยาม การบรรยาย การยกข้อเท็จจริง การให้ตัวอย่างประกอบ หรือการนำเอาประสบการณ์ของตนเองมาเขียน

1.4 เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน หมายถึง ข้อมูลที่นำมาเขียนถูกต้องชัดเจนตรงกับหัวข้อเรื่อง ปราศจากข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องกันกับหัวข้อเรื่อง

2. องค์ประกอบด้านการเรียบเรียงความคิด (Organization) พิจารณาจาก

2.1 เขียนได้สละสลวย หมายถึง การแสดงความคิดสั้นไหลจากความคิดหนึ่งไปยังอีกความคิดหนึ่ง มีการกล่าวนำและกล่าวสรุป เลือกใช้ถ้อยคำ วลี ประโยคที่สามารถขยายใจความของเรื่องและสามารถเชื่อมความคิดถึงกันทั้งภายในย่อหน้า และระหว่างย่อหน้า

2.2 แสดงความคิดชัดเจนประกอบด้วยเหตุผล หมายถึง การแสดงความตรงกับหัวข้อเรื่องและสัมพันธ์กันตลอดเรื่อง ประโยคใจความสำคัญแต่ละย่อหน้าสนับสนุนและอยู่ในขอบเขตของหัวข้อเรื่อง

2.3 ความกะทัดรัด หมายถึง การแสดงความคิดตรงจุด กระชับ ความคิดเห็นในประเด็นย่อยสนับสนุนประเด็นหลักของเรื่อง โดยไม่ออกนอกประเด็น

2.4 เรียบเรียงความคิดดี หมายถึง สามารถแสดงความสัมพันธ์กันของความคิดอย่างชัดเจนทั้งความคิดในย่อหน้า และความคิดที่เชื่อมต่อระหว่างย่อหน้า ตั้งแต่การเริ่มเรื่อง การดำเนินเรื่อง และการจบเรื่อง

2.5 ลำดับความสมเหตุสมผล หมายถึง สามารถลำดับเหตุผลได้ถูกต้องมีพัฒนาการทางการใช้เหตุผลตามลำดับความ ลำดับเวลา และตามความสำคัญของเนื้อเรื่อง

2.6 ความสัมพันธ์กันของเนื้อความ หมายถึง แต่ละย่อหน้าแสดงถึงจุดประสงค์เดียวและต่อเนื่องกันตลอดทั้งเรื่อง

3. องค์ประกอบด้านการใช้ถ้อยคำ (Vocabulary) พิจารณาจาก

3.1 การเลือกใช้ถ้อยคำถูกต้อง หมายถึง มีการใช้ถ้อยคำ จำนวนอย่างถูกต้องตรงกับความคิดที่ต้องการแสดงออก สามารถเลือกสรรถ้อยคำเพื่อนำมาใช้อย่างถูกต้องตรงกับตำแหน่งหน้าที่ของคำ ใช้ถ้อยคำเหมาะสมถูกต้องกับบริบท เลือกใช้คำเหมือน คำตรงข้ามได้ถูกต้องกับความหมาย ใช้คำได้หลายระดับความหมายในการแสดงความคิด

3.2 สื่อความหมายชัดเจน หมายถึง ใช้ถ้อยคำเหมาะสมกับเรื่อง เหมาะสมกับระดับผู้อ่าน ตรงกับจุดมุ่งหมายของเรื่อง ใช้คำเข้าใจง่ายและเป็นที่ยอมรับ และสามารถเลือกใช้ถ้อยคำที่ก่อให้เกิดความประทับใจ

4. องค์ประกอบทางการใช้ไวยากรณ์ (Language Use) พิจารณาจาก

4.1 การเลือกรูปประโยคในการเขียน หมายถึง ประโยคที่ใช้ไม่ว่าจะเป็นประโยคซับซ้อน หรือประโยคแบบง่าย ๆ จะมีรูปแบบที่สมบูรณ์สามารถใช้ประโยคซับซ้อนได้ดี ใช้คำขยายได้ถูกต้อง วลีและประโยคขยายเหมาะสมกับหน้าที่ และวางไว้ในตำแหน่งที่ถูกต้อง มุขยประโยคและอนุประโยคเชื่อมกันโดยการใช้สันธานอย่างถูกต้องมีการใช้คำสรรพนามได้อย่างถูกต้องกับคำนามที่ใช้แทน

4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างคำในประโยค หมายถึง สามารถใช้คำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องมีความสัมพันธ์กันระหว่างการใช้ประธานกับกริยา คำนามกับลักษณะนาม คำกริยากับคำวิเศษณ์

5. องค์ประกอบด้านกลไกทางการเขียน (Language Mechanics) พิจารณาจาก

5.1 ความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์การเขียน หมายถึง สามารถสะกดคำได้ถูกต้องตามหลักการเขียน มีการแสดงความคิดที่ต่อเนื่องจากย่อหน้าหนึ่งไปยังอีกย่อหน้าหนึ่ง

5.2 ลายมือ หมายถึง ลายมืออ่านง่าย ไม่เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร

เจ บี ฮีตัน (J. B. Heaton, 1990 : 108) เสนอแนะแนวทางเพื่อประเมินงานเขียนโดยพิจารณาจากหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

1. ประเมินงานเขียนโดยวิธีการนับคำผิดในการนับคำผิดโดยพิจารณาจากคำทั้งหมดที่กำหนดให้เขียน นอกจากนั้นไม่ควรละเลย คือ เนื้อหา การใช้ภาษา จุดประสงค์ของการเขียน มาประกอบการให้คะแนน

2. ประเมินงานเขียนโดยวิธีการวิเคราะห์ วิธีการวิเคราะห์เป็นวิธีที่ดีมีประโยชน์ทำให้รู้ขั้นตอนการปฏิบัติโดยแยกรายละเอียด คือ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ไวยากรณ์ คำศัพท์ เนื้อหา ตัวสะกดในแต่ละหัวข้อมีคะแนน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ได้แก่

1.) ใช้ภาษาในการเขียนสื่อความหมายได้ต่อเนื่องเข้าใจง่าย ใช้ประโยค

ความซ้อนและประโยคความเดียวเหมาะสม สมเหตุสมผล ให้ 5 คะแนน

2.) ใช้ภาษาในการเขียนสื่อความหมายมีข้อบกพร่องเล็กน้อย ส่วนมากเข้าใจง่าย ใช้ประโยคซับซ้อนเล็กน้อย สมเหตุสมผล 4 คะแนน

3.) ใช้ภาษาในการเขียนสื่อความหมายได้พอสมควรส่วนมากประโยคความเดียวสมเหตุสมผลพอควรให้ 3 คะแนน

4.) ใช้ภาษาในการเขียนสื่อความหมายได้น้อยใช้ประโยคซับซ้อนส่วนใหญ่ ใช้ประโยคง่าย ๆ ใจความเดียวให้ 2 คะแนน

5.) ใช้ภาษาในการเขียนสื่อความหมายได้น้อยมาก อ่านแล้วจับใจความ ไม่ได้ ไม่น่าสนใจ ใช้ประโยคง่าย ๆ ทั้งหมด ใช้ประโยคซับซ้อนและใช้คำว่า "และ" เชื่อมมากเกินไปให้ 1 คะแนน

2.2 ไวยากรณ์

1.) ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดในประโยคย่อย 1 หรือ 2 ที่ให้ 5 คะแนน

2.) ใช้ไวยากรณ์มีข้อผิดพลาดในประโยคย่อยทั้งคำบุพบทคำวิเศษณ์ 3 หรือ 4 ที่ ให้คะแนน 4 คะแนน

3.) ใช้ไวยากรณ์มีข้อผิดพลาดในประโยคหลัก 1 หรือ 2 แห่ง แต่มี ข้อผิดพลาดในที่ที่ไม่สำคัญเพียงเล็กน้อยให้ 3 คะแนน

4.) ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดเป็นส่วนใหญ่ ทำให้เข้าใจยากมีข้อผิดพลาดในการผูกประโยค ให้ 2 คะแนน

5.) ใช้ไวยากรณ์มีข้อผิดพลาดมาก ไม่สามารถผูกประโยคได้จนทำให้ไม่สามารถเข้าใจเรื่องได้ให้ 1 คะแนน

2.3 คำศัพท์

1.) มีความรู้ในการใช้คำศัพท์ได้อย่างกว้างขวางและถูกต้องเหมาะสมให้ 5 คะแนน

2.) มีการใช้คำศัพท์ใหม่ ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมใช้คำที่มีความหมายเหมือนกัน คำตรงข้ามให้ 4 คะแนน

3.) ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมบ้าง บางครั้งใช้คำศัพท์อยู่ในวงจำกัด ใช้คำที่มีความหมายเหมือนกัน และใช้คำพูดไม่ตรงประเด็นบางครั้งให้ 3 คะแนน

4.) ใช้คำศัพท์ในวงจำกัด บางครั้งใช้ไม่เหมาะสม ไม่ถูกต้องและได้ความเพียงเล็กน้อยให้ 2 คะแนน

5.) ใช้คำศัพท์อยู่ในวงจำกัด ใช้คำพ้องไม่ได้เหมาะสมไม่สามารถสื่อความได้ให้ 1 คะแนน

2.4 การสะกดคำ

1.) การสะกดคำได้ถูกต้องให้ 5 คะแนน

2.) การสะกดคำผิดพยางค์เพียงเล็กน้อย ผิดเพียง 1 หรือ 2 ที่ให้คะแนน 4 คะแนน

3.) การสะกดคำผิดพยางค์ 3 หรือ 4 ที่ แต่ไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยน เข้าใจได้พอสมควรให้ 3 คะแนน

4.) การสะกดคำผิดพยางค์ 5 หรือ 7 ที่ บางครั้งไม่สามารถสื่อความหมาย ให้เข้าใจได้ให้ 2 คะแนน

5.) สะกดคำผิดพยางค์เกิน 8 แห่ง ไม่สามารถเข้าใจความหมายสื่อ ความหมายได้ยากให้ 1 คะแนน

3. ประเมินผลงานเขียนโดยวิธีการใช้ความรู้สึก วิธีนี้ไม่เห็นรายละเอียดมากนักจะดูเนื้อหารวม วิธีนี้ผู้ตรวจใช้ความรู้สึกส่วนตัว ซึ่งถือว่ามีความลำเอียงให้เกิดความเที่ยงในการตรวจต้องใช้ผู้ตรวจ 3 คน แล้วจึงนำผลมาหาค่าเฉลี่ย

แอนดริว ดี โคเฮน (Andrew D. Cohen, 1994 : 307) กล่าวถึง การประเมินผลงานเขียนสามารถประเมินผลโดยพิจารณาในด้านต่าง ๆ คือ

1. เนื้อหา (Content) ซึ่งจะต้องพิจารณาถึงความคิดลึกซึ้งและครอบคลุมของเนื้อเรื่อง
2. ศิลปะการใช้ถ้อยคำตามโครงสร้างของภาษา (Rhetorical Structure) โดยเน้นความชัดเจนและความเป็นเอกภาพของเนื้อเรื่อง
3. การเรียบเรียงความคิด (Organization) โดยพิจารณาเหตุผลตามรูปแบบของการเขียนและการพัฒนาความคิด
4. การบันทึกข้อความ (Register) โดยพิจารณาถึงจุดประสงค์บางอย่าง อย่างเป็นระเบียบแบบแผน
5. การใช้สำนวนโวหาร (Style) เป็นการแสดงผลในการเขียนอย่างมีลีลา สละสลวยมีการจัดการอย่างเป็นระบบ (Economy) คือ ความมีประสิทธิภาพตามไวยากรณ์
6. ความถูกต้องตามวัตถุประสงค์ (Accuracy and Meaning) โดยการคัดเลือกคำ การสร้างและสรรคำใช้
7. ความเหมาะสมของแบบแผนทางภาษา (Appropriateness of Language Conventions) โดยใช้ภาษาถูกต้องตามไวยากรณ์ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน
8. ผู้อ่าน อ่านแล้วเข้าใจเรื่องราว (Reader's Understanding) ข้อมูลพอเพียง และ ครอบคลุมเนื้อหาเพื่อถ่ายทอดใจความสำคัญออกมา

9. ผู้อ่าน อ่านแล้วยอมรับงานเขียนนั้น (Reader's Acceptance) คือความพยายามของผู้เขียนในการจูงใจให้ผู้อ่านคล้อยตามและเห็นด้วยในสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ไชลิริ ปราโมช ณ อยุธยา (2519) ทำงานวิจัยเกี่ยวกับข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ในหัวข้อเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาด ในการเขียนภาษาไทยของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2515 และ 2516 โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ภาคคือ ภาคที่ 1 กล่าวถึงลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนิสิต ซึ่งได้แก่ ข้อผิดพลาดในการใช้คำชนิดต่าง ๆ ข้อผิดพลาดในการแต่งประโยค ข้อผิดพลาดในเรื่องความหมายและข้อผิดพลาดในเรื่องการสะกดการันต์ ภาคที่ 2 กล่าวถึงสาเหตุของข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนิสิต ซึ่งได้แก่ การใช้แนวเทียบผิด การได้รับอิทธิพลจากภาษาบาลีและสันสกฤต และความสับสนเรื่องความหมายของคำเกณฑ์การใช้ภาษาไทยและการอ่าน

อิงอร อมาตยกุล (2535 : 71-75) ศึกษาความสามารถทางการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถทางการเขียนเรียงความและศึกษาปัญหาการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 ในด้านการเสนอเนื้อหาสาระการใช้ภาษา รูปแบบการเขียนและส่วนประกอบของการเขียน ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 จำนวน 251 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนเรียงความและเกณฑ์การประเมินผลการเขียนเรียงความ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนส่วนใหญ่สามารถเขียนเรียงความในด้านการเสนอเนื้อหาสาระการใช้ภาษารูปแบบของการเขียนและส่วนประกอบของการเขียนอยู่ในเกณฑ์ดี ได้คะแนนเฉลี่ย 48.47 จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน นอกจากนี้ยังพบว่า มีปัญหาการเขียนเรียงความ ดังนี้ ปัญหาด้านการเสนอเนื้อหาสาระ ปัญหาด้านการใช้ภาษา ปัญหาด้านรูปแบบการเขียน และปัญหาด้านส่วนประกอบของการเขียน

นลินี บพิตรสุวรรณ (2537 : 97 - 99) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนและแรงจูงใจในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียน และแรงจูงใจในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโชคชัยสามัคคี

อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 90 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 45 คน กลุ่มควบคุม 45 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครูใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 16 คาบ โดยใช้เนื้อหาเดียวกันในการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทยและแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเขียนภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการเขียนภาษาไทยและแรงจูงใจในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วรรณวี อุดมสวัสดิ์ (อ้างถึงใน สุระ ดามาพงษ์ , 2538 : 56-64) วิจัยเรื่อง การศึกษา ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทยเขียนเสนอข่าวทางโทรทัศน์ วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ปีการศึกษา 2527 งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาข้อบกพร่องของการใช้ภาษาไทยในการเขียนข่าวทางโทรทัศน์ ซึ่งผลการวิจัย พบลักษณะ ความบกพร่องในการเขียน 2 ประการ คือ 1. ความบกพร่องด้านการใช้คำหรือสำนวนหรือข้อความใน ด้านการใช้คำหรือสำนวนไม่ตรงความหมายในส่วนของภาคประธานและภาคแสดง การใช้คำหรือข้อความกำกวมโดยใช้คำไม่ตรงความหมายการใช้คำขาด การใช้คำเกิน การวางคำผิดที่และทำให้ความหมายกำกวม การใช้คำหรือสำนวนผิดเพี้ยนไปจากภาษาที่รับรองกันโดยการเปลี่ยนคำบางคำ เพิ่มคำบางคำ ทำให้คำหรือสำนวนนั้นเพี้ยนไปจากภาษาที่ใช้กันโดยทั่วไป การใช้คำหรือสำนวนซึ่งยังไม่ได้ใช้กัน อย่างกว้างขวางโดยใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้งที่มีคำไทยใช้อยู่แล้วใช้ข้อความที่ไม่เป็นภาษาไทยและใช้ ศัพท์เฉพาะวิชา การใช้คำหรือสำนวนที่ไม่จำเป็นโดยใช้คำและกลุ่มคำใหม่ขยายประโยคที่มีความชัดเจน อยู่แล้วขยายเข้าไปอีกจนเกินความจำเป็น การขาดคำหรือกลุ่มคำอันเป็นเหตุให้ข้อความไม่สมบูรณ์โดย ขาดบทประธาน บทกรรม บทกริยา และขาดคำเชื่อม การใช้คำหรือสำนวนที่เป็นเรื่องวิชาการไม่ถูกต้อง การใช้คำย่อหรืออักษรย่อ การใช้คำหรือสำนวนไม่สุภาพโดยใช้คำหยาบ ใช้คำสำนวนสแลงที่ไม่สุภาพ การใช้คำราชาศัพท์ผิด 2. ความบกพร่องในการวางตำแหน่งคำหรือข้อความผิดโดยใช้คำขยาย คำ ปฏิเสธ คำเชื่อมผิดตำแหน่งที่ควรจะเป็น การวางคำผิดตำแหน่ง การวางกลุ่มคำ ผิดตำแหน่ง การเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง โดยเกิดจากสาเหตุ 3 ประการ คือ

1. ผู้เขียนไม่รู้ระเบียบภาษาดีพอไม่รู้ความหมายของคำและวิธีใช้คำให้เข้ากับบริบท
2. ลักษณะของภาษาที่ดี สื่อความหมายได้กับภาษาที่บกพร่องมีส่วนคล้ายกันมาก

เช่น รูปคำ และความหมายของคำคล้ายกันมาก และต้องการใช้เวลาอย่างรวดเร็วในการเขียนข่าว วันต่อวัน

3. ความบกพร่องเกิดจากอิทธิพลหรือโครงสร้างทางไวยากรณ์อังกฤษ

วิรุฬห์เกียรติ คงกลาง (2538) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการทบทวนและตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษของตนเองและของเพื่อน ตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเบญจมราชานุสรณ์ สังกัดกลุ่มโรงเรียนที่ 9 กรมสามัญศึกษา ซึ่งได้ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจงมา 4 ห้องเรียน ะละ 30 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ทบทวนและตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษของตนเองและของเพื่อนคิดเป็นร้อยละจากค่ามัชฌิมเลขคณิตเท่ากับ 66.87 และ 69.84 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ปานกลางตามเกณฑ์การประเมินผลการเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ และความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่ทบทวนและตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษของเพื่อนสูงกว่ากลุ่มที่ทบทวนและตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษของตนเองที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

ประภาภรณ์ สุขดี (2540) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความรู้ความสามารถในการเขียนภาษาไทยแบบโน้มน้าว แบบเปรียบเทียบ และแบบเล่าเรื่อง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2540 ในโรงเรียนรัฐบาล 200 คน และในโรงเรียนเอกชน 200 คน ซึ่งได้รับการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถในการเขียนภาษาไทยแบบโน้มน้าว แบบเปรียบเทียบ และแบบเล่าเรื่อง ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลมีความรู้ในการเขียนภาษาไทยแบบโน้มน้าว แบบเปรียบเทียบ และแบบเล่าเรื่อง สูงกว่านักเรียนในโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลมีความสามารถในการเขียนภาษาไทยแบบโน้มน้าว แบบเปรียบเทียบ และแบบเล่าเรื่อง สูงกว่านักเรียนในโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เย็นจิตต์ ศรีใจงาม (2540) ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ การเขียนความเรียงและการแต่งคำประพันธ์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2540 จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนความเรียง และแบบทดสอบวัดความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจมีความสัมพันธ์กันทางบวกกับความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย และความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ภาษาไทย

งานวิจัยต่างประเทศ

สเตฟเฟิล (Steffl, 1982 : 2493-A) ได้วิจัยเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนข้อความแบบบรรยาย 1 ย่อหน้า ที่สอนโดยมีการชี้แนะและไม่มีการชี้แนะ โดยทดลองกับนักเรียนเกรด 3 ในรัฐอิลลินอยส์ จำนวน 196 คน ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มควบคุมให้เขียนโดยไม่มี การชี้แนะ ครูจะเป็นผู้เลือกหัวข้อให้เขียนเอง ส่วนกลุ่มทดลองให้เขียนโดยมีการชี้แนะ ครูจะให้ตัวอย่างข้อความจากย่อหน้าจากหลาย ๆ หัวข้อให้นักเรียนเลือกว่าจะเขียนเกี่ยวกับเรื่องอะไรที่นักเรียนสนใจ แล้วมีการอภิปรายกันว่าเหตุใด จึงเลือกในหัวข้อนั้นพร้อมทั้งชี้แจงเนื้อหาของเรื่อง คำศัพท์ และ โครงสร้างไวยากรณ์แล้วจึงให้นักเรียนเขียนข้อความใหม่อีกครั้งด้วยตนเอง และเขียนเรื่องใหม่ เลียนแบบตัวอย่างด้วย ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการชี้แนะได้คะแนนเขียนข้อความ 1 ย่อหน้า แบบบรรยายสูงกว่านักเรียนที่เขียนโดยไม่มีการชี้แนะ

มาร์ก เคลลอก แมคควิลแลน (Mark Kellog McQuillan, 1984 : 1025) ได้วิจัยเพื่อ วัดความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนระดับ 7, 8 และ 9 ซึ่งได้รับการสุ่มให้เขียนงานเขียน 12 ชิ้น ที่เป็นข้อความ (Discourse) 3 ประเภท และสภาพการณ์ของผู้สื่อสาร-ผู้อ่าน 2 แบบ (แบบเป็นทางการ และแบบไม่เป็นทางการ) ใช้เวลาเขียน 8 สัปดาห์ แล้วนำผลมาตรวจให้คะแนน โดยวิธีการตรวจที่ พิจารณาถึงคุณภาพรวมของงานเขียน (Holistic Scoring) ผลการวิจัยพบว่า จุดมุ่งหมายของข้อความ และลักษณะของการเขียนมีผลกระทบต่าง ๆ กันต่อนักเรียน ซึ่งงานเขียนของนักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด แสดงให้เห็นว่าลักษณะการเขียนซึ่งเป็นทักษะที่ประกอบด้วยองค์ประกอบหลาย ประการ จะแปรผันไปตามข้อมูลการเขียนเกี่ยวกับหัวเรื่อง อายุของผู้เรียน และผลสัมฤทธิ์ด้านการรู้ หนังสือนิ (Literacy Achievement) ของผู้เรียน

รูธ เฮย์ส (Ruth Hayes, 1987) ได้วิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการ เขียนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นผลงาน และแบบเน้นกระบวนการของนักเรียนเกรด 7 วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้น ผลงาน และแบบเน้นกระบวนการ ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนเกรด 7 จำนวน 98 คน ของนักเรียน ในเมืองเพเทอร์สัน (Peterson) รัฐนิวเจอร์ซีย์ (New Jersey) โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุมหรือกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นผลงาน กลุ่มทดลองหรือกลุ่มที่เรียนด้วยการสอน เขียนแบบเน้นกระบวนการ ในการทดลองนี้ใช้เวลาในการสอน 6 เดือน และนักเรียนได้รับการฝึก

การเขียนเรียงความแบบต่าง ๆ เช่น การเขียนพรรณนาความ (Describing) การเขียนเล่าเหตุการณ์ (Narrating) การเขียนอธิบายความ (Explaining) และการเขียนให้เหตุผล (Reasoning) โดยมีการสอบก่อนและหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีพัฒนาการในการเขียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

วิลเลียม ยูจีน สวีการ์ต (William Eugene Sweigart, 1988 : 3648 A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสนทนาในชั้นเรียนต่อผลกระทบของการผลิตงานเขียนและกระบวนการเขียน โดยศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนเกรด 12 จำนวน 58 คน โดยวิธีการสอน 3 วิธี ครูบรรยายโดยไม่มีการสนทนาซักถาม ครูเป็นผู้ให้การอภิปราย และนักเรียนเป็นผู้นำในการอภิปรายกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า ในวิธีการสอนทั้งสามวิธีนั้น วิธีที่ให้นักเรียนเป็นผู้ดำเนินการอภิปรายกลุ่มส่งผลกระทบต่อการพัฒนาการเขียนให้เกิดความรู้ก่อนลงมือเขียนสูงกว่าวิธีอื่น ในขณะที่เดียวกันคุณภาพของการวิเคราะห์งานเขียน ความเข้าใจในหัวข้อและการต่อเติมทางความคิดก็สูงเช่นกัน

คาเรน มิเชล แดเนียล (Karen Michele Daniel, 1994:38) ได้ศึกษาผลของตัวแปร 46 ตัว ที่มีต่อความสามารถในการเขียน โดยวิเคราะห์จากตัวอย่างงานเขียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 775 คน ตลอดช่วงเวลา 3 ปี ผลการศึกษาพบว่า อายุ เพศ และเชื้อชาติ ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียน สถานะทางเศรษฐกิจมีผลต่อความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่มีอายุน้อยมากกว่านักเรียนที่มีอายุมาก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแปรทำนายความสามารถในการเขียนได้ดีตัวแปรหนึ่ง แต่ในบรรดาตัวแปรทั้งหมด พบว่าความสามารถในการอ่านเป็นตัวแปรที่ทำนายความสามารถในการเขียนได้ดีที่สุดความพยายามในการเรียนมีผลต่อความสามารถในการเขียนแต่ความตั้งใจในชั้นเรียนไม่มีผล ขนาดของชั้นเรียนไม่มีผลต่อความสามารถในการเขียนทัศนคติต่อการเขียนมีผลต่อความสามารถในการเขียนแต่ทัศนคติต่อการเรียนในระดับมัธยมศึกษาไม่มีผลต่อความสามารถในการเขียน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการสอนวิธีวินิจัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนที่มีต่อความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษา ค้นคว้าเอกสาร และตำราที่เกี่ยวข้อง
2. ประเภทของงานวิจัย
3. การสุ่มตัวอย่างประชากร
4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษา ค้นคว้าเอกสาร และตำราที่เกี่ยวข้อง

1. การศึกษาค้นคว้าเอกสาร หนังสือ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนวิธีการวินิจัยและแก้ไขงานเขียน ศึกษาวิธีการเขียนภาษาไทยในลักษณะต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาแผนการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
2. การศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) หนังสือแบบเรียน และคู่มือครูวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม สร้างแผนการสอน และการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร
3. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวกับวิธีการตรวจงานเขียน การวัดและประเมินผลงานเขียนความเรียงร้อยแก้ว เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างเกณฑ์การตรวจให้คะแนนความสามารถทางการเขียนความเรียงของนักเรียน

ประเภทของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบการวิจัยกลุ่มเดียว (Single Group Design) ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียวเป็นกลุ่มทดลอง โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายและทดลองสอน โดยทำการทดสอบก่อนทดลอง (Pre-test) ด้วยแบบสอบวัดความสามารถใน

การเขียนความเรียงภาษาไทย 1 ฉบับ และทดสอบหลังการทดลองสอน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยอีก 1 ฉบับ ผู้วิจัยได้มีการให้การจัดกระทำ (Treatment) คือ สอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนกับกลุ่มตัวอย่างโดยกระทำขึ้นในสภาพการณ์จริงในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียนโดยสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนและนำคะแนนที่ได้เทียบกับเกณฑ์คะแนนร้อยละ 70 ของแบบทดสอบทั้งฉบับ และนำคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับความสามารถของกระทรวงศึกษาธิการ คือ นักเรียนจะต้องได้คะแนนในช่วง 70-79 คะแนน ซึ่งมีระดับความสามารถอยู่ในระดับดี

ประชากรและการสุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างประชากรโดยใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ได้โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนดังกล่าวเปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จัดห้องเรียนแบบสหศึกษา เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ซึ่งมีลักษณะต่างๆ ไปเช่นเดียวกับโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จึงเป็นตัวแทนของประชากรได้ ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีจำนวน 7 ห้องเรียน ด้วยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน ได้จำนวนตัวอย่างประชากรทั้งหมด 39 คน ในปีการศึกษา 2543

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยทั้งปรนัยและอัตนัย ครอบคลุมรูปแบบการเขียนความเรียง 4 แบบ คือ การเขียนแบบเล่าเรื่อง การเขียนแบบบรรยาย การเขียนเชิงจินตนาการ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ และองค์ประกอบ การเขียน คือ เนื้อเรื่อง การเรียบเรียงความคิด การใช้ถ้อยคำ การใช้ไวยากรณ์ และกลไกทางภาษา

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการสอนรายคาบวิชาภาษาไทย ท 401 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ครอบคลุมรูปแบบการเขียนความเรียง 4 แบบ คือ การเขียนแบบเล่าเรื่อง การเขียนแบบบรรยาย การเขียนเชิงจินตนาการ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ และ องค์ประกอบ การเขียน คือ เนื้อเรื่อง การเรียบเรียงความคิด การใช้ถ้อยคำ การใช้ไวยากรณ์ และกลไกทางภาษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนความเรียงภาษาไทย ซึ่งแบ่งเป็นแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) และแบบทดสอบหลังการเรียน (Post-Test) ทั้งปรนัยและอัตนัย ดังมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 แบบทดสอบความสามารถในการเขียนความเรียงแบบปรนัยมีเนื้อหาครอบคลุมองค์ประกอบของการเขียน 5 ด้าน คือ เนื้อหา (Content) การเรียบเรียงความคิด (Organization) การใช้ถ้อยคำ (Vocabulary) การใช้ไวยากรณ์ (Language Use) กลไกทางภาษา (Language Mechanics) โดยแทรกความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการเขียนความเรียง 4 รูปแบบ คือ การเขียนแบบเล่าเรื่อง การเขียนแบบบรรยาย การเขียนเชิงจินตนาการ และการเชิงสร้างสรรค์ แบบทดสอบปรนัยนี้ใช้ในการทดสอบ ก่อนเรียน (Pre-Test) และทดสอบหลังเรียน (Post-Test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกันแต่ใช้วิธีสลับตัวเลือกและสลับข้อภายในจุดประสงค์การเรียนรู้เดียวกันในแบบทดสอบ โดยผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบทดสอบตามขั้นตอน ดังนี้

1.1.1 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยแบบปรนัย โดยยึดหลักการสร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับหลักการเขียนความเรียงภาษาไทยตามความมุ่งหมายของหลักสูตร แบบทดสอบเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ซึ่งผู้วิจัยสร้างไว้ทั้งหมด 50 ข้อ โดยกำหนดเนื้อหาให้ตรงกับวัตถุประสงค์การวิจัย ครอบคลุมองค์ประกอบของการเขียน 5 ด้าน มีรายละเอียด ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา (Content)	มีข้อสอบจำนวน 15 ข้อ
2. การเรียบเรียงความคิด (Organization)	มีข้อสอบจำนวน 10 ข้อ
3. การใช้ถ้อยคำ (Vocabulary)	มีข้อสอบจำนวน 10 ข้อ
4. การใช้ไวยากรณ์ (Language Use)	มีข้อสอบจำนวน 10 ข้อ
5. กลไกทางภาษา (Language Mechanics)	มีข้อสอบจำนวน 5 ข้อ

1.1.2 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยแบบปรนัยที่สร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไข ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน (ดูรายชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ครอบคลุมของข้อคำถามเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีส่วนที่ต้องปรับปรุงแก้ไข สรุปได้ดังนี้

- 1.) ปรับการใช้ภาษาให้มีความชัดเจน กะทัดรัดมากขึ้น

2.) ปรับข้อคำถามให้ชัดเจน และแก้ไขตัวเลือกที่เป็นตัวลวงให้มีความหมายสอดคล้องกับตัวลวงข้ออื่น ๆ

3.) ตัวเลือกและตัวลวงของข้อคำถามบางข้อยาวเกินไปทำให้นักเรียนไม่
อยากอ่าน อาจเป็นผลให้นักเรียนทำข้อสอบข้อนั้น ๆ โดยวิธีเดาคำตอบได้

1.1.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยแบบปรนัย
ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ดังในข้อ 1.1.2 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตมัธยม แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2543 จำนวน 40 คน นำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนน โดยตอบถูกให้ข้อละ 1
คะแนน ตอบผิดหรือตอบมากกว่า 1 คำตอบ หรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

1.1.4 นำคะแนนจากการทำแบบทดสอบของนักเรียนมาวิเคราะห์ความเที่ยงของ
แบบทดสอบ โดยใช้สูตร K.R.₂₀ (Kuder - Richardson) หาค่าความยากง่าย และอำนาจจำแนกโดยใช้
เกณฑ์ ดังนี้ คือ

ค่าความเที่ยง (Reliability)	มีค่าตั้งแต่	0.60 ขึ้นไป
ค่าความยากง่าย (P)	มีค่าตั้งแต่	0.20 - 0.80
ค่าอำนาจจำแนก (r)	มีค่าตั้งแต่	0.20 ขึ้นไป

ผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเที่ยง 0.82 ค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.2 - 0.87 และค่าอำนาจ
จำแนกตั้งแต่ 0.05 - 0.75 ได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด
41 ข้อ ผู้วิจัยจึงตัดข้อสอบที่ไม่ได้เกณฑ์จำนวน 9 ข้อ ออกและตัดข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายใกล้เคียง
0.2 และค่าอำนาจจำแนก 0.2 ออกอีก 1 ข้อ เนื่องจากข้อสอบมีคุณภาพน้อยกว่าข้ออื่น ในจุดประสงค์
การเรียนรู้เดียวกัน ดังนั้นจึงเหลือข้อสอบที่ใช้ทดสอบจำนวน 40 ข้อ ผู้วิจัยปรับข้อคำถามและแก้ไข
ตัวเลือกตัวลวงให้ข้อสอบมีความเหมาะสมมากขึ้น และเหลือข้อสอบที่ใช้ในการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านเนื้อหา (Content) มีข้อสอบจำนวน 12 ข้อ
2. การเรียบเรียงความคิด (Organization) มีข้อสอบจำนวน 8 ข้อ
3. การใช้ถ้อยคำ (Vocabulary) มีข้อสอบจำนวน 8 ข้อ
4. การใช้ไวยากรณ์ (Language Use) มีข้อสอบจำนวน 8 ข้อ
5. กลไกทางภาษา (Language Mechanics) มีข้อสอบจำนวน 4 ข้อ

1.1.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยแบบปรนัย
ที่ปรับปรุงแก้ไขหลังการทดลองใช้ (Try Out) ครั้งที่ 1 แล้วไปทดลองใช้ ครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตมัธยม แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2543 จำนวน 48 คน ซึ่งเป็นคนละห้องกับในการทดลองใช้ ครั้งที่ 1 นำผลมาวิเคราะห์ได้ ค่าความเที่ยง 0.90 ค่าความยากง่าย 0.20 - 0.83 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21 - 0.46 และมีข้อสอบจำนวน 1 ข้อที่มีค่าความยากง่าย 0.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 0.80 ที่กำหนด แต่ข้อสอบข้อนี้เป็นข้อสอบที่ต้องใช้ในการวัดความสามารถด้านการเขียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้จึงจำเป็นต้องคงข้อสอบข้อนี้ไว้ในงานวิจัยครั้งนี้ (ดูรายละเอียดค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกในภาคผนวก ค)

1.1.6 ได้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยแบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ ผู้วิจัยใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) แล้วผู้วิจัยสลับ ตัวเลือกและสลับข้อภายในจุดประสงค์การเรียนรู้เดียวกันในแบบทดสอบเพื่อใช้เป็นแบบทดสอบ หลังเรียน (Post-test) โดยมีจำนวนข้อเท่าเดิมคือ 40 ข้อ สำหรับใช้ทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทยกับตัวอย่างประชากร (ดูตัวอย่างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยในภาคผนวก ค) ข้อสอบมีรายละเอียดดังนี้

องค์ประกอบการเขียน	จำนวนข้อสอบ 40 ข้อ	ข้อที่ของแบบทดสอบก่อน การทดลองสอน (Pre-test)	ข้อที่ของแบบทดสอบหลัง การทดลองสอน (Post-test)
เนื้อหา (Content)	12	1, 2, 3, 4, 5, 7, 28, 29, 30, 31, 33, 37	1, 2, 4, 5, 6, 13, 27, 28, 30, 31, 33, 36
การเรียบเรียงความคิด (Organization)	8	6, 9, 10, 17, 19, 32, 34, 36	7, 8, 10, 19, 21, 32, 35, 37
การใช้ถ้อยคำ (Vocabulary)	8	11, 12, 14, 15, 16, 26, 27, 39	3, 11, 12, 15, 16, 18, 29, 39
การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ (Language Use)	8	8, 13, 18, 20, 25, 35, 38, 40	9, 14, 17, 20, 22, 24, 34, 40
กลไกทางภาษา (Language Mechanics)	4	21, 22, 23, 24	23, 24, 25, 26

2. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยแบบอัตนัยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยแบบอัตนัย ก่อนการทดลองสอนและหลังการทดลองสอน ฉบับละ 4 เรื่อง 4 รูปแบบการเขียน คือ การเขียนแบบเล่าเรื่อง

การเขียนแบบบรรยาย การเขียนเชิงจินตนาการ และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยให้เขียนความยาวเรื่อง
ละประมาณ 10 บรรทัด ใช้เวลาในการทดสอบ 50 นาที

รูปแบบการเขียน	หัวข้อเรื่อง	หัวข้อเรื่อง
การเขียนแบบเล่าเรื่อง	สัตว์เลี้ยงแสนรัก	ปลาตู้
การเขียนแบบบรรยาย	เศรษฐกิจไทยสหัสวรรษใหม่	วิกฤตเศรษฐกิจ
การเขียนเชิงจินตนาการ	ฉันอยากเป็น.....	รั้วของชาติ
การเขียนเชิงสร้างสรรค์	เที่ยวเมืองไทยเชิงอนุรักษ์	ไปทะเลกันดีกว่า

การประเมินความสามารถทางทักษะการเขียนให้ครอบคลุมองค์ประกอบการเขียน 5 ด้าน คือ
เนื้อหา (Content) การเรียบเรียงความคิด (Organization) การใช้ถ้อยคำ (Vocabulary)
การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ (Language Use) และกลไกทางการเขียน (Language Mechanics)

2.2 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบการเขียนความเรียงทั้ง 2 ฉบับ ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและ
ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมของแบบทดสอบโดยพิจารณาความเหมาะสมในด้าน
รูปแบบงานเขียนและหัวข้อความเรียงของแบบทดสอบทั้งหมด ผู้ทรงคุณวุฒิให้คำแนะนำให้ปรับหัวข้อ
ในการเขียนความเรียงให้เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของนักเรียนมากขึ้น โดยเฉพาะหัวข้อในรูปแบบ
การเขียนเชิงจินตนาการและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ควรตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสมกับระดับชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย ไม่ควรง่ายหรือยากจนเกินไปควรเป็นเรื่องที่ส่งเสริมจินตนาการ และความคิดเชิงสร้างสรรค์
ของนักเรียน ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะที่ได้รับมาปรับปรุงแก้ไข และปรับหัวข้อความเรียง ดังตารางต่อไปนี้

รูปแบบการเขียน	หัวข้อเรื่อง	หัวข้อเรื่อง
การเขียนแบบเล่าเรื่อง	เหตุการณ์ประทับใจ	ความรักของแม่
การเขียนแบบบรรยาย	การศึกษาเพื่อพัฒนาชีวิต	ความรู้คือประทีป
การเขียนเชิงจินตนาการ	ฝันที่เป็นจริง	อนาคตอันสดใสของข้าพเจ้า
การเขียนเชิงสร้างสรรค์	รวมพลังหารสอง	สิ่งแวดล้อมกับชีวิต

2.3 ศึกษาค้นคว้าเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนร้อยแก้วเพื่อศึกษาเกณฑ์ใน
การวัดความสามารถการเขียนของนักเรียน โดยผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการวัดผลการเขียนร้อยแก้ว ของ เอช
แอล จากอบส์ และคณะ (H.L. Jacobs et al; 1981:30) ซึ่งจำแนกรายละเอียดองค์ประกอบของการ
เขียน โดยกำหนดให้คะแนนในแต่ละรายละเอียดชัดเจน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดให้ความสามารถในการเขียน

ทั้ง 5 ด้านมีคะแนนรวมเท่ากับ 100 คะแนน เกณฑ์การตรวจการเขียนนี้เป็นเกณฑ์ที่ครูเป็นผู้ใช้ในการประเมินผลการเขียนของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร มีรายละเอียด ดังนี้

ผู้วิจัยได้ปรับเกณฑ์การตรวจให้คะแนนความสามารถในการเขียนให้มีความเหมาะสมมากขึ้น โดยเปลี่ยนการให้คะแนนข้อที่ 4 การใช้ไวยากรณ์ 25 คะแนน เป็น 20 คะแนน และข้อ 5 กลไกทางภาษา 5 คะแนน เป็น 10 คะแนน (รายละเอียดในภาคผนวก ค) โดยเกณฑ์ในแต่ละองค์ประกอบแบ่งคะแนนออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่

1. ระดับดีมาก - ระดับยอดเยี่ยม (Excellent to Very Good)
2. ระดับปานกลาง - ระดับดี (Good to Average)
3. ระดับอ่อน - ระดับพอใช้ (Fair to Poor)
4. ระดับอ่อนมาก (Very Poor)

องค์ประกอบการเขียน	เกณฑ์การให้คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
	แบบเดิม	ปรับปรุงใหม่
1. เนื้อหา (Content)	30 คะแนน	30 คะแนน
2. การเรียบเรียงความคิด (Organization)	20 คะแนน	20 คะแนน
3. การใช้ถ้อยคำ (Vocabulary)	20 คะแนน	20 คะแนน
4. การใช้ไวยากรณ์ (Language Use)	25 คะแนน	20 คะแนน
5. กลไกทางภาษา (Language Mechanics)	5 คะแนน	10 คะแนน

องค์ประกอบทางการเขียนที่ปรับแล้วมีดังนี้

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
1. เนื้อหา Content	27 - 30	ดีมาก - ยอดเยี่ยม	มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เขียนดี ได้ใจความ ขยายความ ต่อเนื่องและสมเหตุสมผลเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขียน
	22- 26	ปานกลาง - ดี	มีความรู้ในเรื่องที่เขียนบ้าง เขียนได้ใจความพอที่จะขยายความได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล เนื้อหาส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขียน
	17 -21	อ่อน - พอใช้	มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เขียนอย่างจำกัดเขียนได้ความน้อยและไม่สามารถขยายใจความได้
	13- 16	อ่อนมาก	ไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เขียน เขียนไม่ได้ใจความ
	0 - 12	ไม่มีความสามารถ	เขียนไม่ตรงเรื่อง หรือไม่เพียงพอแก่การประเมินผล

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
2. การเรียบเรียง ความคิด Organization	18 - 20	ดีมาก - ยอดเยี่ยม	เขียนได้อย่างสละสลวย แสดงความคิดชัดเจนประกอบด้วยเหตุผลสนับสนุน ได้ใจความกะทัดรัด เรียบเรียงความคิดได้ดี ลำดับความอย่างสมเหตุสมผล
	14 - 17	ปานกลาง - ดี	การแสดงความคิดไม่ต่อเนื่องในบางครั้ง เรียบเรียงความคิดไม่ดีนักแต่ยังจับใจความสำคัญได้ เหตุผลที่นำมาสนับสนุนมีน้อย ลำดับความอย่างสมเหตุสมผล
	10 - 13	อ่อน - พอใช้	ความเรียงที่เขียนไม่สละสลวยการแสดงความคิดสับสนหรือไม่ต่อเนื่อง ขาดการลำดับความอย่างสมเหตุสมผล
	7 - 9 0 - 6	อ่อนมาก ไม่มีความสามารถ	ไม่สามารถเขียนสื่อสารได้ ไม่มีการแสดงความคิด เขียนน้อยมากจนไม่สามารถประเมินผลได้
3. การใช้ ถ้อยคำ Vocabulary	18-20	ดีมาก - ยอดเยี่ยม	เลือกใช้ถ้อยคำ สำนวนถูกต้อง เหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจน
	14 - 17	ปานกลาง - ดี	เลือกใช้ถ้อยคำสำนวนไม่ถูกต้องในบางครั้งแต่ยังสื่อความหมายได้
	10 - 13 7 - 9	อ่อน - พอใช้ อ่อนมาก	ใช้ถ้อยคำสำนวนผิดบ่อย ไม่สามารถสื่อความหมายได้ มีความรู้ในการเลือกใช้ถ้อยคำและสำนวน
	0 - 6	ไม่มีความสามารถ	มีความรู้ในการเลือกใช้ถ้อยคำและสำนวนจนไม่เพียงพอต่อการประเมิน
4. การใช้ โครงสร้าง ไวยากรณ์ Language Use	18 - 20	ดีมาก - ยอดเยี่ยม	ใช้รูปประโยคซับซ้อนได้ดี ผิดพลาดน้อยมากเรื่องลำดับคำในประโยค
	14 - 17	ปานกลาง - ดี	ใช้รูปประโยคถูกต้องแต่เป็นประโยคแบบง่ายไม่ซับซ้อน มีข้อผิดพลาดน้อยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประโยค
	10 - 13	อ่อน - พอใช้	ผิดพลาดเรื่องโครงสร้างของประโยคบ่อย ๆ ทั้งประโยคง่ายๆและประโยคที่ซับซ้อนผิดพลาดเรื่องความสัมพันธ์ของประโยคบ่อย ๆ
	7 - 9 0 - 6	อ่อนมาก ไม่มีความสามารถ	ไม่มีความรู้เรื่องโครงสร้างของประโยคอย่างแท้จริง พบความผิดพลาดบ่อยมาก ไม่มีความรู้เรื่องโครงสร้างของประโยคเลยไม่สามารถสื่อสารได้ ไม่เพียงพอต่อการประเมิน

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
5. กลไก ทางภาษา Language Mechanics	9-10	ดีมาก - ยอดเยี่ยม	มีความรู้ดีในเรื่องของการเขียนมีข้อผิดพลาดทาง เขียนน้อยมากในเรื่องตัวสะกดการันต์ เครื่องหมายวรรค ตอน และการขึ้นย่อหน้า
	7-8	ปานกลาง - ดี	ผิดพลาดเป็นบางครั้งในเรื่องตัวสะกดการันต์วรรคตอน การขึ้นย่อหน้า แต่ไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยน
	5-6	อ่อน - พอใช้	ผิดพลาดเรื่องตัวสะกดการันต์ เครื่องหมายวรรคตอน การขึ้นย่อหน้า ลายมืออ่านยาก จับใจความสำคัญไม่ได้
	3-4	อ่อนมาก	ขาดความรู้เรื่องกฎเกณฑ์ทางการเขียนผิดพลาดมากเรื่อง ตัวสะกดการันต์ เครื่องหมายวรรคตอน การขึ้นย่อหน้า
	0 - 2	ไม่มีความสามารถ	เขียนไม่ถูกต้องผิดพลาดเรื่องตัวสะกดการันต์ เครื่องหมายวรรคตอน ย่อหน้ามากเกินไป

2.4 นำเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจดูความถูกต้อง
เหมาะสม แล้วจึงนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง

2.5 นำเกณฑ์ในตารางไปใช้ในการตรวจแบบทดสอบการเขียนความเรียงของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนจำนวน 39 คนโดยให้นักเรียนเขียนความเรียง 4 เรื่อง 4 รูปแบบการเขียน
ที่สร้างขึ้นในข้อ 2.2 จากนั้นนางานเขียนของนักเรียนให้ผู้วิจัย และผู้ช่วยผู้วิจัย ตรวจแบบทดสอบการเขียน
ความเรียงภาษาไทยแล้วให้คะแนนตามเกณฑ์

2.6 นำคะแนนที่ได้จากการตรวจระหว่างผู้วิจัย และผู้ช่วยผู้วิจัย จำนวน 2 คน ผู้ช่วย
ผู้วิจัย คือ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน ซึ่งเป็นครูแม่แบบวิชา
ภาษาไทยด้านการสอนเขียนปีการศึกษา 2543 ของกรมสามัญศึกษา 1 ท่าน และอาจารย์อีกท่านเป็น
อาจารย์ 2 ระดับ 7 ที่มีประสบการณ์ด้านการสอนเขียนเป็นระยะเวลานาน (รายชื่อในภาคผนวก ก.)
นำคะแนนมาหาค่าความสอดคล้องของการตรวจให้คะแนนโดยใช้ผู้ตรวจ 3 คน ด้วยการหาค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ W (The Kendall Coefficient of Concordance) ค่าสหสัมพันธ์ที่ได้
มีค่า 0.58

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. สร้างแผนการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน โดยผู้วิจัย
ศึกษา จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมรายวิชาภาษาไทย ท 401 ท 402 จากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย

พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เพื่อเป็นแนวทางใน การกำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง สอน จากคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้ พบว่าหลักสูตรกำหนดให้นักเรียนได้เรียนรู้ เกี่ยวกับรูปแบบการเขียนต่างๆ ผู้วิจัยเลือกรูปแบบการเขียนความเรียงแบบเล่าเรื่อง แบบบรรยาย การ เขียนเชิงจินตนาการ และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในการวิจัยครั้งนี้ เพราะเป็นรูปแบบการเขียนที่สอนใน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แล้วสร้างแผนการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ ชัดเจนครอบคลุมรูปแบบการเขียนทั้ง 4 แบบ และตามองค์ประกอบการเขียน 5 ด้าน จำนวน 16 แผน การสอน เพื่อใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลอง (Experimental Group) แต่ละแผนประกอบด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหากิจกรรม สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ใช้เวลาในการสอน แผนละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 16 คาบ รวมใช้เวลาในการทดลองสอน 8 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 จำแนกรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้ (รายละเอียดดูในภาคผนวก ข)

แผนการสอนที่	แนวการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียน	รูปแบบการเขียน	จำนวนคาบ
1	องค์ประกอบการเขียน 5 ด้าน	คำแนะนำเกี่ยวกับการเขียน	1
2	การเรียบเรียงความคิด		
3	การใช้ถ้อยคำ	การเขียนแบบเล่าเรื่อง	4
4	กลไกทางภาษา เนื้อหา		
5	โครงสร้างไวยากรณ์		
6	การเรียบเรียงความคิด		
7	การใช้ถ้อยคำ	การเขียนแบบบรรยาย	4
8	กลไกทางภาษา เนื้อหา		
9	โครงสร้างไวยากรณ์		
10	การเรียบเรียงความคิด		
11	การใช้ถ้อยคำ, โครงสร้างไวยากรณ์	การเขียนเชิงจินตนาการ	3
12	กลไกทางภาษา เนื้อหา		
13	การเรียบเรียงความคิด		
14	การใช้ถ้อยคำ	การเขียนเชิงสร้างสรรค์	4
15	กลไกทางภาษา เนื้อหา		
16	โครงสร้างไวยากรณ์		

แผนการสอนมีวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขความเรียงที่ไม่ชัดเจนมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ มีขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นดำเนินการสอน และขั้นสรุป ซึ่งในขั้นดำเนินการสอน ผู้วิจัยได้ปรับจากแนวการสอนเขียนตามแนวคิดของแอน ไรมส์ (1983 : 142) และ คาร์อล ดิกสัน และ เดนิส เนสเซล (Carol Dixon and Denise Nessel, 1983: 84-86) ดังนี้

ก.) ขั้นเตรียมตัวก่อนเขียน (Prewriting) ขั้นตอนนี้ครูจะเป็นผู้ให้ความรู้เกี่ยวกับการเขียนจากใบความรู้ และกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดให้ โดยนักเรียนศึกษาตัวอย่างการเขียนความเรียงที่ดี นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงองค์ประกอบของการเขียน ส่วนประกอบของการเขียนความเรียง ลักษณะเนื้อหา รูปแบบการเขียน การวางโครงเรื่อง การนำเสนอความคิด และการดำเนินเรื่อง โดยครูให้ตัวอย่างงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน ให้ครูและนักเรียนช่วยกันวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงให้ถูกต้อง

ข.) ขั้นเขียนฉบับร่าง (Draft Writing) นักเรียนเขียนงานเขียนฉบับร่างตามหัวข้อ การเขียนที่กำหนดโดยจะวางจุดประสงค์การเขียน วางโครงเรื่อง และแนวความคิดด้วยตนเองโดยครูจะเน้นให้นักเรียนคำนึงถึงเนื้อหา การเรียบเรียงความคิดที่นักเรียนเป็นผู้กำหนด การใช้ถ้อยคำ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ และกลไกทางภาษา

ค.) ขั้นตรวจแก้ไขงานเขียน (Correcting) ขั้นตอนนี้เป็นการฝึกให้นักเรียนพิจารณาความผิดพลาดและบกพร่องของงานเขียน ก่อนลงมือแก้ไขงานเขียน ครูจะสาธิตวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนโดยเริ่มตั้งแต่ครูนำตัวอย่างงานเขียนที่มีข้อบกพร่อง ผิดพลาด ไม่ชัดเจน มาให้นักเรียนร่วมกันพิจารณา แก้ไขให้ถูกต้องตามหลักการเขียน วิธีการตรวจแก้ไขงานเขียนจะพิจารณาตามองค์ประกอบของการเขียน ครอบคลุมในด้านเนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การใช้ถ้อยคำ การใช้ไวยากรณ์ และกลไกทางภาษา ในการวินิจฉัยและแก้ไข กำหนดให้ใช้สัญลักษณ์แทนข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่พบเมื่อนักเรียนเข้าใจขั้นตอนการตรวจแก้ไขงานเขียนแล้ว จึงวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนฉบับร่างของตนเอง หรือนักเรียนอาจแลกเปลี่ยนกันแก้ไขงานเขียนของตนเองกับของเพื่อนก็ได้

ง.) ขั้นเขียนฉบับสมบูรณ์ (Rewriting) ขั้นตอนนี้เมื่อนักเรียนแต่ละคนพบและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในงานเขียนแล้ว จากนั้นให้นักเรียนทุกคนเขียนงานเรื่องเดิมซ้ำใหม่อีกครั้ง ซึ่งเป็นงานเขียนฉบับสมบูรณ์ และส่งครูผู้สอน เพื่อประเมินผล

2. นำแผนการสอนทั้ง 16 แผน ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสมในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เนื้อหา การใช้ภาษาและวิธีสอน และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาสรุปได้ดังนี้

1.) ปรับการใช้ภาษาให้มีความกระชับ และมีรูปแบบเดียวกันทุกแผนการสอน

- 2.) ปรับกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเขียนให้เห็นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 3.) เนื้อหาบางคาบมากเกินไป ได้ปรับออกให้สั้นลง
 - 4.) สอนวิธีวิจิจัย และแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนทุกรูปแบบของการเขียน
- ผู้วิจัยนำแผนการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองสอนด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 9 กรกฎาคม 2543 ถึง 6 กันยายน 2543 (ดูตัวอย่างแผนการสอนในภาคผนวก ข)

การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองสอนนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรด้วยตนเอง โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. นำหนังสือขออนุญาตทดลองสอนและเก็บรวบรวมข้อมูล จากคณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอความร่วมมือในการวิจัยจากผู้อำนวยการโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

2. นำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทยซึ่งมีจำนวน 1 ฉบับ ประกอบด้วย ตอนที่ 1 แบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ คะแนนเต็ม 40 คะแนน และตอนที่ 2 แบบทดสอบอัตนัยให้นักเรียนเขียนความเรียงภาษาไทย 4 รูปแบบการเขียน คือ การเขียนเล่าเรื่อง การเขียนบรรยาย การเขียนเชิงจินตนาการ และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เรื่องละประมาณ 10 บรรทัด คะแนนเต็ม 100 คะแนน รวมคะแนน 140 คะแนน ใช้เวลาทดสอบ 2 คาบ 100 นาที

3. ทดลองสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้เวลาสอนสัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 16 คาบ ตั้งแต่วันที่ 9 สิงหาคม 2543 ถึงวันที่ 6 กันยายน 2543 โดยดำเนินการสอนตามแผนการสอนแต่ละคาบ เมื่อสอนจนครบจำนวน 16 คาบ ตามที่กำหนดไว้ในแผนการสอนแล้ว นำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย ซึ่งมีจำนวน 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบปรนัย จำนวน 40 ข้อ คะแนนเต็ม 40 คะแนน และฉบับที่ 2 แบบทดสอบอัตนัย จำนวน 4 ข้อ ให้นักเรียนเขียนความเรียง 4 เรื่อง 4 รูปแบบการเขียน คือ การเขียนแบบเล่าเรื่อง การเขียนแบบบรรยาย การเขียนเชิงจินตนาการ และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ความยาวเรื่องละประมาณ 10 บรรทัด รวมคะแนนเต็ม 100 คะแนน รวมคะแนนทั้ง 2 ตอน 140 คะแนน ใช้เวลาในการทดสอบ 2 คาบ 100 นาที

4. นำกระดาษคำตอบของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองมาตรวจให้คะแนนดังนี้

- 4.1 แบบทดสอบปรนัยตอบถูกให้ข้อละ 1 คะแนน ตอบผิดหรือตอบมากกว่า 1 คำตอบ หรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน แล้วบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน เพื่อนำไปรวมกับคะแนนการเขียน

ความเรียงเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 แบบทดสอบอัตนัย ตรวจสอบให้คะแนนซึ่งได้ปรับปรุงจากเกณฑ์การวัดผลการเขียนร้อยแก้ว ของ ฮอลลี แอล จาคอบส์ และคณะ (Holly L. Jacobs and other ; 1981:30) คะแนนเต็ม 100 คะแนน โดยใช้ผู้ตรวจ 3 คน แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) แล้วจึงนำคะแนนที่ได้มารวมกับคะแนนแบบทดสอบปรนัยแล้วจึงนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences: SPSS for Windows) โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. คำนวณหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ ($\bar{X}_{\text{ร้อยละ}}$) ของคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนหลังการสอนวิธีวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน แล้วนำค่า ($\bar{X}_{\text{ร้อยละ}}$) มาเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้และเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2534 : 35) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ระดับคะแนน	เกณฑ์การประเมินความสามารถ
80-100	ดีมาก
70-79	ดี
60-69	ปานกลาง
50-59	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
ต่ำกว่า 49	ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ

2. คำนวณหาค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ ($\bar{X}_{\text{ร้อยละ}}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. เปรียบเทียบคะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังการสอนวิธีวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน โดยวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตด้วยค่าที (t - test)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้สถิติในการคำนวณหาคุณภาพของแบบทดสอบและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทยแบบปรนัย โดยใช้สูตร K.R.₂₀ ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson)

จากสูตร K.R. 20 :
$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left\{ \frac{1 - \sum p_i q_i}{S^2 t} \right\}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ
 k แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
 p แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูก
 q แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิด
 S^2_t แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด (Mehrens and Lehman, 1978 : 47)

2. หาค่าความยากง่าย (P) และหาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทยแบบปรนัยแต่ละข้อ โดยใช้สูตร

$$p = \frac{Ru + Rl}{T}$$

$$r = \frac{Ru + Rl}{\frac{T}{2}}$$

เมื่อ p แทน ค่าความยากง่าย
 r แทน ค่าอำนาจจำแนก
 R_u แทน จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
 R_l แทน จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
 T แทน จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มทดลอง

(Gronlund, 1981:258-259)

1.1 หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบอัตนัย วัดความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยระหว่างผู้ตรวจ 3 คน โดยใช้สถิติทดสอบสหสัมพันธ์

W : The Kendall Coefficient of Concordance

จากสูตร

$$W = \frac{12 \sum_{j=1}^k R_j^2 - 3b^2 k (k+1)^2}{b^2 k (k^2 - 1) - b \sum (t^3 - t)}$$

k แทน จำนวนนักเรียนที่ถูกจัดอันดับ
 R_j แทน ผลรวมของอันดับที่ของนักเรียนแต่ละคนที่ถูกจัดอันดับโดยกรรมการทั้งหลาย

R_j^2	แทน	ผลรวมของอันดับที่ของนักเรียนแต่ละคนที่ถูกจัดอันดับโดย กรรมการทั้งหลายทั้งหมดยกกำลังสอง
b	แทน	จำนวนกรรมการที่จัดอันดับ
t	แทน	จำนวนอันดับที่ ที่ซ้ำกันของการให้อันดับในผู้ตรวจแต่ละคน

(สุทธิวรรณ พีรศักดิ์โสภณ, 2540 : 151 -155)

1.2 หาค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนที่ได้จากแบบวัดความสามารถทางการเขียน
ความเรียงภาษาไทยโดยรวม โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

แทนค่า \bar{X}	แทน	ค่ามัชฌิมเลขคณิต
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างประชากร

(ประคอง กรรณสูตร , 2535 : 72)

1.3 หาค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัด
ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย

$$\text{ค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ} = \frac{\text{คะแนนที่ได้}}{\text{คะแนนเต็ม}} \times 100$$

1.4 หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน ที่ได้จากแบบสอบวัดความสามารถ
การเขียนความเรียงภาษาไทย โดยใช้

จากสูตร

$$S.D. = \frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร

(พวงรัตน์ ทวีรัตน์ , 2536 : 151)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนที่มีต่อความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนหลังการทดลองสอน

ตอนที่ 2 ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยก่อนและหลังการทดลองสอน

ตอนที่ 1 ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียน หลังการเรียนการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน

ตารางที่ 1 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่ามัชฌิมเลขคณิตร้อยละ ($\bar{X}_{\text{ร้อยละ}}$) ของผลการสอนการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนหลังการเรียนการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน

	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	$\bar{X}_{\text{ร้อยละ}}$	ระดับความสามารถ
ข้อสอบปรนัย	40	23.89	1.30	59.73	ปานกลาง
เนื้อหา	12	7.15	1.70	59.58	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
การเรียบเรียงความคิด	8	4.76	1.56	59.50	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
การใช้ถ้อยคำ	8	4.53	1.38	56.63	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
การใช้ไวยากรณ์	8	4.69	1.39	58.63	ปานกลาง
กลไกทางภาษา	84	2.74	0.38	68.50	ดี
ข้อสอบอัตนัย	100	75.36	3.72	75.36	ดี
เนื้อหา	30	23.52	0.78	78.40	ดี
การเรียบเรียงความคิด	20	15.04	0.80	75.20	ดี
การใช้ถ้อยคำ	20	14.99	0.97	74.95	ดี
การใช้ไวยากรณ์	20	15.00	0.90	75.00	ดี
กลไกทางภาษา	10	7.41	0.66	74.10	ดี
รวม	140	99.26	6.59	70.90	ระดับดี

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตของผลคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนหลังการเรียนการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงภาษาไทยที่ไม่ชัดเจนของนักเรียน เท่ากับ 99.26 โดยมีค่ามัชฌิมเลขคณิตเป็นร้อยละ เท่ากับ 70.90 ระดับความสามารถระดับดี สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 70 ของแบบทดสอบทั้งฉบับ นักเรียนสามารถทำแบบสอบแบบอัตนัยแต่ละองค์ประกอบการเขียนอยู่ในระดับดีทั้งหมด ส่วนแบบสอบปรนัยอยู่ในระดับปานกลางในด้านเนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การใช้ถ้อยคำ และการใช้ไวยากรณ์ อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำเท่านั้น

ตารางที่ 2 จำนวนนักเรียนและร้อยละของจำนวนนักเรียน จำแนกตามช่วงคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย ที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

ช่วงคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย (คะแนนเต็ม 140 คะแนน)	จำนวนนักเรียน		ระดับความสามารถ
	คน	ร้อยละ	
80 - 100	1	2.56	ดีมาก
70 - 79	23	58.98	ดี
รวมจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	24	61.54	
60 - 69	15	38.46	ปานกลาง
50 - 59	-		
0 - 49	-		
รวมจำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์	15	38.46	

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ได้คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 ของแบบทดสอบทั้งฉบับ มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 61.54 ของนักเรียนทั้งหมด จาก 39 คน ซึ่งความสามารถอยู่ในเกณฑ์ดีถึงดีมาก และมีนักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 ของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งความสามารถอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตารางที่ 3 จำนวนนักเรียนและร้อยละของจำนวนนักเรียน จำแนกตามช่วงคะแนนความสามารถ ในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านเนื้อหา ที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

ช่วงคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย ด้านเนื้อหา (คะแนนเต็ม 42 คะแนน)	จำนวนนักเรียน		ระดับความสามารถ
	คน	ร้อยละ	
80 - 100	1	2.56	ดีมาก
70 - 79	24	61.35	ดี
รวมจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	25	64.10	
60 - 69	11	28.20	ปานกลาง
50 - 59	3	5.12	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
0 - 49	-	-	
รวมจำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์	14	33.33	

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ได้คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียง ภาษาไทยด้านเนื้อหาสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 ของแบบทดสอบทั้งฉบับ มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 64.10 ของนักเรียนทั้งหมดซึ่งความสามารถอยู่ในระดับดีถึงดีมาก และมี นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละที่กำหนด ซึ่งอยู่ในระดับความสามารถปานกลางและผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ของนักเรียนทั้งหมด

ตารางที่ 4 จำนวนนักเรียนและร้อยละของจำนวนนักเรียน จำแนกตามช่วงคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านการเรียบเรียงความคิดที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

ช่วงคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย ด้านการเรียบเรียงความคิด (คะแนนเต็ม 28 คะแนน)	จำนวนนักเรียน		ระดับความสามารถ
	คน	ร้อยละ	
80 - 100	4	10.25	ดีมาก
70 - 79	17	43.60	ดี
รวมจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	21	53.85	
60 - 69	15	38.46	ปานกลาง
50 - 59	3	7.69	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
0 - 49	-	-	
รวมจำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์	18	46.15	

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ได้คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านการเรียบเรียงความคิดสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 ของแบบทดสอบทั้งฉบับ มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 53.85 ของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งความสามารถอยู่ในระดับดีถึงดีมาก และมีนักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดซึ่งความสามารถอยู่ในระดับปานกลางและผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 ของนักเรียนทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 จำนวนนักเรียนและร้อยละของจำนวนนักเรียน จำแนกตามช่วงคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านการใช้ถ้อยคำ ที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70

ช่วงคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านการใช้ถ้อยคำ (คะแนนเต็ม 28 คะแนน)	จำนวนนักเรียน		ระดับความสามารถ
	คน	ร้อยละ	
80 - 100	2	5.13	ดีมาก
70 - 79	17	43.59	ดี
รวมจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	19	48.72	
60 - 69	18	46.15	ปานกลาง
50 - 59	2	5.12	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
0 - 49	-	-	
รวมจำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์	20	51.28	

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ได้คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านการใช้ถ้อยคำสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 70 ของแบบทดสอบทั้งฉบับมีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 48.72 ของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งความสามารถอยู่ในระดับดีถึงดีมาก และมีนักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนด ซึ่งความสามารถอยู่ในระดับปานกลางและผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 51.28 ของนักเรียนทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 จำนวนนักเรียนและร้อยละของจำนวนนักเรียน จำแนกตามช่วงคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านการใช้ไวยากรณ์ ที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70

ช่วงคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านการใช้ไวยากรณ์ (คะแนนเต็ม 28 คะแนน)	จำนวนนักเรียน		ระดับความสามารถ
	คน	ร้อยละ	
80 - 100	2	5.13	ดีมาก
70 - 79	16	41.02	ดี
รวมจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	18	46.15	
60 - 69	18	46.16	ปานกลาง
50 - 59	1	2.56	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
0 - 49	2	5.13	ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ
รวมจำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์	21	53.85	

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ได้คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านการใช้ไวยากรณ์ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 ของแบบทดสอบทั้งฉบับ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 ของนักเรียนทั้งหมดความสามารถอยู่ในระดับดีถึงดีมาก และมีนักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนด ซึ่งความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำและต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 53.84 ของนักเรียนทั้งหมด

ตารางที่ 7 จำนวนนักเรียนและร้อยละของจำนวนนักเรียน จำแนกตามช่วงคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านกลไกทางภาษา ที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70

ช่วงคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย ด้านกลไกทางภาษา (คะแนนเต็ม 14 คะแนน)	จำนวนนักเรียน		ระดับความสามารถ
	คน	ร้อยละ	
80 - 100	4	10.25	ดีมาก
70 - 79	19	48.72	ดี
รวมจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	23	58.97	
60 - 69	14	35.90	ปานกลาง
50 - 59	2	5.13	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
0 - 49	-	-	
รวมจำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์	16	41.02	

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ได้คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านกลไกทางภาษาสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 ของแบบทดสอบทั้งฉบับ มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 58.97 ของนักเรียนทั้งหมดความสามารถอยู่ในระดับดีถึงดีมาก และมีนักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 41.03 ของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งความสามารถอยู่ในระดับปานกลางและผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยก่อนและหลังการทดลองสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน

ตารางที่ 8 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่ามัชฌิมเลขคณิตร้อยละ ($\bar{X}_{\text{ร้อยละ}}$) ของคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน

ผลการวิเคราะห์	\bar{X}	S.D.	$\bar{X}_{\text{ร้อยละ}}$	t-value
ก่อนการทดลองสอน	92.01	6.44	65.88	11.04 [*]
หลังการทดลองสอน	99.02	6.59	70.89	

*p < 0.05

จากตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงภาษาไทยที่ไม่ชัดเจนของนักเรียนเท่ากับ 92.01 และ 99.02 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.44 และ 6.59 โดยมีค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 65.88 และ 70.89 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละของความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย ก่อนและหลังการเรียนการสอน พบว่าคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนหลังการเรียนการสอนสูงกว่าก่อนการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่ามัชฌิมเลขคณิต ร้อยละ ($\bar{X}_{\text{ร้อยละ}}$) ของคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยทั้ง 4 รูปแบบการเขียนคือ การเขียนแบบเล่าเรื่อง การเขียนแบบบรรยายการเขียนเชิงจินตนาการ และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ตามองค์ประกอบทางการเขียนด้านเนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การใช้ถ้อยคำ การใช้ไวยากรณ์ และกลไกทางภาษา ก่อนและหลังการสอนวิธีการ วิจัยหัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนและค่า ที (t - test)

องค์ประกอบการเขียน	ก่อนการทดลองสอน		หลังการทดลองสอน			t-value	
	\bar{X}	S.D.	$\bar{X}_{\text{ร้อยละ}}$	\bar{X}	S.D.		$\bar{X}_{\text{ร้อยละ}}$
เนื้อหา	22.97	2.17	75.91	23.52	2.57	78.42	6.09*
การเรียบเรียงความคิด	14.10	1.59	70.62	15.04	1.99	75.21	4.47*
การใช้ถ้อยคำ	14.08	2.05	72.25	14.99	1.72	74.98	3.46*
การใช้ไวยากรณ์	14.10	1.61	70.53	15.00	2.01	74.40	6.34*
กลไกทางภาษา	6.67	1.07	66.18	7.41	0.98	73.75	4.82*

* p < 0.05

จากตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยตามองค์ประกอบทางการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังการสอนวิธีการวิจัยหัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงภาษาไทยที่ไม่ชัดเจนของนักเรียน ด้านเนื้อหาเท่ากับ 22.77 และ 23.52 ด้านการเรียบเรียงความคิดเท่ากับ 14.12 และ 15.04 ด้านการใช้ถ้อยคำเท่ากับ 14.08 และ 14.99 ด้านการใช้ไวยากรณ์เท่ากับ 14.10 และ 15.10 ด้านกลไกทางภาษาเท่ากับ 6.67 และ 7.41 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเนื้อหาเท่ากับ 2.17 และ 2.57 ด้านการเรียบเรียงความคิดเท่ากับ 1.59 และ 1.99 ด้านการใช้ถ้อยคำเท่ากับ 2.05 และ 1.72 ด้าน การใช้ไวยากรณ์เท่ากับ 1.61 และ 2.01 และด้านกลไกทางภาษาเท่ากับ 1.07 และ 0.98 โดยมีค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ ด้านเนื้อหาเท่ากับ 75.91 และ 78.42 ด้านการเรียบเรียงความคิดเท่ากับ 70.61 และ 75.20 ด้านการใช้ถ้อยคำเท่ากับ 72.24 และ 74.95 ด้านการใช้ไวยากรณ์เท่ากับ 70.53 และ 75.00 และ ด้านกลไกทางภาษา เท่ากับ 66.18 และ 74.10 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละของความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยตามองค์ประกอบทางการเขียนด้านต่าง ๆ ก่อนและหลังการเรียนการสอน พบว่าคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนหลังการเรียนการสอนสูงกว่าก่อนการเรียน การสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยแบบเล่าเรื่อง ตามองค์ประกอบทางการเขียนก่อนและหลังการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนและค่าที (t-test)

องค์ประกอบทางการเขียน	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
เนื้อหา	22.66	2.69	23.78	2.94	8.26*
การเรียบเรียงความคิด	14.11	3.69	15.11	3.27	4.81*
การใช้ถ้อยคำ	14.10	3.79	15.10	3.31	4.72*
การใช้ไวยากรณ์	14.07	4.26	14.48	4.15	4.00*
กลไกทางภาษา	6.61	1.40	7.46	1.85	7.63*

p < 0.05

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยแบบเล่าเรื่องตามองค์ประกอบทางการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงภาษาไทยที่ไม่ชัดเจนของนักเรียน ก่อนการทดลองเนื้อหาการเรียบเรียงความคิด การใช้ถ้อยคำ การใช้ไวยากรณ์ กลไกทางภาษา มีค่ามัชฌิมเลขคณิต 22.66, 14.11, 14.10, 14.07, 6.61 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.69, 3.69, 3.79, 4.26, 1.40 ตามลำดับ หลังการสอนมีค่ามัชฌิมเลขคณิต 23.78, 15.11, 15.10, 14.48, 7.46 ตามลำดับ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.94, 3.27, 3.31, 4.15, 1.85 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมเลขคณิตของความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยตามองค์ประกอบทางการเขียนก่อนการเรียนการสอนและหลังการเรียนการสอนพบว่าคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยแบบเล่าเรื่อง ตามองค์ประกอบทางการเขียนของนักเรียนหลังการเรียน การสอนสูงกว่าก่อนการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยแบบบรรยาย ตามองค์ประกอบทางการเขียนก่อนและหลังการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนและค่าที่ (t - test)

องค์ประกอบทางการเขียน	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
เนื้อหา	22.92	2.61	23.11	3.59	2.57*
การเรียบเรียงความคิด	13.94	3.48	15.18	3.40	7.76*
การใช้ถ้อยคำ	14.02	3.48	15.03	3.14	6.15*
การใช้ไวยากรณ์	13.76	2.96	15.11	2.98	6.52*
กลไกทางภาษา	6.69	1.34	7.42	1.28	10.72*

p < 0.05

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยแบบบรรยายตามองค์ประกอบทางการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังการสอนวิธีวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงภาษาไทยที่ไม่ชัดเจนของนักเรียน ก่อนการทดลองเนื้อหาการเรียบเรียงความคิด การใช้ ถ้อยคำ การใช้ไวยากรณ์ กลไกทางภาษา มีค่ามัชฌิมเลขคณิต 22.92, 13.94, 14.02, 13.76, 6.69 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.61, 3.48, 3.48, 2.96, 1.34 ตามลำดับ หลังการสอนมีค่ามัชฌิมเลขคณิต 23.11, 15.18, 15.03, 15.11, 7.42 ตามลำดับ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.59, 3.40, 3.14, 2.98, 1.28 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมเลขคณิตของความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยแบบบรรยาย ตามองค์ประกอบทางการเขียนก่อนการเรียนการสอนและหลังการเรียนการสอน พบว่าคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยตามองค์ประกอบทางการเขียนของนักเรียนหลังการเรียนการสอนสูงกว่าก่อนการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยเชิงจินตนาการ ตามองค์ประกอบทางการเขียนก่อนและหลังการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน และค่าที (t- test)

องค์ประกอบทางการเขียน	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
เนื้อหา	22.71	2.83	23.41	2.66	4.84*
การเรียบเรียงความคิด	14.24	3.80	14.85	2.71	2.80*
การใช้ถ้อยคำ	14.23	3.93	14.91	6.62	0.63*
การใช้ไวยากรณ์	14.29	3.86	14.83	2.93	2.48*
กลไกทางภาษา	6.73	1.29	7.39	1.25	8.50*

p < 0.05

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยเชิงจินตนาการตามองค์ประกอบทางการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงภาษาไทยที่ไม่ชัดเจนของนักเรียน ก่อนการทดลองเนื้อหาการเรียบเรียงความคิด การใช้ถ้อยคำ การใช้ไวยากรณ์ กลไกทางภาษา มีค่ามัชฌิมเลขคณิต 22.71, 14.24, 14.23, 14.29, 6.73 ตามลำดับ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.83, 3.80, 3.93, 3.86, 1.29 ตามลำดับ หลังการสอนมีค่ามัชฌิมเลขคณิต 23.41, 14.85, 14.91, 14.83, 7.39 ตามลำดับ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.66, 2.71, 6.62, 2.93, 1.25 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมเลขคณิตของความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยเชิงจินตนาการตามองค์ประกอบทางการเขียนก่อนการเรียนการสอนและหลังการเรียนการสอน พบว่าคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยตามองค์ประกอบทางการเขียนของนักเรียนหลังการเรียนการสอนสูงกว่าก่อนการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ ตามองค์ประกอบทางการเขียนก่อนและหลังการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนและค่าที่ (t - test)

องค์ประกอบทางการเขียน	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
เนื้อหา	22.80	3.12	23.55	2.70	4.78*
การเรียบเรียงความคิด	12.91	4.90	15.02	2.69	8.82*
การใช้ถ้อยคำ	13.97	3.62	15.00	2.71	5.57*
การใช้ไวยากรณ์	13.99	3.35	15.08	2.92	5.78*
กลไกทางภาษา	6.71	1.50	7.39	1.05	9.31*

p < 0.05

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ตามองค์ประกอบทางการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงภาษาไทยที่ไม่ชัดเจนของนักเรียนก่อนการทดลองพบว่า เนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การใช้ถ้อยคำ การใช้ไวยากรณ์ และกลไกทางภาษา มีค่ามัชฌิมเลขคณิต 22.80, 12.91, 13.97, 13.99, 6.71 ตามลำดับ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.12, 4.90, 3.62, 3.35, 1.50 ตามลำดับ และหลังการทดลองสอนมีค่ามัชฌิมเลขคณิต 23.55, 15.02, 15.00, 15.08, 7.39 ตามลำดับ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.70, 2.69, 2.71, 2.92, 1.05 ตามลำดับเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมเลขคณิต ของความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ ตามองค์ประกอบทางการเขียนก่อนการเรียนการสอนและหลังการเรียนการสอน พบว่าคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยตามองค์ประกอบทางการเขียนของนักเรียนหลังการเรียนการสอนสูงกว่าก่อนการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD และค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ ($\bar{X}_{\text{ร้อยละ}}$) ของคะแนนอัตโนมัติตามรูปแบบการเขียน คือ การเขียนแบบเล่าเรื่อง การเขียนแบบบรรยาย การเขียนเชิงจินตนาการ และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนและค่าที่ (t - test)

รูปแบบการเขียน	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง			t-value	
	\bar{X}	S.D	$\bar{X}_{\text{ร้อยละ}}$	\bar{X}	S.D		$\bar{X}_{\text{ร้อยละ}}$
การเขียนแบบเล่าเรื่อง	71.58	4.84	71.58	76.56	4.32	76.56	7.35*
การเขียนแบบบรรยาย	71.34	4.42	71.34	75.85	4.23	75.85	8.13*
การเขียนเชิงจินตนาการ	72.21	4.94	72.21	75.39	3.73	75.39	3.95*
การเขียนเชิงสร้างสรรค์	70.38	4.35	70.38	76.04	5.17	76.04	5.35*

p < 0.05

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทย ของนักเรียนก่อนและหลังการสอนวิธีวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงภาษาไทยที่ไม่ชัดทั้ง 4 รูปแบบการเขียน คือ การเขียนแบบเล่าเรื่อง การเขียนแบบบรรยาย การเขียนเชิงจินตนาการ และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยก่อนการทดลองสอนมีค่ามัชฌิมเลขคณิต 71.58, 71.34, 72.21, 70.38 ตามลำดับ มีค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 71.58, 71.34, 72.21, 70.38 ตามลำดับ หลังการสอนมีค่ามัชฌิมเลขคณิต 76.56, 75.85, 75.39, 76.04 ตามลำดับ และค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 76.56, 75.85, 75.39, 76.04 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละของความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยทุกรูปแบบการเขียน คือ การเขียนแบบเล่าเรื่อง การเขียนแบบบรรยาย การเขียนเชิงจินตนาการ และการเขียนเชิงสร้างสรรค์พบว่าคะแนนการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนที่มีต่อความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ คือ

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลาง กระทรวงศึกษาธิการ ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังเรียนวิชาภาษาไทย รายวิชา ท 401 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของกระทรวงศึกษาธิการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 ในโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน เป็นโรงเรียนที่จัดห้องเรียนแบบสหศึกษา มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 7 ห้องเรียน โดยนำมาสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Sample Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากจำนวน 1 ห้องเรียน ให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในห้องที่สุ่มได้เป็นตัวอย่างประชากร มีจำนวน 39 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชนิด คือ

- 1.) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย เกณฑ์การให้คะแนนงานเขียนความเรียง แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยมีเนื้อหาครอบคลุมองค์ประกอบทางการเขียน 5 ด้าน คือ เนื้อหา (Content) การเรียบเรียงความคิด (Organization) การใช้ถ้อยคำ (Vocabulary) การใช้ไวยากรณ์ (Language Use) กลไกทางภาษา (Language Mechanics) และความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการเขียน 4 รูปแบบ คือ การเขียนแบบเล่าเรื่อง การเขียนแบบบรรยาย การเขียนเชิงจินตนาการ และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ข้อสอบมี 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 เป็นข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ แบบสอบนี้ผ่านการทดลองใช้ (Try Out) 2 ครั้ง มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.90 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.83 และค่าอำนาจจำแนก 0.21 - 0.46 ส่วนแบบทดสอบ ฉบับที่ 2 เป็นข้อสอบแบบ

อัตราย ใช้ผู้ตรวจให้คะแนน 3 คน คือ ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย 2 คน มีค่าความสอดคล้องของการตรวจให้คะแนน อยู่ในระดับ 0.58

2.) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียน ความเรียงที่ไม่ชัดเจนครอบคลุมรูปแบบการเขียนทั้ง 4 แบบ และตามองค์ประกอบการเขียน 5 ด้าน จำนวน 16 แผนการสอน เพื่อใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลอง (Experimental Group) แต่ละแผนประกอบด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหากิจกรรม สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ใช้เวลาในการสอนแผนละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 16 คาบ รวมใช้เวลาในการทดลองสอน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ ละ 2 คาบ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้เวลาในการทดสอบ 2 คาบ 100 นาที แล้วผู้วิจัยทดลองสอนตัวอย่างประชากรตามแผนการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียน ความเรียงที่ไม่ชัดเจน ใช้เวลาในการสอนสัปดาห์ละ 4 คาบ รวมทั้งสิ้น 16 คาบ เมื่อสอนครบตามแผนการสอนแล้วผู้วิจัยจึงทดสอบกับนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบปรนัยชุดเดิมแต่สลับตัวเลือก และสลับข้อภายในจุดประสงค์การเรียนรู้เดียวกันในแบบทดสอบ โดยมีจำนวนข้อเท่าเดิม และแบบทดสอบอัตรายเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบก่อนเรียน ใช้เวลาในการทดสอบ 100 นาที นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย ก่อนการเรียนการสอนและหลังการเรียนการสอนของนักเรียนมาคำนวณหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ ($\bar{X}_{\text{ร้อยละ}}$) แล้วนำค่ามัชฌิมเลขคณิต มาเทียบเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้ และทดสอบความแตกต่างของความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนก่อนการเรียนการสอนและหลังการเรียนการสอน โดยใช้การทดสอบ ค่าที่ (t-test)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียง มีค่ามัชฌิมเลขคณิต 70.90 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้
2. ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลัง

ทดลองสอนโดยเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการสอนวิธีวิจิตรและแก้ไขงานเขียนความเรียงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำมาอภิปรายถึงผลการสอนการเขียนความเรียงภาษาไทยได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนวิธีการวิจิตรและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนมีความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยหลังได้รับการสอน โดยมีค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ ($\bar{X}_{\text{ร้อยละ}}$) 70.90 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า มีนักเรียนที่มีความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 24 คน และมีความสามารถแตกต่างกันในองค์ประกอบการเขียน คือ ด้านเนื้อหา 25 คน ด้านการเรียบเรียงความคิด 21 คน ด้านการใช้ถ้อยคำ 19 คน ด้านการใช้ไวยากรณ์ 18 คน ด้านกลไกทางภาษา 23 คน คิดเป็นร้อยละ 61.54 , 64.10 , 53.85 , 48.72 , 46.15 และ 58.97 ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่านักเรียนมีความสามารถทางการเขียนด้านเนื้อหามากที่สุด รองลงมาคือการเรียบเรียงความคิด และนักเรียนมีความสามารถด้านไวยากรณ์น้อยที่สุด แสดงให้เห็นว่าความสามารถด้านไวยากรณ์ยังคงเป็นปัญหาและอุปสรรคสำคัญในการสร้างงานเขียนให้มีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับดอนเบอร์น(Don Byrn, 1988:1) ที่กล่าวถึงความสามารถด้านไวยากรณ์และกลไกในการเขียนว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเขียนความเรียง

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนวิธีวิจิตรและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนมีความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยหลังการสอนวิธีการวิจิตรและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน สูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และการวิจัยครั้งนี้ตรงกับงานวิจัยของ ลูเซีย ลัมเบลลี และคณะ (Lucia Lumbell: et al, 1999 : 143-166) ที่ได้ทำงานวิจัยเกี่ยวกับการเขียนเรื่องการปรับปรุงความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีการวิจิตรและแก้ไขงานเขียนภาษาอังกฤษที่ไม่ชัดเจน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนของผู้เรียนด้วยวิธีวิจิตรและแก้ไขงานเขียนภาษาอังกฤษที่ไม่ชัดเจนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เพราะการฝึกให้นักเรียนวิจิตรและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนทำให้นักเรียนเรียนรู้หลักเกณฑ์การเขียนความเรียงตามองค์ประกอบทางการเขียน 5 ด้าน โดยเฉพาะการใช้ถ้อยคำ ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามหลักการเขียนความเรียงภาษาไทยได้ดีขึ้น ตรงกับงานวิจัย

ของ แกรี เอ็ม ชูเมคเกอร์ (Gary M. Schumaker, 1984 : 186) ที่พบว่า การฝึกฝนให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการทางความคิดในการสื่อสารและการสร้างสรรค์งานเขียน จะทำให้การใช้ถ้อยคำดีขึ้น

เมื่อพิจารณาความสามารถทางการเขียนก่อนและหลังการทดลองสอนในรูปแบบการเขียนความเรียงทั้ง 4 รูปแบบ พบว่า ก่อนการทดลองนักเรียนมีความสามารถในการเขียนความเรียงแบบเล่าเรื่อง การเขียนแบบบรรยาย การเขียนเชิงจินตนาการและการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยมีความสามารถในการเขียนตามลำดับดังนี้ 71.58, 71.34, 72.21 และ 70.38 หลังการทดลองนักเรียนมีคะแนนความสามารถในการเขียน ความเรียงทั้ง 4 รูปแบบ ตามลำดับ ดังนี้ 76.56, 75.85, 75.39, และ 76.04 โดยทุกรูปแบบการเขียนนักเรียนมีการพัฒนาการเขียนสูงขึ้นจากก่อนการทดลอง และนักเรียนมีความสามารถในการเขียนความเรียงผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ทุกรูปแบบการเขียน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1.1 ครูผู้สอนควรสอนให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียน เพราะเป็นวิธีการฝึกฝนทักษะในการเขียนความเรียงที่สำคัญสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่จะต้องพัฒนาความสามารถในด้านการเขียนให้มากยิ่งขึ้นเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของตนเองในการเรียนการเขียนความเรียงภาษาไทย และเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

1.2 ครูผู้สอนควรนำวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนไปปรับใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการเขียนความเรียงภาษาไทยในทุกระดับชั้น เพื่อฝึกนักเรียนให้มีความคิดรอบคอบ ไคร่ครวญ ไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล และเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง พร้อมกันนี้ ครูผู้สอนควรให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางการเขียน

1.3 การสอนวิธีวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน เป็นกิจกรรมที่เน้นทักษะการอ่านควบคู่กับการเขียน ต้องใช้ความรู้ ความคิดวินิจฉัย ไตร่ตรองอย่างมีเหตุผลอาจทำให้นักเรียนเครียดและเหนื่อยล้าไปบ้าง ครูจึงควรจัดกิจกรรมนันทนาการเพื่อให้นักเรียนได้ผ่อนคลายโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายจะช่วยให้บรรยากาศในห้องเรียนดียิ่งขึ้น

1.4 ครูควรสอนเสริมเกี่ยวกับการใช้ไวยากรณ์เพราะถ้านักเรียนมีความรู้ด้านการใช้ไวยากรณ์ดีก็จะสามารถสร้างงานเขียนที่ดีได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา สร้างประโยคได้ถูกต้องตามไวยากรณ์ ทำให้งานเขียนมีคุณค่าอ่านขึ้น

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่าน การคิด และ การเขียนความเรียงภาษาไทย

3.2 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนที่มี ต่อความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยในระดับอื่น ๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กัลยา วานิชย์บัญชา. **การวิเคราะห์ข้อมูลด้วย SPSS for Windows**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

กุหลาบ มัลลิกะมาส และ วิพุธ โสภวงศ์. **คู่มือครูภาษาไทยรายวิชา ท 041 การเขียน 1**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2524.

ไชลิริ ปราโมช ณ อยุธยา. **การศึกษาวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนิสิต นักศึกษาคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2515 และ 2516**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.

จันทิมา พรหมโชติกุล. **การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2529.

จิตต์นิภา ศรีไสย. **ภาษาไทยระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

จิตต์นิภา ศรีไสย และ อัจจิมา เทวกุล , ม.ล. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รายงานการวิจัยคณะครุศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. **รายงานผลการวิจัยสมรรถภาพในการใช้ภาษาไทยขั้นต่าง ๆ ของคนไทย โครงการปีที่ 1 : ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทยของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.**

เฉลียว เพชรแก้ว. **การใช้ภาพสร้างสถานการณ์ในการสอนการเขียน**. ใน **วารสารวิชาการ**. 3 : 4 (เมษายน 2543). 28 - 31.

ชูศรี ศรีแก้ว. **การศึกษาเปรียบเทียบข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. **การเขียน 2**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2540.
- ณ ภัทร เทพพรธนะ. **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, 2541.
- ดวงมน จิตจำนงค์ . **จากความคิดสู่ความอ่านผ่านภาษา : เอกสารประกอบการประชุมสัมมนา ระหว่างวันที่ 21-23 พฤศจิกายน 2537**. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม, 2537.
- ตรีศิลป์ บุญขจร. **การพัฒนาสมรรถภาพการเขียนในมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา. เอกสาร การสอนชุดวิชาการใช้ภาษาไทย หน่วยที่ 9-15**. พิมพ์ครั้งที่ 9. นนทบุรี : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา, 2532.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. **การใช้ภาษาไทย (ท 101)**. กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยครูธนบุรี, 2526
- เทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี , สมเด็จพระ. **รัตนพิณิจ นวัตกรรมการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร, 2542.
- นลินี บพิตรสุวรรณ. **ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนและแรงจูงใจในการเขียน ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับ การสอนตามคู่มือครู**. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.
- ประคอง กรรณสูต. **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- ประคอง กรรณสูต. **สถิติเพื่อการวิจัยการคำนวณด้วยภาษาเบสิก**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- ประเทือง คล้ายสุบรรณ . **อ่านเขียนคำไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โอเอสพรีนติ้งเฮ้าส์, 2537.
- ประภาศรี สีหอำไพ. **การเขียนแบบสร้างสรรค์**. กรุงเทพมหานคร : โครงการตำรา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

- ประภาภรณ์ สุชาติ. **การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาไทยแบบโน้มน้าว แบบเปรียบเทียบ และแบบเล่าเรื่อง.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาคศึกษามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ประสิทธิ์ กาพย์กลอน. **การเขียนภาคปฏิบัติ.** กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2518.
- ปรีชา ช่างขวัญยืน. **ชุดพื้นฐานของการใช้ภาษา เล่ม 2 : ศิลปะการเขียน.** กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิชาการ, 2525.
- เปลื้อง ณ นคร. **ภาษาวรรณา.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ข้าวฟ่างจำกัด, 2542.
- ผะอบ โปษะกฤษณะ. **ภาษาของเรามีเอกลักษณ์และการใช้ภาษาไทยมาตรฐาน.** กรุงเทพมหานคร : โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ มหาวิทยาลัยสยาม , 2537.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.** พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : สำนักทดสอบทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร , 2536.
- พวงเล็ก อุตตระ. **วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา.** กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- พัชรินทร์ แพนศรี. **การศึกษการใช้เทคนิคการสอนแบบใช้ตัวชี้แนะปัญหาเพื่อความถูกต้องที่ใช้ในระหว่างการแก้ไขงานเขียนช่วยในการปรับปรุงความถูกต้องทางหลักไวยากรณ์ในงานเขียนของนักศึกษา.** บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า , 2541.
- พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ และ คณะ. **การเขียนเรียงความ. ใน จะสอนภาษาไทยให้สนุกได้อย่างไร.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ และ คณะ. **ภาษาไทย 3.** พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ไพฑูรย์ ลินลารัตน์ และคณะ. **ภาษาไทย 1.** พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. **หลักการวัดผลและการสร้างข้อสอบ.** กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- รังสรรค์ จันต๊ะ. **เอกสารประกอบการสอนวิชา ศท 130 ภาษาไทย.** เชียงใหม่ : ภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะธุรกิจการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2541.

- วราภรณ์ บำรุงกุล. **อ่านถูก สะกดถูก คำ ความหมาย ประโยค**. กรุงเทพมหานคร : บริษัทต้นอ่อนการพิมพ์. 2536.
- วรรณท์ อักษรพงศ์ และ คณะ. **ภาษาไทย 3**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- วาสนา บุญสม. ภาษาไทยกำลังถูกพัฒนาหรือถูกทำลาย **วารสารวิชาการ**. 2 : 2 (กรกฎาคม : 2542) : 35 – 43.
- วัชรภรณ์ สอนองคุณ . **ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2534.
- วัฒนะ บุญจับ. **ศาสตร์แห่งการใช้ภาษา**. กรุงเทพมหานคร : กองวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร, 2541.
- วัฒนา บุรกลีกร และ คณะ. **วิธีใช้ภาษา**. **คำสอนวิชาภาษาไทย มธ 131-132**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2518.
- วัฒนา ปั่นงา. **ผลของการใช้กลวิธีการเรียนแบบไตร่ตรองที่มีต่อความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- วิรุฬห์เกียรติ คงกลาง. **การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการทบทวนและตรวจแก้งานเขียนภาษาอังกฤษของตนเองและของเพื่อน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ศรีวิไล ดอกจันทร์. **ภาษาและการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สุกัญญา, 2529.
- ศรีสุรางค์ พูลทรัพย์. ปัญหาการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับ ใน **วารสารบัณฑิตยสถาน**. (มิถุนายน 2543 – กันยายน 2543).
- ศิษยาธิการ, กระจ่าง. กรมวิชาการ. **คู่มือครูภาษาไทย ท 305 ท 306 ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2542.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. **หนังสือชุดความรู้ภาษาไทย อันดับที่ 5 การเรียนการสอนภาษาไทย : ปัญหาและแนวทางแก้ไข**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2538.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. **ความคิดสร้างสรรค์ หลักการ ทฤษฎีการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล**. กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ , 2534.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมวิชาการ. **รายงานการวิจัย เรื่อง การศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพนักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2540.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมวิชาการ. **หนังสือเรียนภาษาไทย ท 401 ชุดวรรณสารวิจิตร เล่ม 1** ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. กรุงเทพมหานคร : องค์การค้ำของคุรุสภาลาดพร้าว, 2538.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมวิชาการ. **หนังสือเรียนภาษาไทย ท 503 ชุดวรรณสารวิจิตร เล่ม 3** ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. กรุงเทพมหานคร : องค์การค้ำของคุรุสภาลาดพร้าว, 2539.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หน่วยศึกษานิเทศก์. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. **คู่มือการจัดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น**. กรุงเทพมหานคร : องค์การค้ำของคุรุสภา, 2542.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. **หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศาสนา, 2534.

สอองศ์ ดำเนินสวัสดิ์. **จะสอนภาษาไทยให้สนุกได้อย่างไร**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2539.

สนิท ตั้งทวี. **การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนส์ไตร์, 2529.

สนิท ตั้งทวี. **ศิลปะการใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนส์ไตร์, 2531.

สมถวิล วิเศษสมบัติ. **วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรบัณฑิต, 2528.

สมพร มั่นตะสุตร. **การสอนภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนส์ไตร์, 2526.

- สมพร มั่นตะสูตร แฟงพิพัฒน์. **การเขียนเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
โอเดียนสโตร์, 2540.
- สายทิพย์ นุกูลกิจ. ปัญหาและข้อบกพร่องในการเขียนยุคโลกาภิวัตน์. ใน **สารสถาบันภาษาไทย**. 2 : 3
(กรกฎาคม - กันยายน 2538). 75.
- ลีธธา พินิจภูวดล และ คณะ. **การเขียน**. กรุงเทพมหานคร : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, 2516.
- สุจริต เพียรชอบ. **หนังสือชุดความรู้ภาษาไทย อันดับที่ 9 ศิลปะการใช้ภาษา**. กรุงเทพมหานคร :
สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2540.
- สุจริต เพียรชอบ. **หนังสือชุดความรู้ภาษาไทย อันดับที่ 10 สอนให้สนุกเป็นสุขกับการเรียน**.
กรุงเทพมหานคร : สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2540.
- สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรชัย. **วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. **การเขียน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
2537.
- สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. **หนังสือเรียนภาษาไทยรายวิชาการเขียน 1 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย**.
พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2537.
- สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. **การเขียน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
2531.
- สุทธิวรรณ พีรศักดิ์โสภณ. **สถิตินอนพาราเมตริก : nonparametric stastics**. มหาสารคาม :
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2540.
- สุภัทรา อักษรานุกเคราะห์. **การสอนทักษะภาษาและวัฒนธรรม**. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชามัธยม
ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- สุระ ดามาพงษ์. ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทยของการเสนอข่าวโทรทัศน์. ใน **หนังสือชุดความรู้
ภาษาไทยอันอัป 6 การใช้ภาษาไทยในสื่อมวลชน ปัญหาและแนวทางแก้ไข**. สถาบัน
ภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2538.

- อัจฉิมา เกิดผล, ม.ล. **ภาษาไทย 1**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- อัจฉิมา เกิดผล, ม.ล. และ อรทัย วิมลโนธ. **ภาษาไทย 2**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- อัจฉิรา วงศ์โสธร. **เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร**. สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- อัจฉิรา ชิวพันธ์. ปัญหาและข้อบกพร่องในการเขียนยุคโลกาภิวัตน์. **สารสถาบันภาษาไทย**. กรกฎาคม-กันยายน 2538.
- อัมพร สุขเกษม. **หนังสือเรียนภาษาไทย รายวิชา ท 042 การเขียน 2 ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2537.
- อิงอร อมาตยกุล. **ศึกษาเปรียบเทียบการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษาที่ 1**. ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2535.
- เอกฉัท จารุเมธิชน . **ภาษาไทยสำหรับครู**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไอดีเอ็นเอสไตร์, 2537.
- เอมอร ชิตตะโสภณ . **การแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนไทย 206**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา. 2529.

ภาษาอังกฤษ

- Brooks , Nelson. **Language and Language Learning : Theory and Practice**. New York : Harcourt , Brace & World, 1964.
- Byrne, Donne. **Teaching Writing Skills**. London : Longman Group U.K. Limited, 1988.
- Chastain , Kenneth. **The Development of Modern Language Skills : Theory and Practice**. Philadelphia , PA : the Center for Curriculum Development, 1971.
- Cohen , Andrew D. **Assessing Language Ability in the Classroom**. Boston, Massachusetts : Heinle & Heinle Publishers, 1994.

- Cross , David. **A Practical Handbook of Language Teaching**. London : Prentice Hall (UK) Limited , 1992.
- Daniel, Karen Michele. The Effects of Variables of English Language Arts Program Design on Writing Achievement. **Dissertation Abstracts International**. 55(July 1994) : 38.
- Dixon, Carol N. and Denise Nessel. **Language Experience Approach to Reading (and writing)**. California: The Alemany Press, 1983.
- Dixon, Carol N. and Kruidenier, John. A self-questioning strategy to increase young writers' revising processes. **Applied-Psycholinguistics** 6,3 (Sep 1985): 307-318.
- Gagne, Edward D. **The Cognitive Psychology of School Learning**. Boston : Mass Little, Brown and Company, 1985.
- Gere, Anne Ruggles. **Writing and Learning**. New York : Macmillan Publishing Company, 1988.
- Gronlund, N.E. **Measurement and Evaluation in Teaching**. 4th ed. New York : McMillan Publishing, 1981.
- Handricson, James M. Error Correction in Foreign Language Teaching : Recent Theory Research and Practice. **Modern Language Journal**. 62, 8 (1978): 387.
- Heaton, J. B. **Classroom Testing**. London : Longman Group UK Limited, 1990.
- Hughe, Jane B., and atc. **Teaching ESL Composition : principles and techniques**. Rowley, Mass : Newbury House, 1983.
- Jacobs, H.L. and Other . **Testing ESL Composition : a Practical Approach** . Rowlry , MA : Newbury House Publisher, 1981.
- Jacobs, H.L. and Other . **Learning ESL Composition**. Rowlry, MA : Newbury House Publishers, 1985.

- Johnson, Antony Kwamlah. Classroom Ideas. In **Modern English Teaching**. 8 : 4
(October 1999) : 35 – 38.
- Johnson , Patricia. Acquisition of Schema for Comprehension and Communication : A
Study of Reading – Writing Relationship in ESL. **RELC Journal**. 17 (1) :
June, 1986 : 1-31.
- Kelsch, Mary Lynn and Kelsh , Thomas. **Writing Effectively : A Practical Guide**.
Englewood Cliffs , NJ : Prentice – Hall , 1981.
- Krashen, Stephen. **Writing : Research Theory and Applications**. Oxford. Pergamon
Press Ltd, 1984.
- Lumbelli, L. Paoletti, G. and Frausin, T. Improving the Ability to Detect
Comprehension Problem : From Revising to Write. **Learning and Instruction**.
9 (1999).
- Madison, Haroal S. **Techniques in Testing**. London : Oxford University Press, 1983.
- McQuillan, Mark Kellogg. The Measurement of Writing Abilities in Grade 7, 8 and 9.
Dissertation Abstracts International. 45 (October 1984) : 1025.
- Mehrens, William A. and Lehman, Irvin J. **Measurement and Evaluation in Education
and Psychology**. 2nd ed. New York : Holt , Rinehart and Winston , 1978.
- Morris, Andrew. Feedback : Positively Correct. in **Modern English Teaching**. 8:4
(October 1999) : 65-66.
- Nunan, David. **Language Teaching Methodology : A Textbook for Teachers**. London:
International Book Distributors Ltd , 1995.
- Raimes, Ann. **Techniques in Teaching Writing**. New York : Oxford University, 1983.
- Schumaker, Gray M. Cognitive Activities of Beginning and Advanced Collage Writer :
A Perusal Analysis. **Research in Teaching of English**. 18 (May 1984) :
184- 196.

Scribner, S. and Cole, M. Literacy. **Without Schooling : Testing for Intellectual Effects. Haward Education Review.** 48 (1987) : 448 – 461.

Sengupta, S. From Text Revision to Text Improvement : A Story of Secondary School Composition. **RELC JOURNAL.** 29 : 1 (1998): 116-118.

Shenck, Mary Jane. **Read Write Revise : A Guide to Academic Writing.** 45 (October 1984) : 1025.

Shinh, May. Content Based Approaches to Teaching Academic Writing. In **TESOL Quarterly.** 20 (December 1986) : 121.

Siddle, Emilie Vanessa. The Effect of Intervention Strategies on the Revisions Minority Students Make in the Narrative Essay. **Dissertation Abstracts International.** 49, 11 (May 1989) : 3293 - A.

Stefl, Unda Disney. The Effect of a Guided Discovery Approach on the Descriptive Paragraph. **Dissertation Abstracts International.** 42 (December 1982): 2493-A.

Sweigart, William Eugene. Classroom Talk as It Affects Process and Products in Writing. **Dissertation Abstracts International.** 49(December,1988) : 3648-A.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ช่วยผู้ช่วยผู้วิจัยตรวจสอบวัดความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย

1. อาจารย์ อัญชลี บุญพิทักษ์	อาจารย์ 2 ระดับ 7 หมวดวิชาภาษาไทย
โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน และ
ครูแม่แบบภาษาไทยสาขาการสอนเขียน
กรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2543
2. อาจารย์ วรัญญา ตันบุญเจริญ	อาจารย์ 2 ระดับ 7 หมวดวิชาภาษาไทย
โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา คณะครุศาสตร์ โทร. 2182682

ที่ ทม 0302(2770.0603)/739

วันที่ 5 มิถุนายน 2543

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ศาสตราจารย์ประภาศรี สีหอำไพ

ด้วย นางอรนุช เอี่ยมธรรม นิสิตชั้นปริญญาโท ภาควิชามัธยมศึกษา สาขาวิชา
การสอนภาษาไทย อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการสอนวิธีการวินิจฉัยและ
แก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน ที่มีต่อความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ” โดยมีรองศาสตราจารย์จิตต์นิภา ศรีไสย์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา
อุทัยรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ จึงขอเรียนท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่
นิสิตสร้างขึ้นตามที่แนบมาพร้อมกันนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.เริงรัชนี นิ่มนวล)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา คณะครุศาสตร์ โทร. 2182682

ที่ ทม 0302(2770.0603)/741

วันที่ 5 มิถุนายน 2543

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ม.ล.อััจฉิมา เกิดผล

ด้วย นางอรนุช เอี่ยมธรรม นิสิตชั้นปริญญาโท ภาควิชามัธยมศึกษา สาขาวิชา
การสอนภาษาไทย อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการสอนวิธีการวินิจฉัยและ
แก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน ที่มีต่อความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ” โดยมีรองศาสตราจารย์จิตต์นิภา ศรีไสย์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา
อุทัยรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ จึงขอเรียนท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่
นิสิตสร้างขึ้นตามที่แนบมาพร้อมกันนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.เริงรัชนี นิ่มนวล)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ทม 0302 (2770.0603)/1054

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10300

19 มิถุนายน 2543

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์กฤษทีรา บุญเลี้ยง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางอรนุช เอี่ยมธรรม นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา สาขาวิชา การสอนภาษาไทย อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการสอนวิธีการวินิจฉัยและ แก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน ที่มีต่อความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ” โดยมีรองศาสตราจารย์จิตต์นิภา ศรีไสย และรองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา อุทัยรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ จึงขอเรียนท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่ นิสิตสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เริงรัชนี้ นิมนวล)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา (บัณฑิตศึกษา)

โทร. 218-2682

ที่ ทม 0302(2770.0603)/746

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10300

5 มิถุนายน 2543

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิตฝ่ายมัธยม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางอรนุช เอี่ยมธรรม นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาคศึกษามัธยมศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทย อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน ที่มีต่อความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ” โดยมีรองศาสตราจารย์จิตต์นิภา ศรีไสย์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา อุทัยรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนิสิตมีความจำเป็นต้องทดลองเครื่องมือวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้งนี้ นิสิตจะประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางอรนุช เอี่ยมธรรม ดำเนินการดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เริงรัชนี้ นิ่มนวล)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา (ระดับบัณฑิตศึกษา)

โทร. 218-2682

ที่ ทม 0302(2770.0603)/1239

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10300

30 มิถุนายน 2543

เรื่อง ขอขอบคุณ

เรียน อาจารย์กฤษทีรา บุญเลี้ยง

ตามที่ท่านอาจารย์ได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้ นางอรนุช เอี่ยมธรรม
นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แล้วนั้น ความร่วมมือ
จากท่านทำให้นิสิตสามารถดำเนินงานวิจัยให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ขอขอบคุณและหวังอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือด้วยดีขึ้นในโอกาสต่อไป
และขอขอบคุณใจความร่วมมือเป็นอย่างดีในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เริงรัชนี้ นิ่มนวล)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา (บัณฑิตศึกษา)

โทร. 218-2682

ที่ ทม 0302(2770.0603)/1239

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10300

30 มิถุนายน 2543

เรื่อง ขอบขอบคุณ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิตฝ่ายมัธยม

ตามที่ทางโรงเรียนราชวินิตฝ่ายมัธยมได้อนุญาตให้ นางอรนุช เอี่ยมธรรม นิสิตชั้นปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ได้ทำการทดลองเครื่องมือในการวิจัยกับ
กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แล้วนั้น ความร่วมมือจากท่านทำให้นิสิตสามารถ
ดำเนินงานวิจัยให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ขอขอบคุณและหวังอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือด้วยดีขึ้นในโอกาสต่อไป
และขอขอบคุณใจความร่วมมือเป็นอย่างดีมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เริงรัชนี้ นิ่มนวล)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา (บัณฑิตศึกษา)

โทร. 218-2682

ที่ ทม 0302(2770.0603)/745

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10300

5 มิถุนายน 2543

เรื่อง ขออนุญาตทดลองการสอน

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แผนการสอนจำนวน 16 แผน

ด้วย นางอรนุช เอี่ยมธรรม นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาคศึกษามัธยมศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทย อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการสอนวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจน ที่มีต่อความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ” โดยมีรองศาสตราจารย์จิตต์นิภา ศรีไสย์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา อุทัยรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนิสิตมีความจำเป็นต้องทดลองเครื่องมือวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้งนี้ นิสิตจะประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางอรนุช เอี่ยมธรรม ดำเนินการดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.เริงรัชนี้ นิ่มนวล)
รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา (ระดับบัณฑิตศึกษา)

โทร. 218-2682

ภาคผนวก ข. แผนการสอน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการสอนที่ 1

เรื่อง การแนะนำเกี่ยวกับการเขียนความเรียง

เวลา 1 คาบ : 50 นาที

วิชา ภาษาไทย ท 401

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543

สาระสำคัญ

การสอนด้วยวิธีการวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนเป็นการสอนที่ฝึกให้นักเรียนรู้จักพิจารณา ไตร่ตรอง อย่างรอบคอบในทักษะการเขียนโดยพิจารณา 5 ด้าน คือ เนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การใช้ถ้อยคำ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ และกลไกทางภาษา เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และหลักเกณฑ์การเขียน และแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนตามองค์ประกอบทักษะการเขียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จุดประสงค์ปลายทาง
นักเรียนสามารถแก้ไขงานเขียนที่บกพร่องได้
2. จุดประสงค์นำทาง
 - 2.1 นักเรียนบอกองค์ประกอบการเขียนได้
 - 2.2 นักเรียนใช้เครื่องหมายแก้ไขงานเขียนได้
 - 2.3 นักเรียนวินิจฉัยและแก้ไขงานเขียนความเรียงที่ไม่ชัดเจนได้

เนื้อหา

องค์ประกอบการเขียน

การเขียน หมายถึงการแสดงแตกต่างในด้านความคิดอ่านของมนุษย์ด้วยการเขียนออกมาเป็นข้อความ อาจได้เนื้อหาจากความรู้ ประสบการณ์ ค่านิยม และทัศนคติของผู้เขียนเอง เมื่อประกอบกับอุปนิสัยใจคอ บุคลิกลักษณะ และความลึกซึ้งของผู้เขียนแล้วการเขียนนั้นจะมีลักษณะเฉพาะ หรือท่วงทำนองการเขียน (Style) ที่เป็นเอกลักษณ์ของผู้เขียนออกมา

ในการเขียนความเรียงทุกประเภท เช่น บทความ เรียงความ สารคดี หรือความเรียงร้อยแก้วอื่น ๆ จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบ 3 ส่วน คือ คำนำ เนื้อเรื่อง และคำลงท้าย ในแต่ละส่วนนั้นจะแยกออกจากกันด้วยการเขียน ย่อหน้า และเนื้อหาในย่อหน้าของแต่ละส่วนจะมีเนื้อความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน

เป็นลำดับไป ฉะนั้น ความเรียงเรื่องหนึ่ง ๆ จึงประกอบด้วยย่อหน้าอย่างน้อย 3 ย่อหน้า คือ ย่อหน้า
 คำนำ ย่อหน้าเนื้อเรื่อง และย่อหน้าคำลงท้าย แต่ย่อหน้าเนื้อเรื่องจะมีมากเท่าไรก็ได้ ขึ้นอยู่กับ **ความคิด**
สำคัญ ของผู้เขียน

การเขียนย่อหน้า การเขียนย่อหน้าที่ดี ควรคำนึงถึงองค์ประกอบการเขียน 4 ประการ คือ

1. ความสมบูรณ์ (Completion) มีจุดมุ่งหมายในการเขียน เนื้อหามีสาระสำคัญ มีรายละเอียด และส่วนขยายอย่างชัดเจน ไม่ออกนอกเรื่อง หรือยกตัวอย่างมากเกินไปจนความจำเป็น
2. เอกภาพ (Unity) คือ ข้อความแต่ละย่อหน้าจะต้องเขียนให้มีความคิดหรือใจความสำคัญเพียงประการเดียว ไม่เปลี่ยนความคิดหรือจุดมุ่งหมายเป็นหลายอย่างในย่อหน้าเดียวกัน
3. สาระตงภาพ (Emphasis) หรือการเน้น เป็นการเขียนให้ผู้อ่านทราบว่าในย่อหน้านั้นมีข้อความตอนใดเป็นเป็นใจความสำคัญมาก ตอนใดเป็นใจความสำคัญรองลงมาหรือเป็นรายละเอียด
4. สัมพันธภาพ (Coherence) คือ การเรียบเรียงข้อความในย่อหน้าให้เกี่ยวโยงต่อเนื่องกันเกิดความสัมพันธ์กัน เมื่ออ่านแล้วสละสลวยรื่นหู ข้อความในประโยคหนึ่งนำไปสู่อีกประโยคหนึ่ง ทำให้แนวความคิดต่อเนื่องกัน ผู้อ่านสามารถติดตามได้ง่าย สัมพันธภาพแบ่งออกเป็น 2 อย่าง คือ ความสัมพันธ์ของข้อความในย่อหน้าเดียวกัน และ ความสัมพันธ์ระหว่างย่อหน้าหนึ่งกับอีกย่อหน้าหนึ่ง

เครื่องหมายแก้ไขงานเขียน

ประสิทธิ์ กาศย์กลอน (2518:7-9) ได้เสนอวิธีการตรวจแก้งานเขียนที่มีข้อผิดพลาดและบกพร่องด้วยการใช้เครื่องหมายตรวจแก้ไขงานเขียนต่าง ๆ ดังนี้

	เขียนให้ตรงแนว เช่น		โรงเรียน
‡	เติมคำหรือข้อความที่ตกตรงนี้		บรรจง
/	แบ่งคำสุดบรรทัดไม่ถูก เช่น คำว่า กระทะ เขียนแยกคนละบรรทัดเป็น กระ /		ทะ
⌢	เขียนข้อความให้ติดกัน เช่น โรงเรียน	⌢	ของเรา
┌	เว้นวรรคหนึ่งช่วงตัวอักษร (วรรคเล็ก)		
┌┌┌	เว้นวรรค 3 ช่วงตัวอักษร (วรรคใหญ่)		

↓	เลื่อนข้อความให้ต่ำลง
↑	เลื่อนข้อความให้สูงขึ้น
←	เลื่อนข้อความไปทางซ้าย
→	เลื่อนข้อความไปทางขวา
⚡	ขึ้นย่อหน้าใหม่
⚡	ไม่ต้องย่อหน้า
✓	เว้นระยะให้เท่า ๆ กัน เช่น ก ข ✓ ค ง
_____	เว้นบรรทัดไม่ได้ระยะ
_____	ขีดเส้นใต้คำที่สะกดการันต์ผิด
⌊	จัดลำดับคำหรือข้อความเสียใหม่ เช่น แล้วแต่ จะเห็น สมควร
♂	ให้ย้ายข้อความในวงกลมไปที่ลูกศรชี้
♀	ตัดคำหรือข้อความในวงกลมทิ้ง
_____ ?	คำหรือข้อความที่สงสัยว่ามีที่ผิด หรือไม่ชัดเจน
○	ใช้วงกลมรอบคำที่บกพร่อง เช่น ผิดความหมาย คำย่อ คำแสลง หรือภาษาพูด
_____ ซ	ใช้คำซ้ำกันในที่ใกล้กัน
_____ ร	ใช้ภาษาผิดระดับ
_____ ป	ผูกประโยคบกพร่อง ลำดับคำผิดตำแหน่งหน้าที่ ประโยคที่ขาดเอกภาพสัมพันธภาพ
_____ ล	การลำดับความคิดสับสนหรือบกพร่อง
_____ ข	ขยายความไม่เข้ากับเรื่อง
_____ อ	อ้างเหตุผลผิด หรือเหตุผลไม่สอดคล้องกัน
_____ ว	ใช้ไวยากรณ์บกพร่อง
_____ ส	ใช้สำนวน คำพังเพยผิด
_____ บ	รูปแบบผิด เช่น เขียนจดหมายไม่มีคำขึ้นต้นหรือลงท้าย

ตัวอย่างการใช้เครื่องหมายตรวจแก้งานเขียนที่บกพร่องและไม่ชัดเจน *¹

การดัดผมในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้เหมาะสมกับใบหน้า **□** ก็เพื่อให้เกิดการชวนดูและสนใจขึ้นทั้งนั้น ฝ้านุ่งค้อยสูงชันทุกที่นิยมกระโปรงแคบ ตะเข็บหน้า ตะเข็บหลัง ? ซิปหน้าซิปหลัง ? เลื้อคอกว้าง ๆ แขนสั้น ๆ บางคนใส่บาง ๆ ? เป็นการอวดเลื้อชันในและผิวของตน ท่านชายหรือ ก็เหมือนกัน จะเอา ชนะท่านหญิงให้ได้ นิยมกางเกงขาลีบ ๆ รัด ๆ หรือที่เรียกว่าทรงจิ้งเหลน หรือทรงทรมาน ทรง**อึดคัด** อะไรทำนองนั้น การกระทำเช่นนี้ ไม่มีความหมาย นอกจากชวนดู นอกจากนั้นยังมีอะไรต่ออะไรอีกที่ **ทำเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน?** เช่นหนังละคร เป็นต้น หนังที่มาจากนอกนั้นในสมัยก่อนไม่สู้โลดโผน นัก การแต่งก็**ไป**จนเกินไป

▶ แต่ในสมัยนี้ก็เลสของพวกฝรั่งเจริญรุ่งเรืองไปไกลมาก ? แล้วจึงทำหนัง**ไป**จนเกินไป การนุ่งห่มน้อยน้อย การกอดกัน จูบกันในท่าต่าง ๆ เป็นเหตุทำให้จิตใจของตนดูเอนเอียงไปได้โดยง่าย **"โลกนี้จึงถูกปกคลุมไปด้วยกิเลส"**

แก้ไขเป็น

การดัดผมทรงต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะกับใบหน้า ก็เพื่อให้เกิดการชวนดูและน่าสนใจขึ้นทั้งนั้น กระโปรง ค้อยสั้นขึ้นทุกที่นิยมกระโปรงทรงแคบ มีแบบทั้งตะเข็บหน้า ตะเข็บหลัง และซิปหน้ากับซิปหลัง เลื้อ คอกว้าง ๆ แขนสั้น ๆ บางคนใส่เลื้อบาง ๆ เป็นการอวดเลื้อชันในและผิวของตน ท่านชายหรือก็เหมือนกัน จะเอาชนะท่านหญิงให้ได้ นิยมกางเกงขาลีบ ๆ รัด ๆ หรือที่เรียกว่าทรงจิ้งเหลน ทรงทรมาน หรือ ทรง**อึดคัด**อะไรทำนองนั้น การกระทำเช่นนี้ไม่มีความหมายแต่ทำให้ชวนดู

นอกจากนี้ยังมีสิ่งอื่นอีกที่ให้ความบันเทิง เช่น ภาพยนตร์ และละคร เป็นต้น ภาพยนตร์ที่มา จากต่างประเทศนั้นในสมัยก่อนไม่สู้โลดโผนนัก แต่ในสมัยนี้การสร้างภาพยนตร์ของชาติตะวันตก เปลี่ยนแปลงไปมาก ตัวละครในภาพยนตร์แต่งกายไม่มิดชิด การนุ่งห่มน้อยน้อย การกอดกัน จูบกันใน ท่าต่าง ๆ เป็นเหตุทำให้จิตใจของคนคล้อยตามไปได้โดยง่าย ทำให้วัฒนธรรมและการแต่งกายแบบชาว ตะวันตกเป็นที่ยอมรับในเมืองไทยมากขึ้น จึงไม่ควรให้ภาพยนตร์ประเภทนี้เข้ามาฉายในเมืองไทย

¹ ประสิทธิ์ ภาพยนตร์กลอน, การเขียนภาคปฏิบัติ. (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2518) หน้า 9

ข้อผิดพลาดของงานเขียนชิ้นนี้ คือ

1. การใช้คำ
 - 1.1 การใช้คำผิดความหมาย เช่น
 - 1.1.1 การดัดผมในรูปต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับใบหน้า ควรแก้ไขเป็น การดัดผมทรงต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะกับใบหน้า
 - 1.1.2 ผ่ารู้งค้อยสูงขึ้นทุกที ควรแก้ไขเป็น กระโปรงค้อยสั้นขึ้นทุกที เป็นต้น
 - 1.2 การใช้คำฟุ่มเฟือย เช่น ก็เพื่อให้เกิดการชวนดู ควรแก้ไขเป็น ก็เพื่อให้ชวนดู
 - 1.3 การขาดคำ การเขียนคำตก เช่น
 - 1.3.1 กระโปรงแคบตะเข็บหน้า ตะเข็บหลัง ซิปหน้าซิปหลัง ควรแก้ไขเป็น กระโปรงทรงแคบมีแบบทั้งตะเข็บหน้าตะเข็บหลัง และซิปหน้ากับซิปหลัง
 - 1.4 การลำดับคำผิด เช่น การนุ่งห่มน้อย ๆ ควรแก้ไขเป็น การนุ่งน้อยห่มน้อย
2. การเว้นวรรคตอน และการขึ้นย่อหน้า เช่น
 - 2.1 เช่นหนึ่งละคร เป็นต้น ควรแก้ไขเป็น เช่น หนึ่ง ละคร เป็นต้น
3. การใช้ประโยคผิด คือ ใช้คำในประโยคบกพร่องขาดเอกภาพ เช่น
 - 3.1 แต่ในสมัยนี้กิเลสของพวกฝรั่งเจริญรุ่งเรืองไปไกลมาก (กิเลสไม่สามารถเจริญได้) ควรแก้ไขเป็น แต่ในสมัยนี้การสร้างภาพยนตร์ของชาติตะวันตกเปลี่ยนแปลงไปมาก
4. การใช้ภาษาพูดในภาษาเขียน เช่น
 - 4.1 การแต่งก็ไปจนเกินไป ควรแก้ไขเป็นการแต่งกายก็ใช้เสื้อผ้าน้อยชิ้นจนเกินไป

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน 5 นาที

ครูชวนนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับการพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ที่ข้อความมีข้อบกพร่องด้านการใช้คำผิดแล้วให้นักเรียนลองช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง 2 ข่าว คือ

ข่าวที่ 1 “มือใหม่ปล้นแท็กซี่รถพุ่งอัดเสาไฟกอบปี้โจรคาเบาะ โชเฟอร์ฮีตล์ู่ขณะแล่นบนถนน 3 คนร้าย ขาโจลงมือหลังเที่ยงคืน “

ใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ ใช้คำสแลง และใช้ภาษาพูดในภาษาเขียน ควรแก้ไขเป็น

“โจรวัยรุ่น 3 คน ปล้นรถรับจ้างในเวลาหลังเที่ยงคืน แต่คนขับรถรับจ้างต่อสู้กับโจรวัยรุ่น ขณะรถกำลังแล่นบนถนน ทำให้เกิดอุบัติเหตุรถพุ่งชนเสาไฟพาดทั้งยับเยินเป็นเหตุให้โจรตายคาเบาะรถ” จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ (2 มิถุนายน 2543) : ปกหน้า

ข่าวที่ 2 “ ผลสำรวจเข้าใจเท่าใจให้ ‘สุดารัตน์’ ้วยทำงาน-ทอง ปั่นใจให้ ‘สมัคร’ “
 ประธานของประโยคขาดคำขยายที่สำคัญ ใช้คำสแลง และใช้ภาษาพูดในภาษาเขียนควร
 แก้ไขเป็น

“ผลสำรวจความนิยมของประชาชนในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดกรุงเทพมหานคร ปรากฏ
 ว่า ้วยรุ่นนิยม ‘นางสุดารัตน์ กยุราพันธ์’ ส่วน้วยทำงานจนถึงผู้สูงอายุนิยม ‘นายสมัคร สุนทร
 เวช’ “

จากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจในประเทศไทย (10 มิถุนายน 2543) : 3

ขึ้นดำเนินการสอน 40 นาที

1. ครูอธิบาย เรื่อง องค์ประกอบการเขียนสืบเนื่องจากการพาดหัวข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์
 แล้วซักถามนักเรียนเกี่ยวกับองค์ประกอบการเขียน โดยอธิบายหลักการเขียนที่ดีควรประกอบด้วยอะไร
 บ้าง (ความสมบูรณ์ เอกภาพ สัมพันธภาพ สारัตถภาพ) ; (10 นาที)

2. ครูยกตัวอย่างแถบประโยคต่อไปนี้บนกระดานดำ ให้นักเรียนพิจารณาและช่วยกันแก้ไข
 โดยส่งตัวแทนมาเขียนประโยคที่ถูกต้องบนกระดานดำ (5 นาที)

2.1 ใช้สำนวนต่างประเทศ เช่น “เธอมาในชุดสีเหลือง” (เธอสวมชุดสีเหลือง) และ
 เขาจับรถไฟมาจากเชียงใหม่ (เขาโดยสารรถไฟมาจากเชียงใหม่)

2.2 ใช้คำฟุ่มเฟือย เช่น เขาเดินมา(ด้วยเท้า) อย่างเร่งรีบ

2.3 ใช้คำกำกวม เช่น เก็บของไม่เป็นที่เป็นทางแบบนี้ระวังหายนะ (ของหายไป หรือ
 วายวอด)

2.4 ใช้คำผิดระดับ เช่น นายมนตรี พงษ์พานิช ถึงแก่กรรม (อัฐยกรรม)

2.5 สะกดคำผิด เช่น เขาสังเกตเห็นว่าสีหน้าของเธอเปลี่ยนไป (สังเกต)

2.6 ใช้คำผิดความหมาย เช่น บ้านบนดอยของเขา ใหญ่โตมโหระทึก (มโหฬาร)

2.7 แบ่งวรรคตอนผิด เช่น ปาก กานี้ของใคร (ปากกา)

3. ครูแจกใบความรู้เรื่ององค์ประกอบการเขียนให้นักเรียนศึกษาร่วมกัน (10 นาที)

4. ครูแจกใบความรู้เกี่ยวกับเครื่องหมายการแก้ไขงานเขียนและอธิบายวิธีการใช้เครื่องหมาย
 แต่ละชนิดในการแก้ไขงานเขียนตามลำดับ (5 นาที)

5. ครูนำตัวอย่างงานเขียนที่ผิดพลาดนำมาสาธิตวิธีการใช้เครื่องหมายในการแก้ไข (ตัวอย่าง

การใช้สัญลักษณ์ในการแก้ไข ของประสิทธิ์ ภาพ์กลอน) โดยมีข้อผิดพลาดในด้านต่าง ๆ คือ การซ้ำคำ ในที่ที่ใกล้กัน การเว้นวรรคตอนผิด ประโยคบกพร่องกำกวม เป็นต้น โดยยกตัวอย่างการใช้เครื่องหมาย ตรวจแก้งานเขียนที่บกพร่องและไม่ชัดเจน *² ดังนี้ (7 นาที)

การตัดผมในรูปต่างๆ เพื่อให้เหมาะสมกับใบหน้าก็เพื่อให้เกิดการชวนดูและสนใจขึ้นทั้งนั้น ผ่านคู่ค้อยสูงขึ้นทุกที่นิยมกระโปรงแคบ ตะเข็บหน้า ตะเข็บหลัง ซิปหน้าซิปหลัง เสื้อคอกว้าง ๆ แขนสั้น ๆ บางคนใส่บาง ๆ เป็นการอวดเสื้อชั้นในและผิวของตน ท่านชายหรือ ก็เหมือนกัน จะเอาชนะท่านหญิงให้ได้ นิยมกางเกงขาลีบ ๆ รัด ๆ หรือที่เรียกว่าทรงจิ้งเหลน หรือทรงทรمان ทรงอัดคัตอะไรทำนองนั้น การกระทำเช่นนี้ ไม่มีความหมาย นอกจากชวนดู นอกจากนั้นยังมีอะไรต่ออะไรอีกที่ทำให้เกิดความสนุกสนาน เช่นหนังละคร เป็นต้น หนังที่มาจากนอกนั้นในสมัยก่อนไม่สู้โลดโผนนัก การแต่งก็ไ้จนเกินไป

แต่ในสมัยนี้ก็เลสของพวกฝรั่งเจริญรุ่งเรืองไปไกลมาก แล้วจึงทำหนังไ้จนเกินไป การนุ่งห่มน้อยน้อย การกอดกัน

5.1 ครูแก้ไขงานเขียนให้นักเรียนดูตัวอย่าง 3 บรรทัด

5.2 ครูให้นักเรียนช่วยกันพิจารณาและส่งตัวแทนมาแก้ไขบนกระดานดำอีก 3 บรรทัด

5.3 ครูให้นักเรียนแก้ไขงานเขียนที่เหลือและคัดลอกลงสมุดของตัวเอง

6. ครูเฉลยแบบฝึกหัดบนกระดานดำพร้อมคำอธิบาย (3 นาที)

การตัดผมทรงต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะกับใบหน้า ก็เพื่อให้เกิดการชวนดูและน่าสนใจขึ้นทั้งนั้น กระโปรงค้อยสั้นขึ้นทุกที่นิยมกระโปรงทรงแคบ มีแบบทั้งตะเข็บหน้า ตะเข็บหลัง และซิปหน้ากับซิปหลัง เสื้อคอกว้าง ๆ แขนสั้น ๆ บางคนใส่เสื้อบาง ๆ เป็นการอวดเสื้อชั้นในและผิวของตน ท่านชายหรือก็เหมือนกัน จะเอาชนะท่านหญิงให้ได้ นิยมกางเกงขาลีบ ๆ รัด ๆ หรือที่เรียกว่าทรงจิ้งเหลน ทรงทรมาน หรือทรงอัดคัตอะไรทำนองนั้น การกระทำเช่นนี้ไม่มีความหมายแต่ทำให้ชวนดู

นอกจากนี้ยังมีสิ่งอื่นอีกที่ให้ความบันเทิง เช่น ภาพยนตร์ และละคร เป็นต้น ภาพยนตร์ที่มาจากต่างประเทศนั้นในสมัยก่อนไม่สู้โลดโผนนัก แต่ในสมัยนี้การสร้างภาพยนตร์ของชาติตะวันตกเปลี่ยนแปลงไปมาก ตัวละครในภาพยนตร์แต่งกายไม่มิดชิด การนุ่งน้อยห่มน้อย การกอดกัน จูบกันในท่าต่าง ๆ เป็นเหตุทำให้จิตใจของคนคล้อยตามไปได้โดยง่าย ทำให้วัฒนธรรมและการแต่งกายแบบชาวตะวันตกเป็นที่ยอมรับในเมืองไทยมากขึ้น จึงไม่ควรให้ภาพยนตร์ประเภทนี้เข้ามาฉายในเมืองไทย

² ประสิทธิ์ ภาพ์กลอน, การเขียนภาคปฏิบัติ. (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2518) หน้า 9

ขั้นสรุปบทเรียน 5 นาที

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่เรียนมา ชักถามสิ่งที่ไม่เข้าใจให้เข้าใจตรงกัน โดยถามในสิ่งที่สอนไปแล้ว ตัวอย่างคำถาม เช่น

1. ลักษณะของความเรียงที่ดีควรประกอบด้วยอะไรบ้าง (ส่วนนำ ส่วนเนื้อเรื่องและส่วนท้ายเรื่อง)
2. ย่อหน้าที่ดีควรมีลักษณะเด่นอย่างไรบ้าง (ควรประกอบด้วยความสมบูรณ์ ความเป็นเอกภาพ สัมพันธภาพและสารัตถภาพ)
3. การแก้ไขงานเขียนที่ผิดพลาดได้ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนด้านใดบ้าง (ทราบเนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การใช้ถ้อยคำ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ และกลไกทางภาษา ได้ชัดเจนมากขึ้น)

สื่อการเรียนการสอน

1. แผนภูมิตัวอย่างการพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ และแนวทางแก้ไข
2. ใบความรู้ เรื่อง องค์ประกอบการเขียน
3. แถบประโยคตัวอย่างงานเขียนที่ผิดพลาด และแนวทางแก้ไข
4. ใบความรู้ เรื่อง การใช้เครื่องหมายแก้ไขงานเขียน

การวัดและประเมินผล

1. การร่วมกิจกรรม
2. การสนทนา การตอบคำถาม
3. การแก้ไขงานเขียนที่ผิดพลาดในกิจกรรมข้อ 5-6

ตัวอย่างประโยคจากการพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์¹

ข่าวที่ 1

“มือใหม่ปล้นแท็กซี่รถพุ่งอัดเสาไฟกอบบีโจรคาเบาะ โซเฟอร์ฮึดสู้ขณะแล่นบนถนน 3 คนร้ายขาโจลงมือหลังเที่ยงคืน “

ใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ ใช้คำสแลง และใช้ภาษาพูดในภาษาเขียน ควรแก้ไขเป็น

“โจรวัยรุ่น 3 คน ปล้นรถรับจ้างในเวลาหลังเที่ยงคืน แต่คนขับรถรับจ้างต่อสู้กับโจรวัยรุ่น ขณะรถกำลังแล่นบนถนน ทำให้เกิดอุบัติเหตุรถพุ่งชนเสาไฟฟ้ารถพังยับเยินเป็นเหตุให้โจรตายคาเบาะรถ”

จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ (2 มิถุนายน 2543) : ปกหน้า

ข่าวที่ 2

“ผลสำรวจเข้าใจเทใจให้ ‘สุตารัตน์’ วัยทำงาน-ทอง ปันใจให้ ‘สมัคร’”

ประธานของประโยคขาดคำขยายที่สำคัญ ใช้คำสแลง และใช้ภาษาพูดในภาษาเขียนควรแก้ไข เป็น

“ผลสำรวจความนิยมของประชาชน ในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดกรุงเทพมหานคร ปรากฏว่า วัยรุ่นนิยม ‘นางสุตารัตน์ เกยุราพันธ์’ ส่วนวัยทำงานจนถึงผู้สูงอายุนิยม ‘นายสมัคร สุขทรเวช’”

จากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจในประเทศ (10 มิถุนายน 2543) : 3

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบความรู้ เรื่อง องค์ประกอบการเขียน

องค์ประกอบการเขียน

การเขียนหมายถึงการแสดงความแตกต่างในด้านความคิดอ่านของมนุษย์ด้วยการเขียนออกมาเป็นข้อความ อาจได้เนื้อหาจากความรู้ ประสบการณ์ ค่านิยม และทัศนคติของผู้เขียนเอง เมื่อประกอบกับอุปนิสัยใจคอ บุคลิกลักษณะ และความลึกซึ้งของผู้เขียนแล้วการเขียนนั้นจะมีลักษณะเฉพาะ หรือท่วงทำนองการเขียน (Style) ที่เป็นเอกลักษณ์ของผู้เขียนออกมา

ในการเขียนความเรียงทุกประเภท เช่น บทความ เรียงความ สารคดี หรือความเรียงร้อยแก้วอื่น ๆ จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบ 3 ส่วน คือ คำนำ เนื้อเรื่อง และคำลงท้าย ในแต่ละส่วนนั้นจะแยกออกจากกันด้วยการเขียน ย่อหน้า และเนื้อหาในย่อหน้าของแต่ละส่วนจะมีเนื้อความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันเป็นลำดับไป ฉะนั้น ความเรียงเรื่องหนึ่ง ๆ จึงประกอบด้วยย่อหน้าอย่างน้อย 3 ย่อหน้า คือ ย่อหน้าคำนำ ย่อหน้าเนื้อเรื่อง และย่อหน้าคำลงท้าย แต่ย่อหน้าเนื้อเรื่องจะมีมากเท่าไรก็ได้ ขึ้นอยู่กับ ความคิดสำคัญ ของผู้เขียนมากเท่าไรก็ได้

การเขียนย่อหน้า การเขียนย่อหน้าที่ดี ควรคำนึงถึงองค์ประกอบการเขียน 4 ประการ คือ

1. ความสมบูรณ์ (Completion) มีจุดมุ่งหมายในการเขียน เนื้อหาสาระสำคัญ มีรายละเอียดและส่วนขยายอย่างชัดเจน ไม่ออกนอกเรื่อง หรือยกตัวอย่างมากเกินไปจนความจำเป็น
2. เอกภาพ (Unity) คือ ข้อความแต่ละย่อหน้าจะต้องเขียนให้มีความคิดหรือใจความสำคัญเพียงประการเดียว ไม่เปลี่ยนความคิดหรือจุดมุ่งหมายเป็นหลายอย่างในย่อหน้าเดียวกัน
3. สารัตถภาพ (Emphasis) หรือการเน้น เป็นการเขียนให้ผู้อ่านทราบว่าในย่อหน้านั้นมีข้อความตอนใดเป็นเป็นใจความสำคัญมาก ตอนใดเป็นใจความสำคัญรองลงมาหรือเป็นรายละเอียด
4. สัมพันธภาพ (Coherence) คือ การเรียงเรียงข้อความในย่อหน้าให้เกี่ยวโยงต่อเนื่องกันเกิดความสัมพันธ์กัน เมื่ออ่านแล้วสละสลวยรื่นหู ข้อความในประโยคหนึ่งนำไปสู่อีกประโยคหนึ่ง ทำให้แนวความคิดต่อเนื่องกัน ผู้อ่านสามารถติดตามได้ง่าย สัมพันธภาพแบ่งออกเป็น 2 อย่าง คือ ความสัมพันธ์ของข้อความในย่อหน้าเดียวกัน และ ความสัมพันธ์ระหว่างย่อหน้าหนึ่งกับอีกย่อหน้าหนึ่ง

การใช้คำในภาษาไทย³

การใช้ถ้อยคำเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการเขียน การรู้คำมากและใช้คำให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ จะทำให้งานเขียนปราศจากความบกพร่อง

1. การรู้จักถ้อยคำ หมายถึง รู้ว่าคำนั้น ๆ สะกดอย่างไร มีความหมายอย่างไรบ้าง และคำนั้น ๆ ควรใช้ในโอกาสใด ในลักษณะใด

1.1 การรู้สะกดการันต์ เนื่องจาก คำที่ใช้ในภาษาไทยที่มีเสียงตรงกัน แต่เมื่อสะกดต่างกัน จะมีความหมายต่างกัน ดังนั้น ถ้าสะกดผิด ย่อมมีความหมายต่างไปจากที่ต้องการ การสะกดคำอาจอาศัยหลักภาษาเข้าช่วยได้ การรู้หลักภาษาจึงเป็นประโยชน์ แต่มีคำอยู่ไม่น้อยที่ยากในการใช้หลักพิจารณา และยังเป็นคำที่นาน ๆ จะใช้สักครั้งก็ยังมีโอกาสเขียนผิดได้ง่าย วิธีที่ดีที่สุด คือ การหมั่นตรวจสอบกับพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน อย่าเขียนคำที่ไม่มั่นใจโดยขาดการตรวจสอบ

1.2 การรู้ความหมายของคำ การรู้ความหมายที่แท้จริงของคำเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งในการเขียน เพราะถ้าความหมายไม่ตรงจะสื่อความผิดพลาดได้ง่าย เช่น

1.2.1 มาตุคาม แปลว่า ผู้หญิง มักใช้ผิดเป็น แหล่งที่เกิด ซึ่งควรจะใช้ มาตุภูมิ

1.2.2 รโหฐาน แปลว่า ที่ลับเฉพาะ ไม่ใช่ใหญ่โต หรือโอ้อ่า โอฟาร (รโห = รหัส คือ “ลับ”)

1.3 การสรรคำใช้ให้เหมาะกับกาลเทศะและระดับของบุคคล ภาษาไทยมีวัฒนธรรมการใช้ ที่ต้องเปลี่ยนถ้อยคำให้เหมาะกับกาลเทศะและบุคคล เมื่อใช้ต่างเวลา ต่างสถานที่ และต่างฐานะบุคคลกัน จะต้องใช้คำต่างกันทั้งที่ต้องการให้ความหมายอย่างเดียวกัน โดยทั่วไปคำในภาษาไทยจำแนกออกเป็น 3 ระดับ คือ

1.3.1 ภาษาปาก ส่วนใหญ่เป็นภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน เช่น ภาษาที่ใช้พูดจาติดต่อกันในชีวิตประจำวัน ภาษาที่ใช้ในวงธุรกิจส่วนตัว ภาษาที่ใช้กับเพื่อนสนิท เป็นต้น

1.3.2 ภาษากึ่งแบบแผน คือ ภาษาที่ใช้ในการสนทนาที่ต้องรักษามรรยาท หรือสนทนาระหว่างผู้อยู่ต่างฐานะกัน รวมทั้งภาษาเขียน ที่ไม่อาจรู้ชัดว่า ใครบ้างจะเป็นผู้อ่าน หรือภาษาพูดในที่ชุมนุมชน เช่น การอภิปราย การพูดทางวิทยุ เป็นต้น

1.3.3 ภาษาแบบแผน คือภาษาที่ยอมรับว่าเป็นภาษาที่ถูกต้องดีงาม และประณีต เช่น ภาษาที่ใช้อย่างเป็นทางการ ภาษาที่ใช้ในตำรา ภาษาที่ใช้ในการติดต่อราชการ เป็นต้น

³ สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. หนังสือเรียนภาษาไทยรายวิชาการเขียน 1 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย . พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2537.(หน้า7-19)

การใช้คำต้องให้เหมาะกับระดับ จึงจะนับว่าใช้ภาษาได้ถูกต้อง ตามความนิยม หรือ ใช้ภาษาอย่างมีวัฒนธรรม

1.4 การใช้ภาษาที่มีความกระชับ การใช้ภาษาที่ดีควรให้ความหมายเป็นอย่างเดียว หรือ บ่งความอย่างรัดกุม ไม่ควรให้แปลความหมายได้หลายความหมาย เช่น

1.4.1 “ประเทศเพื่อนบ้านของเรา คือ มาเลเซีย” ถ้าเขียนเช่นนี้ หมายความว่า ประเทศอื่น ๆ ไม่ใช่เพื่อนบ้านของเรา ความจึงไม่กระชับ ควรแก้ไขเป็น “ประเทศมาเลเซียเป็นเพื่อนบ้านของเรา”

1.4.2 “น้ำค้างยังไม่แห้ง” อาจหมายถึง น้ำที่ค้างอยู่ หรือ น้ำค้างก็ได้ ควรแก้ไขเป็น “น้ำที่ค้างอยู่ยังไม่แห้ง” หรือ “หยาดน้ำค้างที่ค้างอยู่ยังไม่แห้ง”

1.5 การประหยัดถ้อยคำ คำแต่ละคำที่เลือกสรรมาเขียน ควรให้เป็นประโยชน์แง่ใดแง่หนึ่ง ใน 3 ลักษณะ คือ ให้ความรู้เพิ่มขึ้น หรือให้เกิดความเข้าใจดียิ่งขึ้น หรือให้เกิดทรรศนะแตกกว้างออกไป ถ้าไม่ได้คุณสมบัติทางใดทางหนึ่งดังกล่าวแล้ว แสดงว่าคำนั้น ควรตัดเสียได้ เช่น

(ทาง)โรงเรียนไม่มีนโยบายให้นักเรียนเลื่อนชั้นโดยไม่ต้องสอบ

(ใน) การพบปะกันครั้งนี้เป็นผลดีแก่สมาชิก

ส่งเงินมาเท่า(กับ)ราคาของที่สั่ง

เขารีบไป(นิดหนึ่ง)

(ใน)ปัจจุบัน(นี้) ย่อมสำคัญกว่า(ใน)อนาคต

เขา(ทำการ)กวาดบ้าน

เมื่อทำถูก(ไม่ผิด)ไม่ต้องกังวล(ใจ)

วันนี้เป็นวันเพ็ญ(พระจันทร์เต็มดวง)

2. การแก้ไขปรับปรุงถ้อยคำ เมื่อเขียนแล้วข้อความไม่กระชับ อ่านเข้าใจยาก ควรแก้ไขหรือปรับปรุงด้วยวิธีต่อไปนี้

2.1 หากมาเสริมคำที่ยังขาดอยู่ โดยเติมคำสำคัญบางคำในวงเล็บระหว่างที่มีเครื่องหมาย / คั่นอยู่ เช่น

ฉันรู้เท่า/เขา (กับ)

เขาทำให้เราเสีย/อีก (หาย)

เนื้อ/ปลา ต่างก็เป็นอาหารประเภทโปรตีน (และ)

ลูก/หลานเป็นทายาทคนละชั้นกัน (และ)

2.2 ตัดคำที่เกินออก เช่น ตัดคำในวงเล็บออกจากตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

ฉันไปรับเงินที่เขาค้าง(คืน)มาแล้ว
 เขาผิดฐานฆ่าคน(ตาย)โดยเจตนา
 การได้(เต้า)ฎหมายก็เลยอันตราย
 หน่วยกู้ภัย(รับ)บริการ(ไม่มีกำหนด)ตลอดวัน

2.3 เปลี่ยนคำใหม่ โดยสังเกตข้อความต่อไปนี้ที่พิมพ์**ตัวหนา**ผิดความหมายต้องแก้ไขโดยใช้คำที่อยู่ในวงเล็บแทน เช่น

ฉันนอนนอนคืนเดียวต้องนอนชดใช้ถึง 3 วัน (ชดเชย)
 ความตายของเขาน่าจะมีเบื้องหลัง (การตาย)
 เขาเป็นคนแก่งอมเกินจะปฏิบัติหน้าที่นั้นได้ (งอม)
 ทุกคนหนี**การตาย**ไม่พ้น (ความตาย)
 อย่าง**นำ**ความดีของผู้อื่นมาแอบอ้าง (เอา)

3. การแต่งประโยคและการขยายความ การแต่งประโยคควรเลี่ยงข้อบกพร่องในเรื่องต่อไปนี้

3.1 ไม่แต่งประโยคขาดบทสำคัญ ประโยคถูกหลักไวยากรณ์ จะต้องไม่ขาดบทประธานและบทกริยา ซึ่งเป็นบทสำคัญ ดังตัวอย่างต่อไปนี้ที่ขาดบทสำคัญตรง / ที่คั่นเอาไว้ คือ

-เขาลืมเงินที่เก็บเอาไว้ (ขาดบทประธาน “เขา” มิฉะนั้นคำที่” จะเป็นประธานซึ่งผิดหลัก)

-คนที่กำลังรับรางวัล/คนดี (ขาดบทกริยา “คือ”)

3.2 เว้นการใช้ประโยคกรรมวาจกผิดนิยาม ภาษาไทยไม่นิยมใช้ “ถูก” นำหน้าคำกริยาที่ไม่เป็นเรื่องให้ก่อผลเสีย เช่น

-**เขาถูก**แต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าชั้น ควรแก้ไขเป็น เขาได้รับการแต่งตั้ง

-**ฉันถูก**ชมเชยในห้องเรียน ควรแก้ไขเป็น ได้รับคำชมเชย

3.3 เว้นการใช้ประโยคที่เป็นสำนวนต่างประเทศ เช่น

-**เขาอยู่**ในชุดพระราชทาน ควรแก้ไขเป็น เขาสวมชุดไทยพระราชทาน

-**คณะ**ของเรา**อยู่**ภายใต้**การนำ**ของฉัน ควรแก้ไขเป็น คณะของเรามีฉันเป็นผู้นำ

-**นายกเทศมนตรี**ได้**ตอบ****ข้อซักถาม**ของนักหนังสือพิมพ์ ควรแก้ไขเป็น นายกเทศมนตรีตอบคำถามของนักหนังสือพิมพ์

4. การลำดับใจความ ภาษาไทย ถือเอาการลำดับคำเป็นสำคัญ เมื่อวางคำผิดที่ ความหมายจะต่างออกไปจากเดิม หรือบางกรณีจะฟังขัดหู จึงควรมีหลักในการลำดับใจความ

4.1 ลำดับบทขยายให้ถูกที่ โดยปกติ คำขยาย ให้สังเกตใจความต่อไปนี้ จะเห็นว่าวางผิดที่

ต้องแก้ไขใหม่คือ

4.1.1 เครื่องบิน/ ของข้าศึกถูกยิงตกขณะบินลวงลำเขตแดน/ หลายเครื่อง ควรแก้ไขเป็นเครื่องบินหลายเครื่องของข้าศึกถูกยิงตกขณะบินลวงลำเขตแดน

4.1.2 นักเรียนต้องใช้รองเท้าหนัง/หุ้มส้นมีเชือกผูก/สีดำ ควรแก้ไขเป็น นักเรียนต้องใช้รองเท้าหนังสีดำหุ้มส้นมีเชือกผูก

4.2 การลำดับใจความกลุ่มเหตุให้สัมพันธ์กับกลุ่มที่บอกผล เช่น บางคนขยัน/ บางคนเกียจคร้าน จึงทำให้/ บางคนยากจน/ บางคนร่ำรวย ควรแก้ไขเป็น บางคนขยันบางคนเกียจคร้าน จึงทำให้บางคนร่ำรวย บางคนยากจน

4.3 ควรลำดับความตามความสำคัญ สิ่งที่มีลำดับน้ำหนัก หรือสำคัญลดหลั่นแตกต่างกัน ควรเรียงลำดับให้เรียงกันจากน้อยไปหามาก หรือจากมากไปหาน้อย อย่าให้สับสน ถ้าต้องการจะให้มีความหมายเน้นหนักยิ่งขึ้นควรเอาความสำคัญไว้หลังสุด แต่ถ้าต้องการจะให้เห็นความสำคัญลดลง ควรเอาความที่เบากว่าไว้หลัง เช่น

4.3.1 ฉันยอมสละเพื่อชาติได้ ไม่ว่าทรัพย์สิน เลือดเนื้อ หรือแม้แต่ชีวิต

4.3.2 เมื่อต้องการไล่ฉันไป ฉันก็ยินดีจะไป ขอเพียงเสื้อผ้าสัก 1 ชุด หรือขออาหารสักมื้อ หรือไม่ก็ขอเงินสักบาทเดียวฉันก็ยอม

4.3.3 ฟังทำตนให้เป็นประโยชน์ทั้งแก่ตน แก่สังคม และแก่ชาติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หนังสืออ้างอิง

1. ประสิทธิ์ ภาพยนตร์กลอน, **การเขียนภาคปฏิบัติ**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2518. (หน้า 9).
2. พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ และคณะ. **ภาษาไทย 3**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร :สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542. (หน้า 67-77).
3. สอองค์ ดำเนินสวัสดิ์. **จะสอนภาษาไทยให้สนุกได้อย่างไร**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
4. สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์มพรรย์. **วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร :สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
5. สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. **หนังสือเรียนภาษาไทยรายวิชาการเขียน 1 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2537.
6. ศึกษาธิการ,กระทรวง. หน่วยศึกษานิเทศก์. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. **คู่มือการจัดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น**. กรุงเทพมหานคร : องค์การค้ำของคุรุสภา, 2542.
7. **หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจในประเทศ** (10 มิถุนายน 2543) : 3
8. **หนังสือพิมพ์เดลินิวส์** (2 มิถุนายน 2543) : ปกหน้า

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการสอนที่ 2

เรื่อง การเขียนเล่าเรื่อง (1)

เวลา 1 คาบ : 50 นาที

วิชา ภาษาไทย ท 401

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543

สาระสำคัญ

การเขียนเล่าเรื่อง คือ การเขียนการถ่ายทอดประสบการณ์ การถ่ายทอดความคิดจากประสบการณ์และความรู้สึกต่างๆ ถ่ายทอดความต้องการและเจตนาอารมณ์ของผู้เล่าให้ผู้อ่านรับรู้ และเกิดปฏิกิริยาในลักษณะต่าง ๆ ให้เกิดการตอบสนอง มีสัมฤทธิ์ผลตรงตามจุดมุ่งหมายของผู้เล่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ปลายทาง

1.1 นักเรียนสามารถเขียนเล่าเรื่องได้

จุดประสงค์นำทาง

2.1 นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของการเล่าเรื่องได้

2.2 นักเรียนบอกจุดมุ่งหมายของการเขียนเล่าเรื่องได้

2.3 นักเรียนบอกวิธีการเขียนเล่าเหตุการณ์ได้

2.4 นักเรียนเรียงเรียงความคิดในการเขียนเล่าเหตุการณ์ได้

เนื้อหา

ความหมายของการเขียนเล่าเรื่อง การเขียนเล่าเรื่อง คือ การเขียนการถ่ายทอดประสบการณ์ การถ่ายทอดความคิดจากประสบการณ์และความรู้สึกต่างๆ ถ่ายทอดความต้องการและเจตนาอารมณ์ของผู้เล่าให้ผู้อ่านรับรู้ และเกิดปฏิกิริยาในลักษณะต่าง ๆ ให้เกิดการตอบสนองมีสัมฤทธิ์ผลตรงตามจุดมุ่งหมายของผู้เล่า

จุดมุ่งหมายของการเล่าเรื่อง

ผู้เขียนเล่าเรื่องแต่ละคนอาจมีจุดมุ่งหมายในการเล่าเรื่องแตกต่างกันไปหลายลักษณะดังนี้

1. การเล่าเพื่อความบันเทิง เช่น การเล่านิทานที่ผู้เล่าแต่งเอง การเล่านิทานทั่วไปที่มีอยู่ นิทานพื้นบ้าน หรือนิยายปรัมปรา ตลอดจนการเล่าเรื่องซ้ำกัน เพื่อให้ผู้ฟังสนุกสนานรื่นเริง ผู้เล่ามีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้ฟังได้ผ่อนคลายความตึงเครียด ได้รับความเพลิดเพลิน ดังตัวอย่างนิทานเรื่อง ปีกขาวตีลังกา

ตัวอย่างการเล่าเพื่อความบันเทิง เรื่อง ปีกขาตีสั่งกา (นิทาน)

นิภา ตัณฑกุลพงษ์

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว เมื่อสัตว์และคนพูดภาษาเดียวกันและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขไม่เบียดเบียนกัน มีฝูงนกเปิดน้ำอาศัยอยู่ในป่า ทุก ๆ ฤดูหนาว หัวหน้านกเปิดน้ำจะบินนำขบวนพาเหล่านกอพยพไปที่อากาศอบอุ่นและมีอาหารอุดมสมบูรณ์ ในฝูงนกเปิดน้ำมีนกเปิดน้ำตัวหนึ่ง ชื่อ ปีกขา มันมีลักษณะแปลกกว่านกตัวอื่น ๆ คือ ง่วงนอนและชอบฝันขณะกำลังบิน ปีกขาสามารถหลับและบินกลางอากาศได้ มันทำอยู่เสมอ ๆ สร้างความหนักใจแก่นกเปิดน้ำฝูงนี้มาก

วันหนึ่ง หัวหน้านกเปิดน้ำทั้งหมดมาประชุม เพื่อเตรียมพร้อมในการบินอพยพ และสั่งว่า “นกทุกตัวบินตามฉันเป็นขบวน และให้นก 10 ตัว ในฝูงบินรอบ ๆ เจ้าปีกขาป้องกันไม่ให้บินออกนอกฝูง เวลาบินแล้วผลอหลับ ทุกตัวพักผ่อนได้”

รุ่งขึ้น ฝูงนกเปิดน้ำออกบินแต่เช้ามีด ทุกตัวบินตามหัวหน้านกเปิดน้ำอย่างมีระเบียบ เวลาผ่านไปจากเช้าจนใกล้เที่ยงเจ้าปีกขาเริ่มง่วงนอน มันค่อย ๆ หลับไป ครั้งนี้มันหลับและบินตีสั่งกา ไม่นานนักมันก็เริ่มฝัน...ปีกขาพบพระจันทร์ในเวลากลางวัน “สวรรค์นี้จะ ดวงจันทร์ทำไมเธอทำงานกลางวันล่ะ” เธอไม่รู้หรือว่านี่เป็นโลกตีสั่งกา ทุกอย่างไม่เหมือนเดิม ฉันทำงานกลางวัน ดวงอาทิตย์ทำงานกลางคืน ไปละ ฉันจะรีบไปส่องแสงเดี๋ยวจะค่ำก่อน” ดวงจันทร์ตอบ

ปีกขาลาจากดวงจันทร์อย่างงง ๆ มันบินมาถึงหมู่บ้านแห่งหนึ่ง เอ...ทำไมคนในหมู่บ้านไม่เหมือนเดิม ปีกขาลงไปหาชาวบ้านทันที “นี่เป็นโลกตีสั่งกาละ สัตว์น้ำอย่างพวกเราอยู่บนบก ส่วนคนและสัตว์บกไปอยู่ในน้ำแล้ว เจ้าไม่รู้หรือ” “ปลา กุ้ง เต่า ทำไมพวกเธอแต่งตัวแบบคน แล้วมาอยู่บ้านคนอื่นอีกด้วย เด็ก ๆ ละ ไปอยู่ในน้ำด้วยหรือเปล่า” ปีกขาถาม “อ้อพวกเด็ก ๆ ถูกยักษ์จับตัวไปไว้ในป่า และถูกสาปเป็นต้นส้มในป่า” กุ้งนางตอบ แล้วปลาก็พูดเสริมว่า “นางฟ้าใจดีบอกพวกเราว่า เด็กจะพ้นคำสาปได้ ถ้ามีนกที่กล้าหาญบินไปคาบสายรุ้งที่อยู่ด้านหลังของภูเขาแก้วที่อยู่ด้านหน้านี้...หรือจะเป็นท่าน ...นกผู้กล้าหาญ”

เหล่าสัตว์อ่อนวอนปีกขาให้ช่วยเหลือเด็ก ๆ ปีกขาเป็นห่วงเด็ก ๆ ที่เคยเป็นเพื่อนเล่นของมันมาก จึงตัดสินใจไปที่ภูเขาแก้ว มันบินฝ่าลมพายุและฝนที่ยกษัยร้ายบันดาลให้เกิด มันบินอย่างไม่เกรงกลัวอันตราย จนข้ามภูเขาแก้วได้

สายรุ้งแสนสวยพรางเรื่องราวจากปีกขาแล้วยินดีที่ไปช่วยเด็ก ๆ ให้พ้นคำสาปปีกขาคาบสายรุ้งไปจนถึงป่าของยักษ์ แล้วพาสายรุ้งพาดผ่านต้นส้ม ทันใดนั้น ต้นส้มในป่าก็กลายเป็นเด็กชาย เด็กหญิงจำนวนมาก ทุกคนดีใจจะได้กลับบ้าน ปีกขาบินนำทางพาเด็ก ๆ กลับมาที่หมู่บ้าน ที่หมู่บ้านเด็ก ๆ พบกับสัตว์น้ำ

ปูเต่า ปลาและปลาปักเป้าถามป้าขาวว่าจะแก้ไขให้โลกเหมือนเดิมได้อย่างไร ป้าขาวบอกให้ทุกคนสบายใจว่ามั่นรู้วิธีแก้ปัญหา ?

2. การเล่าประสบการณ์ส่วนตัว อาจเป็นประสบการณ์ที่ฝังใจหรือประทับใจของผู้เล่า ผู้เล่าอาจจะแฝงคติ ข้อคิด ปรัชญา และข้อข้องใจที่ผู้เล่าต้องการให้ผู้ฟังรับรู้และอาจให้ผู้ฟังช่วยแสดงความคิดเห็น อาจมีวิธีการวิจารณ์ของผู้เล่าแทรกอยู่ เช่น อารมณ์ขัน เสร้า สนุกสนาน หรือความตื่นเต้นเพื่อให้ผู้ฟังสนใจเรื่องที่เล่าและได้มีส่วนร่วมในการเล่านั้นด้วย ดังตัวอย่างการเล่าประสบการณ์ส่วนตัว “ฉันรักเมืองไทย”

ตัวอย่างการเล่าประสบการณ์ส่วนตัว “ฉันรักเมืองไทย”

เด็กหญิงร่มฉัตร บุษาสุข

“ฉันรักเมืองไทย ชูชาติไทย ทำนุบำรุงให้รุ่งเรือง สมเป็นเมืองของไทย เราชาวไทยเกิดเป็นไทย ตายเพื่อไทย เราชรักรักษาสิทธิ อิสระของไทย ใครข่มเหงไทยคงจะให้เห็นดี” บทเพลงข้างต้นนี้ แต่งโดยหลวงวิจิตรวาทการ ซึ่งเราได้ยินกันมานานแล้ว เนื้อเพลงแสดงให้เห็นถึงการรักเมืองไทย การหวงแหนแผ่นดิน ช่วยกันรักษาปกป้องอธิปไตยของชาติไทย เพื่อไว้ให้รุ่นลูกรุ่นหลานได้มีผืนแผ่นดินได้อยู่อาศัยต่อไปเป็นการแสดงให้เห็นถึงความรักชาติบ้านเมืองของบรรพบุรุษสืบมาจนถึงทุกวันนี้

เมืองไทยของเราคงเอกราชอยู่ได้ตลอดมา ด้วยความร่มเย็นเป็นสุข ถึงแม้ว่าจะมีภัยพิบัติต่างๆ แต่ก็มลายหายไปสิ้นแผ่นดินไทย ภายใต้พระบารมีของพระมหากษัตริย์องค์พระประมุขของชาติที่พวกเราทุกคนถวายความจงรักภักดีต่อพระองค์เรามีสถาบันพระมหากษัตริย์ทรงเป็นศูนย์รวมจิตใจของคนไทยทั้งชาติ ซึ่งหมายความว่าพระองค์ทรงเป็นที่รักเคารพเทิดทูนบูชา ของชาวไทยทั้งปวงเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่ทำให้ฉันรักเมืองไทยมากขึ้น โดยเฉพาะข้อความที่เป็น พระปฐมบรมราชโองการเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2493 ว่า “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” เป็นการแสดงให้เห็นถึงทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจต่าง ๆ โดยมุ่งถึงประโยชน์สุขของอาณาประชาราษฎร์ เป็นสำคัญด้วยพระเกียรติคุณ และพระบารมีของพระองค์ที่ปกครองประเทศ ทำให้ชาติไทยสามารถยืนหยัดอย่างมั่นคงประชาชนอยู่อย่างมีความสุข พระมหากษัตริย์คุณของพระองค์ เป็นสิ่งที่คนไทยซาบซึ้งอยู่ตลอดเวลา จึงอาจกล่าวได้ว่าสิ่งที่ฉันและคนไทยทุกคนภาคภูมิใจยิ่งประการหนึ่ง คือ ฉันรักเมืองไทยมากเพราะมีพระมหา-กษัตริย์เป็นองค์ประมุขของชาติอย่างแท้จริง

สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ฉันรักเมืองไทยก็คือ เราได้รักษาความเป็นเอกลักษณ์ของไทยไว้หลายประการ เช่น การแสดงความเคารพนับถือผู้ที่อาวุโสกว่า การแสดงความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่มีน้ำใจต่อกัน การรักความเป็นอิสระ การปฏิบัติสืบทอดประเพณีมาช้านาน เป็นต้น เอกลักษณ์เหล่านี้เป็นสิ่งดึงดูดใจทำให้ฉันภาคภูมิใจต่อประเทศของฉัน ทำให้ฉันรักเมืองไทย ประเทศไทยของฉันมีวัฒนธรรมประจำชาติเป็นมรดกล้ำค่าสืบทอดมาช้านาน เป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจในจิตใจของคนไทยทั้งปวง วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะและวรรณคดี ได้รับการยกย่องที่พวกเราชาวไทยได้ช่วยกันดำรงรักษาเชิดชูตลอดมาจนถึงปัจจุบันนี้

เยาวชนคนรุ่นใหม่อย่างฉันจึงเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจรักและหวงแหนประเพณี วัฒนธรรมไทยแท้แต่โบราณ ที่บรรพบุรุษของเราสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน จึงเป็นสิ่งที่ทำให้ฉันรู้สึกปลุกฝังเกิดความหวงแหนในเอกลักษณ์วัฒนธรรม อันเป็นมรดกอันล้ำค่าที่คนไทยทุกคนรักและรักษาไว้ สิ่งนี้เป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้ฉันรักเมืองไทยมากขึ้น

เมืองไทยของเราในขณะนี้ ต้องการความรักใคร่หวังดีต่อกันต้องการความสามัคคีกลมเกลียวเพื่อแก้ปัญหาที่มีอยู่ในชาติบ้านเมือง ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองถ้าทุกคนรักเมืองไทยก็ต้องเห็นใจกันไม่เอาัดเอาเปรียบเห็นแก่ตัวอิจฉาริษยาไม่เอาผิดจองเวร เราก็จะสามารถแก้ปัญหาให้ชาติบ้านเมืองได้ เพราะฉะนั้นถ้าเรารักเมืองไทยของเราต้องการเห็นประเทศชาติเจริญรุ่งเรือง ทุกคนจะอยู่เป็นสุขเหมือนที่เราได้ตั้งความหวังเอาไว้ ดังพระราชนิพนธ์ของล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ 6 ที่ว่า

“ชาติใดไว้รักสมัครสมาน จะทำการสิ่งใดก็ไร้ผล
แม่ชาติย่อยยับอัปยศ บุคคลจะสุขอยู่อย่างไร”

รางวัลที่ 1 ระดับประถมศึกษาตอนปลาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 โรงเรียนอนุบาลนนทบุรี

3. การเล่าชีวประวัติของบุคคล ผู้เล่าจะต้องมีวิธีการลำดับเนื้อเรื่องให้ได้ใจความต่อเนื่องกัน การใช้ถ้อยคำ สรรพนาม และคำราชาศัพท์ ล้วนภาษาควรใช้ให้ถูกต้อง โดยเฉพาะประวัติบุคคลสำคัญๆ หรือพระราชประวัติของพระมหากษัตริย์ ควรใช้ถ้อยคำให้เหมาะสมกับบุคคลนั้นๆ ในการเล่าควรมีอุปกรณ์ เช่น ภาพหรือภาพยนตร์ประกอบก็จะยิ่งน่าสนใจมากขึ้น ดังตัวอย่างการเล่าเรื่องเล่าชีวประวัติของบุคคล เรื่อง เด็กบ้านสวน

ตัวอย่างการเล่าเรื่องเล่าชีวประวัติของบุคคล เรื่อง เด็กบ้านสวน

พ. เนตรรังษี

ผมเกิดที่บ้านสวนธนบุรีหน้าบ้านติดคลองวัดดอกไม้ ไม่ไกลจากสถานีตำรวจบุพผารามปัจจุบันมากนัก สถานีตำรวจแห่งนี้ สร้างมาก่อนผมเกิด แต่ไม่ได้มีรูปร่างหน้าตาอย่างที่เห็นอยู่ทุกวันนี้ เดิมเป็น

เรือนไม้สูง พื้นชั้นล่างลาดซีเมนต์ มีเรือนพักตำรวจเป็นเรือนแถวเก่า ๆ ไม้ก็ห้อง หน้าโรงพักมีถนนผ่านกลาง ฝั่งตรงข้าม คือ วัดดอกไม้ ซึ่งเป็นคัฟท์ชาวบ้าน ภาษาราชการเรียกว่าวัดบุปผาราม

โรงพักกับวัดตั้งประจันหน้ากันอยู่โดยมีถนนอิฐเก่า ๆ กว้างประมาณ 4-5 เมตรคั่นกลาง จากโรงพักเลียวขวามีถนนกับคลองขนานกัน จากหัวเลี้ยวเป็นธรณีสงฆ์ของวัดดอกไม้จนถึงสะพานข้ามคลองเดิมเป็นสะพานไม้ใหญ่โตเรียกว่าสะพานโคสติดีย์ เพราะเชิงสะพานก่อนที่จะข้ามคลองมีแขกเลี้ยงวัวฝูงหนึ่ง 8-9 ตัว แขกคนนี้ชาวบ้านเรียกว่า แขกหมอ ทั้ง ๆ ที่เลี้ยงวัวเป็นอาชีพเพียงอย่างเดียวไม่ได้เป็นหมอ แม้แต่แผนโบราณก็ไม่ได้เป็น ภรรยาแขกหมอชื่อนางแสง เป็นหญิงอ้วนเตี้ย ไว้ผมมวย กินนมมากหรืออย่างไรไม่ทราบ จึงค่อนข้างสมบูรณ์ เจ้าเนื้อ นางแสงนี้มีอีกชื่อหนึ่งเรียกว่า “แม่โนรี” เชื้อสายแก่จะเป็นไทย มอญ หรือเป็นแขกไม่มีใครทราบ แต่พูดไทยชัดและเสียงดัง ที่ต้องเสียงดังก็เพราะต้องไปเลี้ยงวัวในบางเวลาและต้องโต้เถียงกับแขกหมอผู้แกซึ่งมาทุกเย็น และเสียงดังมาก ถ้าแม่โนรีเสียงไม่ดังก็คงแข่งเสียงแขกหมอและเสียงวัวไม่ได้

โรงวัวของแขกหมออยู่ใกล้เชิงสะพาน ถัดมาถึงป่าช้าวัดดอกไม้ มีเชิงตะกอนเผาผีปักเสาสูงสามมุม ข้างล่างกว้าง ข้างบนสอบ และมุงหลังคาสังกะสีเพื่อกันน้ำฝนในฤดูฝนขณะเผาศพ ชาวบ้านเรียกตรงบริเวณนั้นว่า “สามล้าง” สามล้างนี้อยู่ใกล้ถนน ด้านซ้ายของถนนเป็นคลองวัดดอกไม้ หน้าบ้านผมติดกับคลอง ตรงข้ามสามล้างที่เผาผีพอดีพอดี เพราะฉะนั้นจึงมีโอกาสได้เห็นเขาเผาผีอยู่เสมอ โดยเฉพาะตอนหน้าแล้ง เพราะน้ำมันขอดคลองต้องออกมาอบน้ำสองทุ่มสามทุ่มเป็นเวลาที่เขาเผาผีที่สามล้างไฟลุกคึก ๆ ผมเป็นคนกลัวผีมาก แต่ต้องจำใจดู เพราะผู้ใหญ่เอาตัวมาอาบน้ำ มากันหลาย ๆ คน ไม่มากก็ได้

บ้านผมเป็นเรือนปั้นหยา 2 หลังแผดมีนอกชานเล่นกลางแบบโบราณ แต่ตัวเรือนไม่เหมือนกัน หลังใหญ่อยู่ด้านซ้ายมือของประตูเข้าจากหน้าบ้าน ทาสีเขียว ใต้ถุนลาดซีเมนต์เป็นบริเวณกว้าง เสาเรือนใช้เสาซุงต้นกลม ๆ ทำไมจึงใช้ซุงก็ไม่ทราบเห็นจะเป็นเพราะสมัยก่อนไม้สักราคาถูก

บ้านหลังใหญ่สร้างด้วยไม้สักทั้งหลังทาสีเขียว คงจะทาก่อนผมเกิดหลายปี... อย่างน้อยก็สิบกว่าปี เพราะไม่ใหม่ไม่สด ลวดลายตามช่องลม และลูกกรงเฉลียงระเบียงรอบบ้าน สลักฉลุเป็นลวดลายสวยงาม บ้านสมัยนี้ไม่เห็นทำกันอย่างนั้น คงเป็นเพราะค่าแรงแพง และไม่มีเวลาทำเป็นอย่างไร เปลืองเงินเปล่า ๆ

เรือนหลังเล็กเป็นเรือนปั้นหยาธรรมดาหลังคามุงสังกะสี เป็นบ้านชั้นเดียวใต้ถุนสูงและไม่ได้ลาดซีเมนต์ที่พื้นชั้นล่าง จึงเป็นดินเหมาะสำหรับไปวิ่งเล่นในฤดูร้อนหลบแดดผู้ใหญ่ เพราะแม่มักจะอยู่ที่ใต้ถุนเรือนใหญ่ ซึ่งทำร้านไม้สักยกพื้นกว้างสำหรับแม่นั่งทำงานบ้าน ทำขนม และงานอดิเรก เช่นมวน

บุหรี เจียนตอง ควันเทียนอบ ปั้นไส้ขนม กวนห่อหมก อบรมุดจนกระทั่งเอนหลังฟังเด็กอ่านหนังสือ จักร ๆ วงศ์ ๆ พงศาวดารไทย จีน นิยายฝรั่งแปลเป็นไทย เช่นพันหนึ่งราตรี...

4. การเล่าเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว การเดินทาง และประวัติของสถานที่ต่าง ๆ การเล่า ลักษณะนี้ผู้เล่าต้องมีความรอบคอบในการจดจำรายละเอียดต่างๆ รวมทั้งประวัติของสถานที่หรือสิ่งของ ต่างๆ ควรมีการศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติมให้ได้หลักฐานแน่นอนก่อนการนำมาเล่า ผู้เล่าควรลำดับเหตุการณ์เรื่องที่เล่าให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน อาจมีการแทรกข้อคิด อารมณ์ขันในขณะที่เล่าประกอบให้ผู้ฟังได้ติดตามไปเป็นการโน้มน้าวจิตใจให้รักษาสาธารณสมบัติของชาติให้มากขึ้น ดังตัวอย่างการเล่าเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและการเดินทาง เรื่อง หนึ่งปีอ่าวมาหยาและเดอะบีช

ตัวอย่างการเล่าเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและการเดินทาง เรื่อง หนึ่งปีอ่าวมาหยาและเดอะบีช

วันชัย ดันติวิทยาทักซ์

หมู่เกาะพีพีซึ่งประกอบด้วยเกาะบิดะนอก เกาะบิดะใน เกาะยูง เกาะไผ่ เกาะพีพีดอน และ เกาะพีพีเล ถือเป็นส่วนหนึ่งของอุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา - หมู่เกาะพีพี ได้รับการยกย่องว่าเป็นหมู่เกาะที่สวยงามติดอันดับหนึ่งในสิบของโลก

ผู้เขียนมีโอกาสเห็นเกาะพีพีเป็นครั้งแรกขณะอยู่บนเครื่องบินที่บินจากภูเก็ตมุ่งหน้าสู่สุราษฎร์เพียงไม่กี่นาทีที่เครื่องบินเห็นฟ้าจากสนามบินออกสู่ทะเล เกาะเล็ก ๆ หลายเกาะ ก็ปรากฏแก่สายตา วันนั้นท้องทะเลและท้องฟ้าสดใสเป็นสีเดียวกันจนแยกไม่ออกว่าเส้นขอบฟ้าอยู่ที่ใดจนกระทั่งเครื่องบินอยู่เหนือเกาะขนาดใหญ่มีรูปร่างคล้ายตัว H อันเป็นลักษณะของเว้าอ่าวคู่ คือ อ่าวตันไทรและอ่าวโลละดาลัย จึงรู้ว่าจึงรู้ว่านั่นคือ เกาะพีพีดอน ซึ่งมีพื้นที่ประมาณ 28 ตารางกิโลเมตร ใกล้เคียง ๆ กัน คือ เกาะพีพีเล มีพื้นที่ 6.6 ตารางกิโลเมตร มองจากเครื่องบินจะเห็นหน้าผาหินสูงชันตั้งฉากกับทะเลโดยรอบเกือบทั้งเกาะ มีอ่าวแห่งหนึ่งเว้าเข้าไปในแผ่นดินโดยมีภูเขาล้อมเกือบรอบจนดูเหมือนทะเลสาบ

นี่เองคืออ่าวมาหยา ที่วันนี้กลายเป็นสถานที่มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลก หากถามคนที่เคยมาเที่ยวเกาะพีพีว่าในบรรดาอ่าวต่าง ๆ ในหมู่เกาะแห่งนี้ไม่ว่าจะเป็นอ่าวโลละชามะ อ่าวปิละ อ่าวตันไทรหรืออ่าวโลละดาลัย ซึ่งล้วนต่างงดงาม บางอ่าวมีปะการังที่สวยงาม บางอ่าวมีชายหาดงาม แต่อ่าวใดที่สวยงามเป็นอันดับหนึ่ง มีทั้งหาดทรายที่ขาวละเอียดยิบ น้ำทะเลใสราวกระจก ปะการังที่สวยงาม ทศนียภาพโดยรอบงดงามยิ่ง

คำตอบ คือ อ่าวมาหยา ซึ่งที่ผ่านมามีคนไม่ค่อยเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว ไม่ได้อยู่ในโปรแกรมของกรุ๊ปทัวร์ อ่าวมาหยาจึงเป็นอ่าวที่สงบเงียบ รักษาสภาพธรรมชาติไว้ได้อย่างวิเศษ จน

กลายเป็นหาดในดวงใจของผู้ที่ได้มาเยือน และเป็นเหมือนเกาะสวรรค์ส่วนตัวในจินตนาการของ อเล็กซ์ การ์แลนด์ ผู้ประพันธ์นิยายเรื่อง เดอะบีช

วิธีการเขียนเล่าเรื่อง ควรมึวิธีการเขียนให้น่าสนใจ และประทับใจผู้อ่านดังนี้

1. เริ่มต้นด้วยการเขียนเล่าเหตุการณ์นั้น ๆ เช่น ถ้าผู้เขียนเคยมีประสบการณ์ในการไปบริจาคสิ่งของให้กับเด็กด้อยโอกาสในชุมชนแออัดหรือท้องถิ่นทุรกันดาร ผู้เขียนอาจแสดงเหตุผลในการเขียนเล่าเรื่องการไปแจกของให้แก่เด็กในชุมชนแออัดหรือในท้องถิ่นทุรกันดารนั้น เพื่อชี้ให้ผู้อ่านทราบ ว่าเสื้อผ้าและหนังสือที่นำไปบริจาคให้ผู้ที่มีความเดือดร้อนนั้น มีผลดีต่อจิตใจของผู้ที่ประสบความทุกข์ยากเพียงใด และการบำเพ็ญประโยชน์ต่อบุคคลอื่นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ
2. ระบุนวัน เวลา และสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์นั้น
3. กล่าวถึงบุคคลที่สำคัญแก่เหตุการณ์นั้น
4. เล่าเหตุการณ์ตามลำดับที่เกิดขึ้นให้มีความต่อเนื่องกัน เพื่อผู้อ่านจะได้ติดตามเรื่องได้ดี และเข้าใจเหตุการณ์นั้นได้ถูกต้อง และเกิดความประทับใจและตื่นตัวไปด้วย
5. ใช้ถ้อยคำภาษาและสำนวนที่ทำให้ผู้ฟังเห็นภาพ ใช้ภาษา สำนวน และประโยคง่าย ๆ กระชับรัดกุมเพื่อจะได้สื่อความหมายได้ดี
6. แสดงข้อคิดเพิ่มเติมตามควร เช่น เมื่อเล่าถึงกิจกรรมชุมนุมที่ขยายออกไปยังชุมชนกึ่งชักรชนสมาชิกให้คิดต่อไปว่า ชุมชนควรมีโครงการอันใดอีกที่จะได้ออกไปช่วยเด็กที่กำลังประสบความทุกข์ยากเหล่านั้น

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน (50 นาที)

ขั้นนำสู่บทเรียน (5 นาที)

ครูให้นักเรียนดูภาพสวนสนุก และสถานที่ที่ท่องเที่ยว แล้วสนทนากับนักเรียนเรื่องการท่องเที่ยว ให้นักเรียนเล่าถึงสถานที่ท่องเที่ยวที่ตนเคยไป และสถานที่ที่อยากไปเที่ยว แล้วครูโยงเข้าสู่บทเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ของการเล่าเรื่อง

ขั้นดำเนินการสอน (40 นาที)

1. ครูสนทนาเกี่ยวกับความหมายของการเขียนเล่าเรื่องและให้นักเรียนช่วยกันหาคำตอบของการเขียนเล่าเรื่องตามความคิดของนักเรียน (5 นาที) เช่น

1.1 การเขียนเล่าเรื่อง คือ การเขียนถ่ายทอดประสบการณ์

1.2 การเขียนเล่าเรื่อง คือ การเขียนถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกต่าง ๆ ออกมา

1.3 การเขียนเล่าเรื่อง คือ การเขียนถ่ายทอดความต้องการและเจตนาอารมณ์ของตน

2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการเขียนเล่าเรื่อง และซักถามนักเรียนในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้ (5 นาที)

2.1 จุดมุ่งหมายของการเล่าเรื่องเพื่อความบันเทิง คืออะไร (เพื่อให้ผู้อ่านมีความสนุกสนานรื่นเริง เพื่อให้ผู้อ่านคลายความตึงเครียด เช่น นิทาน และเรื่องขำขัน)

2.2 จุดมุ่งหมายของการเล่าเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัว คืออะไร (เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ อาจแฝงคติ ข้อคิด หรือปรัชญาบางอย่าง)

2.3 จุดมุ่งหมายของการเล่าเรื่องชีวประวัติของบุคคล คืออะไร (เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวของตน หรือประวัติของบุคคลสำคัญ)

2.4 จุดมุ่งหมายของการเล่าเรื่องเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว คืออะไร (เพื่อบอกประวัติ เรื่องราว สิ่งที่น่าสนใจ หรือแนะนำเกี่ยวกับสถานที่นั้น ๆ)

3. ครูสอนวิธีการเขียนเล่าเรื่องว่าควรมีวิธีการเขียนอย่างเป็นลำดับขั้น และแจกใบความรู้เรื่องวิธีการเขียนเล่าเรื่อง ครูอธิบายวิธีการเขียนแต่ละข้อพร้อมยกตัวอย่างงานเขียนให้นักเรียนพิจารณา คือ

“ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน การเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเหมือนรถถังที่เตรียมพร้อมไว้แล้วเป็นอย่างดี การเป็นกลุ่มก้อนเหมือนกับมดแดงที่เดินเป็นแถว (ใช้แล้ว...เดินแถว เพราะมดแดงไม่เดินธรรมดานะ แต่มันเดินแถว) และมันเดินตามหัวหน้าได้เป็นอย่างดี เช่นเดียวกับกลุ่มสี่เขียวของพวกเรา พวกเราจะต้องดูแลซึ่งกันและกัน ซ้าย! ซ้าย! ขวา! ซ้าย! 1...2...3...4... 1234 ซาดิ! เกียรติ! วินัย! ทหาร! อดทน! 81! (เลขประจำรุ่นของพวกเรา) แล้วเปลี่ยนไปเป็นเพลง “ดวงจันทร์” และร้องขณะเดินแถวหรือวิ่งเป็นจังหวะในร่องเท้าคอมแบทที่ไม่มีฟองน้ำรองพื้นแบบร่องเท้าวิ่งของไนกี้ ในขณะที่เหยื่อไหลหยดลงมาตรงคิ้วและคุณเริ่มหายใจแรงขึ้น แต่ไม่สามารถหยุดได้ เพราะหัวใจของการรวมกลุ่มคือจะต้องอยู่ด้วยกัน อยู่ในแถวจังหวะเดียวกัน และจิตใจเป็นหนึ่งเดียว ทุกสิ่งทุกอย่างเคลื่อนไหวไปพร้อม ๆ กัน เหมือนขบวนรถไฟที่แล่นไป คางเซิด ตามองตรง แขน ขา เขวี้ยงไปพร้อมกัน ซ้าย! ซ้าย! ซ้าย ขวา ซ้าย ทั้งหมดรวมกันเป็นหนึ่งเดียว”

(อารียา ชุมสาย. หมวดบี๊อบ. กรุงเทพมหานคร : พีวเจอร์ พับบลิชซิ่ง จำกัด, 2541. หน้า 44-45.)

หัวข้อในการพิจารณาตามวิธีการเขียนเล่าเรื่อง คือ (5 นาที)

3.1 การเริ่มเรื่อง (เริ่มด้วยการแสดงเหตุผล คือ ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

3.2 สถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ (ค่ายฝึกทหาร)

3.3 เล่าเหตุการณ์ตามลำดับของเรื่อง

3.4 การใช้คำและสำนวน ครูให้นักเรียนศึกษาว่ามีส่วนที่เหมาะสมและควรแก้ไขที่ใดบ้าง

3.4.1 การใช้สำนวนต่างประเทศ เช่น “ร้องขณะเดินแถวหรือวิ่งเป็นจังหวะใน
รองเท้าคอมแบทที่ไม่มีฟองน้ำรองพื้นแบบรองเท้าวิ่งของไนกี้”

3.4.2 การใช้คำฟุ่มเฟือย เช่น “ใช่แล้ว...เดินแถว เพราะมดแดงไม่เดิน
ธรรมดานะ แต่มันเดินแถว”

3.4.3 การใช้ภาษาพูดในภาษาไทย เช่น “ใช่แล้ว...เดินแถว เพราะมดแดงไม่
เดินธรรมดา”

3.5 ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง (ความสำคัญของความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน)

4. ครูให้นักเรียนฝึกวินิจจัยและแก้ไขงานเขียนที่ไม่ชัดเจนด้านเนื้อหาและการเรียบเรียงความคิดในงานเขียน โดยครูคิดแผนภูมิบนกระดานดำ แล้วครูเฉลยแบบฝึกหัดบนกระดานดำแล้วบอกวิธีการเรียบเรียงความคิดว่าในเนื้อเรื่อง จะต้องมามีข้อมูลของเรื่องคือ อะไร เมื่อไร ที่ไหน อย่างไร ฯลฯ และจัดลำดับเหตุการณ์ของเรื่องตามนั้น เช่น (5 นาที)

จงลำดับเรื่องใหม่ตามลำดับเหตุการณ์ (5,1,2,4,3,6)

4.1 หากวันสงกรานต์ตรงกับวันใดก็จะเป็นหน้าที่ของนางสงกรานต์ประจำวันนั้น ๆ

4.2 ในปีนี้วันสงกรานต์ตรงกับวันพฤหัสบดี จึงเป็นหน้าที่ของนางกิริณีเทวี

4.3 หัตถ์ขวาทือขอ หัตถ์ซ้ายถือปืน และมีช้างเป็นพาหนะทรง

4.4 ซึ่งทัดดอกมณฑาและใช้มรกตเป็นเครื่องประดับ เสวยถั่งวาเป็นอาหาร

4.5 นางสงกรานต์มีอยู่ 7 นางประจำแต่ละวันในหนึ่งสัปดาห์

4.6 โดยแต่ละนางจะมีชื่อและลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันไป

5. ให้นักเรียนที่นั่งโต๊ะติดกันปรึกษากันเป็นรายคู่ เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับการเล่าเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวที่ตนประทับใจ แล้วให้นักเรียนสรุปข้อมูลของเรื่องว่าจะกล่าวถึงอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ฯลฯ (5 นาที)

6. ให้นักเรียนเขียนเล่าเรื่องจากข้อมูลที่สรุปไว้แล้ว ความยาวประมาณ บรรทัด (10 นาที)

7. ครูสุ่มจับสลากรายชื่อนักเรียน 1 คน ออกมาเล่าเรื่องหน้าชั้นครูให้คำแนะนำ และคำชมเชย แล้วให้นักเรียนที่เหลือตรวจดูความเรียบร้อยของผลงานแล้วรวบรวมส่งครู (5 นาที)

ขั้นสรุปทเรียน (5 นาที)

ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับการเขียนเล่าเรื่อง โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด ให้นักเรียนตอบคำถาม 3 ข้อ คือ

1. การเขียนเล่าเรื่องมีจุดมุ่งหมายเพื่ออะไร (ถ่ายทอดความรู้ความคิด และประสบการณ์ของตนเองให้ผู้อื่นทราบ)
2. การลำดับเรื่องราวควรเป็นอย่างไร (ลำดับตามความสำคัญ หรือ เวลาในการเกิดเหตุการณ์)
3. การเล่าเรื่องแบบใดได้สาระน้อยที่สุด (การเล่าเรื่องเพื่อความบันเทิง)

สื่อการเรียนการสอน

1. ภาพสถานที่ท่องเที่ยว
2. ใบความรู้
3. สลากรายชื่อนักเรียน
4. แบบฝึกวิจิจฉัยงานเขียน
5. แผนภูมิงานเขียนที่บกพร่อง

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตความร่วมมือในการทำงาน การร่วมกิจกรรม
2. สังเกตการตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น
3. การแก้ไขงานเขียนการเล่าเรื่อง
4. การเรียบเรียงเรื่องราว

ใบความรู้เรื่อง การเล่าเรื่อง (1)

ความหมายของการเล่าเรื่อง

การเขียนเล่าเรื่อง คือ การเขียนถ่ายทอดประสบการณ์ ถ่ายทอดความคิดจากประสบการณ์และความรู้สึกต่างๆ ถ่ายทอดความต้องการและเจตนาของผู้อ่านเพื่อให้ผู้ฟังรับรู้ และเกิดปฏิกิริยาในลักษณะต่างๆ ให้เกิดการตอบสนอง มีสัมฤทธิ์ผลตรงตามจุดมุ่งหมายของผู้อ่าน

จุดมุ่งหมายของการเขียนเล่าเรื่อง

ผู้เขียนเล่าเรื่องแต่ละคนอาจมีจุดมุ่งหมายในการเล่าเรื่องแตกต่างกันไปหลายลักษณะดังนี้

1. การเล่าเพื่อความบันเทิง เช่น การเล่านิทานที่ผู้เล่าแต่งเอง การเล่านิทานทั่วไปที่มีอยู่ในหนังสือ นิตยสาร หรือนิตยสารปริทัศน์ ตลอดจนการเล่าเรื่องซ้ำๆ เพื่อให้ผู้ฟังสนุกสนานรื่นเริง ผู้เล่ามีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้ฟังได้ผ่อนคลายความตึงเครียด ได้รับความเพลิดเพลิน

ตัวอย่างการเล่าเพื่อความบันเทิง เรื่อง ปีกขาวตีลังกา (นิทาน)

นิภา ตันกุลพงษ์

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วเมื่อสัตว์และคนพูดภาษาเดียวกันและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขไม่เบียดเบียนกัน มีฝูงนกเป็ดน้ำอาศัยอยู่ในป่า ทุก ๆ ฤดูหนาว หัวหน้านกเป็ดน้ำจะบินนำขบวนพาเหล่านกอพยพไปที่อากาศอบอุ่นและมีอาหารอุดมสมบูรณ์ ในฝูงนกเป็ดน้ำมีนกเป็ดน้ำตัวหนึ่ง ชื่อ ปีกขาว มันมีลักษณะแปลกกว่านกตัวอื่น ๆ คือ ง่วงนอนและชอบฝันขณะกำลังบิน ปีกขาวสามารถหลับและบินกลางอากาศได้ มันทำอยู่เสมอ ๆ สร้างความหนักใจแก่นกเป็ดน้ำฝูงนี้มาก

วันหนึ่ง หัวหน้านกเป็ดน้ำทั้งหมดมาประชุม เพื่อเตรียมพร้อมในการบินอพยพ และสั่งว่า “นกทุกตัวบินตามฉันเป็นขบวน และให้นก 10 ตัว ในฝูงบินรอบ ๆ เจ้าปีกขาวป้องกันไม่ให้บินออกนอกฝูง เวลาบินแล้วเผลอหลับ ทุกตัวพักผ่อนได้”

รุ่งขึ้น ฝูงนกเป็ดน้ำออกบินแต่เช้ามีด ทุกตัวบินตามหัวหน้านกเป็ดน้ำอย่างมีระเบียบ เวลาผ่านไปจากเช้าจนใกล้เที่ยงเจ้าปีกขาวเริ่มง่วงนอน มันค่อย ๆ หลับไป ครั้งนี้มันหลับและบินตีลังกา ไม่นานนักมันก็เริ่มฝัน...ปีกขาวพบพระจันทร์ในเวลากลางวัน “สวัสดิ์จ๊ะ ดวงจันทร์ทำไมเธอทำงานกลางวันล่ะ” เธอไม่รู้หรือว่าเป็นโลกตีลังกา ทุกอย่างไม่เหมือนเดิม ฉันทำงานกลางวัน ดวงอาทิตย์ทำงานกลางวัน ไปละ ฉันจะรีบไปส่องแสงเดี๋ยวจะค่ำก่อน” ดวงจันทร์ตอบ

ปึกขวลาจากดวงจันทร์อย่างงง ๆ มันบินมาถึงหมู่บ้านแห่งหนึ่ง เอ...ทำไมคนในหมู่บ้านไม่เหมือนเดิม ปึกขวลงไปหาชาวบ้านทันที “นี่เป็นโลกดีลังกานะ สัตว์น้ำอย่างพวกเรายูบเนบคน ส่วนคนและสัตว์บกไปอยู่ในน้ำแล้ว เจ้าไม่รู้หรือ” “ปลา กุ้งเต่า ทำไมพวกเธอแต่งตัวแบบคน แล้วมาอยู่บ้านคนอื่นอีกด้วย เด็ก ๆ ละ ไปอยู่ในน้ำด้วยหรือเปล่า” ปึกขวถาม “อ้อพวกเด็ก ๆ ถูกยักษ์จับตัวไปไว้ในป่าและถูกสาปเป็นต้นส้มในป่า” กุ้งนางตอบ แล้วปลาก็พูดเสริมว่า “นางฟ้าใจดีบอกพวกเราว่า เด็กจะพ้นคำสาปได้ ถ้ามีนกที่กล้าหาญบินไปคาบสายรุ้งที่อยู่ด้านหลังของภูเขาแก้วที่อยู่ด้านหน้านี้ไป...หรือจะเป็นท่าน ...นกผู้กล้าหาญ”

เหล่าสัตว์อ้วนอวบปึกขวให้ช่วยเหลือเด็ก ๆ ปึกขวเป็นห่วงเด็ก ๆ ที่เคยเป็นเพื่อนเล่นของมันมาก จึงตัดสินใจไปที่ภูเขาแก้ว มันบินฝ่าลมพายุและฝนที่ยักษ์ใจร้ายบันดาลให้เกิด มันบินอย่างไม่เกรงกลัวอันตราย จนข้ามภูเขาแก้วได้

สายรุ้งแสนสวยพรางเรื่องราวจากปึกขวแล้วยินดีที่ไปช่วยเด็ก ๆ ให้พ้นคำสาปปึกขวคาบสายรุ้งไปจนถึงป่าของยักษ์ แล้วพาสายรุ้งพาดผ่านต้นส้ม ทันใดนั้น ต้นส้มในป่าก็กลายเป็นเด็กชาย เด็กหญิงจำนวนมาก ทุกคนดีใจจะได้กลับบ้าน ปึกขวบินนำทางพาเด็ก ๆ กลับมาที่หมู่บ้าน ที่หมู่บ้านเด็ก ๆ พบกับสัตว์น้ำ

ปูเต่า ปลาและปลาปักเป้าถามปึกขวว่าจะแก้ไขให้โลกเหมือนเดิมได้อย่างไร ปึกขวบอกให้ทุกคนสบายใจว่ามันรู้วิธีแก้ปัญหาค่ะ ?

2. การเล่าประสบการณ์ส่วนตัว อาจเป็นประสบการณ์ที่ฝังใจหรือประทับใจของผู้เล่า ผู้เล่าอาจจะแฝงคติ ข้อคิด ปรัชญา และข้อข้องใจที่ผู้เล่าต้องการให้ผู้ฟังรับรู้และอาจให้ผู้ฟังช่วยแสดงความคิดเห็น อาจมีวิธีการวิจารณ์ของผู้เล่าแทรกอยู่ เช่น อารมณ์ขัน เสร้า สนุกสนาน หรือความตื่นเต้นเพื่อให้ผู้ฟังสนใจเรื่องที่เล่าและได้มีส่วนร่วมในการเล่าอีกด้วย

ตัวอย่างการเล่าประสบการณ์ส่วนตัว “ฉันรักเมืองไทย”

เด็กหญิงร่มฉัตร บุษาสุข

“ฉันรักเมืองไทย ชูชาติไทย ทำนุบำรุงให้รุ่งเรือง สมเป็นเมืองของไทย เราชาวไทยเกิดเป็นไทย ตายเพื่อไทย เราชรักชาติไทย อิสระของไทย ใครข่มเหงไทยคงจะได้เห็นดี” บทเพลงข้างต้นนี้ แต่งโดยหลวงวิจิตรวาทการ ซึ่งเราได้ยินกันมานานแล้ว เนื้อเพลงแสดงให้เห็นถึงการรักเมืองไทย การหวงแหนแผ่นดิน ช่วยกันรักษาปกป้องอธิปไตยของชาติไทย เพื่อไว้ให้รุ่นลูกรุ่นหลานได้มีผืนแผ่นดินได้อยู่อาศัยต่อไปเป็นการแสดงให้เห็นถึงความรักชาติบ้านเมืองของบรรพบุรุษสืบมาจนถึงทุกวันนี้

เมืองไทยของเราคงเอกราชอยู่ได้ตลอดมา ด้วยความร่วมมือกันเป็นสุข ถึงแม้ว่าจะมีภัยพิบัติต่างๆ แต่ก็มีลายหายไปสิ้นแผ่นดินไทย ภายใต้พระบารมีของพระมหากษัตริย์องค์พระประมุขของชาติที่พวกเราทุกคนถวายความจงรักภักดีต่อพระองค์เรามีสถาบันพระมหากษัตริย์ทรงเป็นศูนย์รวมจิตใจของคนไทยทั้งชาติ ซึ่งหมายความว่าพระองค์ทรงเป็นที่รักเคารพเทิดทูนบูชา ของชาวไทยทั้งปวงเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่ทำให้ฉันรักเมืองไทยมากขึ้น โดยเฉพาะข้อความที่เป็น พระปฐมบรมราชโองการเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2493 ว่า “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” เป็นการแสดงให้เห็นถึงทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจต่าง ๆ โดยมุ่งถึงประโยชน์สุขของอาณาประชาราษฎร์ เป็นสำคัญด้วยพระเกียรติคุณ และพระบารมีของพระองค์ที่ปกครองประเทศ ทำให้ชาติไทยสามารถยืนหยัดอย่างมั่นคงประชาชนอยู่อย่างมีความสุข พระมหากษัตริย์องค์ของพระองค์ เป็นสิ่งที่คนไทยซาบซึ้งอยู่ตลอดเวลา จึงอาจกล่าวได้ว่าสิ่งที่ฉันและคนไทยทุกคนภาคภูมิใจยิ่งประการหนึ่ง คือ ฉันรักเมืองไทยมากเพราะมีพระมหากษัตริย์เป็นองค์ประมุขของชาติอย่างแท้จริง

สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ฉันรักเมืองไทยก็คือ เราได้รักษาความเป็นเอกลักษณ์ของไทยไว้หลายประการ เช่น การแสดงความเคารพนับถือผู้ที่อาวุโสกว่า การแสดงความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่มีน้ำใจต่อกัน การรักความเป็นอิสระ การปฏิบัติสืบทอดประเพณีมาช้านาน เป็นต้น เอกลักษณ์เหล่านี้เป็นสิ่งดีงามทำให้ฉันภาคภูมิใจต่อประเทศของฉัน ทำให้ฉันรักเมืองไทย ประเทศไทยของฉันมีวัฒนธรรมประจำชาติเป็นมรดกล้ำค่าสืบทอดมาช้านาน เป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจในจิตใจของคนไทยทั้งปวง วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะและวรรณคดี ได้รับการยกย่องที่พวกเราชาวไทยได้ช่วยกันดำรงรักษาเชิดชูตลอดมาจนถึงปัจจุบันนี้ เยาวชนคนรุ่นใหม่อย่างฉันจึงเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจรักและหวงแหนประเพณี วัฒนธรรมไทยแท้แต่โบราณ ที่บรรพบุรุษของเราสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน จึงเป็นสิ่งที่ทำให้ฉันรู้สึกปลุกฝังเกิดความหวงแหนในเอกลักษณ์วัฒนธรรม อันเป็นมรดกอันล้ำค่าที่คนไทยทุกคนรักและรักษาไว้ สิ่งนี้เป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้ฉันรักเมืองไทยมากขึ้น

เมืองไทยของเราในขณะนี้ ต้องการความรักใคร่หวังดีต่อกันต้องการความสามัคคีกลมเกลียวเพื่อแก้ปัญหาที่มีอยู่ในชาติบ้านเมือง ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองถ้าทุกคนรักเมืองไทยก็ต้องเห็นใจกันไม่เอาัดเอาเปรียบเห็นแก่ตัวอิจฉาริษยาไม่อาฆาตจองเวร เราก็จะสามารถแก้ปัญหาให้ชาติบ้านเมืองได้ เพราะฉะนั้นถ้าเรารักเมืองไทยของเราต้องการเห็นประเทศชาติเจริญรุ่งเรือง ทุกคนจะอยู่เป็นสุขเหมือนที่เราได้ตั้งความหวังเอาไว้ ดังพระราชนิพนธ์ของล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ 6 ที่ว่า

“ชาติใดไว้รักสมัครสมาน	จะทำการสิ่งใดก็ไร้ผล
แม้ชาติย่อยยับอัปจน	บุคคลจะสุขอยู่อย่างไร”

รางวัลที่ 1 ระดับประถมศึกษาตอนปลาย
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 โรงเรียนอนุบาลนนทบุรี

3. เล่าชีวประวัติของบุคคล ผู้เล่าจะต้องมีวิธีการลำดับเนื้อเรื่องให้ได้ใจความต่อเนื่องกัน การใช้ถ้อยคำ สรรพนาม และคำราชาศัพท์ สำนวนภาษาควรใช้ให้ถูกต้อง โดยเฉพาะประวัติบุคคลสำคัญๆ หรือพระราชประวัติของพระมหากษัตริย์ ควรใช้ถ้อยคำให้เหมาะสมกับบุคคลนั้นๆ ในการเล่าควรมีอุปกรณ์ เช่น ภาพหรือภาพยนตร์ประกอบก็จะยิ่งน่าสนใจมากขึ้น

ตัวอย่างการเล่าเรื่องเล่าชีวประวัติของบุคคล เรื่อง เด็กบ้านสวน

พ. เนตรรังษี

ผมเกิดที่บ้านสวนธนบุรีหน้าบ้านติดคลองวัดดอกไม้ ไม่ไกลจากสถานีตำรวจบุปผารามปัจจุบันมากนัก สถานีตำรวจแห่งนี้ สร้างมาก่อนผมเกิด แต่ไม่ได้มีรูปร่างหน้าตาอย่างที่เบ็ญอยู่ทุกวันนี้ เดิมเป็นเรือนไม้สูง พื้นชั้นล่างลาดซีเมนต์ มีเรือนพักตำรวจเป็นเรือนแถวเก่า ๆ ไม้ก็ห้อง หน้าโรงพักมีถนนผ่านกลาง ฝั่งตรงข้าม คือ วัดดอกไม้ ซึ่งเป็นคัฟท์ชาวบ้าน ภาษาราชการเรียกว่าวัดบุปผาราม

โรงพักกับวัดตั้งประจันหน้ากันอยู่โดยมีถนนอิฐเก่า ๆ กว้างประมาณ 4-5 เมตรคั่นกลาง จากโรงพักเลียวขวามีถนนกับคลองขนานกัน จากหัวเลียวเป็นธรณีสงฆ์ของวัดดอกไม้จนถึงสะพานข้ามคลองเดิมเป็นสะพานไม้ใหญ่โตเรียกว่าสะพานโคสเถติย์ เพราะเชิงสะพานก่อนที่จะข้ามคลองมีแขกเลี้ยงวัวฝูงหนึ่ง 8-9 ตัว แขกคนนี้ชาวบ้านเรียกว่า แขกหอม ทั้ง ๆ ที่เลี้ยงวัวเป็นอาชีพเพียงอย่างเดียวไม่ได้เป็นหอม แม้แต่แผนโบราณก็ไม่ได้เป็น ภรรยาแขกหอมชื่อนางแสง เป็นหญิงอ้วนเตี้ย ไขมันมวดย กินนมมากหรืออย่างไรไม่ทราบ จึงค่อนข้างสมบูรณ์ เจ้าเนื้อ นางแสงนี้มีอีกชื่อหนึ่งเรียกว่า “แม่โนรี” ชื่อสายแจะจะเป็นไทย มอญ หรือเป็นแขกไม่มีใครทราบ แต่พูดไทยชัดและเสียงดัง ที่ต้องเสียงดังก็เพราะต้องไปเลี้ยงวัวในบางเวลาและต้องไต้เถียงกับแขกหอมฟัวแกซึ่งเมาทุยเย็น และเสียงดังมาก ถ้าแม่โนรีเสียงไม่ดังก็คงแข่งเสียงแขกหอมและเสียงวัวไม่ได้

โรงวัวของแขกหอมอยู่ใกล้เชิงสะพาน ถัดมาถึงป่าช้าวัดดอกไม้ มีเชิงตะกอนเผาผีปักเสาสูงสามมุม ข้างล่างกว้าง ข้างบนสอบ และมุงหลังคาสังกะสีเพื่อกันน้ำฝนในฤดูฝนขณะเผาศพ ชาวบ้านเรียกตรงบริเวณนั้นว่า “สามลำ” สามลำนี้อยู่ที่ใกล้ถนน ด้านซ้ายของถนนเป็นคลองวัดดอกไม้ หน้าบ้านผมติดกับคลอง ตรงข้ามสามลำที่เผาผีพอดิบพอดี เพราะฉะนั้นจึงมีโอกาสดูเห็นเขาเผาผีอยู่เสมอ โดยเฉพาะตอนหน้าแล้ง เพราะน้ำมันขอลคลองต้องออกมาอาบน้ำสองท่วมสามท่วมเป็นเวลาที่เขาเผาผีที่สามลำไฟลุกคึก ๆ ผมเป็นคนกลัวผีมาก แต่ต้องจำใจดู เพราะผู้ใหญ่เอาตัวมาอาบน้ำ มากันหลาย ๆ คน ไม่มากก็ไม่ได้

บ้านผมเป็นเรือนปั้นหยา 2 หลังแฝดมีนอกชานเล่นกลางแบบโบราณ แต่ตัวเรือนไม่เหมือนกัน หลังใหญ่อยู่ด้านซ้ายมือของประตูเข้าจากหน้าบ้าน ทาสีเขียว ใต้ถุนลาดซีเมนต์เป็นบริเวณกว้าง เสาเรือนใช้เสาซุงต้นกลม ๆ ทำไม้จิงใช้ซุงก็ไม่ทราบเห็นจะเป็นเพราะสมัยก่อนไม้สักราคาถูก

บ้านหลังใหญ่สร้างด้วยไม้สักทั้งหลังทาสีเขียว คงจะทาก่อนผมเกิดหลายปี... ยายน้อยก็สิบกว่าปี เพราะไม้ใหม่ไม่สด ลวดลายตามช่องลม และลูกกรงเหลียงระเบียบรอบบ้าน สลักฉลุเป็นลวดลายสวยงาม บ้านสมัยนี้ไม่เห็นทำกันอย่างนั้น คงเป็นเพราะค่าแรงแพง และไม่มีความจำเป็นอย่างไร เปลืองเงินเปล่า ๆ

เรือนหลังเล็กเป็นเรือนปั้นหยาธรรมดาหลังคามุงสังกะสี เป็นบ้านชั้นเดียวใต้ถุนสูงและไม่ได้ลาดซีเมนต์ที่พื้นชั้นล่าง จึงเป็นดินเหมาะสำหรับไปวิ่งเล่นในฤดูร้อนหลบแดดผู้ใหญ่ เพราะแม่มักจะอยู่ที่ใต้ถุนเรือนใหญ่ ซึ่งทำร้านไม้สักยกพื้นกว้างสำหรับแม่นั่งทำงานบ้าน ทำขนม และงานอดิเรก เช่น มวนบุหรี่ เจียนตอง คั่วน้เทียนอบ บั่นไม้ขี้มน กวนหม้อหมก อบละมุดจนกระทั่งเอนหลังฟังเด็กอ่านหนังสือจักร ๆ วงศ์ ๆ พงศาวดารไทย จีน นิยายฝรั่งแปลเป็นไทย เช่น พันหนึ่งราตรี...

4. การเล่าเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว การเดินทาง และประวัติของสถานที่ต่าง ๆ การเล่าลักษณะนี้ผู้เล่าต้องมีความรอบคอบในการจดจำรายละเอียดต่างๆ รวมทั้งประวัติของสถานที่หรือสิ่งของต่างๆ ควรมีการศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติมให้ได้หลักฐานแน่นอนก่อนการนำมาเล่า ผู้เล่าควรลำดับเหตุการณ์เรื่องเล่าให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน อาจมีการแทรกข้อคิด อารมณ์ขันในขณะที่เล่าประกอบให้ผู้ฟังได้ติดตามไปเป็นการโน้มน้าวจิตใจให้รักษาสาธารณสมบัติของชาติให้มากขึ้น

ตัวอย่างการเล่าเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและการเดินทาง เรื่อง หนึ่งปีอ่าวมาหยาและเดอะบีช

วันชัย ตันติวิทยพิทักษ์

หมู่เกาะพีพีซึ่งประกอบด้วยเกาะบิดะนอก เกาะบิดะใน เกาะยูง เกาะไผ่ เกาะพีพีดอน และเกาะพีพีเล ถือเป็นส่วนหนึ่งของอุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา - หมู่เกาะพีพี ได้รับการยกย่องว่าเป็นหมู่เกาะที่สวยงามติดอันดับหนึ่งในสิบของโลก

ผู้เขียนมีโอกาสเห็นเกาะพีพีเป็นครั้งแรกขณะอยู่บนเครื่องบินที่บินจากภูเก็ตมุ่งหน้าสู่ราชีวาส เพียงไม่กี่นาทีที่เครื่องบินเห็นฟ้าจากสนามบินออกสู่ทะเล เกาะเล็ก ๆ หลายเกาะ ก็ปรากฏแก่สายตา วันนั้นท้องทะเลและท้องฟ้าสดใสเป็นสีเดียวกันจนแยกไม่ออกว่าเส้นขอบฟ้าอยู่ที่ใดจนกระทั่งเครื่องบินบินอยู่เหนือเกาะขนาดใหญ่มีรูปร่างคล้ายตัว H อันเป็นลักษณะของเวียงอ่าวคู คือ อ่าวตันไทรและอ่าว

โลเซดาลัย จึงรู้ว่าจึงรู้ว่านั่นคือ เกาะพีพีตอน ซึ่งมีพื้นที่ประมาณ 28 ตารางกิโลเมตร ใกล้เคียง ๆ กัน คือ เกาะพีพีเล มีพื้นที่ 6.6 ตารางกิโลเมตร มองจากเครื่องบินจะเห็นหน้าผาหินสูงชันตั้งฉากกับทะเลโดยรอบเกือบทั้งเกาะ มีอ่าวแห่งหนึ่งเว้าเข้าไปในแผ่นดินโดยมีภูเขาล้อมเกือบรอบจนดูเหมือนทะเลสาบ

นี่เองคืออ่าวมาหยา ที่วันนี้กลายเป็นสถานที่ที่มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลก หากถามคนที่เคยมาเที่ยวเกาะพีพีว่าในบรรดาอ่าวต่าง ๆ ในหมู่เกาะแห่งนี้ไม่ว่าจะเป็นอ่าวโลเซซามะ อ่าวปิละ อ่าวตันไทร หรืออ่าวโลเซดาลัย ซึ่งล้วนแต่งดงาม บางอ่าวมีปะการังสีสวย บางอ่าวมีชายหาดงาม แต่อ่าวใดที่สวยงามเป็นอันดับหนึ่ง มีทั้งหาดทรายที่ขาวละเอียดยับ น้ำทะเลใสราวกระจก ปะการังสีสวย ทัศนียภาพโดยรอบงดงามยิ่ง

คำตอบ คือ อ่าวมาหยา ซึ่งที่ผ่านมามีคนมาเที่ยวไม่บ่อยเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว ไม่ได้อยู่ในโปรแกรมของกรุ๊ปทัวร์ อ่าวมาหยาจึงเป็นอ่าวที่สงบเงียบ รักษาสภาพธรรมชาติไว้ได้อย่างวิเศษ จนกลายเป็นหาดในดวงใจของผู้ที่ได้มาเยือน และเป็นเหมือนเกาะสวรรค์ส่วนตัวในจินตนาการของ อเล็กซ์ การ์แลนด์ ผู้ประพันธ์นิยายเรื่อง เดอะบิช

วิธีการเขียนเล่าเรื่อง ควรมีวิธีการเขียนให้น่าสนใจ และประทับใจผู้อ่านดังนี้

1. เริ่มต้นด้วยการเขียนเล่าเหตุการณ์นั้น ๆ เช่น ถ้าผู้เขียนเคยมีประสบการณ์ในการไปบริจาคสิ่งของให้กับเด็กด้อยโอกาสในชุมชนแออัดหรือท้องถิ่นทุรกันดาร ผู้เขียนอาจแสดงเหตุผลในการเขียนเล่าเรื่องการไปแจกของให้แก่เด็กในชุมชนแออัดหรือในท้องถิ่นทุรกันดารนั้น เพื่อชี้ให้ผู้อ่านทราบว่าเสื้อผ้าและหนังสือที่นำไปบริจาคให้ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนนั้น มีผลดีต่อจิตใจของผู้ที่ประสบความทุกข์ยากเพียงใด และการบำเพ็ญประโยชน์ต่อบุคคลอื่นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ
2. ระบุวัน เวลา และสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์นั้น
3. กล่าวถึงบุคคลที่สำคัญแก่เหตุการณ์นั้น
4. เล่าเหตุการณ์ตามลำดับที่เกิดขึ้นให้มีความต่อเนื่องกัน เพื่อผู้อ่านจะได้ติดตามเรื่องได้ดี และเข้าใจเหตุการณ์นั้นได้ถูกต้อง และเกิดความประทับใจและตื่นเต้นไปด้วย
5. ใช้ถ้อยคำภาษาและสำนวนที่ทำให้ผู้ฟังเห็นภาพ ใช้ภาษา สำนวน และประโยคง่าย ๆ กระชับรัดกุมเพื่อจะได้สื่อความหมายได้ดี
6. แสดงข้อคิดเพิ่มเติมตามควร เช่น เมื่อเล่าถึงกิจกรรมชุมนุมที่ขยายออกไปยังชุมชนก็ชักชวนสมาชิกให้คิดต่อไปว่า ชุมนุมควรมีโครงการอันใดอีกที่จะได้ออกไปช่วยเด็กที่กำลังประสบความทุกข์ยากเหล่านั้น

ตัวอย่างงานเขียนให้นักเรียนพิจารณา

“ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน การเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเหมือนรถถังที่เตรียมพร้อมไว้แล้วเป็นอย่างดี การเป็นกลุ่มก้อนเหมือนกับมดแดงที่เดินเป็นแถว (ใช้แล้ว...เดินแถว เพราะมดแดงไม่เดินธรรมดานะ แต่มันเดินแถว) และมันเดินตามหัวหน้าได้เป็นอย่างดี เช่นเดียวกับกลุ่มสี่เขียวของพวกเรา พวกเราจะต้องดูแลซึ่งกันและกัน ซ้าย! ซ้าย! ขวา! ซ้าย! 1...2...3...4... 1234 ซาดิ! เกียรติ! วินัย! ทหาร! อุดทน! 81! (เลขประจำรุ่นของพวกเรา) แล้วเปลี่ยนไปเป็นเพลง “ดวงจันทร์” และร้องขณะเดินแถวหรือวิ่งเป็นจังหวะในร่องเท้าคอมแบทที่ไม่มีฟองน้ำรองพื้นแบบร่องเท้าวิ่งของไนกี้ ในขณะที่เหงื่อไหลหยดลงมาตรงคิ้วและคุณเริ่มหายใจแรงขึ้น แต่ไม่สามารถหยุดได้ เพราะหัวใจของการรวมกลุ่มคือจะต้องอยู่ด้วยกัน อยู่ในแถวจังหวะเดียวกัน และจิตใจเป็นหนึ่งเดียว ทุกสิ่งทุกอย่างเคลื่อนไหวไปพร้อม ๆ กัน เหมือนขบวนรถไฟที่แล่นไป คางเซ็ด ตามองตรง แขน ขา เขวี้ยงไปพร้อมกัน ซ้าย! ซ้าย! ซ้าย ขวา ซ้าย ทั้งหมดรวมกันเป็นหนึ่งเดียว”

(อารียา ชุมสาย. หมวดป๊อบ. กรุงเทพมหานคร : พีวเจอร์ พับบลิชซิ่ง จำกัด, 2541. หน้า 44-45.)

ตัวอย่างงานเขียนที่ใช้ฝึกให้นักเรียนวินิจฉัยและแก้ไขข้อบกพร่องโดยลำดับเรื่องใหม่ตามลำดับเหตุการณ์ (5,1,2,4,3,6)

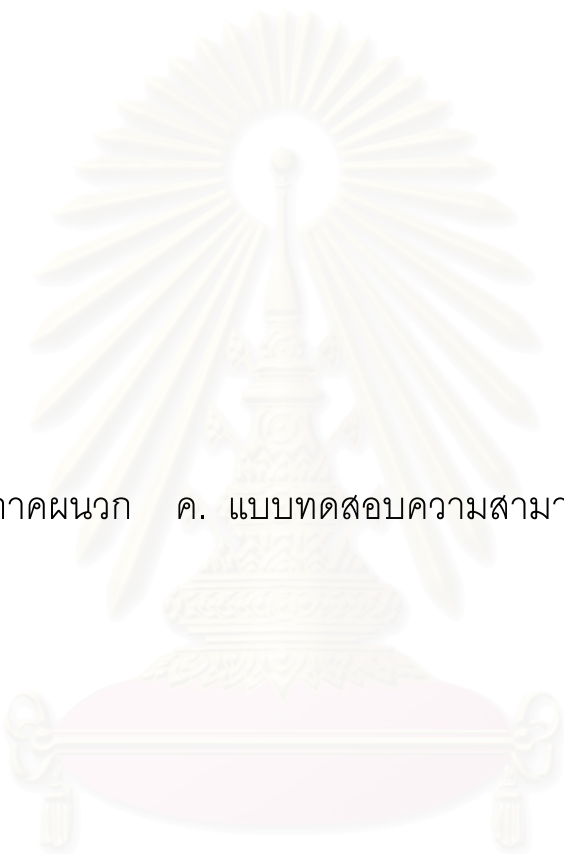
- 1 หากวันสงกรานต์ตรงกับวันใดก็จะเป็นหน้าที่ของนางสงกรานต์ประจำวันนั้น ๆ
- 2 ในปีนี้วันสงกรานต์ตรงกับวันพฤหัสบดี จึงเป็นหน้าที่ของนางกิริณีเทวี
- 3 หัตถ์ขวาทือขอ หัตถ์ซ้ายถือปืน และมีช้างเป็นพาหนะทรง
- 4 ซึ่งทัดดอกมณฑาและใช้มรกตเป็นเครื่องประดับ เสวยถั่วเป็นนักษาหาร
- 5 นางสงกรานต์มีอยู่ 7 นางประจำแต่ละวันในหนึ่งสัปดาห์
- 6 โดยแต่ละนางจะมีชื่อและลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันไป

ลำดับใหม่เป็น

นางสงกรานต์มีอยู่ 7 นางประจำแต่ละวันในหนึ่งสัปดาห์ หากวันสงกรานต์ตรงกับวันใดก็จะเป็นหน้าที่ของนางสงกรานต์ประจำวันนั้น ๆ ในปีนี้วันสงกรานต์ตรงกับวันพฤหัสบดี จึงเป็นหน้าที่ของนางกิริณีเทวี ซึ่งทัดดอกมณฑาและใช้มรกตเป็นเครื่องประดับ เสวยถั่วเป็นนักษาหารหัตถ์ขวาทือขอ หัตถ์ซ้ายถือปืน และมีช้างเป็นพาหนะทรงโดยแต่ละนางจะมีชื่อและลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันไป

หนังสืออ้างอิง

1. จิตต์นิภา ศรีไสย. **ภาษาไทยระดับอุดมศึกษา**. ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. หน้า 28 -34.
2. นิภา ตัณฑกุลพงษ์. ปีกขาวตีลังกาใน **ด้วยความรักหนังสือวันเด็กแห่งชาติ 2538**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2538. (หน้า26-31)
3. พ. เนตรรังษี. **เด็กบ้านสวน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : องค์การค้ำของคุรุสภาลาดพร้าว, 2512.(หน้า1-4).
4. วันชัย ตันติวิทยาพิทักษ์. หนึ่งปีอ่าวมาหยาและเดอะบีช ใน **นิตยสารสารคดี**. (กุมภาพันธ์ 2543). หน้า 57.
5. ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมวิชาการ. **หนังสือเรียนภาษาไทย ท 401 ชุดวรรณสารวิจักษณ์ เล่ม 1** ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. กรุงเทพมหานคร : องค์การค้ำของคุรุสภาลาดพร้าว, 2538 หน้า 96-97.
6. อัจฉิมา เกิดผล,ม.ล. และ อรทัย วิมลโนธ. **ภาษาไทย 2**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540. (หน้า 39-61)
7. อารียา ชุ่มสาย. **หมวดป็อบ**. กรุงเทพมหานคร : พีวเจอร์รี่ พับบลิชซิ่ง จำกัด, 2541. หน้า 45-46.

ภาคผนวก ค. แบบทดสอบความสามารถในการเขียน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 แสดงแนวการออกข้อสอบตามองค์ประกอบการเขียนทั้ง 5 ด้าน

องค์ประกอบการเขียน	จำนวนข้อสอบ	ข้อที่ของแบบทดสอบก่อนการทดลองสอน (Pre-test)	ข้อที่ของแบบทดสอบก่อนการทดลองสอน (Post-test)
เนื้อหา (Content)	12	1, 2, 3, 4, 5, 7, 28, 29, 30, 31, 33, 37	1, 2, 4, 5, 6, 13, 27, 28, 30, 31, 33, 36
การเรียบเรียงความคิด (Organization)	8	6, 9, 10, 17, 19, 32, 34, 36	7, 8, 10, 19, 21, 32, 35, 37
การใช้ถ้อยคำ (Vocabulary)	8	11, 12, 14, 15, 16, 26, 27, 39	3, 11, 12, 15, 16, 18, 29, 39
การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ (Language Use)	8	8, 13, 18, 20, 25, 35, 38, 40	9, 14, 17, 20, 22, 24, 34, 40
กลไกทางภาษา (Language Mechanics)	4	21, 22, 23, 24	23, 24, 25, 26

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างแบบสอบวัดความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย

วิชาภาษาไทย ท 401 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เวลา 2 คาบ 100 นาที คะแนนเต็ม 140 คะแนน

คำชี้แจง

1. ข้อสอบมีทั้งหมด 2 ตอน
2. ข้อสอบตอนที่ 1 เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก คือ ก ข ค และ ง
3. ในการเลือกคำตอบให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในช่อง ให้ตรงกับข้อ ก ข ค หรือ ง ที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว ดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
0		X		

4. ถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบให้ขีดขวางทับคำตอบเดิม แล้วจึงเลือกข้อใหม่ ดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
0		X		X

5. ข้อสอบตอนที่ 2 เป็นข้อสอบอัตนัยจำนวน 4 ข้อ ให้นักเรียนเขียนความเรียงภาษาไทย 4 รูปแบบการเขียน

ตอนที่ 1 แบบสอบแบบปรนัยเลือกตอบ 40 ข้อ 40 คะแนน

1. งานเขียนที่มี “น้ำหนัก” น่าเชื่อถือ นั่น คือ งานเขียนแบบใด
 - ก. มีหลักฐานอ้างอิง
 - ข. มีเนื้อหาสาระเหมาะสม
 - ค. มีแนวคิด มีคตินิยม
 - ง. ใช้คำอุปมาอุปไมยเปรียบเทียบให้เห็นจริง
2. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของผู้เขียนที่ดี
 - ก. เสนอแนวคิดทั้งสร้างสรรค์และทำลาย
 - ข. ใช้ภาษาเชิงวรรณศิลป์
 - ค. มีจุดมุ่งหมายในการเขียน
 - ง. แสดงสาระสำคัญของเรื่อง
3. ข้อใดเป็นลักษณะของผู้สร้างงานเขียนที่ดี
 - ก. เลือกใช้ถ้อยคำภาษาได้เหมาะสม
 - ข. มีประสบการณ์มาก
 - ค. มีคุณวุฒิและคุณธรรม เป็นที่นับถือของคนทั่วไป
 - ง. เป็นนักอ่านที่ดีมาก่อน
4. คำกล่าวในข้อใดให้คำจำกัดความไม่ถูกต้อง
 - ก. การเขียนเป็นทักษะที่ยากที่สุดต้องใช้ความรู้ทั้งการพูด การฟัง และการอ่านประกอบกัน
 - ข. การถ่ายทอดโดยการเขียนเรียกว่า “มุขปาฐะ”
 - ค. ลายลักษณ์อักษร หรือตัวหนังสือที่เขียน แท้จริงคือเครื่องหมายที่ใช้แทนคำพูดนั่นเอง
 - ง. การเขียนคือ การแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการของผู้เขียนเป็นตัวอักษร
5. ประโยคในข้อใด ขยายความได้เหมาะสมที่สุด
 - ก. การเล่นเกมชนิดมีผลกับพัฒนาการของเด็ก โดยเฉพาะวิดีโอเกมที่ช่วยฝึกประสาทสัมผัส
 - ข. ทีมฟุตบอลทีมหนึ่งเปรียบเสมือนเรือหนึ่งลำต้องมีกัปตัน ลูกเรือ และนายท้าย
 - ค. ธรรมชาติของสงครามคือฆ่าเขาก่อนที่เขาจะฆ่าเราเพื่อการมีชีวิตรอด
 - ง. คนที่มีผืนดินบนภูเขาหลวงจะหาของป่าขาย และทำไร่เลื่อนลอยทำให้ผืนป่าอุดมสมบูรณ์ขึ้น
6. ข้อความใดกล่าวขัดแย้งกัน
 - ก. เนื้อแฉกเดียวของชาวบ้านตากหลายแฉกจนแห้งสนิทจึงนำมาขายให้นักท่องเที่ยว
 - ข. ชาวต่างประเทศส่วนใหญ่ที่มาร่วมงานเทศกาลอาหารไทยนั้นเป็นนักท่องเที่ยว
 - ค. ลักษณะที่จะตัดสินว่าใครเป็นคนชาติใดนั้นก็มิแต่ภาษาซึ่งคนนั้นใช้เป็นปกติ
 - ง. ผู้ที่มาร่วมงานส่วนใหญ่คือเหล่ากระดุกสันหลังของชาติ

7. จงเรียงลำดับข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องเหมาะสม
- 1) ต้องฝึกให้บ่อยในทุกโอกาสที่สามารถฝึกได้ นับแต่ตื่นนอนขึ้นมาจนเข้านอนหลับไป
 - 2) ทำบ่อย ๆ ทำซ้ำ ๆ ไม่เคร่งเครียด ไม่กังวล ทำได้แค่นั้นก็แค่นั้น
 - 3) ไม่ว่าจะเป็นการพูด การเขียน การคิด การกระทำมีเคล็ดลึกลับอยู่ว่า
 - 4) หากเราหลงลืมไม่ได้หยุดคิดพิจารณา เราก็ไม่จำเป็นต้องกังวลใจ หงุดหงิด นึกขึ้นได้เมื่อไหร่ก็พิจารณาเมื่อนั้น
 - 5) ความจริงคนเราจะเกิดความเคยชินในการหยุดพิจารณาชั่วขณะ ก่อนที่จะทำอะไรลงไป

ก. 3, 5, 4, 1, 2	ข. 4, 1, 3, 5, 2
ค. 5, 3, 4, 1, 2	ง. 1, 4, 2, 5, 3
8. ข้อใดไม่ใช่การจัดลำดับความคิดก่อนการสร้างสรรค์งานเขียน
ก. เรียงลำดับตามสถานที่	ข. เรียงลำดับตามเหตุผล
ค. เรียงลำดับตามความพอใจ	ง. เรียงลำดับตามเหตุการณ์
9. ประโยคในข้อใดกะทัดรัดและชัดเจนมากที่สุด
- . เขากินทุกอย่างตั้งแต่ไปอยู่ต่างจังหวัด
 - . นุสบาชอบกินหมูทอดกระเทียมพริกไทย
 - . ร่างกายของสุดาไม่แข็งแรง
 - . การพูดของเขาจบลงแล้ว
10. ประโยคใดแสดงความคิดชัดเจนสมเหตุสมผล
- ก. นิโคลเป็นนักร้องขวัญใจวัยรุ่นตลอดกาล
 - . ศิริลักษณ์ร้องเพลงได้ไพเราะเพราะฝึกร้องเพลงกับมณีนุชเป็นประจำ
 - . อภัสราเป็นนางงามจักรวาลที่จะคงความงามตลอดไป
 - . ธีรพันธุ์เป็นพี่ชายของสุรพงษ์ดังนั้นเขาจึงสูงกว่าน้องชายหลายเซนติเมตร
11. ข้อใดใช้สำนวนไทยได้ถูกต้องตรงกับสถานการณ์
- . สุดท้ายทางบ้านก็ยอมแก่ผ้าเอาหน้ารอดยอมจัดงานแต่งงานแต่งงานให้เธอ
 - . ลูกติดแม่เปรียบเสมือนกาฝากของพ่อเลี้ยง
 - . สมศรีต้องพยายามเก็บหอมรอมริบอยู่หลายปีกว่าจะเงยหน้าอ้าปากได้
 - . ลุงมาทำตัวเป็นพระอิฐพระปูนแบบนี้พูดจาอะไรเชื่อถือไม่ได้เลย

12. ประโยคใดใช้คำได้กระชับรัดกุมมากที่สุด
- หล่อนมีอาการคล้ายจะเป็นลมเพราะอากาศร้อนจัดแดดเปรี้ยง
 - ธรรมชาติในยามเช้าเป็นสิ่งที่มนุษย์ได้มาโดยมิได้ซื้อหา
 - ประชาชนต่างเบียดเสียดกันอย่างแออัดที่ตลาดนัดสวนจตุจักร
 - สหรัฐอเมริกายังคงดำเนินสงครามทางเศรษฐกิจกับประเทศทางตะวันออก
13. ข้อใดสื่อความหมายได้ชัดเจนสมเหตุผล
- การดำรงชีวิตของคนเรามีได้มีความหมายแค่เพียงการมีลมหายใจ การกินและการนอนเท่านั้น
 - การปรับปรุงระบบอุตสาหกรรมในเมืองไทยทวีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นกว่าสมัยก่อนมาก
 - หูของนิดอ้ออึ้งด้วยเสียงเพลงร่อนเร่จากสถานบันเทิงแห่งก่อน แล้วเงยบกริบไปในบัดดล
 - โต๊ะอาหารจัดแต่งงดงามอุดมไปด้วยอาหารหลากหลายชนิด แต่ของกินและผลไม้ที่นั้น บางตาตามสภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน
14. ประโยคในข้อใดใช้คำบุพบทผิด
- เขาไปทำงานแต่เช้าทุกวัน
 - เขาแสดงความยินดีแก่นักเรียน
 - บ้านเขาอยู่ใกล้กับบ้านฉัน
 - เขายื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอความเป็นธรรม
15. ระดับภาษาในข้อใดถูกต้องเหมาะสมที่สุด
- ลุงป้ากลับบ้านด่วน ย่าตายแล้ว จะเผาศพวันที่ 5 นี้ หลานส้ม
 - นายมนตรี พงษ์พานิช อธิบดีรัฐมนตรีถึงแก่กรรมเมื่อเดือนก่อน
 - ในวารดิถีขึ้นปีใหม่ หลานขออวยพรให้คุณย่ามีความสุขยิ่ง ๆ ขึ้นนะคะ
 - ธนาคารมีตู้നിรภัย จึงทำให้ธนาคารรับฝากสิ่งของมีค่าต่าง ๆ ได้
16. ประโยคในข้อใดใช้โวหารได้เหมาะสมมากที่สุด
- พอธีรภัทรได้แต่งงานกับธีรวรรณที่ทั้งสวยทั้งเก่งแล้วเขาก็ทอดทิ้งเธอเหมือนไก่ได้แก้วแท้ ๆ
 - กำนันบ่อกับผู้ใหญ่หาญต่างก็ไม่มีใครยอมความกันเหมือนเพชรตัดหยกแท้ ๆ
 - ภราดีชอบอวดมั่งอวดมีเหมือนแม่ นี่แหละเขาเรียกว่าเห็นช้างชี้ชี้ตามช้าง
 - ผมเป็นคนขวานผ่าซากชอบพูดตรง ๆ จนบางครั้งฟังไม่เข้าหูคน
17. ประโยคในข้อใดใช้ได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ไทย
- คนที่ฉลาดจะไม่ทำอย่างนี้หรอก
 - เขาพายเรือพาเราข้ามฟากไปฝั่งตรงข้ามซึ่งเป็นสวนทุเรียน
 - พี่วิ่งไปขึ้นรถพรวดพราดอย่างรีบร้อน

- ง. แม่ทำกระเป๋าสองใบหายไปใบใหญ่
18. ประโยคในข้อใดใช้คำได้เหมาะสมที่สุด
- ก. นักโทษถูกประหารชีวิตถึงแก่ความตายไปแล้ว
- ข. ชีวิตรอดปลอดภัย กลับมาโดยอิสรภาพ
- ค. สังคมไทยเป็นสังคมที่อบอุ่น เราให้ความเคารพและเชื่อฟังผู้ใหญ่อยู่เสมอ
- ง. เครื่องบินชนภูเขาไฟระเบิดไม่มีใครเหลือรอดแม้แต่คนเดียว
19. ประโยคในข้อใดลำดับคำได้ถูกต้อง
- . ตำรวจสอบสวนที่ได้ตัวผู้ต้องหาทันที
- . พ่อแม่ควรปลูกฝังความเสียสละให้แก่ลูก
- . การทำบุญย่อมมีผลเสมอแม้เพียงเล็กน้อย
- . เรื่องนี้คิดก่อนแล้วนายกรัฐมนตรี้
20. ประโยคในข้อใดใช้คำเชื่อมความได้เหมาะสมที่สุด
- . **ปัจจัยที่ทำให้อัตราเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งเต้านมเพิ่มมากขึ้นได้แก่หญิงจำนวนมากที่เป็นมะเร็งไม่มีลูก**
- ข. ปัญหาการว่างงานไม่เพียงแต่สะท้อนสภาพเศรษฐกิจ ก็ยังมีผลต่อเนื่องไปถึงปัญหาสังคมด้วย
- ค. หลังจากที่นั่งรถประจำทางที่วิ่งไปตามถนนขรุขระ ข้าพเจ้าจะบนไปก็ไซ้ที่เพราะไม่มีใครรับฟัง
- ง. ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมทำรายได้สูงให้แก่อำเภอนี้และยังเป็นแหล่งผลิตปลาเค็มที่มีชื่อเสียงด้วย
21. ประโยคใดลำดับคำได้ถูกต้อง
- ก. นักท่องเที่ยวไม่คำนึงถึงผลเสียซึ่งจะเกิดกับสิ่งแวดล้อมที่จะตามมา
- ข. สุรวิรัตน์มักฟังเสียงเพลงจากวิทยุที่นำติดตัวไปด้วยเพียงเบา ๆ
- ค. เหล่ากาชาดนำเสื้อผ้าไปแจกคนที่ยากจนตามจังหวัดต่าง ๆ
- ง. เขาชอบรับประทานอาหารไทยมากกว่าอาหารจีน
22. ประโยคในข้อใดสะกดคำผิด
- ก. ที่บางลำพูมีร้านขายขนมอร่อย ๆ หลายร้าน
- ข. นิดาจะย่ำถั่วพุทึ่งสดตอนเย็นวันนี้
- ค. สุดาชอบรับประทานก๋วยเตี๋ยวลดหน้าทะเลเส้นใหญ่
- ง. ขนมพุแถมหม่มผลสีแดงสดน่ารับประทาน

23. ข้อใดเป็นข้อควรปฏิบัติในการเขียนผลงานส่งครูด้วยลายมือของนักเรียนเอง
- ต้องเขียนให้อ่านง่ายใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่พอสมควร ตัวสะกดและวรรคตอนถูกต้อง
 - สามารถขูดลบขีดฆ่าได้เพราะเป็นต้นฉบับลายมือของนักเรียน
 - ถ้าเขียนข้อความตกหล่นต้องเขียนข้อความแทรกให้สมบูรณ์ทุกแห่ง
 - อาจใช้เครื่องหมายโยงข้อความกลับไปกลับมาได้เพื่อให้ครูเข้าใจ
24. ข้อใดใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิด
- ข้าฯ (คำย่อของ ข้าพเจ้า)
 - ร.ศ. (คำย่อของ รัตนโกสินทร์ศก)
 - ข้าฯ มีโค้งอันตรายข้างหน้า
 - นั่นเนื้อสุนัขผมชอบกิน
25. เครื่องหมายวรรคตอนข้อใดเป็นเครื่องหมายที่ใช้แยกคำให้ห่างกัน
- เครื่องหมายสัญประกาศ (_____)
 - เครื่องหมายทับ (/)
 - ยัติภังค์ (-)
 - เส้นไขปลาหรือเส้นปลู (.....)
26. ข้อใดต่อไปนี้สะกดถูกต้อง
- สุภัทธาถูกชู้กันโซภทรัพย์ที่ป้ายรถเมล์หน้าโรงเรียน
 - เขายอมรับผิดชอบทุกอย่างโดยคุณนีย์
 - ชาวบ้านริมคลองแสนแสบถูกแวรคีนที่ดินเพื่อสร้างรถไฟฟ้า
 - ปัจจุบันอาหารมังสวิวัติได้รับความนิยมจากประชาชนมาก
27. ข้อใดไม่ใช่จุดมุ่งหมายของงานเขียนเพื่อเล่าเรื่อง
- เพื่อแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว การเดินทาง และประวัติของสถานที่ต่าง ๆ
 - เพื่อบอกถึงอารมณ์ ความรู้สึกของตนเองให้ผู้อ่านทราบเพื่อเรียกร้องความสนใจ
 - เพื่อเล่าชีวประวัติของบุคคล
 - เพื่อปลุกใจชักจูงใจให้ผู้อ่านเปลี่ยนทัศนคติ และพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น
28. ข้อใดไม่ใช่การเขียนเล่าเรื่อง
- ชนิกาเขียนชีวประวัติของมารดาเพื่อพิมพ์เป็นหนังสือแจกในงานฌาปนกิจ
 - มินตราเขียนนิทานเพื่อส่งเข้าประกวดวรรณกรรมเยาวชน
 - สุทธิดาเขียนจดหมายถึงคุณแม่เพื่อบอกเรื่องราวต่าง ๆ ในการเดินทางไปท่องเที่ยวภาคใต้
 - อภิรักษ์เขียนจดหมายสั่งซื้อเครื่องออกกำลังกายจากร้านค้าที่โฆษณาในโทรทัศน์

29. การเขียนอัตชีวประวัติควรใช้สำนวนภาษาในข้อใด
- มุ่งให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการและสะท้อนอารมณ์
 - เป็นสำนวนภาษาที่ใช้กันในวงราชการ หรือในหมู่สุภาพชนทั่วไป หรือผู้ที่อยู่ในวงการเดียวกัน
 - ผู้เขียนจะต้องมีศิลปะในการใช้ภาษาสูง
 - เป็นสำนวนภาษาที่ไม่ได้มาตรฐาน มุ่งใช้ภาษาให้สะดุดตา สะดุดใจเป็นสำคัญ
30. การเขียนบรรยาย คือ การเขียนแบบใด
- งานเขียนที่สอดแทรกอารมณ์ความรู้สึกให้ผู้อ่านมีความคิดเห็นคล้อยตาม
 - เขียนเพื่อต้องการอบรมสั่งสอนให้ผู้อ่านประพฤติปฏิบัติตาม
 - การเขียนเพื่อชี้แจง อธิบายเรื่องราว เหตุการณ์ และความรู้โดยถี่ถ้วนตามความรู้ของผู้แต่ง
 - งานเขียนที่แสดงความคิดที่ลึกซึ้งกว้างไกล เป็นการวาดภาพทางจิต เกี่ยวกับความคิดคำนึง ความคาดหวัง ความใฝ่ฝัน สร้างภาพใหม่ความคิดใหม่จากประสบการณ์เดิม
31. เนื้อเรื่องที่ไม่เหมาะกับการเขียนบรรยายคือข้อใด
- ประวัติบุคคลสำคัญ
 - เหตุการณ์ประวัติศาสตร์
 - สภาพธรรมชาติในยามเย็น
 - การเขียนรายงาน
32. ข้อใดไม่ใช่วิธีการเขียนบรรยาย
- ใช้ภาษาง่าย สั้น กระชับ ได้ใจความ
 - สอดแทรกอารมณ์ ความรู้สึกในงานเขียนอย่างเหมาะสม
 - จัดระเบียบความคิดตามลำดับอย่างมีระเบียบว่าจะกล่าวถึงอะไรควรอยู่ก่อนอยู่หลัง
 - เลือกเขียนเฉพาะสาระสำคัญ ไม่เน้นรายละเอียด
33. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของการเขียนบรรยาย
- ระบบนิเวศ เป็นแนวคิดอย่างหนึ่งทางนิเวศวิทยา ซึ่งช่วยอธิบายถึงความสัมพันธ์ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ กับสิ่งแวดล้อมทางเคมี ชีววิทยา และฟิสิกส์
 - แสงแดดยามเช้าอันอบอุ่นสาดส่องไปทั่วป่าอย่าง สรรพสัตว์เชิงเขาทะเลทรายครวญเสียงเพลงเจื้อย-แจ้ว สะท้อนก้องอยู่ในหุบ หนทางจากบ้านไปโรงเรียนคดเคี้ยวไปตามแนวของภูเขาเบื้องหน้ามีลำคลอง ขวางให้เราข้ามสะพานไม้และจากนั้นขึ้นบนเนินเป็นสถานที่ตั้งของวัดสนธิทอง
 - กรมพระจันทบุรีนฤนาถ ได้ทรงดำรงตำแหน่งเป็นเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ และได้ทรงวางระเบียบการคลังเป็นพื้นฐานที่ใช้มาจนทุกวันนี้
 - พระพุทธบาทที่จังหวัดสระบุรี อยู่บนไหล่เขาตำบลขุนโขลน ซึ่งในปัจจุบันนี้อาจเดินทาง

โดยรถยนต์จากกรุงเทพ ฯ ไปถึงได้ภายในเวลาชั่วโมงครึ่ง

34. ข้อใดไม่ใช่งานเขียนเชิงจินตนาการ

- . ลูกรักเอ๋ย บัดนี้การศึกษาของเจ้าก็สำเร็จบริบูรณ์แล้ว ถึงเวลาที่จะต้องดูสิ่งต่าง ๆ ในโลกให้ หูตากว้างขวางออกไปบ้าง แล้วจึงเริ่มประกอบกรพาศิษย์เป็นอาชีพต่อไป
- . ฉันเป็นสายน้ำที่ไหลเอื่อย ๆ อยู่ในลำคลอง ฉันไหลผ่านบ้านเรือน ย่านชุมชนต่าง ๆ บางครั้งมี ผู้คนทิ้งขยะลงมาใส่ฉัน ทำให้ตัวฉันมีกลิ่นเหม็นเป็นที่น่ารังเกียจของคนทั่วไป
- . ภาพที่ผมเห็นคือทางด่วนยาวสุดลูกหูลูกตา ผมเห็นเสาทางด่วนเสมาแล้วเสาล่าช้ากัตะลึงหลังคาบ้าน มากมายรวมทั้งที่ว่างเปล่าแปลงเล็ก ๆ ที่มีทุ่งอยู่ใกล้ ๆ แถมนมีคลองเล็ก ๆ อีกด้วย
- . คลื่นคนแน่นขนัดไหลเข้าสู่อาคารขนาดใหญ่โดยไม่ขาดสาย บันไดเลื่อนขนาดยักษ์ดูดเอาผู้คน เหล่านั้นไปอย่างต่อเนื่อง รวากับว่าศูนย์การค้าที่มา คือ โรงงานอุตสาหกรรมที่กำลังลากเอา วัตถุดิบเข้าไปตามสายสะพาน

35. ข้อใดไม่ใช่เหตุผลที่จะทำให้เราสามารถเขียนแสดงจินตนาการได้ดี

- ก. บรรยายากที่น้ำร้อนรมย์
- ข. ความรักความอบอุ่นในครอบครัว
- ค. ความคับแค้นใจที่อยากระบายให้ผู้อื่นรับรู้ถึงความเจ็บปวดของตน
- ง. การเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนด้วยความใกล้ชิด

36. งานเขียนเชิงจินตนาการคืองานเขียนแบบใด

- . งานเขียนที่เล่าเรื่องอย่างละเอียดแจ่มแจ้งตามลำดับเหตุการณ์ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร โดยใช้สำนวนภาษาที่สละสลวย
- . งานเขียนที่เป็นความฝันเพื่อเจ้า ไม่อยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง สร้างสถานการณ์หลอกลวง ให้ผู้อ่านมีความคิดคล้อยตามผิด ๆ โดยปราศจากเหตุผล
- . งานเขียนที่แสดงความคิดที่ลึกซึ้งกว้างไกล เป็นการวาดภาพทางจิต เกี่ยวกับความคิดคำนึง ความ คาดหวัง ความใฝ่ฝัน สร้างภาพใหม่ความคิดใหม่จากประสบการณ์เดิม
- . งานเขียนที่เล่าเรื่องเพื่อโน้มน้าวใจผู้อ่านให้เกิดภาพพจน์ มีอารมณ์คล้อยตามข้อความนั้น ๆ

37. ข้อใดไม่ใช่หลักการของการเขียนเพื่อแสดงจินตนาการ

- ก. ใช้ความคิดเห็นของตนเองขยายสิ่งที่ได้พบเห็นให้กว้างไกลออกไปยิ่งกว่าสิ่งที่พบเห็นตามปกติ
- ข. ยกตัวอย่างขึ้นมาอธิบายอย่างละเอียดลึกซึ้งเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
- ค. เลือกใช้ถ้อยคำ บรรยาย หรือพรรณนาจินตนาการ ด้วยภาษาของตนเองจากประสบการณ์

ภาคผนวก ง

ตารางข้อมูลและตัวอย่างวิเคราะห์ข้อมูล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ความยากง่าย (P) และอำนาจจำแนก (B) จำแนกรายข้อ การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 50 ข้อ จากการนำไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตมัธยม

ข้อที่	Ru	Rl	ค่าความยากง่าย (p)	อำนาจจำแนก (r)
1*	17	18	0.87	-0.05
2	12	0	0.30	0.60
3	10	3	0.32	0.35
4	13	9	0.55	0.20
5	20	10	0.75	0.50
6	18	10	0.70	0.40
7	18	12	0.75	0.30
8*	4	5	0.22	-0.05
9	7	2	0.22	0.25
10	17	2	0.47	0.75
11	18	13	0.77	0.25
12	17	10	0.67	0.35
13	18	12	0.75	0.30
14	11	3	0.35	0.40
15*	13	11	0.60	0.10
16	19	11	0.75	0.40
17	6	2	0.20	0.20
18	13	4	0.42	0.45
19	19	10	0.72	0.45
20*	12	12	0.60	0.00
21	17	10	0.67	0.35
22	8	1	0.22	0.35
23	16	12	0.70	0.20
24	14	8	0.55	0.30
25	14	8	0.55	0.30

ข้อที่	Ru	Rl	ค่าความยากง่าย (p)	อำนาจจำแนก (r)
26	17	12	0.72	0.25
27	10	5	0.37	0.25
28	16	11	0.67	0.25
29	14	10	0.60	0.20
30*	12	12	0.60	0.00
31	12	8	0.50	0.20
32	17	12	0.72	0.25
33	17	13	0.75	0.20
34*	7	3	0.25	0.20
35	14	9	0.57	0.25
36	16	8	0.60	0.40
37	6	2	0.20	0.20
38*	4	2	0.15	0.10
39	11	2	0.32	0.45
40	10	4	0.35	0.30
41	9	3	0.30	0.30
42	15	8	0.57	0.35
43	17	11	0.70	0.30
44	9	5	0.35	0.20
45*	13	10	0.57	0.15
46*	18	16	0.85	0.10
47*	8	10	0.45	-0.10
48	10	6	0.40	0.20
49	18	11	0.72	0.35
50	14	10	0.60	0.20

* หมายถึง ข้อสอบที่ไม่ได้คุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

- ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.2 - 0.8

- ค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ระหว่าง 0.2 - 1.0

ตารางที่ 17 การหาค่าสัดส่วนของนักเรียนที่ตอบถูก (p) สัดส่วนของนักเรียนที่ตอบผิด (q)
ในการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

ข้อที่	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูก	p	q(1-p)	pq	ข้อที่	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูก	p	q(1-p)	Pq
1	17	0.87	0.13	0.11	26	17	0.72	0.28	0.20
2	12	0.30	0.70	0.21	27	10	0.37	0.63	0.23
3	10	0.32	0.68	0.21	28	16	0.67	0.33	0.22
4	13	0.55	0.45	0.24	29	14	0.60	0.40	0.24
5	20	0.75	0.25	0.18	30	12	0.60	0.40	0.24
6	18	0.70	0.30	0.21	31	12	0.50	0.50	0.25
7	18	0.75	0.25	0.18	32	17	0.72	0.28	0.20
8	4	0.22	0.78	0.18	33	17	0.75	0.25	0.18
9	7	0.22	0.78	0.17	34	7	0.25	0.75	0.18
10	17	0.72	0.28	0.20	35	14	0.57	0.43	0.24
11	18	0.77	0.23	0.17	36	16	0.60	0.40	0.24
12	17	0.67	0.33	0.22	37	6	0.20	0.80	0.16
13	18	0.75	0.25	0.18	38	4	0.15	0.85	0.12
14	11	0.35	0.65	0.22	39	11	0.32	0.68	0.21
15	13	0.60	0.40	0.24	40	10	0.35	0.65	0.22
16	19	0.75	0.25	0.18	41	9	0.30	0.70	0.21
17	6	0.20	0.80	0.16	42	15	0.57	0.43	0.24
18	13	0.42	0.58	0.24	43	17	0.70	0.30	0.21
19	19	0.72	0.28	0.20	44	9	0.35	0.65	0.22
20	12	0.60	0.40	0.24	45	13	0.57	0.43	0.24
21	17	0.67	0.33	0.22	46	18	0.85	0.15	0.12
22	8	0.22	0.78	0.17	47	8	0.45	0.55	0.24
23	16	0.70	0.30	0.21	48	10	0.40	0.60	0.24
24	14	0.55	0.45	0.24	49	18	0.72	0.28	0.20
25	14	0.55	0.45	0.24	50	14	0.60	0.40	0.24

ตารางที่ 18 คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนราชวินิตมัธยม จำนวน 40 คน

นักเรียนคนที่	X	X ²	นักเรียนคนที่	X	X ²
1	33	1089	21	20	400
2	33	1089	22	23	529
3	37	1369	23	22	484
4	33	1089	24	19	361
5	35	1225	25	20	400
6	38	1444	26	20	400
7	38	1444	27	20	400
8	39	1521	28	17	289
9	38	1444	29	18	324
10	37	1369	30	19	361
11	35	1225	31	18	324
12	35	1225	32	21	441
13	32	1024	33	20	400
14	32	1024	34	17	289
15	29	841	35	21	441
16	30	900	36	21	441
17	28	784	37	21	441
18	28	784	38	22	484
19	28	784	39	18	324
20	27	729	40	24	576
			รวม	1,066	30,512

การคำนวณหาความเที่ยงของข้อสอบในการสอบครั้งที่ 1

1. คำนวณหาคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ (μ)

$$\begin{aligned}\mu &= \sum \frac{X}{N} \\ &= \frac{1066}{40} \\ &= 26.65\end{aligned}$$

2. คำนวณหาความแปรปรวนของคะแนนจากแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์

$$\begin{aligned}\sigma^2 &= \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2} \\ &= \frac{40(30512) - (1066)^2}{40^2} \\ &= \frac{1220480 - 1136356}{1600} \\ &= \frac{84124}{1600} \\ &= 52.57\end{aligned}$$

3. การกำหนดจุดตัดร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม คะแนนจุดตัด 25 คะแนน

$$\begin{aligned}&= \frac{25}{50} \\ &= 0.5\end{aligned}$$

4. คำนวณค่า KR-20 จาก

$$\begin{aligned}r_{tt} &= \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{\sigma^2} \right\} \\ &= \frac{50}{50-1} \left\{ 1 - \frac{10.31}{52.57} \right\} \\ &= \frac{50}{49} \times 0.804 \\ &= 0.82\end{aligned}$$

5. คำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์โดยใช้สูตรของ ลีวingsตัน

$$\begin{aligned}
 \text{จากสูตร } r_{cc} &= \frac{\sigma^2(KR - 20) + (\mu - c)^2}{\sigma^2 + (\mu - c)^2} \\
 &= \frac{52.57(0.82) + (26.65 - 25)^2}{52.57 + (26.65 - 25)^2} \\
 &= \frac{43.10 + 2.72}{52.57 + 2.72} \\
 &= \frac{45.82}{55.29} \\
 &= 0.82
 \end{aligned}$$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 ความยากง่าย (P) และอำนาจจำแนก (B) จำแนกรายข้อการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 40 ข้อ นำไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตมัธยม

ข้อที่	Ru	Rl	ค่าความยากง่าย (p)	อำนาจจำแนก (r)
1	13	7	0.42	0.25
2	13	8	0.44	0.21
3	13	8	0.44	0.21
4	21	11	0.67	0.42
5	19	10	0.6	0.37
6	18	12	0.62	0.25
7	13	7	0.42	0.25
8	15	8	0.48	0.29
9	20	15	0.73	0.21
10	15	10	0.52	0.21
11	21	14	0.73	0.29
12	11	5	0.29	0.25
13	20	11	0.65	0.45
14	11	5	0.33	0.25
15	15	10	0.52	0.21
16	17	11	0.58	0.25
17	18	13	0.65	0.21
18	12	1	0.27	0.46
19	22	17	0.83	0.21
20	16	11	0.58	0.21
21	10	4	0.29	0.25
22	21	15	0.79	0.25
23	14	9	0.48	0.21
24	20	11	0.65	0.37

ตารางที่ 19 (ต่อ) แสดงความยากง่าย (P) และอำนาจจำแนก (B) จำแนกรายข้อการทดสอบ
 วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 40 ข้อ นำไปทดลองใช้ครั้งที่ 2
 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตมัธยม

ข้อที่	Ru	Rl	ค่าความยากง่าย (p)	อำนาจจำแนก (r)
25	18	13	0.65	0.21
26	12	7	0.4	0.21
27	16	11	0.58	0.21
28	21	14	0.73	0.29
29	11	4	0.31	0.29
30	19	7	0.54	0.5
31	12	7	0.4	0.21
32	8	2	0.2	0.25
33	8	3	0.23	0.21
34	11	6	0.35	0.21
35	21	15	0.75	0.25
36	19	13	0.67	0.25
37	16	9	0.52	0.29
38	16	11	0.56	0.21
39	23	12	0.73	0.46
40	21	11	0.67	0.42

- ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.2 - 0.8
- ค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ระหว่าง 0.2 - 1.0

ตารางที่ 20 การหาค่าสัดส่วนของนักเรียนที่ตอบถูก (p) สัดส่วนของนักเรียนที่ตอบผิด (q) ในการทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย

ข้อที่	จำนวน นักเรียนที่ ตอบถูก	p	$q(1-p)$	pq	ข้อที่	จำนวน นักเรียนที่ ตอบถูก	p	$q(1-p)$	pq
1	13	0.42	0.58	0.11	21	10	0.29	0.71	0.2
2	13	0.44	0.56	0.24	22	21	0.79	0.21	0.23
3	13	0.44	0.56	0.21	23	14	0.48	0.52	0.22
4	21	0.67	0.33	0.24	24	20	0.65	0.35	0.22
5	19	0.6	0.4	0.18	25	18	0.65	0.35	0.22
6	18	0.62	0.38	0.23	26	12	0.4	0.6	0.24
7	13	0.42	0.58	0.18	27	16	0.58	0.42	0.2
8	15	0.48	0.52	0.18	28	21	0.73	0.27	0.18
9	20	0.73	0.27	0.17	29	11	0.31	0.69	0.18
10	15	0.52	0.48	0.2	30	19	0.54	0.46	0.24
11	21	0.73	0.27	0.17	31	12	0.4	0.6	0.24
12	11	0.29	0.71	0.22	32	8	0.2	0.8	0.16
13	20	0.65	0.35	0.18	33	8	0.23	0.77	0.12
14	11	0.33	0.67	0.22	34	11	0.35	0.65	0.21
15	15	0.52	0.48	0.24	35	21	0.75	0.25	0.22
16	17	0.58	0.42	0.18	36	19	0.67	0.33	0.22
17	18	0.65	0.35	0.22	37	16	0.52	0.48	0.24
18	12	0.27	0.73	0.24	38	16	0.56	0.44	0.24
19	22	0.83	0.17	0.2	39	23	0.73	0.27	0.22
20	16	0.58	0.42	0.24	40	21	0.67	0.33	0.24

ตารางที่ 21 คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้น ม.4 จำนวน 48 คน

นักเรียนคนที่	X	X ²	นักเรียนคนที่	X	X ²
1	32	1024	25	18	324
2	28	784	26	18	324
3	30	900	27	15	225
4	30	900	28	17	289
5	31	961	29	15	225
6	31	961	30	15	225
7	31	961	31	19	361
8	29	841	32	14	196
9	29	841	33	18	324
10	27	729	34	16	256
11	24	576	35	18	324
12	25	625	36	14	196
13	26	676	37	21	441
14	24	576	38	11	121
15	25	625	39	17	289
16	24	576	40	10	100
17	24	576	41	15	225
18	24	576	42	14	196
19	24	576	43	14	196
20	24	576	44	14	196
21	26	676	45	17	289
22	25	625	46	17	289
23	25	625	47	16	256
24	22	484	48	15	225
รวม	1,043	28,495			

การคำนวณหาความเที่ยงของข้อสอบในการสอบครั้งที่ 2

1. คำนวณหาคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ (μ)

$$\begin{aligned}\mu &= \sum \frac{X}{N} \\ &= \frac{1043}{48} \\ &= 21.73\end{aligned}$$

2. คำนวณหาความแปรปรวนของคะแนนจากแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์

$$\begin{aligned}\sigma^2 &= \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2} \\ &= \frac{48 (28495) - (1043)^2}{48^2} \\ &= \frac{1367760 - 1087849}{2304} \\ &= \frac{279911}{2304} \\ &= 121.49\end{aligned}$$

3. การกำหนดจุดตัดร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม

$$\begin{aligned}\text{คะแนนจุดตัด} &= 20 \quad \text{คะแนน} \\ &= \frac{20}{40} \\ &= 0.5\end{aligned}$$

4. คำนวณค่า KR-20 จาก

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{\sigma^2} \right\} \\
 &= \frac{40}{40-1} \left\{ 1 - \frac{9.27}{153.65} \right\} \\
 &= \frac{40}{39} \times 0.88 \\
 &= 0.9
 \end{aligned}$$

5. คำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบอิงเกณฑ์โดยใช้สูตรของ ลีวิงตัน

จากสูตร

$$\begin{aligned}
 r_{cc} &= \frac{\sigma^2 (KR - 20) + (\mu - c)^2}{\sigma^2 + (\mu - c)^2} \\
 &= \frac{121.49(0.9) + (21.73 - 20)^2}{121.49 + (21.73 - 20)^2} \\
 &= \frac{109.34 + 2.99}{124.48} = \frac{112.33}{124.48} \\
 &= 0.90
 \end{aligned}$$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของผู้ตรวจคนที่ 1
 ตรวจความเรียง 4 เรื่อง 4 รูปแบบการเขียน คือ การเขียนความเรียงแบบเล่าเรื่อง
 การเขียนความเรียงแบบบรรยาย การเขียนความเรียงเชิงจินตนาการ และการเขียน
 ความเรียงเชิงสร้างสรรค์ คะแนนเรื่องละ 100 คะแนนแยกตามองค์ประกอบ
 การเขียน ดังตาราง

นักเรียน คนที่	เนื้อหา	การเรียบเรียง	การใช้	การใช้	กลไก	รวม	ร้อยละ	ลำดับที่ ของ คะแนน
	120 คะแนน	ความคิด 80 คะแนน	ถ้อยคำ 80 คะแนน	ไวยากรณ์ 80 คะแนน	ทางภาษา 40 คะแนน	400 คะแนน		
1	93	56	57	56	28	290	72.50	19*
2	97	61	60	60	30	308	77.00	10
3	100	62	62	62	30	316	79.00	7
4	90	54	54	54	27	279	69.75	27*
5	96	59	59	59	29	302	75.50	12
6	92	52	51	52	27	274	68.50	33
7	98	63	65	63	30	319	79.75	5
8	92	55	53	54	28	282	70.50	25
9	104	69	69	69	34	345	86.25	1
10	90	53	52	52	32	279	69.75	27*
11	92	52	53	52	31	280	70.00	26
12	87	60	60	62	32	301	75.25	13*
13	92	58	57	58	29	294	73.50	16
14	93	61	61	61	30	306	76.50	11
15	93	57	57	55	28	290	72.50	19*
16	93	56	57	56	28	290	72.50	19*
17	93	56	55	55	28	287	71.75	23
18	92	53	52	53	28	278	69.50	29*
19	88	43	43	43	22	239	59.75	38*
20	88	44	43	43	22	240	60.00	37

ตารางที่ 22 (ต่อ) คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของผู้ตรวจคนที่ 1

ตรวจความเรียง 4 เรื่อง 4 รูปแบบการเขียน คือ การเขียนความเรียงแบบเล่าเรื่อง การเขียนความเรียงแบบบรรยาย การเขียนความเรียงเชิงจินตนาการ และการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ คะแนนเรื่องละ 100 คะแนน แยกตามองค์ประกอบ การเขียน ดังตาราง

นักเรียนคนที่	เนื้อหา 120 คะแนน	การเรียบเรียง ความคิด 80 คะแนน	การใช้ ถ้อยคำ 80 คะแนน	การใช้ ไวยากรณ์ 80 คะแนน	กลไก ทางภาษา 40 คะแนน	รวม 400 คะแนน	ร้อยละ	ลำดับที่ ของ คะแนน
21	90	52	52	50	34	278	69.50	29*
22	98	60	61	61	34	314	78.50	8*
23	98	64	64	64	35	325	81.25	4
24	100	67	68	68	35	338	84.50	2*
25	93	55	56	56	33	293	73.256	17*
26	88	45	46	46	30	255	3.75	36
27	92	56	55	54	32	289	72.25	22
28	88	41	44	41	25	239	59.75	38*
29	91	52	53	51	28	275	68.75	31*
30	91	49	48	48	29	265	66.25	35
31	92	52	51	50	30	275	68.75	31*
32	95	57	58	57	32	299	74.75	15
33	99	60	62	62	34	317	79.25	6
34	100	60	60	61	33	314	78.50	8*
35	93	56	56	55	33	293	73.25	17*
36	92	50	49	49	32	272	68.00	34
37	95	55	57	59	35	301	75.25	13*
38	93	53	53	53	32	284	71.00	24
39	101	66	67	67	37	338	84.50	2*
รวม	3,652	2,174	2,180	2,171	1,186	11,363	2840.7	
\bar{X}	93.64	55.74	55.89	55.66	30.41	291.36	72.83	

ตารางที่ 23 คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของผู้ตรวจคนที่ 2
 ตรวจความเรียง 4 เรื่อง 4 รูปแบบการเขียน คือ การเขียนความเรียงแบบเล่าเรื่อง
 การเขียนความเรียงแบบบรรยาย การเขียนความเรียงเชิงจินตนาการ และการเขียน
 ความเรียงเชิงสร้างสรรค์ คะแนนเรื่องละ 100 คะแนนแยกตามองค์ประกอบ
 การเขียน ดังตาราง

นักเรียน คนที่	เนื้อหา 120 คะแนน	การเรียบเรียง ความคิด 80 คะแนน	การใช้ ถ้อยคำ 80 คะแนน	การใช้ ไวยากรณ์ 80 คะแนน	กลไก ทางภาษา 40 คะแนน	รวม 400 คะแนน	ร้อยละ	ลำดับที่ ของ คะแนน
1	90	63	61	62	30	306	76.50	31
2	101	67	68	68	33	337	84.25	6
3	99	68	66	67	31	331	82.75	10*
4	96	66	66	67	32	327	81.75	17*
5	107	72	71	72	32	354	88.50	1
6	99	65	66	66	32	328	82.50	12*
7	99	69	68	69	30	335	83.75	8
8	83	55	55	55	28	276	69.00	37
9	105	70	70	71	32	348	87.00	2
10	79	53	53	55	28	268	67.00	38
11	83	55	57	58	29	282	70.50	36
12	90	61	62	62	30	305	76.25	32*
13	100	62	64	61	29	316	79.00	26
14	99	65	65	65	30	324	81.00	20*
15	100	66	66	67	32	331	82.75	10*
16	99	67	66	66	29	327	81.75	17*
17	100	67	67	66	32	332	83.00	9
18	102	69	69	69	32	341	85.25	4*
19	97	65	64	66	29	321	80.25	39
20	98	64	64	65	30	321	80.25	24*

ตารางที่ 23 (ต่อ) คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของผู้ตรวจคนที่ 2

ตรวจความเรียง 4 เรื่อง 4 รูปแบบการเขียน คือ การเขียนความเรียงแบบเล่าเรื่อง การเขียนความเรียงแบบบรรยาย การเขียนความเรียงเชิงจินตนาการ และการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ คะแนนเรื่องละ 100 คะแนนแยกตามองค์ประกอบ การเขียน ดังตาราง

นัก เรียน คนที่	เนื้อหา 120 คะแนน	การเรียบเรียง ความคิด 80 คะแนน	การใช้ ถ้อยคำ 80 คะแนน	การใช้ ไวยากรณ์ 80 คะแนน	กลไก ทางภาษา 40 คะแนน	รวม 400 คะแนน	ร้อยละ	ลำดับที่ ของ คะแนน
21	101	68	68	69	30	336	84.00	7
22	99	66	68	67	30	330	82.50	12*
23	102	70	68	70	32	342	85.50	3
24	98	64	66	66	28	322	80.50	23
25	95	61	64	64	28	312	78.00	27
26	92	63	60	62	28	305	76.25	32*
27	94	62	64	63	28	311	77.75	28*
28	97	66	65	66	30	324	81.00	20*
29	96	68	67	68	30	329	82.25	14*
30	95	63	62	63	28	311	77.75	28*
31	97	66	64	66	31	324	81.00	20*
32	96	67	67	67	31	328	82.00	16
33	99	66	66	68	30	329	82.25	14*
34	92	62	62	63	28	307	76.75	30
35	89	61	61	60	28	299	74.75	34
36	89	58	57	58	28	290	72.50	35
37	93	66	66	66	30	321	80.25	24*
38	95	67	66	67	31	326	81.50	19
39	100	69	70	70	32	341	85.25	4*
รวม	3,745	2,522	2,519	2,480	1,171	12,437	3,109.25	
\bar{X}	96.02	64.66	64.59	63.59	30.03	318.90	79.72	

ตารางที่ 24 คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของผู้ตรวจคนที่ 3
ตรวจความเรียง 4 เรื่อง 4 รูปแบบการเขียน คือ การเขียนความเรียงแบบเล่าเรื่อง
การเขียนความเรียงแบบบรรยาย การเขียนความเรียงเชิงจินตนาการ และการเขียน
ความเรียงเชิงสร้างสรรค์ คะแนนเรื่องละ 100 คะแนนแยกตามองค์ประกอบ
การเขียน ดังตาราง

นักเรียน คนที่	เนื้อหา 120 คะแนน	การเรียบเรียง ความคิด 80 คะแนน	การใช้ ถ้อยคำ 80 คะแนน	การใช้ ไวยากรณ์ 80 คะแนน	กลไก ทางภาษา 40 คะแนน	รวม 400 คะแนน	ร้อยละ	ลำดับที่ ของ คะแนน
1	92	61	61	62	28	304	76.00	14*
2	95	62	66	64	28	315	78.75	4
3	98	71	63	65	29	326	81.50	2
4	94	61	64	63	28	310	77.50	7
5	95	61	62	65	29	312	78.00	6
6	91	59	60	61	28	299	74.75	22*
7	93	61	62	62	30	308	77.00	8*
8	90	61	58	58	28	295	73.75	26
9	101	66	65	67	31	330	82.50	1
10	89	58	58	58	28	291	72.75	31*
11	88	59	54	43	28	272	68.00	39
12	90	60	55	57	28	290	72.50	33*
13	93	61	61	61	30	306	76.50	10*
14	92	62	61	62	28	305	76.25	13
15	92	59	59	61	28	299	74.75	22*
16	93	60	60	62	28	303	75.75	17*
17	93	59	59	63	28	302	75.50	19*
18	91	57	57	58	28	291	72.75	31*
19	92	56	57	57	28	290	72.50	33*
20	89	56	53	55	28	281	70.25	37

ตารางที่ 24 (ต่อ) คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของผู้ตรวจคนที่ 3

ตรวจความเรียง 4 เรื่อง 4 รูปแบบการเขียน คือ การเขียนความเรียงแบบเล่าเรื่อง การเขียนความเรียงแบบบรรยาย การเขียนความเรียงเชิงจินตนาการ และการเขียนความเรียงเชิงสร้างสรรค์ คะแนนเรื่องละ 100 คะแนนแยกตามองค์ประกอบ การเขียน ดังตาราง

นักเรียน คนที่	เนื้อหา 120 คะแนน	การเรียบเรียง ความคิด 80 คะแนน	การใช้ ถ้อยคำ 80 คะแนน	การใช้ ไวยากรณ์ 80 คะแนน	กลไก ทางภาษา 40 คะแนน	รวม 400 คะแนน	ร้อยละ	ลำดับที่ ของ คะแนน
21	87	56	52	52	28	276	69.00	38
22	91	60	58	56	29	294	73.50	27*
23	92	60	59	56	29	296	74.00	25
24	96	60	62	58	28	304	76.00	14*
25	92	60	60	60	28	300	75.00	21
26	90	55	55	58	29	287	71.75	35
27	92	58	57	58	28	293	73.25	29
28	88	61	60	59	29	297	74.25	24
29	91	55	58	56	28	288	72.00	34
30	91	56	55	53	28	283	70.75	36
31	93	57	59	57	28	294	73.50	27*
32	94	62	61	58	28	303	75.75	17*
33	93	61	58	61	29	302	75.50	19*
34	97	62	62	59	28	308	77.00	8*
35	95	62	61	60	28	306	76.50	10*
36	92	61	61	62	28	304	76.00	14*
37	98	62	62	62	29	313	78.25	5
38	95	62	61	60	28	306	76.50	10*
39	96	64	64	63	32	319	79.75	3
รวม	3,614	2,344	2,320	2,313	1,111	11,702	2925.5	
\bar{X}	92.67	60.10	59.49	59.31	28.49	300.05	75.01	

ตารางที่ 25 ค่าความเที่ยงของการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบอัตนัยวัดความสามารถในการเขียน
ความเรียงภาษาไทยระหว่างกรรมการตรวจ 3 คน โดยใช้สถิติทดสอบสหสัมพันธ์ W:
The Kendall Coefficient of Concordance

นักเรียน คนที่	ลำดับที่ของคะแนนของผู้ตรวจแต่ละคน			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนรวมยกกำลังสอง
	ผู้ตรวจคนที่ 1	ผู้ตรวจคนที่ 2	ผู้ตรวจคนที่ 3	R_i	\bar{R}	R_i^2
1	19*	31	14*	64	21.33	4,096
2	10	6	4	220	6.66	400
3	7	10*	2	19	6.33	361
4	27*	17*	7	51	17.00	2,601
5	12	1	6	19	6.33	361
6	33	12*	22*	67	22.33	4,489
7	5	8	8*	21	7.00	441
8	25	37	26	88	29.33	7,744
9	1	2	1	4	1.33	16
10	27*	38	31*	96	32.00	9,216
11	26	36	39	101	33.66	10,201
12	13*	32*	33*	78	26.00	6,084
13	16	26	10*	52	17.33	2,704
14	11	20*	13	44	14.66	1,936
15	19*	10*	22*	51	17.00	2,601
16	19*	17*	17*	53	17.66	2,809
17	23	9	19*	51	17.00	2,601
18	29*	4*	31*	64	21.33	4,096
19	38*	39	33*	110	36.66	12,100
20	37	24*	37	98	32.66	9,604

ตารางที่ 25 (ต่อ) ค่าความเที่ยงของการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบอัตนัยวัดความสามารถในการเขียน
 ความเรียงภาษาไทยระหว่างกรรมการตรวจ 3 คน โดยใช้สถิติทดสอบสหสัมพันธ์ W:
 The Kendall Coefficient of Concordance

นักเรียน คนที่	ลำดับที่ของคะแนนของผู้ตรวจแต่ละคน			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนรวมยกกำลังสอง
	ผู้ตรวจคนที่ 1	ผู้ตรวจคนที่ 2	ผู้ตรวจคนที่ 3	R_i	\bar{R}	R_i^2
21	29*	7	38	74	24.66	5,476
22	8*	12*	27*	47	15.66	2,209
23	4	3	25	32	10.66	1,024
24	2*	23	14*	39	13	1,521
25	17*	27	21	65	21.66	4,225
26	36	32*	35	103	34.33	10,609
27	22	28*	29	79	26.33	6,241
28	38*	20*	24	82	27.33	6,724
29	31*	14*	34	79	26.33	6,241
30	35	28*	36	99	33.00	9,801
31	31*	20*	27*	78	26.00	6,084
32	15	16	17*	48	16.00	2,304
33	6	14*	19*	39	13.00	1,521
34	8*	30	8*	46	15.33	2,116
35	17*	34	10*	61	20.33	3,721
36	34	35	14*	83	27.66	6,889
37	13*	24*	5	42	14.00	1,764
38	24	19	10*	53	17.66	2,809
39	2*	4*	3	9	3.00	81
รวม	769	769	771	2,309	769.54	165,821
\bar{X}	19.71	19.71	19.77	59.21	19.73	4251.82

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างการตรวจงานเขียนความเรียงภาษาไทยของผู้ตรวจ 3 คน

H_1 : มีความสัมพันธ์กันระหว่างการตรวจงานเขียนความเรียงภาษาไทยของผู้ตรวจ 3 คน

การหาค่าความเที่ยงของการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบอัตนัยวัดความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยระหว่างผู้ตรวจ 3 คน โดยใช้สถิติทดสอบสหสัมพันธ์ W: The Kendall Coefficient of Concordance

จากสูตร

$$W = \frac{12 \sum_{j=1}^k R_j^2 - 3b^2 k (k+1)^2}{b^2 k (k^2 - 1) - b \sum (t^3 - t)}$$

k แทน จำนวนนักเรียนที่ถูกจัดอันดับ

R_j แทน ผลรวมของอันดับที่ของนักเรียนแต่ละคนที่ถูกจัดอันดับ
โดยกรรมการทั้งหลาย

R_j^2 แทน ผลรวมของอันดับที่ของนักเรียนแต่ละคนที่ถูกจัดอันดับ
โดยกรรมการทั้งหลายทั้งหมดยกกำลังสอง

b แทน จำนวนกรรมการที่จัดอันดับ

t แทน จำนวนอันดับที่ซ้ำกันของการให้อันดับในผู้ตรวจแต่ละคน

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า} &= \frac{12 (165821) - 3 (3)^2 39 (39+1)^2}{3^2(39) (39^2-1) - 3 [(9^3-9) + (9^3 - 9) + (9^3 - 9)]} \\ &= \frac{1,989,852 - 1,684,800}{533,520 - 6,480} = \frac{305,052}{527,040} \\ &= 0.58 \end{aligned}$$

ทดสอบนัยสำคัญโดยคำนวณค่า X^2 - ดังนี้

$$X^2 = b (k - 1) W = 3 (39 - 1) (0.58) = 66.12$$

ค่าไคสแควร์ที่คำนวณมีค่า 66.12 มากกว่า ไคสแควร์ จากตาราง C ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และ df $39 - 1 = 54.60$ ดังนั้น Reject H_0 แสดงว่า การให้อันดับของผู้พิจารณาทั้ง 3 คน มีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 26 รายละเอียดของคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยแบบเล่าเรื่อง
คะแนนเต็ม 100 คะแนน จำแนกตามองค์ประกอบการเขียน ก่อนและหลัง
การทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่างประชากร

ลำดับ ที่	การทดสอบก่อนทดลองสอน Pre-test						การทดสอบหลังทดลองสอน Post-test					
	เนื้อหา	การ เรียบ เรียง ความ คิด	การใช้ ถ้อย คำ	การใช้ ไวยา กรณ์	กลไก ทาง ภาษา	รวม คะแนน	เนื้อหา	การ เรียบ เรียง ความ คิด	การใช้ ถ้อย คำ	การใช้ ไวยา กรณ์	กลไก ทาง ภาษา	รวม คะแนน
	30	20	20	20	10	100	30	20	20	20	10	100
1	21.00	13.67	11.67	11.67	6.33	64.34	23.00	14.67	14.67	15.33	7.00	74.67
2	23.66	13.67	13.00	12.67	7.33	70.33	24.67	16.33	16.67	16.33	7.67	81.67
3	22.00	15.00	15.00	14.33	6.67	73.00	25.00	16.33	16.67	16.33	7.00	81.33
4	23.00	15.00	13.67	13.33	6.33	71.33	23.33	15.67	15.33	15.33	7.33	76.99
5	23.33	14.33	14.33	14.33	6.67	72.99	25.33	16.67	16.33	17.00	8.00	83.33
6	23.33	14.00	14.00	14.33	6.33	71.99	24.00	14.00	14.67	14.67	7.33	74.67
7	22.00	13.33	13.67	13.33	5.67	68.00	24.00	16.67	16.67	15.67	7.33	80.34
8	22.00	13.33	12.67	10.33	6.00	64.33	23.00	14.33	14.00	13.67	7.00	72.00
9	24.67	17.00	17.00	17.00	8.00	83.67	25.67	17.00	17.00	17.00	8.33	85.00
10	21.30	11.33	11.33	11.33	6.00	61.29	21.67	14.33	13.67	14.00	7.33	71.00
11	21.00	11.67	11.67	12.00	6.00	62.34	22.00	13.33	13.67	13.33	7.67	70.00
12	22.00	13.33	13.33	13.33	4.67	66.66	23.00	14.67	14.67	14.67	7.33	74.34
13	22.67	16.67	16.33	16.33	7.00	79.00	24.00	15.00	15.00	14.00	7.00	75.00
14	23.33	16.33	16.00	16.33	7.67	79.66	24.00	16.33	16.33	16.67	7.33	80.66
15	21.00	12.67	12.67	13.00	6.33	65.67	24.33	16.00	15.33	15.00	7.33	77.99
16	23.00	15.33	15.33	15.67	7.00	76.33	24.00	15.33	15.67	15.67	7.00	77.67
17	22.67	13.33	16.33	16.33	6.33	74.99	23.33	14.67	14.33	15.00	7.33	74.66
18	22.33	12.67	13.33	13.67	6.33	68.33	24.33	15.00	15.33	15.00	7.67	77.33
19	22.67	13.33	12.67	13.00	6.33	68.00	23.00	14.00	14.33	14.33	6.33	71.99
20	22.33	13.67	13.67	13.33	6.33	69.33	22.67	13.00	13.00	13.67	6.67	69.01

ตารางที่ 26 (ต่อ) รายละเอียดของคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยแบบเล่าเรื่อง
คะแนนเต็ม 100 คะแนน จำแนกตามองค์ประกอบการเขียน ก่อนและหลัง
การทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่างประชากร

ลำดับ ที่	การทดสอบก่อนทดลองสอน Pre-test						การทดสอบหลังทดลองสอน Post-test					
	เนื้อหา	การ เรียบ เรียง ความ คิด	การใช้ ถ้อย คำ	การใช้ ไวยา กรณ์	กลไก ทาง ภาษา	รวม คะแนน	เนื้อหา	การ เรียบ เรียง ความ คิด	การใช้ ถ้อย คำ	การใช้ ไวยา กรณ์	กลไก ทาง ภาษา	รวม คะแนน
	30	20	20	20	10	100	30	20	20	20	10	100
21	22.33	14.00	13.67	14.00	6.33	70.33	23.00	13.67	13.67	14.00	7.97	72.31
22	23.00	15.33	14.67	14.67	7.00	74.67	24.00	15.67	15.67	15.67	7.33	78.34
23	24.00	15.67	15.67	15.67	6.67	77.68	25.33	17.00	16.67	16.67	8.33	84.00
24	24.67	14.33	14.67	14.33	6.67	74.67	25.33	16.33	16.67	16.33	7.67	82.33
25	22.67	14.33	13.33	13.67	6.33	70.33	23.33	14.67	15.00	14.67	7.33	75.00
26	21.00	13.33	13.00	13.00	6.33	66.66	22.33	13.33	13.33	13.67	7.33	69.99
27	22.00	13.33	13.33	13.67	6.67	69.00	23.67	15.00	15.00	14.67	7.33	75.67
28	22.00	13.67	13.00	13.00	6.33	68.00	22.67	14.00	13.67	13.67	6.67	70.68
29	22.33	14.00	14.00	14.00	6.33	70.66	23.33	14.00	14.67	14.67	6.67	73.34
30	22.67	14.00	14.33	14.33	6.33	71.66	23.33	14.00	14.00	13.67	7.00	72.00
31	23.33	14.67	15.00	15.00	6.67	74.67	23.67	14.67	14.33	14.00	7.00	73.67
32	23.67	14.67	14.33	15.00	7.33	75.00	24.00	15.33	15.67	15.00	7.33	77.33
33	23.33	14.67	15.00	15.00	7.00	75.00	25.33	14.67	15.33	16.00	8.00	79.33
34	22.33	15.00	15.00	14.00	7.00	74.00	25.00	16.00	15.33	16.00	7.67	80.00
35	23.33	14.67	14.67	14.67	6.33	73.00	24.00	16.00	16.00	15.33	7.67	79.00
36	23.00	14.33	14.67	14.67	6.67	73.34	23.00	14.33	14.00	14.67	7.33	73.33
37	23.33	15.00	14.67	14.67	6.67	74.34	23.67	15.67	15.67	15.33	7.67	78.01
38	23.67	15.00	14.67	14.67	7.00	75.00	23.33	14.67	14.33	15.00	7.33	74.66
39	24.33	15.00	14.67	15.33	7.00	76.33	25.00	16.33	16.67	17.00	8.33	83.33
รวม	886.28	554.66	550.02	548.99	255.98	2795.93	927.65	588.67	589.02	578.69	287.94	2963.97
\bar{X}	22.72	14.22	14.10	14.08	6.56	71.68	23.78	15.09	15.10	14.84	7.38	76.20

ตารางที่ 27 รายละเอียดของคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยแบบบรรยาย
คะแนนเต็ม 100 คะแนน จำแนกตามองค์ประกอบการเขียน ก่อนและหลัง
การทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่างประชากร

ลำดับ ที่	การทดสอบก่อนทดลองสอน Pre-test						การทดสอบหลังทดลองสอน Post-test					
	เนื้อหา	การ เรียบ เรียง ความ คิด	การใช้ ถ้อย คำ	การใช้ ไวยา กรณ์	กลไก ทาง ภาษา	รวม คะแนน	เนื้อหา	การ เรียบ เรียง ความ คิด	การใช้ ถ้อย คำ	การใช้ ไวยา กรณ์	กลไก ทาง ภาษา	รวม คะแนน
	30	20	20	20	10	100	30	20	20	20	10	100
1	21.67	12.33	12.33	12.67	6.00	65.00	22.67	15.00	15.00	14.67	7.33	74.67
2	23.66	13.33	13.33	13.67	6.67	70.33	25.33	16.00	16.67	16.67	7.67	82.34
3	23.67	16.00	16.00	15.67	7.33	78.67	24.67	19.33	16.00	16.33	6.67	84.00
4	23.33	14.67	14.33	14.33	6.67	73.33	23.33	15.33	15.33	15.67	7.33	76.99
5	24.00	13.00	13.33	13.33	6.67	70.33	24.33	15.67	16.00	16.00	7.33	79.33
6	23.67	14.33	14.33	14.67	6.33	73.33	23.67	14.67	15.00	15.00	7.33	75.67
7	23.00	14.33	14.33	14.33	6.33	72.32	23.67	15.67	15.67	16.00	7.33	78.34
8	23.00	12.33	12.67	12.67	6.00	66.67	21.33	14.33	13.67	14.33	7.00	70.66
9	24.00	17.00	17.00	15.67	8.33	82.00	26.33	17.67	17.67	18.00	8.33	88.00
10	21.00	11.33	11.33	11.33	5.67	60.66	21.67	14.00	14.00	14.33	7.33	71.33
11	20.67	12.00	12.33	12.67	6.00	63.67	22.00	14.00	13.00	14.00	7.33	70.33
12	22.67	13.00	13.33	13.67	4.67	67.34	18.67	14.33	14.00	14.67	7.67	69.34
13	23.67	14.67	14.33	15.00	6.67	74.34	23.67	14.67	15.00	15.33	7.00	75.67
14	23.00	14.00	13.33	13.33	6.67	70.33	23.33	15.67	15.67	15.33	7.33	77.33
15	22.00	13.00	13.33	13.00	6.67	68.00	23.33	14.67	15.33	15.33	7.33	75.99
16	24.33	15.67	16.00	16.00	7.00	79.00	23.33	15.00	15.00	15.33	7.00	75.66
17	23.00	13.00	13.00	13.00	6.67	68.67	23.67	15.33	15.00	14.67	7.33	76.00
18	22.33	14.67	14.67	14.33	7.00	73.00	23.67	15.00	15.00	14.67	7.33	75.67
19	21.67	13.33	13.33	13.67	6.33	68.33	23.33	14.33	14.00	14.33	7.33	73.32
20	22.00	13.33	13.67	13.67	6.33	69.00	23.00	14.33	13.33	13.33	6.67	70.66

ตารางที่ 27 (ต่อ) รายละเอียดของคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยแบบบรรยาย
คะแนนเต็ม 100 คะแนน จำแนกตามองค์ประกอบการเขียน ก่อนและหลัง
การทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่างประชากร

ลำดับ ที่	การทดสอบก่อนทดลองสอน Pre-test						การทดสอบหลังทดลองสอน Post-test					
	เนื้อหา	การ เรียบ เรียง ความ คิด	การใช้ ถ้อย คำ	การใช้ ไวยา กรณ์	กลไก ทาง ภาษา	รวม คะแนน	เนื้อหา	การ เรียบ เรียง ความ คิด	การใช้ ถ้อย คำ	การใช้ ไวยา กรณ์	กลไก ทาง ภาษา	รวม คะแนน
	30	20	20	20	10	100	30	20	20	20	10	100
21	23.00	13.67	13.67	14.33	6.67	71.34	23.33	14.67	14.00	13.67	7.00	72.67
22	23.33	13.33	12.67	13.67	6.67	69.67	24.33	15.67	15.67	15.67	8.00	79.34
23	24.00	16.33	16.00	15.33	7.00	78.66	24.33	16.00	15.67	15.67	8.00	79.67
24	23.33	15.00	15.33	14.67	6.67	75.00	24.33	16.00	16.00	15.67	7.67	79.67
25	22.33	14.67	14.00	14.33	7.00	72.33	23.33	14.67	15.00	14.67	7.33	75.00
26	22.67	13.67	13.67	14.00	6.67	70.68	22.67	14.00	13.67	14.67	6.67	71.68
27	23.67	13.67	14.33	14.67	6.67	73.01	23.67	14.00	14.33	15.00	7.70	74.70
28	23.00	13.67	14.00	14.00	6.67	71.34	23.00	14.00	14.33	14.00	6.67	72.00
29	21.67	13.00	13.00	11.33	6.67	65.67	22.67	14.00	14.67	14.67	7.00	73.01
30	22.00	12.67	13.00	13.00	6.33	67.00	23.33	14.67	14.00	14.00	7.00	73.00
31	23.00	14.33	13.67	14.00	6.33	71.33	23.67	14.00	14.00	14.00	7.33	73.00
32	23.67	14.67	14.67	14.33	7.00	74.34	23.67	15.67	15.33	15.33	7.67	77.67
33	23.33	14.67	14.67	15.00	7.00	74.67	23.33	14.67	15.67	16.00	7.67	77.34
34	23.00	13.67	14.00	13.33	7.00	71.00	23.33	15.67	15.67	15.33	7.67	77.67
35	22.67	14.33	15.00	14.00	6.67	72.67	22.67	15.00	14.67	14.67	7.33	74.34
36	23.00	14.67	14.00	14.67	6.67	73.01	22.67	14.33	14.33	13.67	7.33	72.33
37	24.00	15.00	15.00	15.00	7.00	76.00	24.00	15.67	15.67	16.00	8.00	79.34
38	23.33	14.33	14.67	15.00	7.00	74.33	23.33	15.67	15.67	15.33	7.67	77.67
39	24.00	15.00	15.33	15.33	7.33	76.99	24.67	17.67	17.67	17.30	8.67	85.97
รวม	895.34	545.67	546.98	546.67	259.03	2793.69	911.33	591.03	586.36	589.31	288.35	2966.38
\bar{X}	22.96	13.99	14.02	13.76	6.64	71.63	23.37	15.15	15.03	15.11	7.40	76.06

ตารางที่ 28 รายละเอียดของคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยเชิงจินตนาการ
คะแนนเต็ม 100 คะแนน จำแนกตามองค์ประกอบการเขียน ก่อนและหลัง
การทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่างประชากร

ลำดับ ที่	การทดสอบก่อนทดลองสอน Pre-test						การทดสอบหลังทดลองสอน Post-test					
	เนื้อหา	การ เรียบ เรียง ความ คิด	การใช้ ถ้อย คำ	การใช้ ไวยา กรณ์	กลไก ทาง ภาษา	รวม คะแนน	เนื้อหา	การ เรียบ เรียง ความ คิด	การใช้ ถ้อย คำ	การใช้ ไวยา กรณ์	กลไก ทาง ภาษา	รวม คะแนน
	30	20	20	20	10	100	30	20	20	20	10	100
1	21.00	13.33	12.33	12.00	6.00	64.66	23.00	15.33	15.33	15.33	7.33	76.32
2	23.33	13.33	13.33	13.67	7.33	70.99	24.00	16.00	16.00	15.67	7.67	79.34
3	22.00	14.32	12.33	12.67	6.33	67.65	24.33	16.00	16.00	16.33	7.00	79.66
4	23.33	15.33	14.33	14.33	6.67	71.99	23.00	14.67	15.00	15.33	7.00	75.00
5	24.00	16.33	16.33	16.67	6.67	80.00	24.33	15.67	15.67	15.00	7.33	78.00
6	22.67	13.67	13.67	13.67	6.33	70.01	22.66	15.00	14.67	14.67	7.00	74.00
7	22.00	12.67	13.00	12.67	6.00	66.34	24.33	16.33	16.33	16.00	7.67	80.66
8	22.67	14.00	15.00	14.00	6.00	71.67	22.00	13.67	14.00	13.67	7.00	70.34
9	25.00	16.33	16.67	17.00	7.33	82.33	25.66	16.67	16.67	17.00	7.67	83.67
10	21.33	12.00	11.33	11.67	6.00	62.33	21.67	13.67	13.33	13.33	7.33	69.33
11	21.33	14.00	14.00	14.00	6.33	69.66	22.00	14.00	14.00	14.00	7.00	71.00
12	21.33	11.33	11.33	11.67	4.00	59.66	23.33	15.67	15.00	15.33	7.67	77.00
13	23.67	16.67	16.66	16.67	7.33	81.01	23.67	15.33	15.33	15.00	8.00	77.33
14	22.00	16.67	16.00	15.67	7.00	77.34	23.00	15.33	15.00	15.00	7.33	75.66
15	21.33	14.00	13.67	14.00	6.67	69.67	23.67	15.00	14.67	15.33	7.33	76.00
16	23.67	15.33	15.33	15.67	7.33	77.33	24.00	15.33	15.33	15.00	7.00	76.66
17	22.67	15.00	15.00	15.33	7.00	75.00	24.32	15.67	15.67	16.00	7.33	78.99
18	22.67	14.67	14.67	15.00	6.67	73.68	23.00	14.00	14.00	14.33	6.67	72.00
19	21.67	13.33	13.67	13.00	6.33	68.00	23.00	12.67	13.00	13.00	6.33	68.00
20	21.33	13.00	13.67	13.67	7.00	68.67	23.33	13.31	13.31	14.00	7.00	70.97

ตารางที่ 28 (ต่อ) รายละเอียดของคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยเชิงจินตนาการ
คะแนนเต็ม 100 คะแนน จำแนกตามองค์ประกอบการเขียน ก่อนและหลัง
การทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่างประชากร

ลำดับ ที่	การทดสอบก่อนทดลองสอน Pre-test						การทดสอบหลังทดลองสอน Post-test					
	เนื้อหา	การ เรียบ เรียง ความ คิด	การใช้ ถ้อย คำ	การใช้ ไวยา กรณ์	กลไก ทาง ภาษา	รวม คะแนน	เนื้อหา	การ เรียบ เรียง ความ คิด	การใช้ ถ้อย คำ	การใช้ ไวยา กรณ์	กลไก ทาง ภาษา	รวม คะแนน
	30	20	20	20	10	100	30	20	20	20	10	100
21	22.67	14.00	14.67	14.67	6.67	72.68	23.00	15.00	14.67	14.33	6.67	73.67
22	23.33	14.67	15.33	15.33	7.00	75.66	23.67	15.00	15.33	14.67	7.67	76.34
23	24.00	16.67	16.33	16.00	6.67	79.67	23.67	15.33	15.33	15.33	7.67	77.33
24	25.35	14.67	15.00	14.67	6.67	76.36	24.67	15.33	16.33	15.67	7.33	79.33
25	22.33	13.67	13.33	14.00	6.67	70.00	23.33	15.00	15.00	15.33	7.33	75.99
26	22.33	13.33	13.00	14.00	7.00	69.66	22.33	13.33	13.00	13.67	7.33	69.66
27	22.00	13.67	13.67	14.00	7.00	70.34	22.00	14.33	14.00	13.33	7.33	70.99
28	22.67	14.00	14.67	14.33	6.33	72.00	22.33	14.00	14.33	13.33	7.33	71.32
29	22.33	13.00	13.00	12.67	6.33	67.33	23.00	14.67	16.67	14.33	7.67	76.34
30	22.33	13.33	13.00	14.00	6.67	69.33	23.00	13.67	13.67	13.33	7.33	71.00
31	22.67	13.67	13.00	13.00	6.33	68.67	23.33	15.00	14.67	15.00	8.00	76.00
32	24.00	14.67	14.33	15.00	7.00	75.00	24.00	15.33	15.33	15.33	8.00	77.99
33	22.67	14.67	14.33	13.67	7.33	72.67	24.33	15.67	15.33	16.00	8.00	79.33
34	23.67	15.00	15.00	15.00	7.33	76.00	24.00	15.00	15.33	15.00	7.33	76.66
35	23.67	14.67	15.00	14.67	7.00	75.01	22.67	14.33	14.33	14.67	7.33	73.33
36	22.67	14.67	14.67	15.00	6.67	73.68	22.67	13.67	13.67	13.67	7.33	71.01
37	23.67	15.00	14.33	15.00	7.00	75.00	24.00	15.00	15.00	15.67	8.00	77.67
38	23.67	14.67	15.00	14.67	7.00	75.01	23.67	14.67	14.67	14.33	7.67	75.01
39	23.67	15.67	15.00	14.67	7.33	76.34	25.00	15.67	16.33	16.00	8.33	81.33
รวม	888.70	559.01	554.98	557.38	260.32	2820.39	912.98	579.33	581.30	578.31	288.31	2940.23
\bar{X}	22.78	14.33	14.23	14.29	6.73	72.24	23.41	14.85	14.91	14.83	7.39	75.39

ตารางที่ 29 รายละเอียดของคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์
คะแนนเต็ม 100 คะแนน จำแนกตามองค์ประกอบการเขียน ก่อนและหลัง
การทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่างประชากร

ลำดับ ที่	การทดสอบก่อนทดลองสอน Pre-test						การทดสอบหลังทดลองสอน Post-test					
	เนื้อหา	การ เรียบ เรียง ความ คิด	การใช้ ถ้อย คำ	การใช้ ไวยา กรณ์	กลไก ทาง ภาษา	รวม คะแนน	เนื้อหา	การ เรียบ เรียง ความ คิด	การใช้ ถ้อย คำ	การใช้ ไวยา กรณ์	กลไก ทาง ภาษา	รวม คะแนน
	30	20	20	20	10	100	30	20	20	20	10	100
1	21.00	10.67	11.99	11.98	5.67	61.31	23.01	15.00	14.64	14.67	6.98	74.30
2	23.33	12.31	12.98	13.31	6.99	68.92	23.64	14.99	15.30	15.33	7.31	76.57
3	22.00	13.99	14.31	13.65	6.67	70.62	25.00	15.34	14.97	15.68	5.97	76.96
4	23.67	14.32	14.43	16.33	7.33	76.08	23.66	14.65	14.66	14.99	7.34	75.3
5	24.33	14.34	14.33	13.99	6.99	73.98	25.33	15.99	16.00	17.32	7.34	81.98
6	23.33	14.32	14.00	14.33	6.65	72.63	23.67	14.97	14.66	15.42	7.34	76.06
7	22.67	12.31	13.00	13.31	6.64	67.93	24.70	15.65	16.33	16.97	7.67	81.31
8	21.00	12.98	12.30	12.00	5.32	63.6	21.99	14.67	13.65	13.97	7.00	71.28
9	23.33	13.67	13.65	13.97	6.98	71.6	25.54	16.98	16.66	17.00	7.99	84.17
10	20.33	11.66	11.33	11.99	5.97	61.28	20.99	12.64	13.32	13.34	7.33	67.62
11	21.00	13.33	13.00	12.97	6.99	67.29	21.64	13.99	13.97	9.67	7.32	66.59
12	21.33	12.66	12.65	12.93	5.98	65.55	24.00	15.65	15.33	15.65	7.33	77.96
13	22.00	15.99	16.00	15.64	6.32	75.95	23.66	15.32	15.31	15.67	7.32	77.28
14	22.33	16.00	15.99	14.99	7.66	76.97	24.31	15.31	15.32	15.64	7.21	77.79
15	22.00	12.33	12.33	13.00	6.33	65.99	23.67	14.97	15.32	15.34	7.33	76.62
16	23.67	13.99	13.98	14.30	6.67	72.61	23.67	15.34	15.00	15.32	7.32	76.65
17	23.00	16.67	15.31	14.34	6.32	75.64	24.00	14.97	15.32	14.99	7.33	76.61
18	23.00	14.63	13.97	13.64	6.64	71.88	24.00	15.64	14.99	16.00	7.65	78.28
19	22.33	13.01	13.65	13.33	6.33	68.65	22.99	13.64	13.31	13.66	6.33	69.93
20	22.33	13.00	13.31	13.33	4.98	66.95	22.68	14.00	13.66	13.32	6.30	69.96

ตารางที่ 29 (ต่อ) รายละเอียดของคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์
คะแนนเต็ม 100 คะแนน จำแนกตามองค์ประกอบการเขียน ก่อนและหลัง
การทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่างประชากร

ลำดับ ที่	การทดสอบก่อนทดลองสอน Pre-test						การทดสอบหลังทดลองสอน Post-test					
	เนื้อหา	การ เรียบ เรียง ความ คิด	การใช้ ถ้อย คำ	การใช้ ไวยา กรณ์	กลไก ทาง ภาษา	รวม คะแนน	เนื้อหา	การ เรียบ เรียง ความ คิด	การใช้ ถ้อย คำ	การใช้ ไวยา กรณ์	กลไก ทาง ภาษา	รวม คะแนน
	30	20	20	20	10	100	30	20	20	20	10	100
21	23.32	14.33	13.99	14.00	6.65	72.29	23.31	15.30	14.98	15.33	7.00	75.91
22	22.98	15.31	13.65	12.97	6.97	71.88	24.00	15.66	15.65	15.33	8.00	78.62
23	24.64	15.33	16.32	17.00	6.98	80.27	23.99	16.31	15.97	15.67	8.00	79.92
24	24.33	15.00	15.32	14.65	5.98	75.28	23.67	15.98	16.32	16.33	7.65	79.95
25	22.99	13.33	13.98	14.00	6.64	70.94	23.33	14.30	15.00	15.33	7.65	75.61
26	22.64	14.31	14.33	14.00	6.64	71.92	22.67	13.66	13.64	13.33	7.67	70.95
27	22.97	14.97	14.31	13.66	6.66	72.57	23.30	15.31	16.31	15.33	6.96	77.20
28	22.97	13.98	13.97	14.67	6.67	72.26	23.00	14.00	13.99	14.33	7.33	72.64
29	21.67	12.32	12.64	15.00	6.01	67.64	23.64	15.65	13.31	14.67	6.80	74.05
30	22.32	13.00	13.67	13.31	6.31	68.61	22.66	13.66	13.33	13.67	6.99	70.28
31	23.00	13.65	13.33	13.64	6.31	69.93	23.33	14.65	15.00	14.67	7.31	74.93
32	24.98	12.99	14.99	11.99	7.67	72.62	23.33	15.67	15.67	15.00	7.32	76.97
33	23.99	14.99	14.32	14.65	7.31	75.26	24.01	13.31	15.67	15.67	7.33	75.96
34	22.32	13.33	13.32	13.99	6.67	69.63	23.99	14.65	14.99	14.67	6.97	75.07
35	23.33	14.33	14.33	12.98	7.00	71.97	22.98	14.31	14.32	13.67	7.31	72.57
36	23.01	14.33	13.98	15.30	6.63	73.25	22.66	13.99	13.64	14.33	7.21	71.81
37	23.64	13.64	14.00	14.65	6.65	72.58	23.65	14.66	15.30	15.33	7.65	76.58
38	23.33	14.64	14.66	14.98	7.00	74.61	23.99	15.63	15.33	15.33	7.65	77.94
39	24.32	15.65	16.64	15.31	7.98	79.90	24.33	16.65	16.33	16.33	8.31	81.96
รวม	890.73	541.61	544.26	544.0	258.16	2778.84	917.99	583.06	582.47	583.42	284.82	2951.76
\bar{X}	23.65	13.88	13.95	13.95	6.62	72.64	23.54	14.95	14.94	14.97	7.30	75.70

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยในด้านเนื้อหา ก่อนและหลังการทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่างประชากร (ข้อสอบปรนัย 12 ข้อ 12 คะแนน และอัตนัย 4 ข้อ 30 คะแนน รวม 42 คะแนน)

นัก เรียน คนที่	คะแนนก่อนการทดลองสอน Pre-test				คะแนนหลังการทดลองสอน Post-test			
	อัตนัย	ปรนัย	รวม	คะแนน	อัตนัย	ปรนัย	รวม	คะแนน
	30	12	42	ร้อยละ	30	12	42	ร้อยละ
	คะแนน	คะแนน	คะแนน		คะแนน	คะแนน	คะแนน	
1	21.16	8.00	29.16	69.43	22.92	10.00	32.92	78.38
2	23.33	7.00	30.33	72.21	24.41	7.00	31.41	74.79
3	24.42	6.00	30.42	72.43	24.75	7.00	31.75	75.60
4	23.33	7.00	30.33	72.21	23.33	8.00	31.33	74.60
5	23.92	4.00	27.92	66.48	24.83	7.00	31.83	75.79
6	23.25	6.00	29.25	69.64	23.50	10.00	33.50	79.76
7	24.42	7.00	31.42	74.81	24.16	7.00	31.16	74.19
8	22.16	6.00	28.16	67.05	22.08	6.00	28.08	66.86
9	24.25	8.00	32.25	76.99	25.80	9.00	34.80	82.86
10	21.00	3.00	24.00	57.14	21.50	8.00	29.50	70.24
11	21.00	6.00	27.00	64.29	21.91	4.00	25.91	61.69
12	21.83	4.00	25.83	61.50	22.25	2.00	24.25	57.74
13	23.00	4.00	27.00	64.29	23.75	7.00	30.75	73.21
14	22.66	10.00	32.66	77.76	23.66	9.00	32.66	77.76
15	21.58	6.00	27.58	65.67	23.75	6.00	29.75	70.83
16	23.66	6.00	29.66	70.62	23.75	8.00	31.75	75.60
17	22.83	5.00	27.83	66.26	23.83	7.00	30.83	73.40
18	22.58	8.00	30.58	71.81	23.75	8.00	31.75	75.60
19	22.08	5.00	27.08	64.48	23.08	8.00	31.08	74.00
20	22.00	4.00	26.00	61.90	22.92	6.00	28.92	68.86

ตารางที่ 30 (ต่อ) เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยในด้านเนื้อหา
ก่อนและหลังการทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่างประชากร

นัก เรียน คนที่	คะแนนก่อนการทดลองสอน Pre-test				คะแนนหลังการทดลองสอน Post-test			
	อัตร้อย 30	ปร้อย 12	รวม 42	คะแนน ร้อยละ	อัตร้อย 30	ปร้อย 12	รวม 42	คะแนน ร้อยละ
	คะแนน	คะแนน	คะแนน		คะแนน	คะแนน	คะแนน	
21	22.83	5.00	27.83	54.36	23.16	7.00	30.16	71.81
22	23.16	5.00	28.16	55.14	24.00	8.00	32.00	76.19
23	24.16	6.00	30.16	57.52	24.33	7.00	31.33	74.60
24	24.42	7.00	31.42	58.14	24.50	9.00	33.50	79.76
25	22.58	5.00	27.58	33.76	23.33	5.00	28.33	67.45
26	22.16	7.00	25.16	52.76	22.50	9.00	31.50	75.00
27	22.66	5.00	27.66	53.95	23.16	7.00	30.16	71.81
28	22.66	3.00	25.66	53.95	22.75	6.00	28.75	68.45
29	22.00	1.00	23.00	52.38	23.16	6.00	29.16	69.43
30	22.33	6.00	26.33	53.17	23.08	8.00	31.08	74.00
31	23.00	3.00	26.00	54.76	23.50	3.00	26.50	63.10
32	24.08	4.00	28.08	57.33	23.75	6.00	29.75	70.43
33	23.33	4.00	27.33	55.55	24.25	7.00	31.25	74.40
34	22.83	5.00	27.83	54.36	24.08	7.00	31.08	74.00
35	23.25	5.00	28.25	53.36	23.08	9.00	32.08	76.38
36	22.92	7.00	29.92	54.57	22.75	9.00	31.75	75.59
37	23.66	4.00	27.66	56.33	23.83	8.00	31.83	75.78
38	23.50	4.00	27.50	55.95	23.58	6.00	29.58	70.42
39	24.08	8.00	32.08	57.33	24.75	8.00	32.75	77.97
รวม	888.16	214	1014.07	2414.45	917.58	279.00	1196.47	2848.66
\bar{X}	22.97	5.48	26.00	61.90	23.52	7.15	30.67	73.04

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยในด้าน
การเรียบเรียงความคิดก่อนและหลังการทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็น
ตัวอย่างประชากร (ข้อสอบปรนัย 8 ข้อ 8 คะแนน และอัตนัย 4 ข้อ 20 คะแนน
รวม 28 คะแนน)

นัก เรียน คนที่	คะแนนก่อนการทดลองสอน Pre-test				คะแนนหลังการทดลองสอน Post-test			
	อัตนัย	ปรนัย	รวม	คะแนน	อัตนัย	ปรนัย	รวม	คะแนน
	20	8	28	ร้อยละ	20	8	28	ร้อยละ
	คะแนน	คะแนน	คะแนน		คะแนน	คะแนน	คะแนน	
1	12.50	4.00	16.50	39.29	15.00	3.00	18.00	64.86
2	13.16	6.00	19.16	45.62	15.83	7.00	22.83	81.53
3	14.58	4.00	18.58	44.24	16.75	2.00	18.75	69.96
4	14.83	4.00	18.83	44.83	15.08	5.00	20.08	71.71
5	14.50	5.00	19.50	46.43	16.00	5.00	21.00	74.99
6	14.08	5.00	19.08	45.43	14.66	3.00	17.66	63.07
7	13.41	5.00	18.14	43.19	16.08	7.00	23.08	82.42
8	13.16	4.00	17.16	40.86	14.25	4.00	18.25	65.25
9	16.00	6.00	22.00	52.38	17.08	5.00	22.08	78.85
10	11.58	4.00	15.58	37.10	13.66	3.00	16.66	59.49
11	12.75	5.00	17.75	42.26	13.83	7.00	20.83	74.39
12	12.58	5.00	17.58	41.86	15.08	4.00	19.08	68.14
13	16.00	5.00	21.00	50.00	15.08	4.00	19.08	68.14
14	15.75	3.00	18.75	44.64	15.66	4.00	19.66	70.21
15	13.00	5.00	18.00	42.86	15.16	7.00	22.16	79.14
16	15.08	3.00	18.08	43.05	15.25	3.00	18.25	65.17
17	14.50	4.00	18.50	44.05	15.16	3.00	18.16	64.85
18	14.16	3.00	17.16	40.86	14.91	6.00	20.91	74.67
19	13.25	4.00	17.25	41.07	13.66	4.00	17.66	63.07
20	13.25	4.00	17.25	41.07	13.66	2.00	15.66	55.92

ตารางที่ 31 (ต่อ) เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยในด้าน
การเรียบเรียงความคิดก่อนและหลังการทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็น
ตัวอย่างประชากร

นัก เรียน คนที่	คะแนนก่อนการทดลองสอน Pre-test				คะแนนหลังการทดลองสอน Post-test			
	อัตร้อย 20 คะแนน	ปร้อย 8 คะแนน	รวม 28 คะแนน	คะแนน ร้อยละ	อัตร้อย 20 คะแนน	ปร้อย 8 คะแนน	รวม 28 คะแนน	คะแนน ร้อยละ
	21	14.00	5.00	19.00	67.86	14.66	6.00	20.66
22	14.66	5.00	19.66	70.21	15.50	6.00	21.50	76.79
23	16.00	6.00	22.00	78.57	16.16	7.00	23.16	82.71
24	14.75	5.00	19.75	70.54	15.91	5.00	20.91	74.68
25	14.00	4.00	18.00	64.29	14.66	4.00	18.66	66.64
26	13.66	4.00	17.66	63.07	13.58	4.00	17.58	62.79
27	13.91	6.00	19.91	71.11	14.66	3.00	17.66	63.07
28	13.83	4.00	17.83	63.68	14.00	5.00	19.00	67.86
29	13.08	4.00	17.08	61.00	14.58	7.00	21.98	78.50
30	13.25	4.00	17.25	61.61	14.00	6.00	20.00	71.43
31	14.08	5.00	19.08	68.14	14.58	4.00	28.58	66.35
32	14.25	3.00	17.75	63.39	15.50	7.00	22.50	80.36
33	14.75	3.00	17.75	63.39	15.58	6.00	21.58	77.07
34	14.25	6.00	20.25	72.32	15.33	5.00	20.33	72.61
35	14.50	5.00	19.50	69.64	14.91	5.00	19.91	71.11
36	14.50	2.00	16.50	58.93	14.08	2.00	16.08	57.43
37	14.66	-0.00	14.66	52.36	15.25	4.00	19.25	68.75
38	14.66	10.00	18.66	64.64	15.16	6.00	21.16	75.57
39	15.33	15.00	21.33	76.18	16.58	6.00	22.58	80.64
รวม	550.83	169.00	719.47	2134.00	586.66	186.00	782.92	2799.69
\bar{X}	14.10	4.33	18.44	54.71	15.04	4.76	20.07	71.78

ตารางที่ 32 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยในด้านการใช้
ถ้อยคำก่อนและหลังการทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่างประชากร
(ข้อสอบปรนัย 8 ข้อ 8 คะแนน และอัตนัย 4 ข้อ 20 คะแนน รวม 28 คะแนน)

นัก เรียน คนที่	คะแนนก่อนการทดลองสอน Pre-test				คะแนนหลังการทดลองสอน Post-test			
	อัตนัย	ปรนัย	รวม	คะแนน	อัตนัย	ปรนัย	รวม	คะแนน
	20	8	28	ร้อยละ	20	8	28	ร้อยละ
	คะแนน	คะแนน	คะแนน		คะแนน	คะแนน	คะแนน	
1	12.08	3.00	15.08	53.86	14.91	5.00	19.91	71.11
2	13.16	4.00	17.16	61.25	16.16	4.00	20.16	72.00
3	14.41	3.00	17.41	62.18	15.91	3.00	18.91	67.54
4	14.19	2.00	16.91	60.39	15.33	7.00	22.33	79.75
5	14.58	4.00	18.58	66.36	16.00	1.00	17.00	60.71
6	14.00	4.00	18.00	64.29	14.75	5.00	19.75	70.54
7	13.50	5.00	18.50	66.07	16.25	7.00	23.25	83.04
8	13.16	4.00	17.16	61.29	13.83	5.00	18.83	67.25
9	16.08	6.00	22.08	78.86	17.00	6.00	23.00	82.14
10	11.33	2.00	13.33	47.61	13.58	1.00	14.58	52.07
11	12.75	3.00	15.75	56.25	13.66	5.00	18.66	66.64
12	12.66	3.00	15.66	55.93	14.75	3.00	17.75	63.39
13	15.83	6.00	21.83	77.96	15.16	6.00	21.16	75.57
14	15.33	4.00	19.33	69.04	15.58	4.00	19.58	69.93
15	13.00	4.00	17.00	60.71	15.16	5.00	20.16	72.00
16	15.16	6.00	21.16	75.57	15.25	5.00	20.25	72.32
17	14.91	7.00	21.91	78.25	15.08	5.00	20.28	72.43
18	14.16	6.00	20.16	72.00	14.83	4.00	18.83	67.25
19	13.33	4.00	17.33	61.89	13.66	3.00	16.66	59.50
20	13.58	4.00	17.58	62.79	13.33	6.00	19.33	69.04

ตารางที่ 32 (ต่อ) เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยในด้านการใช้
ถ้อยคำก่อนและหลังการทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่างประชากร

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนการทดลองสอน Pre-test				คะแนนหลังการทดลองสอน Post-test			
	อัตนัย 20 คะแนน	ปรนัย 8 คะแนน	รวม 28 คะแนน	คะแนน ร้อยละ	อัตนัย 20 คะแนน	ปรนัย 8 คะแนน	รวม 28 คะแนน	คะแนน ร้อยละ
21	14.00	5.00	19.00	67.86	14.33	4.00	18.33	65.46
22	14.08	5.00	19.08	68.14	15.58	4.00	19.58	69.93
23	16.08	4.00	20.08	71.71	15.91	4.00	19.91	71.11
24	15.08	3.00	18.08	64.57	16.33	3.00	19.33	69.04
25	13.66	5.00	18.66	66.64	15.00	6.00	21.0	75.00
26	13.50	2.00	15.50	55.36	13.41	4.00	17.41	62.18
27	13.91	5.00	18.91	67.54	14.91	5.00	19.91	71.11
28	13.91	5.00	18.91	67.54	14.08	6.00	20.08	71.71
29	13.16	7.00	20.16	72.00	14.83	4.00	18.83	67.25
30	13.50	5.00	18.50	66.07	13.75	5.00	18.75	66.96
31	13.75	4.00	17.75	63.39	14.50	5.00	19.50	69.64
32	14.58	8.00	22.58	80.64	15.50	6.00	21.50	76.79
33	14.58	5.00	19.58	69.93	15.50	5.00	20.50	73.21
34	14.33	5.00	17.33	61.89	15.33	3.00	18.33	65.46
35	14.75	5.00	19.25	68.75	14.83	4.00	18.83	67.25
36	14.33	3.00	17.33	61.89	13.91	3.00	16.94	60.50
37	14.50	5.00	19.5	69.64	15.41	6.00	21.41	76.46
38	14.75	6.00	20.75	74.11	15.00	6.00	21.00	75.00
39	15.41	5.00	20.41	69.78	16.75	4.00	20.75	74.11
รวม	549.41	176.00	723.28	2583.14	584.91	177.00	762.27	2752.11
\bar{X}	14.08	4.51	18.54	66.23	14.99	4.53	19.54	70.56

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยในด้านการใช้
ไวยากรณ์ ก่อนและหลังการทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่าง
ประชากร (ข้อสอบปรนัย 8 ข้อ 8 คะแนน และอัตนัย 4 ข้อ 20 คะแนน รวม 28
คะแนน)

นัก เรียน คนที่	คะแนนก่อนการทดลองสอน Pre-test				คะแนนหลังการทดลองสอน Post-test			
	อัตนัย	ปรนัย	รวม	คะแนน	อัตนัย	ปรนัย	รวม	คะแนน
	20	8	28	ร้อยละ	20	8	28	ร้อยละ
	คะแนน	คะแนน	คะแนน		คะแนน	คะแนน	คะแนน	
1	12.08	5.00	17.08	61.00	15.00	3.00	18.00	64.29
2	13.33	4.00	17.33	61.89	16.00	4.00	20.00	71.43
3	14.08	4.00	18.08	64.57	16.16	7.00	23.16	82.71
4	14.58	2.00	16.58	59.21	15.33	4.00	19.33	69.03
5	14.58	1.00	16.58	59.21	16.33	4.00	20.33	72.61
6	14.25	5.00	19.25	68.75	14.94	4.00	18.94	67.64
7	13.41	6.00	19.41	69.32	16.16	6.00	22.16	79.14
8	12.25	4.00	16.25	58.04	13.91	4.00	17.91	63.96
9	15.91	4.00	19.91	71.11	17.25	8.00	25.25	90.18
10	11.58	2.00	13.58	48.50	13.75	5.00	18.75	66.96
11	12.91	3.00	15.91	56.82	12.75	5.00	17.75	63.39
12	12.9	2.00	14.91	53.25	15.08	4.00	19.08	68.14
13	15.91	1.00	16.91	60.39	15.00	4.00	19.00	67.86
14	15.08	4.00	19.08	68.14	15.66	7.00	22.66	80.93
15	13.25	3.00	15.25	54.46	15.25	4.00	19.25	68.75
16	15.41	5.00	20.41	72.89	15.33	6.00	21.33	76.18
17	14.75	4.00	18.75	66.96	15.33	3.00	18.33	65.46
18	14.16	4.00	18.16	64.86	15.00	5.00	20.00	71.43
19	13.25	3.00	16.25	54.04	13.83	3.00	16.83	60.10
20	13.50	3.00	16.50	58.93	13.58	4.00	17.58	62.79

ตารางที่ 33 (ต่อ) เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยในด้านการใช้
ไวยากรณ์ก่อนและหลังการทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่าง
ประชากร

นัก เรียน คนที่	คะแนนก่อนการทดลองสอน Pre-test				คะแนนหลังการทดลองสอน Post-test			
	อัตร้อย 20 คะแนน	ปร้อย 8 คะแนน	รวม 28 คะแนน	คะแนน ร้อยละ	อัตร้อย 20 คะแนน	ปร้อย 8 คะแนน	รวม 28 คะแนน	คะแนน ร้อยละ
	21	14.25	5.00	19.25	68.75	14.33	6.00	20.33
22	14.16	5.00	19.16	68.43	15.33	6.00	21.33	76.18
23	16.00	4.00	20.00	71.43	15.83	5.00	20.83	74.39
24	14.58	5.00	19.58	69.93	16.00	4.00	20.00	71.43
25	14.00	3.00	17.00	60.71	15.00	5.00	20.00	71.43
26	13.75	1.00	14.75	52.68	13.83	3.00	18.83	67.25
27	14.00	4.00	18.00	64.29	14.58	7.00	21.58	77.07
28	14.00	4.00	18.00	64.29	13.83	3.00	16.83	60.11
29	13.25	3.00	16.25	58.04	14.58	4.00	18.58	66.63
30	13.66	4.00	17.66	63.07	13.66	4.00	17.66	63.07
31	13.91	3.00	16.91	60.39	14.41	6.00	20.14	71.93
32	14.08	6.00	20.08	71.71	15.16	1.00	21.16	75.57
33	14.58	3.00	17.58	62.79	15.91	1.00	16.91	60.39
34	14.00	2.00	16.00	57.14	15.25	4.00	16.25	58.04
35	14.08	5.00	19.08	68.14	14.58	5.00	19.58	69.93
36	14.91	4.00	18.91	67.54	14.08	4.00	18.08	64.57
37	14.83	4.00	18.83	67.25	15.58	5.00	20.58	73.50
38	14.83	3.00	17.83	63.68	15.00	6.00	21.00	75.00
39	15.16	2.00	17.16	61.29	16.66	5.00	21.66	77.36
รวม	550.16	139.00	688.21	2457.90	585.33	183.00	766.97	2739.16
\bar{X}	14.10	3.56	17.64	63.02	15.00	4.69	19.66	70.23

ตารางที่ 34 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยในด้านกลไกทางภาษา ก่อนและหลังการทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่างประชากร (ข้อสอบปรนัย 4 ข้อ 4 คะแนน และอัตนัย 4 ข้อ 10 คะแนน รวม 14 คะแนน)

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนการทดลองสอน Pre-test				คะแนนหลังการทดลองสอน Post-test			
	อัตนัย	ปรนัย	รวม	คะแนนร้อยละ	อัตนัย	ปรนัย	รวม	คะแนนร้อยละ
	10	4	14		10	4	14	
	คะแนน	คะแนน	คะแนน		คะแนน	คะแนน	คะแนน	
1	6.00	2.00	8.00	57.41	7.16	3.00	10.16	72.57
2	7.08	2.00	9.08	64.86	7.58	1.00	8.58	61.29
3	6.75	2.00	8.75	62.50	6.66	2.00	8.66	61.86
4	6.75	2.00	8.75	62.50	7.25	2.00	9.25	66.07
5	6.75	2.00	8.75	62.50	7.50	2.00	9.50	67.86
6	6.41	2.00	8.41	60.07	7.25	3.00	10.25	73.21
7	6.16	2.00	8.16	58.29	7.50	1.00	8.50	60.71
8	5.83	2.00	7.83	55.93	7.00	3.00	10.00	71.43
9	7.66	3.00	10.66	76.14	8.08	4.00	12.08	86.29
10	5.91	1.00	6.91	49.36	7.33	3.00	13.33	95.21
11	6.33	2.00	8.33	59.50	7.33	1.00	8.33	59.50
12	4.83	1.00	5.83	41.64	7.50	2.00	9.50	67.86
13	6.83	2.00	8.83	63.07	7.33	3.00	10.33	73.79
14	7.25	3.00	10.25	73.21	7.33	3.00	10.33	73.79
15	6.50	3.00	9.50	67.86	7.33	2.00	9.33	66.64
16	7.00	4.00	11.00	78.57	7.08	4.00	11.08	79.14
17	6.58	2.00	8.58	61.29	7.33	2.00	9.33	66.64
18	6.66	2.00	8.66	91.86	7.33	3.00	10.33	73.79
19	6.33	1.00	7.33	52.36	6.58	2.00	8.58	61.29
20	6.16	3.00	9.16	65.43	6.66	3.00	9.66	69.00

ตารางที่ 34 (ต่อ) เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยในด้านกลไกทาง
ภาษา ก่อนและหลังการทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่างประชากร

นัก เรียน คนที่	คะแนนก่อนการทดลองสอน Pre-test				คะแนนหลังการทดลองสอน Post-test			
	อัตร้อย 10	ปรน้อย 4	รวม 14	คะแนน ร้อยละ	อัตร้อย 10	ปรน้อย 4	รวม 14	คะแนน ร้อยละ
	คะแนน	คะแนน	คะแนน		คะแนน	คะแนน	คะแนน	
21	6.58	3.00	9.58	68.43	7.16	3.00	10.16	72.57
22	6.91	3.00	9.91	70.79	7.75	3.00	10.25	73.21
23	6.83	2.00	8.83	63.07	8.00	3.00	11.00	78.57
24	6.58	2.00	8.58	61.29	7.58	3.00	10.58	75.57
25	6.66	3.00	9.66	69.00	7.41	3.00	10.41	74.36
26	6.66	3.00	9.66	69.00	7.25	1.00	8.25	58.93
27	6.75	3.00	9.75	69.64	7.33	3.00	10.33	73.79
28	6.50	3.00	9.5	67.86	7.00	2.00	9.00	64.29
29	6.41	3.00	9.41	67.21	7.16	2.00	9.16	65.43
30	6.41	3.00	9.41	67.21	7.08	3.00	10.08	72.00
31	6.41	3.00	9.41	67.21	7.41	2.00	9.41	67.21
32	7.25	4.00	11.25	80.36	7.58	3.00	10.58	75.57
33	7.16	3.00	10.16	72.57	7.75	4.00	11.75	83.93
34	7.00	2.00	9.00	64.29	7.41	3.00	10.41	74.36
35	6.75	3.00	9.75	69.64	7.41	3.00	10.41	74.36
36	6.66	3.00	9.66	69.00	7.33	2.00	9.33	66.64
37	6.83	3.00	9.83	70.21	7.83	2.00	9.83	70.21
38	7.00	2.00	9.00	64.29	7.58	3.00	10.58	75.57
39	7.41	3.00	10.41	74.36	8.41	4.00	12.41	88.64
รวม	260.33	97.00	355.53	2539.50	289.00	107.00	391.04	2793.15
\bar{X}	6.67	2.48	9.11	68.11	7.41	2.74	10.02	71.61

ตารางที่ 35 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยในด้านต่าง ๆ ก่อนและหลังการทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่างประชากร (แบบสอบปรนัย 40 ข้อ 40 คะแนน และอัตนัย 4 ข้อ 100 คะแนน รวม 140 คะแนน)

นัก เรียน คนที่	คะแนนก่อนการทดลองสอน Pre-test				คะแนนหลังการทดลองสอน Post-test			
	อัตนัย	ปรนัย	รวม	คะแนน	อัตนัย	ปรนัย	รวม	คะแนน
	100	40	140	ร้อยละ	100	40	140	ร้อยละ
	คะแนน	คะแนน	คะแนน		คะแนน	คะแนน	คะแนน	
1	63.82	22.00	85.82	61.30	72.07	24.00	96.07	68.92
2	70.06	23.00	93.06	66.47	77.31	23.00	100.31	71.65
3	74.24	19.00	93.24	66.60	78.15	21.00	99.15	70.82
4	74.40	17.00	91.40	65.29	75.57	26.00	101.57	72.55
5	74.33	16.00	90.33	64.52	78.91	19.00	97.91	69.94
6	71.99	22.00	93.99	67.14	74.41	25.00	99.41	71.01
7	70.90	25.00	95.90	68.50	77.40	28.00	105.40	75.29
8	66.56	20.00	86.56	61.83	69.41	22.00	91.41	65.29
9	79.90	27.00	106.90	76.36	83.87	32.00	115.87	82.76
10	61.4	12.00	73.40	52.43	67.65	20.00	87.65	62.61
11	65.74	19.00	84.74	60.53	69.64	28.00	97.64	69.74
12	64.81	15.00	79.81	57.01	72.49	15.00	87.49	62.49
13	77.57	18.00	95.57	68.26	77.23	24.00	101.23	72.31
14	76.07	24.00	100.07	71.48	77.31	27.00	104.31	74.51
15	67.33	21.00	88.33	63.09	74.65	24.00	98.65	70.46
16	76.31	24.00	100.31	71.65	76.74	26.00	102.74	73.39
17	73.57	22.00	95.57	68.26	76.15	20.00	96.15	68.68
18	71.72	23.00	94.72	67.66	74.98	26.00	100.98	72.13
19	68.24	17.00	85.24	60.89	70.23	20.00	90.23	64.45
20	68.49	18.00	86.24	61.78	70.07	21.00	91.07	65.05

ตารางที่ 35 (ต่อ) เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยในด้านต่าง ๆ
ก่อนและหลังการทดลองสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เป็นตัวอย่างประชากร

นัก เรียน คนที่	คะแนนก่อนการทดลองสอน Pre-test				คะแนนหลังการทดลองสอน Post-test			
	อัตร้อย 100 คะแนน	ปร้อย 40 คะแนน	รวม 140 คะแนน	คะแนน ร้อยละ	อัตร้อย 100 คะแนน	ปร้อย 40 คะแนน	รวม 140 คะแนน	คะแนน ร้อยละ
	21	71.66	23.00	94.66	67.61	73.64	26.00	99.64
22	72.97	23.00	95.97	68.55	78.16	27.00	105.16	75.11
23	79.07	22.00	101.07	72.19	80.23	26.00	106.23	75.88
24	75.41	22.00	97.41	69.58	80.32	24.00	104.32	74.51
25	70.90	20.00	90.90	64.93	75.40	23.00	98.40	70.29
26	69.73	17.00	86.73	61.95	70.57	21.00	91.57	65.41
27	71.23	23.00	94.23	67.31	74.64	25.00	99.64	71.17
28	70.90	19.00	89.90	64.21	71.66	22.00	93.66	66.90
29	67.90	18.00	85.90	61.36	74.31	23.00	97.31	69.51
30	69.15	22.00	91.15	65.11	71.57	26.00	97.57	69.69
31	71.15	18.00	89.15	63.68	74.40	20.00	94.40	67.43
32	74.74	25.00	99.74	71.24	77.49	28.00	105.49	75.35
33	74.40	18.00	92.40	66.00	78.99	23.00	101.99	72.85
34	72.41	20.00	92.41	66.01	77.40	22.00	99.40	71.00
35	73.33	23.00	96.33	68.81	76.81	26.00	102.81	73.44
36	73.32	19.00	92.32	65.94	72.15	20.00	92.15	65.82
37	74.48	16.00	90.48	64.63	77.90	25.00	102.90	73.50
38	74.74	19.00	93.74	66.96	76.32	27.00	103.32	73.80
39	77.39	24.00	101.39	72.42	83.15	27.00	110.15	78.68
รวม	2802.33	795.00	3597.33	2569.52	2939.35	932.00	3871.35	2765.25
\bar{X}	71.85	20.38	92.23	65.88	75.36	23.89	99.26	70.90

ตารางที่ 36 คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านเนื้อหา 30 คะแนน

นักเรียน คนที่	คะแนนอัตรณ์ก่อนการทดลองสอน Pre-test					คะแนนอัตรณ์หลังการทดลองสอน Post-test				
	ผู้ตรวจ ที่ 1	ผู้ตรวจ ที่ 2	ผู้ตรวจ ที่ 3	คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย	ผู้ตรวจ ที่ 1	ผู้ตรวจ ที่ 2	ผู้ตรวจ ที่ 3	คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย
1	88.00	82.00	84.00	254.00	21.16	93.00	90.00	92.00	275.00	22.92
2	88.00	100.00	92.00	280.00	23.33	97.00	101.00	95.00	293.00	24.41
3	91.00	89.00	89.00	269.00	24.42	100.00	99.00	98.00	297.00	24.75
4	88.00	99.00	93.00	280.00	23.33	90.00	96.00	94.00	280.00	23.33
5	89.00	103.00	95.00	287.00	23.92	96.00	107.00	95.00	298.00	24.83
6	88.00	98.00	93.00	279.00	23.25	92.00	99.00	91.00	282.00	23.50
7	88.00	91.00	90.00	269.00	24.42	98.00	99.00	93.00	290.00	24.16
8	87.00	90.00	89.00	266.00	22.16	92.00	83.00	90.00	265.00	22.08
9	94.00	101.00	96.00	291.00	24.25	104.00	105.00	101.00	310.00	25.80
10	86.00	79.00	87.00	252.00	21.00	90.00	79.00	89.00	258.00	21.50
11	89.00	79.00	84.00	252.00	21.00	92.00	83.00	88.00	263.00	21.91
12	88.00	87.00	87.00	262.00	21.83	87.00	90.00	90.00	267.00	22.25
13	94.00	89.00	93.00	276.00	23.00	92.00	100.00	93.00	285.00	23.75
14	87.00	94.00	91.00	272.00	22.66	93.00	99.00	92.00	284.00	23.66
15	86.00	87.00	86.00	259.00	21.58	93.00	100.00	92.00	285.00	23.75
16	88.00	103.00	93.00	284.00	23.66	93.00	99.00	93.00	285.00	23.75
17	85.00	98.00	91.00	274.00	22.83	93.00	100.00	93.00	286.00	23.83
18	84.00	97.00	90.00	271.00	22.58	92.00	102.00	91.00	285.00	23.75
19	82.00	94.00	89.00	265.00	22.08	88.00	97.00	92.00	277.00	23.08
20	82.00	91.00	91.00	264.00	22.00	88.00	98.00	89.00	275.00	22.92

ตารางที่ 36 (ต่อ) คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านเนื้อหา 30 คะแนน

นักเรียน คนที่	คะแนนอัตนัยก่อนการทดลองสอน Pre-test					คะแนนอัตนัยหลังการทดลองสอน Post-test				
	ผู้ตรวจ ที่ 1	ผู้ตรวจ ที่ 2	ผู้ตรวจ ที่ 3	คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย	ผู้ตรวจ ที่ 1	ผู้ตรวจ ที่ 2	ผู้ตรวจ ที่ 3	คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย
21	87.00	95.00	92.00	274.00	22.83	90.00	101.00	87.00	278.00	23.16
22	88.00	97.00	93.00	278.00	23.16	98.00	99.00	91.00	288.00	24.00
23	97.00	97.00	96.00	290.00	24.16	98.00	102.00	92.00	292.00	24.33
24	85.00	96.00	88.00	269.00	24.42	100.00	98.00	96.00	294.00	24.50
25	85.00	95.00	91.00	271.00	22.58	93.00	95.00	92.00	280.00	23.33
26	83.00	94.00	89.00	266.00	22.16	88.00	92.00	90.00	270.00	22.50
27	89.00	97.00	86.00	272.00	22.66	92.00	94.00	92.00	278.00	23.16
28	86.00	95.00	91.00	272.00	22.66	88.00	97.00	88.00	273.00	22.75
29	85.00	90.00	89.00	264.00	22.00	91.00	96.00	91.00	278.00	23.16
30	86.00	91.00	91.00	268.00	22.33	91.00	95.00	91.00	277.00	23.08
31	88.00	95.00	93.00	276.00	23.00	92.00	97.00	93.00	282.00	23.50
32	94.00	99.00	96.00	289.00	24.08	95.00	96.00	94.00	285.00	23.75
33	92.00	94.00	94.00	280.00	23.33	99.00	99.00	93.00	291.00	24.25
34	86.00	97.00	91.00	274.00	22.83	100.00	92.00	97.00	289.00	24.08
35	92.00	95.00	92.00	279.00	23.25	93.00	89.00	95.00	277.00	23.08
36	91.00	92.00	92.00	275.00	22.92	92.00	89.00	92.00	273.00	22.75
37	91.00	98.00	95.00	284.00	23.66	95.00	93.00	98.00	286.00	23.83
38	91.00	97.00	94.00	282.00	23.50	93.00	95.00	95.00	283.00	23.58
39	95.00	98.00	96.00	289.00	24.08	101.00	100.00	96.00	297.00	24.75
รวม	3,443	3,663	3,552	10,658	888.16	3,652	3,745	3,614	11,011	917.58
X/\bar{n}	88.28	93.92	91.07	273.28	22.75	93.64	96.02	92.66	282.33	23.527
X/\bar{n}^4	22.07	23.48	22.76	68.32	22.77	23.41	24.00	23.16	70.58	23.526

ตารางที่ 37 คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านการเรียบเรียงความคิด
20 คะแนน

นักเรียน คนที่	คะแนนอัตรณ์ก่อนการทดลองสอน Pre-test					คะแนนอัตรณ์หลังการทดลองสอน Post-test				
	ผู้ตรวจ ที่ 1	ผู้ตรวจ ที่ 2	ผู้ตรวจ ที่ 3	คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย	ผู้ตรวจ ที่ 1	ผู้ตรวจ ที่ 2	ผู้ตรวจ ที่ 3	คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย
1	44.00	55.00	51.00	150.00	12.50	56.00	63.00	61.00	180.00	15.00
2	40.00	70.00	48.00	158.00	13.16	61.00	67.00	62.00	190.00	15.83
3	57.00	61.00	57.00	175.00	14.58	62.00	68.00	71.00	201.00	16.75
4	49.00	68.00	61.00	178.00	14.83	54.00	66.00	61.00	181.00	15.08
5	48.00	69.00	57.00	174.00	14.50	59.00	72.00	61.00	192.00	16.00
6	40.00	66.00	63.00	169.00	14.08	52.00	65.00	59.00	176.00	14.66
7	40.00	63.00	58.00	161.00	13.41	63.00	69.00	61.00	193.00	16.08
8	43.00	61.00	54.00	158.00	13.16	55.00	55.00	61.00	171.00	14.25
9	60.00	69.00	63.00	192.00	16.00	69.00	70.00	66.00	205.00	17.08
10	37.00	53.00	49.00	139.00	11.58	53.00	53.00	58.00	164.00	13.66
11	46.00	55.00	52.00	153.00	12.75	52.00	55.00	59.00	166.00	13.83
12	38.00	60.00	53.00	151.00	12.58	60.00	61.00	60.00	181.00	15.08
13	64.00	66.00	62.00	192.00	16.00	58.00	62.00	61.00	181.00	15.08
14	61.00	64.00	64.00	189.00	15.75	61.00	65.00	62.00	188.00	15.66
15	44.00	60.00	52.00	156.00	13.00	57.00	66.00	59.00	182.00	15.16
16	57.00	68.00	56.00	181.00	15.08	56.00	67.00	60.00	183.00	15.25
17	45.00	76.00	53.00	174.00	14.50	56.00	67.00	59.00	182.00	15.16
18	46.00	68.00	56.00	170.00	14.16	53.00	69.00	57.00	179.00	14.91
19	38.00	67.00	54.00	159.00	13.25	43.00	65.00	56.00	164.00	13.66
20	39.00	64.00	56.00	159.00	13.25	44.00	64.00	56.00	164.00	13.66

ตารางที่ 37 (ต่อ) คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านการเรียบเรียงความคิด 20

คะแนน

นักเรียน คนที่	คะแนนอัตรณ์ก่อนการทดลองสอน Pre-test					คะแนนอัตรณ์หลังการทดลองสอน Post-test				
	ผู้ตรวจ ที่ 1	ผู้ตรวจ ที่ 2	ผู้ตรวจ ที่ 3	คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย	ผู้ตรวจ ที่ 1	ผู้ตรวจ ที่ 2	ผู้ตรวจ ที่ 3	คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย
21	45.00	67.00	56.00	168.00	14.00	52.00	68.00	56.00	176.00	14.66
22	57.00	65.00	54.00	176.00	14.66	60.00	66.00	60.00	186.00	15.5
23	61.00	68.00	63.00	192.00	16.00	64.00	70.00	60.00	194.00	16.16
24	47.00	68.00	62.00	177.00	14.75	67.00	64.00	60.00	191.00	15.91
25	46.00	64.00	58.00	168.00	14.00	55.00	61.00	60.00	176.00	14.66
26	42.00	64.00	58.00	164.00	13.66	45.00	63.00	65.00	163.00	13.58
27	52.00	65.00	50.00	167.00	13.91	56.00	62.00	58.00	176.00	14.66
28	51.00	63.00	52.00	166.00	13.83	41.00	66.00	61.00	168.00	14.00
29	44.00	63.00	50.00	157.00	13.08	52.00	68.00	55.00	175.00	14.58
30	47.00	63.00	49.00	159.00	13.25	49.00	63.00	56.00	168.00	14.00
31	49.00	68.00	52.00	169.00	14.08	52.00	66.00	57.00	175.00	14.58
32	55.00	69.00	53.00	177.00	14.75	57.00	67.00	62.00	186.00	15.50
33	56.00	66.00	55.00	177.00	14.75	60.00	66.00	61.00	187.00	15.58
34	48.00	68.00	55.00	171.00	14.25	60.00	62.00	62.00	184.00	15.33
35	53.00	66.00	55.00	174.00	14.50	56.00	61.00	62.00	179.00	14.91
36	52.00	65.00	57.00	174.00	14.50	50.00	58.00	61.00	169.00	14.08
37	52.00	66.00	58.00	176.00	14.66	55.00	66.00	62.00	183.00	15.25
38	51.00	66.00	59.00	176.00	14.66	53.00	67.00	62.00	182.00	15.16
39	56.00	67.00	61.00	184.00	15.33	66.00	69.00	64.00	199.00	16.58
รวม	1,900.0	2,534.0	2,176.0	6,610.0	550.85	2,174.0	2,522.0	2,344.0	7,040.0	586.66
X/\bar{n}	48.71	64.97	55.79	169.48	14.08	55.74	64.66	60.10	180.51	15.04
$X/\bar{n/4}$	12.18	16.24	13.95	42.37	14.12	13.93	16.16	15.02	45.13	15.04

ตารางที่ 38 คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านการใช้ถ้อยคำ 20 คะแนน

นักเรียน คนที่	คะแนนอัตรณ์ก่อนการทดลองสอน Pre-test					คะแนนอัตรณ์หลังการทดลองสอน Post-test				
	ผู้ตรวจ ที่ 1	ผู้ตรวจ ที่ 2	ผู้ตรวจ ที่ 3	คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย	ผู้ตรวจ ที่ 1	ผู้ตรวจ ที่ 2	ผู้ตรวจ ที่ 3	คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย
1	40.00	56.00	49.00	145.00	12.08	57.00	61.00	61.00	179.00	14.91
2	40.00	49.00	49.00	158.00	13.16	60.00	68.00	66.00	194.00	16.16
3	57.00	60.00	56.00	173.00	14.41	62.00	66.00	63.00	191.00	15.91
4	45.00	69.00	62.00	176.00	14.91	54.00	66.00	64.00	184.00	15.33
5	48.00	69.00	58.00	175.00	14.58	59.00	71.00	62.00	192.00	16.00
6	40.00	66.00	62.00	168.00	14.00	51.00	66.00	60.00	177.00	14.75
7	40.00	64.00	58.00	162.00	13.50	65.00	68.00	62.00	195.00	16.25
8	43.00	61.00	54.00	158.00	13.16	53.00	55.00	58.00	166.00	13.83
9	60.00	70.00	63.00	193.00	16.08	69.00	70.00	65.00	204.00	17.00
10	37.00	52.00	47.00	136.00	11.33	52.00	53.00	58.00	163.00	13.58
11	46.00	55.00	52.00	153.00	12.75	53.00	57.00	54.00	164.00	13.66
12	38.00	60.00	54.00	152.00	12.66	60.00	62.00	55.00	177.00	14.75
13	64.00	65.00	61.00	190.00	15.83	57.00	64.00	61.00	182.00	15.16
14	60.00	62.00	62.00	184.00	15.33	61.00	65.00	61.00	187.00	15.58
15	44.00	60.00	52.00	156.00	13.00	57.00	66.00	59.00	182.00	15.16
16	57.00	68.00	57.00	182.00	15.16	57.00	66.00	60.00	183.00	15.25
17	45.00	76.00	55.00	176.00	14.91	55.00	67.00	59.00	181.00	15.08
18	46.00	67.00	57.00	170.00	14.16	52.00	69.00	57.00	178.00	14.83
19	38.00	67.00	55.00	160.00	13.33	43.00	64.00	57.00	164.00	13.66
20	41.00	64.00	58.00	163.00	13.58	43.00	64.00	53.00	160.00	13.33

ตารางที่ 38 (ต่อ) คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านการใช้ถ้อยคำ 20 คะแนน

นักเรียน คนที่	คะแนนอัตรณ์ก่อนการทดลองสอน Pre-test					คะแนนอัตรณ์หลังการทดลองสอน Post-test				
	ผู้ตรวจ ที่ 1	ผู้ตรวจ ที่ 2	ผู้ตรวจ ที่ 3	คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย	ผู้ตรวจ ที่ 1	ผู้ตรวจ ที่ 2	ผู้ตรวจ ที่ 3	คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย
21	45.00	67.00	56.00	168.00	14.00	52.00	68.00	52.00	172.00	14.33
22	50.00	63.00	56.00	169.00	14.08	61.00	68.00	58.00	187.00	15.58
23	63.00	67.00	63.00	193.00	16.08	64.00	68.00	59.00	191.00	15.91
24	49.00	69.00	63.00	181.00	15.08	68.00	66.00	62.00	196.00	16.33
25	44.00	63.00	57.00	164.00	13.66	56.00	64.00	60.00	180.00	15.00
26	44.00	62.00	56.00	162.00	13.50	46.00	60.00	55.00	161.00	13.41
27	52.00	64.00	51.00	167.00	13.91	55.00	64.00	57.00	176.00	14.91
28	52.00	63.00	52.00	167.00	13.91	44.00	65.00	60.00	169.00	14.08
29	45.00	62.00	51.00	158.00	13.16	53.00	67.00	58.00	178.00	14.83
30	48.00	62.00	52.00	162.00	13.50	48.00	62.00	55.00	165.00	13.75
31	48.00	66.00	51.00	165.00	13.75	51.00	64.00	59.00	174.00	14.50
32	56.00	68.00	51.00	175.00	14.58	58.00	67.00	61.00	186.00	15.50
33	54.00	69.00	52.00	175.00	14.58	62.00	66.00	58.00	186.00	15.50
34	50.00	69.00	53.00	172.00	14.33	60.00	62.00	62.00	184.00	15.33
35	53.00	68.00	56.00	177.00	14.75	56.00	61.00	61.00	178.00	14.83
36	50.00	65.00	57.00	172.00	14.33	49.00	57.00	61.00	167.00	13.91
37	50.00	65.00	59.00	174.00	14.50	57.00	66.00	62.00	185.00	15.41
38	52.00	66.00	59.00	177.00	14.75	53.00	66.00	61.00	180.00	15.00
39	58.00	67.00	60.00	185.00	15.41	67.00	70.00	64.00	201.00	16.75
รวม	1,892.0	2,525.0	2,176.0	6,593	549.41	2,180.0	2,519.0	2,320.0	7,019.0	584.91
\bar{X}_n	48.51	64.74	55.79	169.05	14.08	55.89	64.58	59.48	179.97	14.99
$\bar{X}_{n/4}$	12.13	16.18	13.99	42.26	-	13.97	16.15	14.87	44.99	-

ตารางที่ 39 คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านการใช้ไวยากรณ์ 20 คะแนน

นักเรียน คนที่	คะแนนอัตรณ์ก่อนการทดลองสอน Pre-test					คะแนนอัตรณ์หลังการทดลองสอน Post-test				
	ผู้ตรวจ ที่ 1	ผู้ตรวจ ที่ 2	ผู้ตรวจ ที่ 3	คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย	ผู้ตรวจ ที่ 1	ผู้ตรวจ ที่ 2	ผู้ตรวจ ที่ 3	คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย
1	40.00	55.00	50.00	145.00	12.08	56.00	62.00	62.00	180.00	15.00
2	40.00	71.00	49.00	160.00	13.33	60.00	68.00	64.00	192.00	16.00
3	57.00	57.00	55.00	169.00	14.08	62.00	67.00	65.00	194.00	16.16
4	45.00	69.00	61.00	175.00	14.58	54.00	67.00	63.00	184.00	15.33
5	48.00	68.00	59.00	175.00	14.58	59.00	72.00	65.00	196.00	16.33
6	40.00	67.00	64.00	171.00	14.25	52.00	66.00	61.00	179.00	14.91
7	40.00	64.00	57.00	161.00	13.41	63.00	69.00	62.00	194.00	16.16
8	29.00	62.00	56.00	147.00	12.25	54.00	55.00	58.00	167.00	13.91
9	57.00	70.00	64.00	191.00	15.91	69.00	71.00	67.00	207.00	17.25
10	37.00	73.00	49.00	139.00	11.58	52.00	55.00	58.00	165.00	13.75
11	46.00	56.00	53.00	155.00	12.91	52.00	58.00	43.00	153.00	12.75
12	37.00	63.00	55.00	155.00	12.91	62.00	62.00	57.00	181.00	15.08
13	63.00	66.00	62.00	191.00	15.91	58.00	61.00	61.00	180.00	15.00
14	58.00	61.00	62.00	181.00	15.08	61.00	65.00	62.00	188.00	15.66
15	44.00	62.00	53.00	159.00	13.25	55.00	67.00	61.00	183.00	15.25
16	57.00	68.00	60.00	185.00	15.41	56.00	66.00	62.00	184.00	15.33
17	45.00	77.00	55.00	177.00	14.75	55.00	66.00	63.00	184.00	15.33
18	46.00	67.00	57.00	170.00	14.16	53.00	69.00	58.00	180.00	15.00
19	38.00	66.00	55.00	159.00	13.25	43.00	66.00	57.00	166.00	13.83
20	41.00	64.00	57.00	162.00	13.25	43.00	65.00	55.00	163.00	13.58

ตารางที่ 39 (ต่อ) คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านการใช้ไวยากรณ์ 20

คะแนน

นักเรียน คนที่	คะแนนอัตรณ์ก่อนการทดลองสอน Pre-test					คะแนนอัตรณ์หลังการทดลองสอน Post-test				
	ผู้ตรวจ ที่ 1	ผู้ตรวจ ที่ 2	ผู้ตรวจ ที่ 3	คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย	ผู้ตรวจ ที่ 1	ผู้ตรวจ ที่ 2	ผู้ตรวจ ที่ 3	คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย
21	45.00	68.00	58.00	171.00	14.25	50.00	69.00	53.00	172.00	14.33
22	48.00	65.00	57.00	170.00	14.16	61.00	77.00	56.00	184.00	15.33
23	61.00	68.00	63.00	192.00	16.00	64.00	70.00	56.00	190.00	15.83
24	48.00	68.00	59.00	175.00	14.58	68.00	66.00	58.00	192.00	16.00
25	44.00	65.00	59.00	168.00	14.00	56.00	64.00	60.00	180.00	15.00
26	44.00	64.00	57.00	165.00	13.75	46.00	62.00	58.00	166.00	13.83
27	50.00	65.00	53.00	168.00	14.00	54.00	63.00	58.00	175.00	14.58
28	51.00	64.00	53.00	168.00	14.00	41.00	66.00	59.00	166.00	13.83
29	44.00	63.00	52.00	159.00	13.25	51.00	68.00	56.00	175.00	14.58
30	48.00	63.00	53.00	164.00	13.66	48.00	63.00	53.00	164.00	13.66
31	47.00	68.00	52.00	167.00	13.91	50.00	66.00	57.00	173.00	14.41
32	55.00	68.00	56.00	169.00	14.08	57.00	67.00	58.00	182.00	15.16
33	52.00	68.00	55.00	175.00	14.58	62.00	68.00	61.00	191.00	15.91
34	48.00	66.00	54.00	168.00	14.00	61.00	63.00	59.00	183.00	15.25
35	51.00	66.00	52.00	169.00	14.08	55.00	60.00	60.00	175.00	14.58
36	52.00	66.00	61.00	179.00	14.91	49.00	58.00	62.00	169.00	14.08
37	52.00	67.00	59.00	178.00	14.83	59.00	66.00	62.00	187.00	15.58
38	52.00	67.00	59.00	178.00	14.83	53.00	67.00	60.00	180.00	15.00
39	55.00	69.00	58.00	182.00	15.16	67.00	70.00	63.00	200.00	16.66
รวม	1,855.0	2,544.0	2,203.0	6,602.0	550.16	2,171.0	2,540.0	2,313.0	7,024.0	585.33
X/\bar{n}	47.56.0	65.23	56.48	169.28	14.10	55.66	65.13	59.31	180.10	15.00
$X/\bar{n/4}$	11.89	16.31	14.12	42.32	-	13.91	16.28	14.82	45.02	-

ตารางที่ 40 คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านกลไกทางภาษา 10 คะแนน

นักเรียน คนที่	คะแนนอัตนัยก่อนการทดลองสอน Pre-test					คะแนนอัตนัยหลังการทดลองสอน Post-test				
	ผู้ตรวจ ที่ 1	ผู้ตรวจ ที่ 2	ผู้ตรวจ ที่ 3	คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย	ผู้ตรวจ ที่ 1	ผู้ตรวจ ที่ 2	ผู้ตรวจ ที่ 3	คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย
1	22.00	25.00	25.00	72.00	6.00	28.00	30.00	28.00	86.00	7.16
2	22.00	36.00	21.00	85.00	7.08	30.00	33.00	28.00	91.00	7.58
3	25.00	28.00	28.00	81.00	6.75	30.00	31.00	29.00	80.00	6.66
4	22.00	31.00	28.00	81.00	6.75	27.00	32.00	28.00	87.00	7.25
5	22.00	31.00	28.00	81.00	6.75	29.00	32.00	29.00	90.00	7.50
6	20.00	29.00	28.00	77.00	6.41	27.00	32.00	28.00	87.00	7.25
7	20.00	26.00	28.00	74.00	6.16	30.00	30.00	30.00	90.00	7.50
8	19.00	24.00	27.00	70.00	5.83	28.00	28.00	28.00	84.00	7.00
9	32.00	30.00	30.00	92.00	7.66	34.00	32.00	31.00	97.00	8.08
10	20.00	24.00	27.00	71.00	5.91	32.00	28.00	28.00	88.00	7.33
11	22.00	27.00	27.00	76.00	6.33	31.00	29.00	28.00	88.00	7.33
12	21.00	29.00	28.00	58.00	4.83	32.00	30.00	28.00	90.00	7.50
13	23.00	29.00	30.00	82.00	6.83	29.00	29.00	30.00	88.00	7.33
14	27.00	30.00	30.00	87.00	7.25	30.00	30.00	28.00	88.00	7.33
15	22.00	28.00	28.00	78.00	6.50	28.00	32.00	28.00	88.00	7.33
16	23.00	32.00	29.00	84.00	7.0	28.00	29.00	28.00	85.00	7.08
17	21.00	30.00	28.00	79.00	6.58	28.00	32.00	28.00	88.00	7.33
18	20.00	31.00	29.00	80.00	6.66	28.00	32.00	28.00	88.00	7.33
19	20.00	28.00	28.00	76.00	6.33	22.00	29.00	28.00	79.00	6.58
20	17.00	28.00	29.00	74.00	6.16	22.00	30.00	28.00	80.00	6.66

ตารางที่ 40 (ต่อ) คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านกลไกทางภาษา 10 คะแนน

นักเรียน คนที่	คะแนนอัตรณ์ก่อนการทดลองสอน Pre-test					คะแนนอัตรณ์หลังการทดลองสอน Post-test				
	ผู้ตรวจ ที่ 1	ผู้ตรวจ ที่ 2	ผู้ตรวจ ที่ 3	คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย	ผู้ตรวจ ที่ 1	ผู้ตรวจ ที่ 2	ผู้ตรวจ ที่ 3	คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย
21	21.00	30.00	28.00	79.00	6.58	34.00	30.00	28.00	86.00	7.16
22	23.00	31.00	29.00	83.00	6.91	34.00	30.00	29.00	93.00	7.75
23	24.00	30.00	28.00	82.00	6.83	35.00	32.00	29.00	96.00	8.00
24	23.00	28.00	28.00	79.00	6.58	35.00	28.00	28.00	91.00	7.58
25	22.00	30.00	28.00	80.00	6.66	33.00	28.00	28.00	89.00	7.41
26	22.00	30.00	28.00	80.00	6.66	30.00	28.00	29.00	87.00	7.25
27	25.00	31.00	25.00	81.00	6.75	32.00	28.00	28.00	88.00	7.33
28	24.00	28.00	26.00	78.00	6.50	25.00	30.00	29.00	84.00	7.00
29	23.00	28.00	26.00	77.00	6.41	28.00	30.00	28.00	86.00	7.16
30	24.00	27.00	26.00	77.00	6.41	29.00	28.00	28.00	85.00	7.08
31	25.00	28.00	24.00	77.00	6.41	30.00	31.00	28.00	89.00	7.41
32	28.00	29.00	30.00	87.00	7.25	32.00	31.00	28.00	91.00	7.58
33	28.00	30.00	28.00	86.00	7.16	34.00	30.00	29.00	93.00	7.75
34	25.00	31.00	28.00	84.00	7.00	33.00	28.00	28.00	89.00	7.41
35	26.00	27.00	28.00	81.00	6.75	33.00	28.00	28.00	89.00	7.41
36	25.00	27.00	28.00	80.00	6.66	32.00	28.00	28.00	88.00	7.33
37	25.00	29.00	28.00	82.00	6.83	35.00	30.00	29.00	94.00	7.83
38	27.00	29.00	28.00	84.00	7.00	32.00	31.00	28.00	91.00	7.58
39	29.00	30.00	30.00	89.00	7.41	37.00	32.00	32.00	101.00	8.41
รวม	909.00	1,129.0	1,086.0	3,124.0	260.33	1,186.0	1,171.0	1,111.0	3,468.0	289.0
$\bar{X}/_n$	23.31	28.95	27.84	80.10	6.67	30.41	30.02	28.48	88.92	7.41
$X/_{n/4}$	5.82	7.24	6.96	20.02	-	7.60	7.51	7.12	22.23	-

ตารางที่ 41 คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านองค์ประกอบทางการเขียน
140 คะแนน

นักเรียน คนที่	คะแนนอัตราก่อนการทดลองสอน Pre-test							คะแนนอัตราก่อนการทดลองสอน Post-test						
	เนื้อหา	การ เรียบ เรียง ความ คิด	การ ใช้ ถ้อย คำ	การ ใช้ ไวยา กรณ์	กลไก ทาง ภาษา	คะ แนน รวม	คะ แนน ร้อยละ	เนื้อหา	การ เรียบ เรียง ความ คิด	การ ใช้ ถ้อย คำ	การ ใช้ ไวยา กรณ์	กลไก ทาง ภาษา	คะ แนน รวม	คะ แนน ร้อยละ
	42	28	28	28	14	140		42	28	28	28	14	140	
1	29.16	16.50	15.08	17.08	8.00	85.82	61.30	32.92	18.00	19.91	18.00	8.00	96.83	69.16
2	30.33	19.16	17.16	17.33	9.08	93.06	66.47	31.41	22.83	20.16	20.00	9.08	103.4	73.91
3	30.42	18.58	17.14	18.08	8.75	93.24	66.60	31.75	18.75	18.91	13.16	8.75	91.32	65.23
4	30.33	18.83	16.91	16.58	8.75	91.40	65.29	31.33	20.08	22.33	19.00	8.75	101.4	72.49
5	27.92	19.50	18.58	16.58	8.75	91.33	65.24	31.83	21.00	17.00	20.33	8.75	98.91	70.56
6	29.25	19.08	18.00	19.25	8.41	93.99	67.14	33.50	17.66	19.75	18.91	8.41	98.23	70.16
7	31.42	18.14	18.50	19.41	8.16	95.63	68.31	31.16	23.08	23.25	22.16	8.16	107.8	77.01
8	28.16	17.16	17.16	16.25	7.83	86.56	61.83	28.08	18.25	18.83	17.91	7.83	90.90	64.93
9	32.25	22.00	22.08	19.91	10.66	106.9	76.36	34.80	22.08	23.00	25.25	10.66	115.7	82.71
10	24.00	15.58	13.33	13.58	6.91	73.40	52.43	29.50	16.66	14.58	18.75	6.91	86.40	61.71
11	27.00	17.75	15.75	15.91	8.33	84.74	60.53	25.91	20.83	18.66	17.75	8.33	91.48	65.34
12	25.83	17.58	15.66	14.91	5.83	79.81	57.01	24.25	1.08	17.75	19.08	5.83	85.99	61.42
13	27.00	21.00	21.83	16.91	8.83	95.57	68.26	30.75	19.08	21.16	19.00	8.83	98.82	70.59
14	32.66	18.75	19.33	19.08	10.25	100.0	71.48	32.66	19.66	19.58	22.66	10.25	104.8	74.86
15	27.58	18.00	17.00	15.25	9.50	87.33	62.38	29.75	22.16	20.16	19.25	9.50	100.8	72.01
16	29.66	18.08	21.16	20.41	11.00	100.3	71.65	31.75	18.25	20.25	21.33	11.00	102.5	73.27
17	27.83	18.50	21.91	18.75	8.58	95.57	68.26	30.83	18.16	20.28	18.33	8.58	96.18	68.70
18	30.58	17.16	20.16	18.16	8.66	94.72	67.66	31.75	20.91	18.83	20.00	8.66	100.1	71.54
19	27.08	17.25	17.33	16.25	7.33	85.24	60.89	31.08	17.66	16.66	13.83	7.33	86.56	61.83
20	26.00	17.25	17.58	16.50	9.16	86.49	61.78	28.92	15.66	19.33	17.58	9.16	90.65	64.75

ตารางที่ 41 (ต่อ) คะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยด้านองค์ประกอบทางการเขียน
140 คะแนน

นักเรียนคนที่	คะแนนอัตรณ์ก่อนการทดลองสอน Pre-test							คะแนนอัตรณ์หลังการทดลองสอน Post-test						
	เนื้อหา	การเรียบเรียงความคิด	การใช้ถ้อยคำ	การใช้โวหารณ์	กลไกภาษา	คะแนนรวม	คะแนนร้อยละ	เนื้อหา	การเรียบเรียงความคิด	การใช้ถ้อยคำ	การใช้โวหารณ์	กลไกภาษา	คะแนนรวม	คะแนนร้อยละ
	42	28	28	28	14	140		42	28	28	28	14	140	
21	27.83	19.00	19.00	19.25	9.58	94.66	67.61	30.16	20.66	18.33	20.33	10.16	99.64	71.17
22	28.16	19.66	19.08	19.16	9.91	95.97	68.55	32.00	21.50	19.58	21.33	10.25	104.6	74.75
23	30.16	22.00	20.08	20.00	8.83	101.0	72.19	31.33	23.16	19.91	20.83	11.00	106.2	75.88
24	31.42	19.75	18.08	19.58	8.58	97.41	69.58	33.50	20.94	19.33	20.00	10.58	104.3	74.51
25	27.58	18.00	18.66	17.00	9.66	90.90	64.93	28.33	18.66	21.00	20.00	10.41	98.40	70.29
26	25.16	17.66	15.50	14.75	9.66	82.73	59.09	31.50	17.58	17.41	18.83	8.25	93.57	66.84
27	27.66	19.91	18.91	18.00	9.75	94.23	67.61	30.16	17.66	19.91	21.58	10.33	99.64	71.17
28	25.66	17.83	18.91	18.00	9.50	89.90	64.21	28.75	19.00	20.08	16.83	9.00	93.66	66.90
29	23.00	17.08	20.16	16.25	9.41	85.90	61.36	29.16	21.98	18.83	18.58	9.16	97.71	69.79
30	26.33	17.25	18.50	17.66	9.41	89.15	63.68	31.08	20.00	18.75	17.66	10.08	97.57	69.69
31	26.00	19.08	17.75	16.91	9.41	89.15	63.68	26.50	28.58	19.50	20.14	9.41	104.1	74.38
32	28.08	17.75	22.58	20.08	11.25	99.74	71.24	29.75	22.50	21.50	21.16	10.58	105.4	75.35
33	27.33	17.75	19.58	17.58	10.16	92.40	66.00	31.25	21.58	20.50	16.91	11.75	101.9	72.85
34	27.83	20.25	17.33	16.00	9.00	90.41	64.58	31.08	20.33	18.33	16.25	10.41	96.40	68.86
35	28.25	19.50	19.25	19.08	9.75	95.83	68.45	32.08	19.91	18.83	19.58	10.41	100.8	72.01
36	29.92	16.50	17.33	18.91	9.66	92.32	65.94	31.75	16.08	16.94	18.08	9.33	92.18	65.84
37	27.66	14.66	19.50	18.83	9.83	90.48	64.63	31.83	19.25	21.41	20.58	9.83	102.9	73.50
38	27.50	18.66	20.75	17.83	9.00	93.74	66.96	29.58	21.16	21.00	21.00	10.58	103.3	73.80
39	32.08	21.33	20.41	17.16	10.41	101.3	72.42	32.75	22.58	20.75	21.66	21.41	110.1	78.68
รวม	1102.0	719.47	723.28	688.21	355.53	3588.5	2536.2	1196.4	782.92	762.27	753.61	366.70	3861.9	2758.5
\bar{X}	28.26	18.45	18.55	17.65	9.12	92.01	65.03	30.68	20.07	18.62	19.32	9.40	99.02	70.73

ประวัติผู้เขียน

นางอรนุช เอี่ยมธรรม เกิดวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2513 ที่ อ.สรรพยา จ.ชัยนาท สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีครุศาสตร์บัณฑิต วิชาเอก ภาษาไทย วิชาโท ศิลปศึกษา จากวิทยาลัยครูสวนสุนันทา (ปัจจุบันคือ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา) เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2535 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2541 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่ง อาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย